

TRITON

5

LOUIS GINZBERG

LEGENDY ŽIDŮ

JMENNÝ A VĚCNÝ REJSTŘÍK

אגדות היהודים מפתח שמות ועניינים

PODLE BENJAMINA COHENA SESTAVIL VÁCLAV PETR

Vážení čtenáři,

rejstřík k Legendám Židů je natolik obsáhlý a bohatý, že vydat jej knižně není v našich podmínkách možné. Rozsahem je téměř stejný jako všechny čtyři svazky Legend dohromady – musel by tak vyjít ve dvou dílech po tisíci stranách, což by práci s ním značně zkomplikovalo, a jeho prodejní cena by se pohybovala kolem 5 000 Kč.

Rozhodl jsem se proto vydat jej pouze v elektronické verzi, která vyhledávání a práci s rejstříkem zjednodušuje.

Vytvoření a editace tak obsáhlého díla trvala řadu let. Děkuji, že používáte legální kopii a můžeme ve vydávání knih pokračovat.

S přáním všeho dobrého

Stanislav J. Juhaňák, nakladatel

TRITON
Praha / Kroměříž

Louis Ginzberg
Legenda Židů
Jmenný a věcný rejstřík
svazek 5

Tato kniha ani žádná její část nesmí být kopírována, rozmnožována ani jinak šířena bez písemného souhlasu vydavatele.

© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2024
Copyright © Václav Petr, 2024
Translation © Václav Petr, 2024
Cover illustrations © Václav Drábek, 2024
Cover © Dagmar Krásná, 2024

Vydal Stanislav Juhaňák – TRITON, jako svou 2944. publikaci.
Odpovědná redaktorka Dana Julie Moravcová
Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH
ISBN epub 978-80-7684-320-2
www.tridistri.cz

Původní jmenný a věcný rejstřík ke Ginzbergovým *Legendám Židů* (*Legends of the Jews*) sestavil rabi Benjamin (Boaz) Cohen a publikoval jej – s velkým časovým odstupem od vydání samotného díla – až v roce 1938. České vydání jmenného a věcného rejstříku jsme nejen urychlili, ale i rozšířili. Rejstřík je tematicky členitější, ale (doufejme) přehlednější: čísla stránek běžného textu jsou vyznačena obvykle, čísla stránek textu poznámek kurzívou, osobní jména uvedena kapitálkami. Zásadou je řazení hesel dle posloupnosti jejich výskytu v původním textu. Nově volíme praktické rozčlenění:

Rejstřík A: *hlavní rejstřík* – převážně jmenný; pokud ke jménu neuvádíme popisek, odkazujeme na příslušný oddíl.

Rejstřík B: *rejstřík stvoření, přírody a Svaté země* – tematicky zahrnuje Adama a Evu, Palestinu, Jeruzalém a další významná místa Svaté země, Chrám, živly, přírodu, světové strany, svět, zemi, nebe, peklo, ráj, kameny, zvířata a rostliny.

Rejstřík C: *rejstřík času, chronologie, kultury, liturgie a zvyklostí* – tematicky zahrnuje denní doby, dny, týdny, míry, váhy, měsíce, roční období, astrologii, magii, kalendář, kulturu, zvyklosti, předměty, svátky, slavnosti, modlitby či kněžský úřad.

Rejstřík D: *rejstřík číselných údajů* – podává numerické hodnoty, jež se v legendách objevily, v posloupnosti buď dle jejich první číslice, nebo řádu, nebo vzestupné číselné řady..

Rejstřík E: *rejstřík polemiky a vybrané literatury* – obsahuje některé zajímavé literární okruhy, ale opravdu jen vybrané; rozhodně si nečiní nárok na úplnost.

Rejstřík F: *odkazový rejstřík převážně biblických výrazů* (hebr.), *ale také výrazů talmudických, midrašických či targumických* (aram.) *psaných kvadrátním písmem.*

Rejstřík G: *rejstřík symbolů* – předkládá výklad symbolů, které se v díle objevují

Rejstřík přísloví a pořekadel: obsahuje soupis přísloví dle jejich posloupnosti v jednotlivých dílech Legend Židů.

Errata k předcházejícím dílům jsou nezbytná, neboť přes veškerou snahu vyvarovat se chyb se ve vydaných dílech vyskytují nejednotnosti, za něž se touto cestou omlouváme.

Vysvětlivky k obrázkům na obálkách jednotlivých dílů tvoří závěr.

Obsah

■ REJSTŘÍK A: hlavní rejstřík (jmenný)	7
■ REJSTŘÍK B: rejstřík stvoření, přírody a Svaté země (Adam a Eva, Palestina, Jeruzalém a další významná místa Svaté země, Chrám, živly, příroda, světové strany, svět, země, nebe, peklo, ráj, kameny, zvířata, rostliny)	462
■ REJSTŘÍK C: rejstřík času, chronologie, kultury, liturgie a zvyklostí (denní doby, dny, týdny, míry, váhy, měsíce, roční období, astrologie, magie, kalendář, kultura, zvyklosti, předměty, svátky, slavnosti, modlitby, kněžský úřad)	771
■ REJSTŘÍK D: rejstřík číselných údajů	1074
■ REJSTŘÍK E: rejstřík polemiky a vybrané literatury	1124
■ REJSTŘÍK F: odkazový rejstřík biblických, talmudických, midrašických či targumických výrazů psaných kvadrátním písmem	1185
■ REJSTŘÍK G: rejstřík symbolů	1258
■ REJSTŘÍK PŘÍSLOVÍ A POŘEKADEL	1266
ERRATA K PŘEDCHÁZEJÍCÍM DÍLŮM	1270
VYSVĚTLIVKY K OBRÁZKŮM NA OBÁLKÁCH JEDNOTLIVÝCH DÍLŮ.	1271

Rejstřík A

hlavní rejstřík (jmenný)

A

AARON viz *Áron*

ABA ARICHA viz rejstřík E

ABA KOLON (אבא קולון)

- Aba Kolon, jakmile osadníci postavili chýše, spadly jim, ale Aba Kolon jim poradil smísit maltu s vodou Eufratu, IV (195)
- Aba Kolon se vypravil na východ jako bednář a vrátil se s vodou z Eufratu, napuštěnou do sudů na víno, IV (195)
- Aba Kolon, jeho zásluhou chýše stály: město bylo nazváno Babylónský Řím, IV (195)
- Aba Kolon, přísloví: „Město bez Aby Kolona není hodno svého jména“, IV (195)

ABAHU viz rejstřík E

ABAGTA (אבגתא)

- Abagta, Bůh vysílá anděly zmatení, jimiž jsou: Mehúman, Bizta, Charbóna, Bigta a A-a, Zetar a Karkas, IV (509)
- Abagta, Bigta a A-a = „obsluha vinného lisu“ (Bůh se rozhodl rozdrtit královský dvůr Achašveróšův jako lis hrozny), IV (509)

ABAKUK (חבקוק)

- Abakuk, Hospodinovy cesty chtěl poznat nejen Mojžíš, ale i A-k, III (156)
- Abakuk, podle jednoho názoru byli Jóel, Nachum a A-k současníky Menašeho, IV (268)
- Abakuk, v jiných verzích bývá mezi postexilovými proroky místo Jóela a Jeremjáše uveden Micheáš a A-k, IV (268)
- Abakuk, *Zohar* I, 7b (úvod) a II, 44a považuje Šunemanku za matku proroka A-a, IV (327)
- Abakuk, proroci Izajáš, Micheáš, Jóel a A-k opustí kvůli Menašemu Jeruzalém a odeberou se k hoře na poušti, IV (373)
- Abakuk, v Menašeho době žijí proroci Jóel, Nachum a A-k, zatímco Micheáš je mladším současníkem Izajáše, IV (374)
- Abakuk jako jeden z osmi postexilových proroků, IV (268)
- Abakuk, prorok, syn Ježíšův (= Jóšuův), z kmene Lévi, IV (471)
- Abakuk, apokryfní dílo o záchraně Daniela převzato z *Proroctví Abakuka, syna Ježíšova (= Jóšuova), z kmene Lévi*, IV (471)
- Abakuk je vyslán Bohem a přinese pokrm Danielovi do lví jámy, IV (471)
- Abakuk, anděl v Judsku nařídí prorokovi A-ovi přinést Danielovi jídlo, IV (475)
- Abakuk, anděl jej odnese k Danielovi a po jídle jej odnese zpátky do Palestiny, IV (475)

ÁBAL (אבל)

- Ábal, v apokryfním spise se tvrdí, že Daniel byl knězem a že jeho otcem byl Ábal, IV (471)

Abárím (hora, pohoří) viz rejstřík B

ABBA SAUL (אבא שאול)

- Abba Saul pronásledoval jelena, jenž vskočil do Ógovy stehenní kosti, uběhl v ní tři parasangy a ještě nebyl konec, III (350)

ABDEMON (עבדמון)

- Abdemon, mladý týrský mudrc, Chíramův mladý poddaný, IV (212)
- Abdemon, podle týrských obyvatel se v moudrosti nakonec Šalomounovi vyrovnal, IV (212)

ABDIJÁŠ (עבדיה)

- Abdijáš, proroci Izajáš a A-š (jeden z největších, druhý nejméně významný) prorokovali v 71 jazycích, I (319)
- Abdijáš, jeho manželka jako jedna z 22 chrabrých žen, I (453)
- Abdijáš, Elífaz za krutá slova potrestán: jeho potomek A-š bude prorokovat veřejné odsouzení domu edómského, I (598)
- Abdijáš, Josef obdržel titul „Bohabojný“ pro dobročinnost a milosrdenství, stejně jako Abraham, Jób a A-š, II (130)
- Abdijáš, čtyři Elijášovi učedníci zmíněni jmenovitě: Micheáš, Jonáš, A-š a Eliša, IV (322)
- Abdijáš, agada ztotožňující proroka A-e s Obadjášem „správcem domu Achabova“, IV (325)
- Abdijáš totožný s Obadjášem (jedna z žen „synů proroků“ vdovou po Obadjášovi, vysokém představiteli Achabova dvora), IV (325)
- Abdijáš, dle převládajícího pojetí je prorok A-š totožný s Obadjášem, správcem domu Achabova, IV (346)
- Abdijáš prorokoval za časů Amasjášových, „kdy Edóm padl, aby se již nikdy nepozvedl“, IV (346)
- Abdijáš, Jóel, Ozeáš, Micheáš a Jonáš museli být současníky, IV (346)
- Abdijáš (nejbezvýznamnější z proroků) a Izajáš (největší z proroků) čekali s proroctvím na svolení Velkého sanhedrinu, IV (377)

ABDÓN (עבדון)

- Abdón, Jiftáchovým úkolem bylo odrážet Amónce, zatímco jeho nástupce A-n musel odrážet Moábce, IV (76)
- Abdón vedl válku proti Moábcům, vytáhl na ně s 20 000 muži a pobil 45 000 Moábců, IV (76)
- Abdón, soudce, vládl podle Josepha ve velmi pokojném čase po Jiftáchovi, IV (76)

ÁBEL (הבל)

- Ábel, viz též *Kain a Ábel*
- Ábel zůstal nepohřbený a pohřben byl až současně s Adamem, I (213)
- Ábel, žádný tvor nemohl spochynout v zemi, dokud se do ní nevrátil Adam, I (213)
- Ábel, andělé přenesli těla Adama a Á-a do ráje a pohřbili je tam, odkud Bůh odebral prach na stvoření Adama, I (213)

- Ábel, jeho tělo leželo na kameni, na který ho andělé uložili, I (213)
 Ábel, tři andělé sestoupí a uloží Evu do hrobu k Adamovi a Á-ovi, I (216)
 Ábel, každá duše musí předstoupit před Á-a a být souzena, I (218)
 Ábel a Kain, gnostická sekta archontiků učila o jejich nebeském původu, I (221)
 Ábel, narodil se sedm let po Kainovi, když bylo Adamovi 77 let, I (222)
 Ábel, Eva takto pojmenovala svého druhého syna proto, že se „narodil, aby zemřel“, I (224)
 Ábel, Eva má sen, jak z Á-ových úst prýští krev přímo do úst Kainových, I (224)
 Ábel, Adam se zděsí, že Evin sen by mohl být předzvěstí bratrovraždy, I (224)
 Ábel, Adam mu přidělí práci pastýře ovcí, I (224)
 Ábel, jeho jméno vysvětleno jako „žal“ na základě fonetické podobnosti אַבֵּל a אָבֵל, „Á-l“ a „žal“, I (225)
 Ábel, podle některých autorů byli Kain a Á-l dvojčata, I (225)
 Ábel a Kain shodně obětují čtrnáctého dne měsíce nisanu, I (225)
 Ábel, Bůh příznivě shlédne na jeho oběť (nebeský oheň ji pozře), I (225)
 Ábel, Boží přijetí jeho oběti jako jeden z důvodů Kainova nepřátelství vůči Á-ovi, I (225)
 Ábel obětoval nejlepší z prvorozených ovcí svého stáda, I (225)
 Ábel, Á-ovi a Kainovi, oběma bratrům bylo v době, kdy obětovali, čtyřicet let, I (226)
 Ábel, Á-ovi a Kainovi bylo v době obětování čtyřicet a třicet let, I (226)
 Ábel, Á-ovi a Kainovi bylo v době obětování dvanáct a patnáct let, I (226)
 Ábel, vlna a len, nelze je obětovat současně (nelze míchat oběť zbožného Á-a a hříšníka Kaina), I (226)
 Ábel obětoval s pokorou, Kain s povýšeností; jenže zkroušený duch, to je oběť Bohu, I (226)
 Ábel se nebál na Boha pohledět, a proto si Mojžíš před hořícím keřem zakryl tvář, I (226)
 Ábel byl Kainem šikanován, a tak Bůh Á-a upřednostňoval a jeho oběť přijal příznivě, I (226)
 Ábel, Kain je dotčený a zlobí se na bratra, že jeho oběť přijata byla, I (227)
 Ábel a Kain se prou, zda všechno náleží Bohu (Á-ův názor), nebo člověku (Kainův názor), I (228)
 Ábel, s Á-em i s Kainem se Evě narodila dcera, jež byla sestrou a zároveň dvojčetem svého bratra, I (228)
 Ábel, jeho sestra (jež byla zároveň jeho dvojčetem) byla krásná a Kain po ní toužil, I (228)
 Ábel, možnost, že Á-l měl sestru-dvojče a Kain bratra-dvojče, I (229)
 Ábel, možnost, že Kain se oženil s Á-ovou sestrou-dvojčetem, I (229)
 Ábel, silnější než Kain, slituje se nad Kainem, I (229)
 Ábel, popis sporu s Kainem a bratrovraždy, I (229–230)
 Ábel ubit kameny, smrtelná je rána do šíje, I (230)
 Ábel, krev všech spravedlivých, kteří kdy mohli vyjít z jeho beder, I (230)
 Ábel, hůl jako možný nástroj jeho zavraždění – hříčka קִיָּה וְקִיָּה, I (231)
 Ábel, možnost jeho zavraždění mečem, I (231)
 Ábel, jeho duše nemohla vzlétnout k nebesům ani se usadit v těle v hrobě, I (231)
 Ábel, jeho duše odsoudila Kaina, neboť neměla kde spočinout a neměla vůbec žádné zkušenosti, I (231)
 Ábel, zvířata, divoká i domácí, včetně hada, spojila síly a pokoušela se Kaina sežrat a pomstít krev Á-ovu, I (232)
 Ábel, stromy a byliny, jež rostly na půdě, kde žil, ze zármutku nad jeho smrtí odmítly rodit ovoce, I (234)
 Ábel, 926 odrůd ovoce rodila vinná réva před bratrovraždou, po Á-ě smrti však jen jediný druh, I (234)
 Ábel, jeho pes věrně stojí na stráž, aby mrtvému pánovi nezpůsobili ptáci a zvířata újmu, I (234)
 Ábel, jeho mrtvola dlouho ležela volně na zemském povrchu, Adam a Eva nevěděli, jak s ní naložit, I (234)
 Ábel, jeho mrtvola, Adam se řídí příkladem krkavce a pohřbí Á-a, za což je krkavec Bohem odměněn, I (234)
 Ábel, jeho mrtvola, země byla původně plochá, ale za trest, že nepřijala Á-u m-u, se stala hornatou, I (235)
 Ábel patří mezi spravedlivé a v rámci nebeského soudního dvora posuzuje, zda je třeba duši potrestat, či odměnit, I (235)
 Ábel, jeho duše, sestoupila na zem ještě dvakrát: jako Jákob a jako Mojžíš, I (235)
 Ábel, jeho duše se zjevovala jako žalobce proti Kainovi, dokud Kain a jeho pokolení nebyli vyhlazeni, I (235)
 Ábel, Kain a Šét se narodili v zemi Adama, I (236)
 Ábel, s Kainem zahynuly čtyři Kainovy generace, které odpovídaly čtyřem generacím, jež zplodil Á-l, I (238)
 Ábel, jeho smrt došla odplaty, když Kain zahynul ve vodách Potopy, I (302)
 Ábel, oltář vztyčil Noe tam, kde obětovali Adam, Kain a Á-l a kde později stál oltář svatostánku v Jeruzalémě, I (308)
 Ábel, Abraham vztyčil oltář přesně tam, kde obětoval Adam, Kain a Á-l, ale i Noe, když vystoupil z archy, I (444)
 Ábel, když byl zavražděn Á-l, Adam a Eva pojedli čočku, I (488)
 Ábel, ústa země se otevřela, aby pohltila Á-ovu mrtvolu, a pak se otevřela až kvůli Kórachovi, III (306)
 Ábel, David u příležitosti svého pomazání složí žalm, v němž staví do protikladu svoje štěstí a smutný osud Á-ův, IV (135)

Abel-bét-maaka viz rejstřík B

Ábel-mechóla viz rejstřík B

ABEZI-THIBOD (אַבְעִזִּי תִּיבּוֹד)

Abezi-thibod či Abezithibod, zrodil se jako mocný duch, viz *Závěť Šalomounova*, IV (224)

Abezi-thibod, nejspíš z hebrejského אַבְעִזִּי תִּיבּוֹד, „otec toho, jemuž není rady“, IV (224)

Abezi-thibod, zlý duch bojující proti Mojžíšovi pomocí magie – zatvrdil faraónovo srdce, IV (224)

Abezi-thibod pomáhal Bileámovým synům, známým jako Jannés a Jambrés, IV (224)

Abezi-thibod přiměl Egyptany pronásledovat Izraelce, IV (224)

Abezi-thibod utopen v Rudém moři, kde je pod pilířem držen jako vězeň, IV (224)

Abezi-thibod v rabínské legendě vystupuje jako Samael, v *Knize jubileí* jako Mastema, IV (224)

Abezi-thibod, v jedné rabínské legendě je do Rudého moře vržen Uza, anděl Egypta, IV (224)

ABÍ GEDÓR (אבי גדור)

Abí Gedór, Kehat tak nazýval Mojžíše, neboť Otec nebeský vystupňoval porušování výnosu Izraelem, II (255)

ABÍ SÓKO (אבי שוכו)

Abí Sóko, tak nazývala Mojžíše jeho chůva, neboť tři měsíce byl ukrýván před Egyptany ve „stanu“, II (255)

ABÍ JISREEL (אבי יזרעאל)

Abí Jisreel jako jeden ze sedmi zbožných mužů, kteří odmítli Jáirovi uctívat Baala, IV (70)

Abí Jisreel, sedm zbožných odpůrců Jáirových: Deúel, Abí Jisreel, Jekutiél, Šalom, Ašúr, Jónadab a Šemiel, IV (70)

ABÍ ZANÓACH (אבי זנח)

Abí Zanóach, tak nazýval Mojžíše Áron, neboť otec „odvrhl“ manželku a pak ji opět přijal, II (255)

ABIATHAR viz *EBJÁTAR*

ABÍDAN (אבידן)

Abídan, předák kmene Benjamín, jeho jméno znamená „otec můj rozhodl“, III (233)

Abídan, jméno jeho otce Gideóni znamená „mocné zástupy“, III (233)

Abídan, jména otce a syna narážejí na to, že Ráchel cítila, že při porodu syna zemře; nazvala jej „syn slabosti“, III (233)

Abídan, jména otce a syna znamenají, že Jákob „rozhodl“, že syn nezemře mladý, III (233)

Abídan, jména otce a syna znamenají, že Jákob pojmenoval syna Benjamín, tj. „syn síly a dlouhého života“, III (233)

ABÍEL (אביאל)

Abíel, Saul vybrán za krále i kvůli zásluhám předků, zejména kvůli zásluhám děda Abíela, IV (111)

Abíel se staral o obecné blaho a zavedení pouličního osvětlení, aby lidé mohli po setmění navštěvovat domy studia, IV (111)

ABÍEZER (אביעזר)

Abíezer, Josephus uvádí mezi Pinchase a Élím ještě velekněze A-a, Bukího a Uzího (*I. Paralipomenon* 5, 30–31), IV (98)

ABÍGAJIL (אביגיל)

Abígajil Karmelská, žena Davidova, matka Danielova, jedna z devíti žen dohlížejících na sedm oddělení ráje pro ženy, I (80)

Abígajil, kromě ní byly krásné ženy: Eva, Sára, Rachab, Ester, Šúnemanka Abíšaga, Míkal a Jáel, I (145)

Abígajil, změna jména přidáním či odebráním písmene: A-l, Abraham, Efrón, Jónadab, Josef a Jozue, II (68)

Abígajil, zdá se, že mezi čtyři nejkrásnější ženy jsou vždy počítány Sára, Ráchel a A-l, IV (183)

Abígajil, nejdůležitější z žen Davidových; snoubí se v ní krása, moudrost a prorocký dar, IV (185)

Abígajil jako jedna ze čtyř nejkrásnějších žen v dějinách: A-l, Ester, Sára a Rachab, IV (185)

Abígajil prokázala bystrost rozumu při obhajobě svého umanžela Nábala, IV (185, 186)

Abígajil vytýká Davidovi neoprávněnost jeho rozsudku vyneseného nad Nábalem, IV (185, 186)

Abígajil dohlíží na ženy v pátém ze sedmi oddělení ženského ráje, IV (186)

Abígajil, její oddělení sousedí s oddělením manželek patriarchů, kde přebývají Sára, Rebeka, Ráchel a Lea, IV (186)

Abígajil, představa „jasného světla“, jež vyzařuje z těl mužů i žen vynikajících svou krásou, IV (186)

Abígajil, matka Kileabova; Kileab byl hoden své matky, IV (186)

Abígajil, Davidova překotná svatba s vdovou po Nabalovi, A-l, po níž se narodí Kileab, IV (186)

ABÍHÚ (אביהו)

Abíhú, viz především *Nádab a Abíhú*

Abíhú, nebeský oheň potřetí sestoupil v době zasvěcování svatostánku (pozřel Nádaba a A-a), I (225)

Abíhú, uvítal Jitra, III (80)

ABÍHÚ (אביהו)

Abíhú, jeden ze sedmdesáti starších, vybraný z kmene Ašer, III (259)

ABIJÁŠ (אביה)

Abijáš, když Anot porodila Jarobeámovi A-e, odešel Jarobeám z Egypta a vrátil se do země Sarira, IV (251)

Abijáš, syn Jarobeámův, zbožný král Izraele, IV (251)

Abijáš, opak otce Jarobeáma, zrušil zákaz poutí a sám vykonával poutě do Jeruzaléma, IV (257)

Abijáš jako jmenovec judského krále byl svému judskému protějšku dalekosáhle nadřazený, IV (257)

Abijáš, podle kabalistů bude A-ovým synem efrajimovský Mesiáš, IV (257)

ABIJÁŠ (אביה)

Abijáš, král judský, vedoucí barbarskou válku proti Jarobeámovi, v níž nepohrblval mrtvé svého nepřítele, IV (256)

Abijáš, syn Rechabeámův, ničemný král judský, urážel Achijáše Šiloského, IV (256)

Abijáš, v proslovu na hoře Semarájim nazval Achijáše „synem Beliálovým“, IV (256)
 Abijáš, král judský, dobyl Bét-el a smířil se s uctíváním zlatých telat, IV (256)
 Abijáš, podle Josepha A-š, totožný s Abijámem, zemřel bezprostředně po vítězství nad Jarobeámem, IV (256–257)
 Abijáš mluví o stoupencích Jarobeámových jako o „synech Beliálových“ בני בליעל („muži bohaprázdní“), IV (257)
 Abijáš, král judský, jeho syn Ása se ukázal jako hodnotnější panovník než jeho otec, IV (257)

ABIJÁM viz *ABIJÁŠ*

ABIKA (אביקה)

Abika, mezi hrdiny obléhaného města Jeruzaléma vynikal Abika, IV (405)
 Abika metal kameny na Babylóňany, ale propadl mezi vnější a vnitřní hradbu, IV (405)
 Abika, Josephem ztotožněn s mužem jménem Chageirás z Adiabeny, hrdinou války s Římany v roce 70 po Kr., IV (405)

ABILAT (אבילט)

Abilat, otec Gedídin, II (284)

ABÍMAEL (אבימאל)

Abímael, otec Hadořin, vnuk Šémův, II (51)

ABIMELECH viz *Abímelek*

ABÍMELEK (אבימלך)

Abímelek, pelištejský (gerarský) král, I (417)
 Abímelek uchvácen Sářinou krásou, bere si Sáru za ženu a zahrne domnělého bratra (Abrahama) dary, I (417)
 Abímelek večer náhle usne na svém trůnu a má sen, I (417)
 Abímelek, anděl s taseným mečem mu ve snu sděluje, že Sára je vdaná za Abrahama, I (417)
 Abímelek, anděl hrozí A-ovi a jeho blízkým smrtí, pakliže Sáru nevrátí, I (417)
 Abímelek vypráví svým služebníkům svůj sen, I (418)
 Abímelek, když rádcí nepomohli, Bůh se mu zjevil a nařídil mu vrátit Sáru Abrahamovi, I (418)
 Abímelek oklamaný a dotčený, ale Bůh slibuje, že se za něho bude Abraham modlit, I (418)
 Abímelek oceňován, ale faraón jednoznačně zatracován, i když oba měli zkušenost se Sárou shodnou, I (418)
 Abímelek toužil po zbožné Sáře, neboť chtěl počít zbožné dítě, I (418–419)
 Abímelek obdaroval Abrahama, zatímco faraón Sáru, I (419)
 Abímelek se bál Boha a přál si, aby se za něho Abraham modlil, I (419)
 Abímelek věnoval Sáře drahé roucho jako tichou výčitku, aby se Abraham zastyděl, že tak neučinil sám, I (419)
 Abímelek, zásluhou Abrahamovy modlitby A-k a jeho služebníci vyléčení ze všech nemocí svých, I (420)
 Abímelek, Abrahamova modlitba zapůsobila natolik, že neplodná A-ova manželka porodila dítě, I (420)
 Abímelek, Sářino vyléčení z neplodnosti jako odměna za prosebnou modlitbu Abrahamovu za A-ovu ženu, I (421)
 Abímelek, velitelem jeho vojsk byl Píkol, I (422)
 Abímelek, obřezání Izáka oslavují Abraham, Šém, Heber, A-k, Píkol, Terach a Náchor, I (422)
 Abímelek, jeho pastýři smlouvu o vlastnictví Abrahamovy studny svévolně porušili, I (428)
 Abímelek, smlouva mezi Abrahamem a A-em, I (428–429)
 Abímelek přiznává Abrahamovi právo na studnu, I (429)
 Abímelek, Abraham nazval studnu Beer-šeba, „Studna přísahy“: zde s A-em přísahali na smlouvu o přátelství, I (429)
 Abímelek, Sářina pohřbu se účastní Abraham, Izák, Šém, Heber, A-k, Anér, Eškól a Mamre, I (451)
 Abímelek umírá rok po Sářině skonu, ve věku 193 let, I (452)
 Abímelek, po něm nastupuje na trůn jeho dvanáctiletý syn Benmelek, jemuž Abraham kondoluje, I (452)
 Abímelek si po třech měsících všiml, že se Izák a Rebeka chovají jako manželé, I (492)
 Abímelek poznal, že jsou Izák a Rebeka manželé podle astrologických aspektů, I (492)
 Abímelek nařídí svým vezírům, aby oděli Izáka a Rebeku do královských rouch, I (492)
 Abímelek uzná Izáka a Rebeku za muže a ženu a umožní Izákovi pracovat na královském dvoře, I (493)
 Abímelek donutí Izáka odejít z Geraru, I (494)
 Abímelek, Bůh jej za to trestá: zloději mu vyplení v noci dům a je postižen malomocenstvím, I (494)
 Abímelek, názor, že Abímelek časů Izákových je totožný s Abímelekiem časů Abrahamových, I (494)
 Abímelek a Pelištejci se přesvědčí, že Bůh je s Izákem, a tak se snaží s Izákem smířit, I (494–495)
 Abímelek, Izákova slepota důsledkem kletby, kterou A-k seslal na Sářiny děti, I (499)
 Abímelek, Juda říká Jakobovi, že je mocný, ale že egyptský král je daleko mocnější, II (96)
 Abímelek jako titul pelištejských králů, II (170)
 Abímelek, v knize *Žalmů* je tak nazýván Akíš, král Gatu, král Pelištejců, zbožný pohan, IV (145)
 Abímelek, Jebúsejci jako potomci A-a, krále Geraru, jenž se později usadil v Jeruzalémě, IV (148)
 Abímelek, předek Jebúsejců, vybudoval v Jeruzalémě bytelnou pevnost Sión, IV (148)
 Abímelek, na památnících byl vyryt text smlouvy mezi Abrahamem a pelištejským králem A-em, IV (149)
 Abímelek, Židé smlouvu respektovali, jenže za časů Davidových A-ův rod vymřel, IV (149)
 Abímelek, památník uzda muly, kterou Izák věnoval A-ovi na znamení smlouvy mezi Izraelem a Pelištejci, IV (151)

ABÍMELEK (אַבִּימֶלֶךְ)

- Abímelek byl šekemský král; byl synem Gedeónovým a jeho šekemské ženiny, IV (69)
 Abímelek, vyznavací Baal-zebúba pomáhali Gedeónovu synovi A-ovi usmrtit jiné syny Gedeónovy, IV (69)
 Abímelek na kameni povraždil své bratry, a proto zemřel tím, že mu mlýnský kámen spadl na hlavu, IV (69)
 Abímelek, Jótam jej přirovnal k trnitému keři, IV (69)
 Abímelek, lišil se od svého otce, byl zlovolný a chamtivý, IV (70)
 Abímelek, jeho otec, král Gerarský, byl naopak velkomyslný a osvícený, IV (70)
 Abímelek vládl tři roky, neboť byl vůči otci, Gedeónovi, umírněný, IV (70)
 Abímelek, Izraelci, kteří mu dovolili zavraždit Gedeónovy syny, projeví vůči Gedeónovi nevděčnost, IV (70)
 Abímelek, jeho matka se jmenovala Druma, IV (70)
 Abímelek, jeho nástupce Jaír jej ve zlovolnosti ještě předčil, IV (70)

ABÍMENOS (אַבִּימָנוֹס)

- Abímenos, král země Kitejské, válka, kterou svedli Hadad Edómský a A-s Kitejský, II (168)
 Abímenos Kitejský vtrhl do Seíru a zabil seirského krále Hadada, II (168)
 Abímenos nechal Hadada popravit a učinil ze Seíru provincii země Kitejské, II (168)
 Abímenos panoval nad zemí Kitejskou 48 let a zemřel, II (168)

ABÍNÁDAB (אַבִּינָדָב)

- Abínádab, Saul se před odchodem do bitvy řídil radou svého syna A-a („otce dobrovolné oběti“), IV (121)
 Abínádab nazýván také Išvi (1. Samuelova 14, 41) = byl hoden (שִׁיחַ) být zmiňován spolu s otcem, IV (121, 130)

ABÍRAM (אַבִּירָם)

- Abíram, viz zejména *Dátan a Abíram*
 Abíram, Dátan a A-m, bratři, synové Palúovi z pokolení Rúbenova, II (267)
 Abíram, Dátan a A-m, bratři, až do smrti jsou úhlavními nepřáteli Mojžíše, II (267)
 Abíram, jeden ze sedmdesáti starších, starší z kmene Josef, III (258)

ABÍŠAGA (אַבִּישָׁג)

- Abíšaga, její krása, I (145)
 Abíšaga, kromě ní byly krásné ženy: Eva, Sára, Rachab, Abígajil, Ester, Míkal a Jáel, I (145)
 Abíšaga, Rebeka svou krásou předčila i A-u, I (458)
 Abíšaga, Adónijáš se považoval za legitimního Davidova nástupce, neboť se chtěl oženit s A-ou, IV (191)
 Abíšaga, David se s ní neoženil, neboť král se nesměl oženit s více než 18 ženami, IV (191)

ABÍŠAJ (אַבִּישָׁי; příp. אַבְשָׁי)

- Abíšaj, když si Davidův bratranec A-j připravuje v pátek vodu k mytí, uvidí v ní kapky krve, IV (172)
 Abíšaj se připravuje k šabatě, když se stane druhý zázrak: objeví se holubice, IV (172)
 Abíšaj, holubice si před ním začne vytrhávat peří, sténat a kvílet, IV (172)
 Abíšaj ví, že holubice je symbolem Izraele, a proto pochopí, že se král David ocitl v nebezpečí, IV (172)
 Abíšaj si musel vyžádat svolení mudrců, aby mohl nasednout na Davidova nejrychlejšího oře, IV (172)
 Abíšaj, jakmile se vyšvihl do sedla, země se zázračně smrštila a Abíšaj se ocitl v zemi Pelištejců, IV (172)
 Abíšaj, Orpa, matka čtyř obrů, se okamžitě pokusí A-e zabit, leč A-j ji skolí, IV (172)
 Abíšaj, Jišbí uvidí A-e, zarazí oštěp ratištěm do země a vyhodí Davida do povětří, aby se král nabodl, IV (172–173)
 Abíšaj pohotově pronese Jméno Boží a Davidův pád na hrot oštěpu zastaví, IV (173)
 Abíšaj radí Davidovi myslet na sebe, jen ať si děti prodávají vosk, a oba se modlí, IV (173)
 Abíšaj pak znovu vysloví Boží jméno a David nezraněný klesne k zemi, IV (173)
 Abíšaj a David utíkají před Jišbím, jehož síla opustí, když shledá, že je matka mrtvá; společně pak obra zabijí, IV (173)
 Abíšaj a Jóab přispěchají ze země Amónců Davidovi na pomoc, IV (173)
 Abíšaj, mor řádl krátce, ale zemřel zbožný A-j, jehož život mohlo vyvážit jen 75 000 zbožných a učených, IV (178)
 Abíšaj zbožný a učený, ale zhřešil tím, že se stal komplicem svého bratra Jóaba při zavraždění Abnéra, IV (178)
 Abíšaj, na znamení, že zhřešil použito (ve verši 2. Samuelova 10, 10) *scriptio defectiva* אַבְשָׁי, IV (178)

ABNÉR (אַבְנֵר)

- Abnér, Saul vzal dva zbrojnoše, A-a a Amasu, a odebral se za A-ovou matkou, čarodějnici z Ěn-dóru, IV (118)
 Abnér, když se A-r a Amasa Saula vyptávají, odvětlí jim, že mu Samuel radí vytáhnout do vítězné bitvy, IV (120)
 Abnér, na Saulově dvoře vynikal Saulův bratranec A-r, syn čarodějnice z Ěn-dóru, obr mimořádných rozměrů, IV (124)
 Abnér, snadnější bylo pohnout hradbou o tloušťce šest loktů než jednou jeho nohou, IV (124)
 Abnér, příhoda, kdy David zabloudiv mezi jeho nohy, když obr spal, IV (124)
 Abnér, celý tábor Izraele se A-ovi vešel mezi kolena, IV (124)
 Abnér měl mimořádnou sílu: kdyby měl něco, za co by mohl zemi uchopit, dokázal by s ní zatřást, IV (124, 125)
 Abnér, Asáel, Jóabův bratr, usiloval A-ovi o život a byl A-em zabit, IV (124)
 Abnér, Asáelovu smrt pomstil Jóab a A-a zabil, IV (124)

- Abnér, rána, kterou David utrpěl ztrátou Asáela, se vyrovnala ráně způsobené smrtí devatenácti mužů, jež A-r zabil s Asáelem, IV (125)
- Abnér byl světcem, ba „lvem zákona“, ale za některé postoje si vlastně smrt zasloužil, IV (125)
- Abnér odmítl popravít kněze v Nóbu, ale provinil se, že neodradil Saula od jeho záměru, IV (125)
- Abnér, provinil se tím, že zabránil usmíření Saula s Davidem, IV (125)
- Abnér, David chtěl odříznutým cípem pláště Saula přesvědčit o své nevině, ale A-r proti němu krále poštvál, IV (125)
- Abnér a Amasa jako „dva lvové Tóry“ za časů Saulova panování, IV (125)
- Abnér, jeho jméno znamená „otec světla“, neboť byl hlavou (otcem) sanhedrinu, jenž osvětluje svět moudrostí, IV (125)
- Abnér a Amasa odmítl popravít kněží v Nóbu, i kdyby měli rezignovat, IV (125)
- Abnér říká Saulovi, že David našel „ten cár hadru“ na trnitém keři, na němž se zachytila králova suknice, IV (126)
- Abnér napsal dopis „od Abnéra Davidovi“, ale měl uctivě napsat „Davidovi od Abnéra“, IV (126)
- Abnér, na lidském životě mu nezáleželo: pro pobavení pořádal bojové hry, při nichž přišlo o život mnoho mužů, IV (126)
- Abnér, nelze jej vinit za podporu Saulova syna Íš-Bóšeta proti Davidovi, IV (126)
- Abnér věděl, že Bůh slíbil Benjaminovcům dva krále, IV (126)
- Abnér a Amasa říkají, že urím a tumím se lze ptát na přikázání toho, komu jde o obecné blaho, IV (128)
- Abnér, Saul jej vysílá zjistit, zda David pochází z klanu Perec (Peres), nebo z klanu Zerach, IV (144)
- Abnér, spor mezi A-em a Dóegem, zda se zákon (*Deuteronomium*) týká jen moábských žen, nebo i mužů, IV (144)
- Abnér, David unikl ve svízelné situaci A-ovi jen díky tomu, že vosu dala A-ovi žihadlo, IV (146)
- Abnér neuvěřil, že byl David tak blízko, a tak se snažil Saula přesvědčit, že David podváděl, IV (146)
- Abnér tvrdil, že David musel přinést nádobu s vodou, kterou ztratil sluha, IV (146)
- Abnér, Abišaj je zbožný a učený, ale zhřešil tím, že se stal komplicem svého bratra Jóaba při zavraždění A-a, IV (178)
- Abnér, Jóab se dopustil nejen vraždy A-a a Amasy, ale i nepravostí vůči Davidovi, IV (191)
- Abnér, Šalomoun jej musí potrestat ve světě tomto, aby A-r neztratil podíl na světě příštím, IV (192)

ABRAHAM (אַבְרָהָם)

- Abraham, viz též *přítel Boží*
- Abraham, viz též *patriarchové* (rejstřík B)
- Abraham, Izák a Jákob; viz *patriarchové* (rejstřík B)
- Abraham, obývá třetí oddělení ráje, I (78)
- Abraham, motiv odmítání zemřít v legendách o něm, I (142)
- Abraham, pět let bylo odepsáno A-ovi a přičteno Davidovi, I (149)
- Abraham, někdy se uvádí, že země byla prokleta od narození A-a, I (179)
- Abraham, beran, jehož obětoval místo Izáka, stvořen za soumraku šestého dne, I (188)
- Abraham, po Adamově smrti knihu od Raziela vlastnil Šét, pak Noe, pak A-m, I (201)
- Abraham, deset pokolení od Noema po A-a, I (220)
- Abraham, z generace předpotopní Bůh mluvil jen s Noemem a pak zase až s A-em, s nikým jiným, I (220–221)
- Abraham, podle starých pramenů jeho zbožnost a spravedlnost převyšuje z-ost a s-ost Henochovu a Noemovu, I (257)
- Abraham, získá zázračný Metušelachův meč a porazí s ním vojska králů, I (274)
- Abraham, Noe před smrtí svěří svatou knihu (Razielovu, Adamovu) Šémovi, ten zase A-ovi, I (292)
- Abraham, Šém naučil kněžskému řemeslu bratra Jefeta a nakonec i A-a, I (308)
- Abraham se modlil, aby Šechina spočinula v „domě Šémově“ (Jeruzalémě), a Bůh mu vyhověl, I (308)
- Abraham mezi dvanácti zbožnými, kteří nesouhlasili se stavbou Babylónské věže, I (323)
- Abraham se snaží odradit hříšnou generaci Babylónské věže od stavby, I (324)
- Abraham, Joktán jej marně přemlouvá k útěku, I (323)
- Abraham zůstane ve vězení, zatímco jeho jedenáct kolegů uprchne do hor, I (323)
- Abraham, lidé jej odvedli a uvrhli do vypalovací pece, I (323–324)
- Abraham, zemětřesení ve chvíli, kdy byl uvržen do vypalovací pece, I (324)
- Abraham, 84 000 přihlížejících sežehnuto, ale Abrahamovi plamen neublížil, I (324)
- Abraham o zázraku vypráví ostatním jedenácti zbožným, I (324)
- Abraham, kromě něj, Náchora, Lota a Reúa jména dvanácti zbožných z *Genesis* 10, 26–29 (podle synů Joktánových), I (324)
- Abraham, jen kvůli němu Bůh trpěl deset generací (od Noema po Abrahama), I (335)
- Abraham, sám svět byl stvořen k tomu, aby mohly být odměněny jeho zásluhy, I (335)
- Abraham, jeho příchod na svět zjeven jeho prapředku Reúovi, I (335)
- Abraham, Reú při Serúgově narození prorokuje, že se ve čtvrté generaci zrodí neposkvrněný dokonalý (A-m), I (335)
- Abraham jako otec národů, I (335)
- Abraham vybrán z dvaceti generací (počítáno od Adama), I (336)
- Abraham, ač tanajci považují tři patriarchy za rovnocenné, v legendách je A-m považován za oblíbenec, I (336)
- Abraham, syn Amtelaj, dcery Karnabóovy, a Teracha, I (338)
- Abraham, jeho narození vyčetl Nimrod z hvězd, I (338)
- Abraham, dítě (A-m) se posunulo pod matčina (Amtelaj) prsa, takže Terach ho neobjevil, I (339)
- Abraham, Amtelaj se uchýlí do jeskyně v poušti, kde jej tajně porodí, I (339–340)

- Abraham, z tváře novorozeného A-a se line záře, jež osvětluje celou jeskyni, I (340)
- Abraham, jeho matka jej ponechá v jeskyni, aby se o něho postaral Hospodin, I (340)
- Abraham, tři roky strávil malý A-m v jeskyni, I (340)
- Abraham, třináct let strávil malý A-m v podzemní skrýši, I (340)
- Abraham, tři roky mu byly, když poznal svého Stvořitele, I (340)
- Abraham, 48 let mu bylo, když poznal svého Stvořitele, I (340)
- Abraham, 48 let mu bylo, když si zošklivil skutky generace Babylónské věže a přemýšlel o Bohu a vesmíru, I (340)
- Abraham, tři roky se věnoval samostudiu a pak se začal učit od Šéma, I (340)
- Abraham, po studiu sám sepsal *Sefer jecira*, I (340)
- Abraham, poté si ho vzal Bůh k sobě, políbil jej, nazval jej Svým přítelem a uzavřel s ním smlouvu, I (340–341)
- Abraham, Gabriel zařídí, aby novorozenému A-ovi vytékalo z malíčku mléko, I (341)
- Abraham sál mléko z malíčku deset dní a pak se vydal pěšky z jeskyně ven, I (341)
- Abraham, deset dní starý, považuje hvězdy za bohy, I (341)
- Abraham, chvíli za bohy považuje slunce a měsíc, I (341)
- Abraham, usoudí, že všemi nebeskými tělesy musí někdo hýbat, I (341)
- Abraham došel k pravé víře na základě rozjímání nad přírodními zákony, I (341)
- Abraham skrze pozorování vzájemného potírání živlů usoudí, že je chybou uctívat živly, I (342)
- Abraham, přistoupí k němu Gabriel, pozdraví jej a odvede k prameni, I (342)
- Abraham se pomodlil k Bohu, poklonil se a lehl si tváří k zemi, I (342)
- Abraham, Amtelaj jej nenajde v jeskyni a myslí si, že se stal potravou divé zvěře, I (342)
- Abraham, Amtelaj potká mladíka a nepozná, že je to Abraham, neboť zázračně rychle vyrostl, I (342)
- Abraham se dává matce poznat, I (343)
- Abraham, vysvětluje matce svou víru v Boha, I (343)
- Abraham vyzývá matku, aby Nimrodovi vyřídila, že je kromě něho ještě jeden Bůh, I (343)
- Abraham, Terach vše prozradí Nimrodovi a rádci doporučují poslat pro A-a a vsadit jej do vězení, I (343)
- Abraham při pohledu na blížící se vojsko dostává strach a prosí Boha o pomoc, I (344)
- Abraham, Gabriel položil mezi něho a útočníky hustá, temná a těžká mračna, jež vojáky vyděsila, I (344)
- Abraham, narodil se v Kamarinu, známém též jako Uria (biblický Ur), I (344)
- Abraham, deset let v Nimrodově zajetí v כְּרִדָּה, pak v קָרָדָה nebo v כְּרָדָה, I (344)
- Abraham, Gabriel jej na Boží příkaz odnese na ramenou do Babylónu, I (344–345)
- Abraham v Babylónu hlásá jméno Boží, potkává svoje rodiče a na Gabrielův pokyn je poučuje o pravé víře, I (345)
- Abraham je služebníkem a spolehlivým a důvěryhodným správcem Božího domu, I (345)
- Abraham vyzývá Nimroda k víře v pravého Boha, I (345)
- Abraham, jeho hlas tak mocný, že se kácejí modly; i sám Nimrod upadne na dvě a půl hodiny do bezvědomí, I (346)
- Abraham, když mu bylo dvacet let, jeho otec Terach onemocněl, I (346)
- Abraham a Háran dostanou za úkol prodat dvě modly, Háran úkol prostě splní, I (346)
- Abraham porovnává stáří model se stáří kupujících, I (346, 347)
- Abraham uchopil obě modly, uvázal jim provaz kolem krku a vláčel je, tváří k zemi, po městě, I (346)
- Abraham vidí, že modla má ústa, ale nemluví; má oči, ale nevidí; má nohy, leč nechodí; má uši, leč neslyší, I (347, 364)
- Abraham říká, že Nimrod je jen psem, který se prohlásil bohem a vyžaduje, aby byl uctíván, I (347)
- Abraham přesvědčí stařenku, z níž se posléze stala misionářka víry pravé, I (347–348)
- Abraham, zohaví všechny modly, zatímco Nimrod pořádá slavnost, I (348)
- Abraham, Nimrod jej dá vsadit do vězení s tím, že strážce mu nesmějí podávat ani chleba, ani vodu, I (349)
- Abraham, Gabriel mu ve vězení zajišťuje po celý rok stravu a pramen čisté vody, I (349)
- Abraham, žalárník žasne, že A-m po roce nezemřel hladem a žízni, I (349)
- Abraham má být uvržen do pece, ale plameny pokaždé pohltnou toho, jenž ho tam chce uvrhnout, I (350)
- Abraham, Satan poradí Nimrodovi, jak sestrojít katapult k vystřelení A-a do pece, I (350)
- Abraham, Satan sestrojí katapult osobně, A-m je svázán a vložen do k-u, I (350)
- Abraham, Satan mu navrhuje, aby se zachránil tím, že se pokloní Nimrodovi, I (350)
- Abraham, matka mu rovněž navrhuje, aby se poklonil Nimrodovi, I (350)
- Abraham, jeho modlitba, když leží v katapultu, I (350. 350)
- Abraham, Gabriel jej chce zachránit, ale Abraham trvá na tom, že jej zachrání sám Bůh, I (351)
- Abraham, Bůh je tak dojatý, že jej zachrání z ohnivě pece osobně, I (351)
- Abraham, větve vydaly ovoce a ohnivá pec se proměnila v rozkošný zahradní altánek pro A-a a anděly, I (351)
- Abraham, král Nimrod, všichni velmožové a všichni lidé uvěřili v A-ova Boha, I (351, 355)
- Abraham nadřazený nejen bezbožnému Nimrodovi, ale i zbožným mužům své doby, I (352)
- Abraham nadřazený Noemovi, Šémovi, Heberovi a Ašúrovi, I (352)
- Abraham, jeho víra byla prakticky neotřesitelná, I (352)
- Abraham, Terach četl z hvězd správně: Háran pozřen ohněm a jeho dcera Sára se stala ženou A-ovou, I (353)
- Abraham o rok starší než bratr Náchor, Náchor o rok starší než bratr Háran, I (354)

- Abraham, Náchor a Háran dvojčata, mnohem starší než A-m, I (354)
- Abraham podle *Knihy jubileí* spálil všechny otcovy modly a Háran uhořel ve snaze je zachránit, I (354)
- Abraham, Chaldejci se jej a Hárana rozhodli ponořit do ohně (bylo jejich zvykem nořit děti do ohně), I (354)
- Abraham, krátce před jeho narozením začaly matky házet děti do ohně, I (355)
- Abraham byl z ohně zachráněn Bohem, Háran byl upálen, I (355)
- Abraham říká králi, velmožům a lidem, aby se mu neklaněli, ale aby se klaněli Bohu, I (355)
- Abraham je zahrnut králem dary a dostane od něho dva otroky, Ógiho a Eliezera, I (355)
- Abraham je zahrnut dary i od velmožů, stříbrem, zlatem a drahokamy, I (355)
- Abraham, s potěšením získává 300 stoupců pravého náboženství, I (355)
- Abraham, v prorockých schopnostech jej předčí Sára, I (355)
- Abraham, Nimrod se ve snu dozví, že jeho armádu porazí A-m a že jej zabije jeden z A-ových potomků, I (356)
- Abraham, Anoko vykládá Nimrodovi jeho sen v době, kdy bylo A-movi 52 let, I (356)
- Abraham, Anoko doporučuje Nimrodovi, aby se konečně A-a zbavil, I (356)
- Abraham, Nimrod vysílá soudní zřízence, aby A-a usmrtili, I (356)
- Abraham je varován Eliezerem a měsíc se skrývá v domě Noemově a Šémově, I (356)
- Abraham, Noe a Šém mu pomáhají přesvědčit Teracha k odchodu do země kenaánské, I (356–357)
- Abraham, Terach a Lot se vydávají do Cháranu, kde A-m záhy mnohé místní obrátí na víru, I (357)
- Abraham, Terach odměněn: bylo mu dovoleno sledovat, jak jeho syn A-m vládne světu jako král, I (357)
- Abraham, zázrak pro Sáru a A-a: narození Izáka starým rodičům, I (357)
- Abraham, zázrak omlazení: A-m a Sára byli při narození Izáka omlazeni, I (357)
- Abraham dal proto razit minci: starý manžel s chotí na přední straně a mladý manžel s chotí na zadní straně, I (357)
- Abraham, Nikolaos z Damašku uvádí, že A-m byl králem v Damašku, I (358)
- Abraham jmenován králem na základě velikosti ducha, neboť disponoval vpravdě královským vědomím, I (358)
- Abraham odmítal usednout na královský trůn, který mu nabízely národy, I (358)
- Abraham, Terach se rozhodl odejít do Palestiny dřív, než Bůh k tomu vybídl A-a, I (358)
- Abraham, Terach mu při narození říkal Abram z vděčnosti k Nimrodovi, který jej měl v úctě na svém dvoře, I (358)
- Abraham, Nimrod roztříští kojenci hlavu v domnění, že je to A-m, I (359)
- Abraham, Terach ukryje syna Abrahama, jeho matku a chůvu v jeskyni, I (359)
- Abraham, v jeskyni s ním přebýval také Hospodin, I (359–360)
- Abraham, po deseti letech opustil s matkou i chůvou jeskyni, I (360)
- Abraham, ve čtyřech letech jej svěřil Terach do Náchorovy péče, jenž se dítě marně snažil naučit modloslužbě, I (360)
- Abraham zjistil, že kamennému Marumachovi upadla hlava a leží před železným bohem Náchorovým, I (360)
- Abraham si osedlal mulu a vydal se prodávat pět otcových model, I (360)
- Abraham zamíří do hospody, v níž se zastavovali kupci cestující ze syrské Fandany do Egypta, I (360)
- Abraham, velbloud kupců řihl, A-ova mula se splašila a tři modly se rozbily, I (360–361)
- Abraham, kupci koupili obě neporušené modly a poskytli Abrahamovi odškodné za modly rozbité, I (361)
- Abraham předává otcí vydělané peníze a Terach má velkou radost, I (361)
- Abraham nachází mezi odřezky dubového dřeva boha Varisata a svěřuje mu péči o udržování ohně, I (361)
- Abraham se vrací a Varisat je těžce ohořelý, I (361)
- Abraham Terachovi říká, že Varisat se pro něho vrhl do ohně, I (361)
- Abraham, jeho duše nad otcovou zatvrzelostí zaúpěla, I (362)
- Abraham otcí vysvětluje, že je hloupé uctívat modly, neboť původcem všeho je Bůh, I (362)
- Abraham ve čtrnácti letech opustil otce, jenž se oddával modloslužbě, a krkavci přestali sužovat zemi, I (363)
- Abraham vhodí otcovy modly do ohně a Háran, jenž se je pokusí zachránit, tehdy uhoří, I (363)
- Abraham podle všech pramenů dospěl k víře v Boha na základě svých vlastních rozumových úvah, I (363)
- Abraham, muži, kteří dospěli k poznání Boha sami od sebe – A-m, Jób, Chizkijáš; čtvrtým bude Mesiáš, I (363)
- Abraham žádá matku o pochoutku z kůzlete, aby mohl uctít otcovy modly, I (364)
- Abraham, Duch Boží se jej zmocní, když si uvědomí, že otcovy modly nereagují na podané jídlo, I (364)
- Abraham uchopí sekýru a pokácí všechny otcovy modly, I (364)
- Abraham, modly ani nemluví, ani nejedí, ani se nepohybují, říká nejen A-m, ale i Terach a po něm Nimrod, I (364–366)
- Abraham, Nimrod jej dá vsadit do vězení, I (366, 366)
- Abraham, po deseti dnech věznění význační mužové říše králi poradí, aby dal A-a upálit, I (366)
- Abraham, Terach Hárana křivě obviní, a tak je Háran spolu s Abrahamem svlečen, spoután a vhozen do pece, I (366)
- Abraham, Háran ohněm pozřen, ale Abraham se tři dny a tři noci prochází uprostřed plamenů, I (366)
- Abraham je služebníkem Božím, Nimrod to pochopí, I (367)
- Abraham podroben deseti pokušením, v nichž obstál, I (367), II (211–212)
- Abraham, jeho první zkouškou byla nutnost odejít z rodné země, I (367)
- Abraham odchází od svého otce v Cháranu a vydává se do Kenaánu, I (367)
- Abraham chce sjednotit národy pod křídly Šechiny, leč starého otce nechává v Cháranu a odchází, I (367)
- Abraham se vydává do Kenaánu, provázen trojím Božím požehnáním, I (367–368)

Abraham, „staň se požehnaním“ znamená, že požehnáno je každému, kdo se s A-em dostane do styku, I (368)

Abraham, zásluhou Božího požehnaní mu vděčí za šťastnou plavbu i námořníci, I (368)

Abraham, Bůh mu slíbil, že Bůh bude veleben jako „štit Abrahamův“ (takové cti se těšil už jen David), I (368)

Abraham obdržel tři koruny; korunu Tóry, korunu kněžství a korunu království, I (369)

Abraham, tři koruny od něho později zdědil Izrael, I (369)

Abraham poznal, že Kenaán je zaslíbená země, neboť tam se mu zjevil Bůh, I (369)

Abraham v Kenaánu vztyčí první oltář Hospodinovi, I (369)

Abraham vztyčí druhý oltář v Chebrónu, další pak v Aji, I (369)

Abraham, každý oltář se stal střediskem pro A-ovy misionářské aktivity, I (369)

Abraham rozbil stan pro Sáru, pak pro sebe, a neprodleně přiváděl proselyty pod křídla Šechiny, I (369–370)

Abraham zdůrazňoval lásku, pak spravedlnost, David nejprve spravedlnost, pak lásku, I (370)

Abraham respektuje práva Kenaánců a nasazuje svým velbloudům náhubky, I (370)

Abraham se usadil v Kenaánu a okamžitě v zemi vypukl hladomor, I (371)

Abraham, hladomor za jeho časů byl na zem seslán, aby se vyzkoušela pevnost A-ovy víry, I (371)

Abraham, hladomorem byl za jeho časů stížen jen Kenaán, I (371)

Abraham zamíří do Egypta, aby se seznámil s moudrostí místních kněží a aby hlásal slovo Boží, I (371)

Abraham projevil nedostatek víry v Boha, když ze strachu nepřiznal, že je Sára jeho žena, I (372)

Abraham vybidne Sáru, aby se před egyptskou hranicí ukryla v koši, I (372)

Abraham dostává od faraóna zlato a stříbro, diamanty a perly, brav a skot, otroky a otrokyně, I (373)

Abraham faraónem opět obdarován a po třech měsících v Egyptě se vrací se Sárou do Kenaánu, I (375)

Abraham, podle Artapana zůstal v Egyptě 20 let, I (375)

Abraham, podle *Knihy jubileí* strávil Abraham v Egyptě pět let, I (375)

Abraham, Egypťané jej naučili čarodějnému umění, I (375)

Abraham, faraón jej provázel čtyři kroky; za tento laskavý skutek se Egypťané stali pány Izraele na čtyři století, I (375)

Abraham, Lotovi pastýři odmítají dávat svým velbloudům v Kenaánu náhubky, I (378)

Abraham je neplodný jako mula, říkají Lotovi pastýři, I (378)

Abraham, nezpochybnitelnost jeho dědictví potvrzena, I (378–379)

Abraham, země požehnaná vodou; A-ovo potomstvo požehnané skrze Tóru, I (379)

Abraham, jak pošlapávána země, tak pošlapávané potomstvo A-ovo čtyřmi královstvími, I (379)

Abraham, spor mezi ním a Lotem příčinou, proč Svatá země zůstávala v rukou cizinců, I (379)

Abraham vede válku se čtyřmi králi, I (379–380)

Abraham, pět bezbožných králů se chtělo dostat přes Lota na kobylku A-ovi, I (379)

Abraham, jedním z pěti bezbožných králů byl i Amráfel, tj. Nimrod, I (379)

Abraham, Bérovi je souzeno obrátit na víru neznabohy, kteří neuvěřili v záchranu A-a z pece ohnivé, I (380)

Abraham, vojska Kedorlaómera, Arjóka a Tideála vyplení Sodomu a zajmou Lota, syna A-ova bratra, I (381)

Abraham, jakmile se dozví, že byl jeho synovec Lot zajat, ihned se rozhodne jej osvobodit a nelituje zlata a stříbra, I (381)

Abraham vstupuje do války v zájmu Lotově, ale i přátelských vztahů s obyvateli Sodomy, I (381–382)

Abraham, jeho tři učedníci: Anér, Eškól a Mamre, I (382, 395)

Abraham, podle Filóna měl 300 bojovníků, kteří se narodili v jeho domě, I (382)

Abraham měl 318 bojovníků, ale jejich pomoci se marně dovolával, I (382)

Abraham získal do války jen Eliezera; Bůh za odměnu propůjčil Eliezerovi sílu 318 mužů, I (382)

Abraham, 15. dne měsíce nisanu v noci určené ke konání zázraků, strhla se bitva mezi ním a mocnými králi, I (382)

Abraham, šípy a kameny mu neublížily, I (382)

Abraham, vrhal prach země, strniště a řezanku, měnící se ve smrtící oštěpy a meče, I (382–383)

Abraham, byl vysoký jako 70 mužů a konzumoval jídlo za 70 mužů, I (383)

Abraham, jeho krok měřil čtyři míle, I (383)

Abraham, v Danu jej síla opustila, neboť tam později Jarobeám vztyčil zlaté býčky, I (383)

Abraham, lidé na něho volají „Ty jsi náš král! Ty jsi náš kníže! Ty jsi náš bůh!“, I (383)

Abraham ve válce zvítězil, protože se postavil po pravici Boží, I (383)

Abraham, na jeho straně nebeské mocnosti, I (383)

Abraham, planeta Jupiter mu svítí v noci, I (383)

Abraham, po jeho boku bojoval anděl Lajla, I (383)

Abraham příbuzný se sluncem, I (383)

Abraham, král sodomský, hrdý na svoji zázračnou záchranu z jílovité jámy, mu nabízí kořist, I (384)

Abraham kořist odmítá, ale dává podíl i mužům, kteří do boje nešli, I (384)

Abraham, David se řídí jeho příkladem: dává podíl i mužům, kteří do boje nešli, I (384)

Abraham se obává Šémova hněvu, ale Bůh jej ubezpečuje, že mu Šém požehná, I (384)

Abraham, Melchisedech (Šém) mu vyšel vstříc s chlebem a vínem, I (384)

Abraham, Melchisedech (Šém) mu objasňuje zákony kněžství a Tóry, I (384)

Abraham, Melchisedech mu žehná a nazve jej v souvislosti s vlastnictvím světa „partnerem Božím“, I (384)

- Abraham, při žehnání zmíní Melchisedech nejprve A-a a pak Boha; proto byl zbaven kněžství, I (384)
- Abraham, kněžská důstojnost Melchisedecha přechází na A-a a jeho potomky, I (384)
- Abraham, studuje na akademii Šémově (Melchisedechově), I (385)
- Abraham je odměněn, že nevzal nitku ani řemínek k opánkům z toho, co získáno bylo jako kořist, I (386)
- Abraham, nedotkl se ukořistěného řemínku od opánku, a tak jeho potomci vrhají botu směrem na Edóm, I (386)
- Abrahama trápí prolítí krve ve válce, Bůh jej uklidňuje, I (386)
- Abraham, je mu udělena od Boha milost: sdělil mu, co mu hodlá dát, I (386)
- Abraham, odměna přehojná (*Genesis* 15, 1), kterou A-m a jeho potomci obdrží ve světě příštím, I (386)
- Abraham si ve hvězdách přečetl: „A-e, nepočneš žádné děti“, I (386)
- Abraham, Bůh jej opravuje: „Jsi prorok, žádný astrolog“, I (387)
- Abraham, dle rabínského pojetí Bůh napomíná A-a, aby příliš nespolehal na astrologii, I (387)
- Abraham za svou prostou víru odměněn podílem na tomto světě i na světě příštím, I (387)
- Abraham, součástí odměny za jeho pevnou víru byla později i záchrana Izraele z exilu, I (387)
- Abraham, podle něho byla záchrana Izraele z exilu aktem milosti, I (387)
- Abraham dostává od Boha pokyn obětovat tři jalovice, tři kozy, tři berany, hrdličku a holoubátko, I (387)
- Abraham, sporná otázka počtu zvířat, jež obětoval, I (387)
- Abraham, spor, zda otázkou „podle čeho poznám, že ji obdržím?“ projevil (ne)dostatek víry, I (387–388)
- Abraham, otrocké postavení Izraele v Egyptě bylo podle rabínského pojetí trestem za A-ův nedostatek víry, I (388)
- Abraham, jeho tři hříchy: emigruje z Palestiny v čase hladu, vystaví Sáru mravnímu nebezpečí a prokáže málo víry, I (388)
- Abraham, smlouva mezi polovinami, I (386–391)
- Abraham, jeho děti musejí studovat Tóru, neboť jim poskytne světlo v tomto světě i ve světě příštím, I (388)
- Abraham obětovaná zvířata rozpůlil, aby Izrael odolal moci čtyř království, I (389)
- Abraham obětované ptáky nerozpůlil, aby Izrael zůstal celý, I (389)
- Abraham, je mu ukázán mesiášský čas a čas vzkříšení mrtvých, I (389)
- Abraham přiložil půlky obětovaných zvířat proti sobě, zvířata opět obživla a ptáci vzlétli, I (389)
- Abraham, byly mu zjeveny dějiny Izraele, I (389)
- Abraham, jeho vize dýmající pece, Geheny, a ohnivé pochodně na Sínaji při zjevení, I (389)
- Abraham, padl na něj strach, děs a veliká temnota, panství čtyř království, I (389)
- Abraham, jeho děti musejí vykonávat bohoslužby v Chrámu a studovat Tóru, I (390)
- Abraham, pokud jeho děti zanedbají bohoslužby a studium Tóry, nevyhnou se Geheně nebo nadvládě cizinců, I (390)
- Abraham si musí vybrat, zda Izrael bude potrestán Gehenou, nebo nadvládou cizinců, I (390)
- Abraham, Bůh mu radí, aby si zvolil nadvládu cizinců, I (390)
- Abraham, Bůh mu ukazuje čtyřsetletou porobu Izraele v Egyptě, I (390)
- Abraham se dozvídá, že nadvládě cizáků nezažije, I (390)
- Abraham se dozvídá, že Terach bude mít podíl na světě příštím, neboť se kál, I (390)
- Abraham, Bůh mu zjeví, že syn Izmael nastoupí cestu spravedlivých ještě za otcova života, I (390)
- Abraham, Bůh mu slibuje, že vnuk Ezau nenastoupí cestu bezbožníků, dokud děd nezemře, I (390)
- Abraham, Bůh mu slibuje, že Izrael bude ze čtyřsetleté poroby vysvobozen, I (390)
- Abraham, v noci mu Bůh ukázal mezi polovinami poražených zvířat ráj, I (390)
- Abraham, Jaoel jako velitel serafů jej odvádí do nejvyššího nebe, I (390)
- Abraham, oděn do roucha slávy, stane se jednou z oslavených bytostí, I (390)
- Abraham, Jaoel mu ukáže hvězdy, hlubinu, leviatana, ráj i Gehenu, I (391)
- Abraham, Jaoel mu ukáže veškeré dějiny od Adamova pádu až po příchod Mesiáše, I (391)
- Abraham, smlouva mezi polovinami uzavřena až po válce s králi, I (392)
- Abraham, smlouva mezi polovinami uzavřena o novoluní třetího měsíce (sivanu), tj. shodně se zjevením na Sínaji, I (392)
- Abraham, smlouva mezi polovinami uzavřena na samotném počátku A-ovy kariéry, I (392)
- Abraham, Sára, bezdětná ještě deset let po usazení se v Palestině, osvobozuje Hagar, aby ji mohla dát manželovi, I (391)
- Abraham, Hagar, poučena Duchem svatým, představovala pro A-a vhodnou společnici, I (392)
- Abraham a Sára oddáni 75 let před Izákovým narozením, I (392)
- Abraham uzavírá smlouvu mezi polovinami v sedmdesáti letech, pak pět let v Cháranu, teprve pak v Palestině, I (392)
- Abraham, Hagar s ním otěhotní krátce po svatbě, I (393)
- Abraham ukončil veškerý pohlavní styk s Hagar, jakmile se ukázalo, že je těhotná, I (393)
- Abraham, po Sářině smrti se znovu s Hagar ožení, I (393)
- Abraham, Sára si mu stěžuje na Hagar, I (393)
- Abraham, Sára jej obviní, že když v modlitbách prosil o děti, neupřesnil, že by to měly být děti Sářiny, I (394)
- Abraham mírní Sáru, aby s Hagar už nejednala jako s otrokyní, I (394)
- Abraham, nazývat jej původním jménem Abram se považuje za nezákonné, I (394)
- Abraham, jeho původní jméno Abram znamená „otec Aramův“, A-m naopak „otec národů“, I (394)
- Abraham, Abram a Sáraraj, četná vysvětlení změny jejich jmen nabízí Filón, I (394–395)
- Abraham, změna jména znamená nový osud: Abramovi bylo souzeno zůstat bezdětný, ne však Abrahamovi, I (395)

- Abraham, numerická hodnota jeho jména 248 (počet údů lidského těla): zásluhou obřízky se stal pánem svého těla, I (395)
- Abraham jako otec proselytů, I (395)
- Abraham, třináct let po narození Izmaela dostal A-m za úkol vykonat na svém těle znamení smlouvy, I (395)
- Abraham, obřízka všech mužských příslušníků Abrahamova domu, I (395)
- Abraham, poradil se s Anérem, Eškólem a Mamrem ohledně obřízky, I (395)
- Abraham, jen Mamre nabádal A-a být poslušen Božího příkazu, I (395)
- Abraham, za zbožnou radu Abrahamovi Mamre odměněn: při božišti Mamre se Bůh zjevil A-ovi, I (395)
- Abraham, obřízka mužů A-ova domu 10. dne měsíce tišri (Den smíření) na místě oltáře budoucího Chrámu, I (396)
- Abraham tím zajistil Izraeli nepomíjející, věčné smíření, I (396)
- Abraham, názor, že se jeho obřízka konala 13. nebo 14. den měsíce nisanu, I (396)
- Abraham, jeho obřízku provedl chirurgickým zákrokem Šém, I (396)
- Abraham, svou obřízku na sobě vykonal sám, s pomocí Boží, I (396)
- Abraham, jeho předkožka odstraněna v důsledku kousnutí štíra, I (396)
- Abraham, Bůh naznačil část těla, na níž se měla obřízka vykonat; A-m si logicky domyslel, co odstranit, I (396)
- Abraham, otázka, zda odhalení korony žaludu (פְּרִיעַ) vykonal již A-m, nebo až Jozue, I (396)
- Abraham, vysílá Eliezera, aby na křižovatce cest vyhlížel poutníky, I (397)
- Abraham svému služebníkovvi příliš nedůvěřoval, a tak se vypravil na křižovatku cest sám, I (397)
- Abraham se obával, že jeho pohostinnosti přestanou pocestní využívat, když se od světa oddělil znamením smlouvy, I (397)
- Abraham se pokouší před Hospodinem povstat, za to je odměněn, I (397)
- Abraham, Bůh jej ubezpečuje, že jeho potomci ve věku 4 a 5 let budou sedět ve dnech příštích ve školách a synagogách, I (397)
- Abraham, přichází za ním Hospodin a tři andělé: Michael, Gabriel a Refáel, I (397)
- Abraham, tři andělé pověření uspokojit jeho touhu zachovat se k pocestným pohostinně, I (398)
- Abraham, Refáel pověřen vyléčit mu zranění v důsledku obřízky, I (398)
- Abraham čtyři vchody do jeho domu, I (398)
- Abraham, baví a hostí anděly, I (398)
- Abraham, andělé, kteří za ním přišli, zevnějškem připomínali Araby, I (398)
- Abraham, tři andělé za ním přišli jako Saracén, Nabatejec a Arab, I (398)
- Abraham, jeho metoda odhalování modloslužebníků a lidí nečistých pomocí stromu, I (398–399)
- Abraham vyzývá návštěvníky, aby se opřeli o kmen stromu, I (399)
- Abraham, pokud pocestní nepodstoupili rituální lázeň, A-ův strom jim neposkytl stín, I (399)
- Abraham, jeho dub rostl na planině Mamre až do období Theodosiova panství, kdy seschl, I (399)
- Abraham, jeho dub si uchoval svou moc i uschlý: kdo si z něho vzal kousek dřeva, do smrti nepoznal nemoc, I (399)
- Abraham pohostil své tři hosty opulentněji, než by to později dokázal sám Šalomoun, I (399–400)
- Abraham porazil tři telátka, aby každému z hostů mohl nabídnout jazyk s hořčicí, I (400)
- Abraham svěřuje Sáře přípravu podpopelných chlebů pro tři hosty (tři míry jemné mouky), I (400)
- Abraham svěřuje Izmaelovi přípravu tří telátek pro tři hosty, I (400)
- Abraham navzdory příkázáním Tóry servíroval pocestným maso a mléko, I (400)
- Abraham, podle jiného názoru servíroval správně napřed mléko, teprve potom maso, I (400)
- Abraham, zdálo se, že tři jeho hosté jedí, ale byl to optický klam: porce andělů pozřel nebeský oheň, I (400)
- Abraham, v přítomnosti jeho vznešené osobnosti se tři andělé v lidské podobě cítili bezvýznamnými, I (400)
- Abraham byl zvyklý jíst svůj denní chléb jen v čistém stavu, I (400)
- Abraham, na jeho hostině doopravdy jedli jen Anér, Eškól, Mamre a syn Izmael, I (400)
- Abraham, andělé u něho pojedli nabízených pokrmů; ne však anděl, který navštívil Manóacha, I (401)
- Abraham, Bůh s ním konzultuje zkázu hříšných měst, neboť jsou součástí Kenaánu, I (407–408)
- Abraham, Bůh neodsoudil hříšná města, dokud nerozhodl soudní dvůr 60 myriád andělů a A-m, I (407–408)
- Abraham se přimlouvá za hříšníky, I (408)
- Abraham nařiká, že Bůh nemilosrdně zahladil generaci Enóšovu, generaci Potopy, a pak seslal zmatení jazyků, I (408)
- Abraham se ptá, zda Bůh vyhledá města na planině, zůstane-li v každém z nich jen deset spravedlivých, I (408)
- Abraham se přimlouvá za Sóar, jehož hříchy nejsou tak velké, I (409)
- Abraham se modlí za hříšná města na planině; po modlitbě se od něho Šechina odpojila, I (410)
- Abraham je k Lotovi laskavý, neboť ví, že se Lot stane Davidovým předkem (skrže Moábku Rút), I (411)
- Abraham, Lot odmítá odejít k A-ovi, neboť si uvědomuje, že se s jeho dobrými skutky nemůže poměřovat, I (414)
- Abraham, když nad Sodomou stoupá dým, modlí se za Lotovu záchranu, I (416)
- Abraham si Lota čtyřikrát zavázal: vzal jej do Palestiny, díky němu Lot zbohatl, vysvobodil jej ze zajetí a ze Sodomy, I (416)
- Abraham, Lotovi potomci (Moábci a Amónovci) se naopak vůči A-ovi dopustili čtyř nepřátelských skutků, jejich výčet, I (416)
- Abraham se v důsledku zkázy Sodomy odebere do Geraru, I (417)
- Abraham, zvyklý hostit pocestné, těžce nese omezení dopravního ruchu v důsledku zkázy hříšných měst, I (417)
- Abraham, před vstupem do země Pelištejců se opět rozhodne, že bude Sáru vydávat za svou sestru, I (417)
- Abraham, pelištejský král, uchvácen Sárinou krásou, bere si Sáru za ženu a zahrne domnělého bratra (A-a) dary, I (417)
- Abraham, Bůh slibuje oklamanému a dotčenému Abímelekovvi, že se za něho bude A-m modlit, I (418)

- Abraham omlouvá svou lest obavami, že kdyby se k Sáře přiznal jako manžel, hrozila by mu smrt, I (419)
- Abraham, Abímelek obdaroval A-a, zatímco faraón Sáru, I (419)
- Abraham, Abímelek si přál, aby se za něho A-m modlil, I (419)
- Abraham, Abímelek věnoval Sáře drahé roucho jako tichou výčitku, aby se A-m zastyděl, že tak neučinil sám, I (419)
- Abraham se modlil za Abímeleka, neboť raněný se má modlit k Bohu, aby odpustil tomu, jenž zranění způsobil, I (420)
- Abraham, Bůh vyslyšel jeho přimluvu za Abímeleka a jeho lid, I (420)
- Abraham, Bůh poprvé v dějinách vyslyšel prosebnou modlitbu jednoho člověka (A-a) za jiného (Abímeleka), I (420)
- Abraham, zásluhou jeho modlitby Abímelek a jeho služebníci vyléčeni ze všech nemocí svých, I (420)
- Abraham, jeho modlitba zapůsobila natolik, že neplodná Abímelekova manželka porodila dítě, I (420)
- Abraham, Sářino vyléčení z neplodnosti jako odměna za prosebnou modlitbu A-ovu za Abímelekovu ženu, I (421)
- Abraham, anděl pečující o embrya povolán Bohem, aby upravil Izáka přesně podle A-a, I (421–422)
- Abraham, Izák mu je nesmírně podobný, aby lidé neřekli, že není A-ovým synem, I (422)
- Abraham musel počít Izáka v pokročilém věku, neboť otec otce Izraele musel na těle mít znamení smlouvy, I (422)
- Abraham oslavuje obřizku Izáka osm dní po jeho narození, I (422)
- Abraham, oslavit obřizku Izáka přišli Šém, Heber, Abímelek, Píkol, Terach a Náchor, I (422)
- Abraham, Óg kritizován, že o něm mluvil jako o „sterilní mule“, I (423)
- Abraham, Sára jej nabádá, aby na Izáka přepsal veškerý majetek, I (423)
- Abraham, Sára chce, aby se A-m s Hagar rozvedl a poslal ji i se synem pryč, I (424)
- Abraham, Bůh se mu v noci zjeví a ujistí jej, že Sára má ve všem pravdu, I (424)
- Abraham, Sára mu byla určena ještě v době, kdy se nacházela v matčině lůně, I (424)
- Abraham předává Hagar rozvodový list a posílá ji i s Izmaelem pryč, I (424)
- Abraham, Bůh jej informuje, že jeho pokolení bude povoláno z Izáka, I (424)
- Abraham, Izmaelova modlitba a A-ovy zásluhy Izmaela zachránily, I (424)
- Abraham se vydá do pouště se svými velbloudy hledat Izmaela, I (426)
- Abraham objeví v Izmaelově stanu pouze jeho manželku, neboť syn šel lovit, I (426)
- Abraham se po třech letech opět vypraví do pouště za synem Izmaelem, I (427)
- Abraham opět zastihne jen Izmaelovu (novou) manželku, ale je přijat vlídně a pohoštěn chlebem a vodou, I (427)
- Abraham žehná synově nové manželce i svému synovi, I (427)
- Abraham, Izmael vzal ženu, děti a dobytčata a vypravil se za otcem do země Pelištejců a mnoho dní tam zůstal, I (427)
- Abraham je Božím oblíbencem, říkávájí mu „Bůh je s tebou“, I (428)
- Abraham, Pelištejci s ním chtějí uzavřít na tři roky spojeneckou smlouvu (otcovská láska sahá do třetí generace), I (428)
- Abraham na dotvrzení smlouvy vyčlenil ze stáda sedm ovcí, odpovídajících sedmi noemovským příkázáním, I (429)
- Abraham, až sedmá generace jeho potomků se bude moci těšit ze země, jež jim byla zaslíbena, I (429)
- Abraham, od A-a po Mojžíše je sedm generací, I (429)
- Abraham, Abímelek mu přiznává právo na studnu, I (429)
- Abraham nazval studnu Beer-šeba, tj. „Studna přísahy“, neboť zde s Abímelekiem přísahali na smlouvu o přátelství, I (429)
- Abraham v Beer-šebě žije mnoho let a šíří zákon Boží, I (429)
- Abraham v Beer-šebě vysázel rozsáhlý háj a postavil čtyři brány obrácené na čtyři světové strany: východ, západ, sever a jih, I (429)
- Abraham v Beer-šebě zasadil vinici, přijímal pocestné ze všech stran a každému dal, co potřeboval, I (429)
- Abraham, jeho pohostinnost v Beer-šebě, I (429, 429)
- Abraham, Jób se s ním nemohl měřit v pohostinnosti, neboť A-m pocestné aktivně vyhlížel, I (429–430)
- Abraham, dům s mnoha dveřmi, dům A-ův (pohostinný), dům Otce A-a, I (430)
- Abraham, modlitba, již učil pocestné, totožná s prvním dobrořečením modlitby po jídle (ברכת המזון), I (430)
- Abraham si nevšimne žebráka u svých dveří (přestrojeného Satana), I (431)
- Abraham netuší, že na něho Satan žaluje Bohu, I (431–432)
- Abraham, v *Knize jubileí* na něho žaluje Mastema, I (432)
- Abraham, po narození Izáka přestává obětovat, I (432)
- Abraham nepřinesl Bohu žádnou oběť, ani zápalnou, ani pokojnou, ani beránka, ani kozičku, I (432)
- Abraham, Bůh mu dává pokyn, aby vzal Izáka a na určeném místě jej obětoval jako oběť zápalnou, I (432–433)
- Abraham, Izák je jeho oblíbeným synem, I (432–433)
- Abraham namítá, že není kněz, že by měl spíše konat Šém, ale Bůh říká, že jej na místě vysvětlí na kněze, I (433)
- Abraham namluví Sáře, že vezme syna k Šémovi a Heberovi, aby Izák poznal cesty Hospodinovy, I (433–434)
- Abraham, Sára, Izák i sloužící pláčou, takže A-m s Izákem odcházejí uprostřed všeobecného nářku, I (434)
- Abraham bere na cestu také Izmaela a Eliezera, z nichž oba touží po A-ovi dědit, I (435)
- Abraham, zjeví se před ním Satan v podobě velmi starého muže a pokouší jej, I (435)
- Abraham upokojí Izáka, aby si Satana nevšimal, I (435)
- Abraham překazí i Satanův trik, s jehož pomocí jim Satan přehradí cestu dravým tokem, I (435–436)
- Abraham, Satan se dostaví za Sárou v podobě starce a sdělí jí, že A-m odešel Izáka obětovat, I (436)
- Abraham, Sára Satanovi odpoví: ať A-m skuteční v pokoji všechno, co mu Bůh uložil, I (436)
- Abraham, třetího dne cesty uviděli A-m a Izák horu Mórija se sloupem ohnivým a oblakem Boží slávy, I (437)

Abraham zjišťuje, že Izmael a Elíezer nevidí ani sloup ohnivý, ani oblak Boží slávy, I (437)
 Abraham vysvětluje, že Izmael a Elíezer vidí špatně jako osel, a tak musejí zůstat vzadu s oslem, I (437)
 Abraham se bezděčně dopustil prococtví, protože prohlásil, že zpátky se vrátí s Izákem, I (437)
 Abraham a Izák vystupují na horu Mórija sami, I (437)
 Abraham, Izák se ptá, kde je obětní beránek, a A-m odpovídá, že dokonalou obětí zápalnou je Izák sám, I (438)
 Abraham radostně stavěl oltář, Izák podával kameny a maltu, I (438)
 Abraham sbírá dříví, vrství ho na oltář a začíná se svazováním Izáka, I (438)
 Abraham, Izákovi je 37 let, když jej A-m klade na oltář, I (439)
 Abraham je starý a Izák mladý, bojí se, že se vzepře, až spatří obětní nůž, I (439)
 Abraham říká Izákovi, že jej se Sárrou přežijí jen o několik dní, I (439)
 Abraham, slzy mu kanou na Izáka a z Izáka na dříví na oltáři, I (439)
 Abraham pozdvihne obětní nůž a Izákova duše opouští tělo, I (439–440)
 Abraham, Michael ne něho volá, aby Izáka nezabíjel, I (440)
 Abraham, Metatron oroduje za Izáka a Metatron je také vyslán, aby A-ovi zabránil Izáka zabít, I (440)
 Abraham nezabije Izáka, protože nůž byl tupý, I (440)
 Abraham nezabije Izáka, protože mu nůž vyrazí z ruky Satan, I (440)
 Abraham splní ustanovení zákona, podle něhož musí být oběť před usmrcením svázána, I (440)
 Abraham, Michael jej dvakrát za sebou oslovil jménem, což je projev náklonnosti, I (440)
 Abraham chválen, osloven Nebeským hlasem, který zároveň oživil Izáka, I (440)
 Abraham, beran se k němu rozběhne, ale Satan mu zaplete rohy do houští, I (441)
 Abraham pokropí beranovou krví oltář a obětuje berana jako oběť zápalnou místo Izáka, I (441)
 Abraham, podle jiného pojetí byl místo Izáka obětován vedoucí beran A-ova stáda, I (441)
 Abraham se ptá Boha, proč mu způsobil takovou bolest, I (442)
 Abraham, Bůh vysvětluje, že svět nyní pochopí, že si jej nevybral ze všech pronárodů bezdůvodně, I (442)
 Abraham jako bohabojný, I (442)
 Abraham, Bůh mu slibuje, že ani jeho, ani jeho syna Izáka již nikdy nebude zkoušet, I (442)
 Abraham, Bůh mu zjevuje, že Chrám vybudovaný na místě Izákova obětování, bude zničen, I (444)
 Abraham, Bůh mu ukazuje, že jeho potomci budou pokořeni Babylónem, Médií, Řeckem i Římem, I (444)
 Abraham, jeho potomci budou vpsledku spaseni závěrečným vykopením za zvuku polnice z beraního rohu, I (444)
 Abraham vykonal obřizku na svém těle v místě Chrámu, I (444)
 Abraham vztyčil oltář na místě, na němž obětoval Adam, Kain a Ábel, ale i Noe, když vystoupil z archy, I (444)
 Abraham věděl, že na tomto místě bude stát Chrám, a proto ho nazval Jire, I (444)
 Abraham ho nazval Jire, neboť mělo se stát místem, na němž bude přebývat bázeň před Bohem a služba Bohu, I (444)
 Abraham, Bůh jej nechtěl urazit, a tak spojil Jire se Šálem (jménem, jež dal místu Šém) – Jeruzalém, I (444)
 Abraham, po akedě odnesou andělé Izáka na tři roky do ráje, takže se A-m vrací do Beer-šeby sám, I (445)
 Abraham, účelem Izákova pobytu v ráji byla léčba zranění, jež utržil od A-a při obětování, I (445)
 Abraham, Bůh jej varoval, aby Izákovi nezpůsobil ani nejneopatrnější zranění, I (445)
 Abraham, anděl smrti říká, že jakmile A-m Izáka zabije, vezme si Izákovu duši, I (446)
 Abraham musel splnit příkázání akedy až tři dny poté, co ho obdržel, I (446)
 Abraham s Izákem se vracejí do Beer-šeby a v Chebrónu se dozvědí, že je Sára mrtvá, I (447)
 Abraham chce hrob, do něhož by mohl Sáru pohřbít, leč ne darem, ale za peníze, I (448)
 Abraham prokazuje skromnost, umírněnost a pokoru, když se od lidu Chebrónu koupit hrob, I (448–449)
 Abraham říká dětem Chétovým, že by si mohl nárokovat vlastnická práva, neboť Bůh mu tuto zem přislíbil, I (449)
 Abraham, Bůh jej chválí a dětem Chétovým se zjeví jako anděl, I (449)
 Abraham děkuje Bohu za přátelský postoj Chetejců a vyjednává koupi makpelské jeskyně, I (449)
 Abraham objevil Adama a Evu zásluhou dobytčete, jež mu při návštěvě andělů uteklo, I (449)
 Abraham sledoval dobytče až do makpelské jeskyně, kde byli Adam a Eva uloženi, I (449)
 Abraham spatřil v makpelské jeskyni Adama a Evu, v hlavách jim hořely svíce a jeskyni se linula sladká vůně, I (449)
 Abraham proto chtěl od dětí Chétových makpelskou jeskyni odkoupit, I (449)
 Abraham věděl, že v čase vzkříšení budou mrtví z makpelské jeskyně vzkříšeni jako první, I (450)
 Abraham se Chetejcům zavazuje, že si Izrael vezme město Jebús jen se souhlasem jeho obyvatel, I (450)
 Abraham, chetejský vůdce Efrón mu prodává pole, na jehož konci leží makpelská jeskyně, I (450)
 Abraham odměněn za dvě poklony Chetejcům: národy se dvakrát pokloní před Izraelem (za Šalomouna a za Mesiáše), I (451)
 Abraham, Sárina pohřbu se účastní A-m, Izák, Šém, Heber, Abímelek, Anér, Eškól a Mamre, I (451)
 Abraham, A-ovi a Izákovi přišli kondolovat všichni obyvatelé země, I (451)
 Abraham, Šém a Heber pohřbívali Sáru i A-a a postarali se, aby manžel ležel vedle manželky, I (451)
 Abraham, v době Sáriny smrti se mu zjeví anděl smrti a tasí proti němu meč – znamení dalších skonů v rodině, I (452)
 Abraham kondoluje dvanáctiletému Benmelekovi, neboť Abímelek zemřel ve věku 193 let, I (452)
 Abraham, zhruba ve stejné době umírá Lot, ve věku 142 let, I (452)
 Abraham, Náchor zemřel v Cháranu ve stejné době jako Lot, ve věku 172 let, I (452)

Abraham neprojevuje žádné známky stáří, takže si jej lidé pletou s Izákem, I (452)
 Abraham, v dobách před ním nebyly na lidech patrné žádné známky stárnutí, I (452)
 Abraham se modlí, aby bylo možné rozeznat starého člověka od mladého, I (452)
 Abraham, Bůh mu vyhověl, a od té doby se lidé s postupem věku mění, I (452)
 Abraham řekl Bohu: „Kdybys dal generaci Potopy poznat, co je bolest, nikdy by se proti Tobě nebouřili“, I (453)
 Abraham se stal prvním člověkem, který poznal bolest, I (453)
 Abraham, Izák těžce onemocněl hned po narození (obřezání?), jeho uzdravení A-m oslavil velkou hostinou, I (453)
 Abraham, Bůh mu žehnal i po Sářině smrti: Hagar mu porodila dceru a Izmael se kál a podřídil se Izákovi, I (453)
 Abraham, králové východu i západu obléhali jeho dům, aby načerpali jeho moudrost, I (453)
 Abraham, léčivá moc drahokamu, který měl A-m zavěšený na krku, I (453)
 Abraham, po jeho smrti zavěsil Bůh na sluneční kolo Abrahamův drahokam, I (453)
 Abraham, náklonnost ke zlému nad ním neměla moc (totéž platilo pro Izáka a Jákoba), I (453–454)
 Abraham byl mužem s čistými rukama a ryzím srdcem, I (454)
 Abraham dodržoval i ta ustanovení, jež byla zjevena později, I (454)
 Abraham odměněn, Bůh mu odhalil nová učení, o nichž sám Hospodin denně kázal v nebeské akademii, I (454)
 Abraham, dcera Abrahamova se jmenovala Bakol, I (454)
 Abraham jako vzorový obraz spravedlivého člověka, I (454)
 Abraham, Bůh jej obleče do stejných rouch, do nichž se odívá On sám, I (454)
 Abraham, amorajci a tanajci shodně říkají, že A-m dodržoval jen sedm noemovských přikázání a obřízku, I (455)
 Abraham, Elíezer mu oddaně slouží a zdatně potlačuje náklonnost ke zlému, I (455)
 Abraham posílá Elíezera, aby v jeho rodné zemi vybral ženu pro Izáka, I (455)
 Abraham byl hlavou akademie a Elíezer plnil poháry celého světa mistrovou moudrostí, I (455)
 Abraham uvažoval, že by mohl Izáka oženit s dcerou jednoho ze svých tří přátel, Anéra, Eškóla nebo Mamreho, I (455)
 Abraham nepovažoval aristokratický původ za příliš důležitou podmínku pro Izákovo manželství, I (455)
 Abraham, Elíezer se obává, že s ním žádná žena nebude chtít jít, a tak mu navrhuje provdat za Izáka svoji dceru, I (456)
 Abraham Elíezerův návrh odmítá, neboť Elíezer pochází z prokleté rasy, zatímco Izák z rasy požehnané, I (456)
 Abraham sděluje Elíezerovi, že Bůh před ním pošle Svého znamenitého anděla, I (456)
 Abraham, Elíezer pocházel z prokleté rasy Kenaánců, ale za oddanost A-ovi mu Bůh požehnal, I (456)
 Abraham sepíše s Elíezerem smlouvu, I (456)
 Abraham, Elíezer se mu podobá, a tak Lában považuje Elíezera za Abrahama, I (459)
 Abraham odkazuje veškerý majetek Izákovi, Elíezer ukazuje jeho poslední vůli, I (459)
 Abraham, Elíezer se představuje jako služebník A-ův, I (460)
 Abraham, Elíezer je tak oddaný, že považuje za větší čest být A-ovým otrokem než svobodným mužem, I (460)
 Abraham neposkytne Sářin stan ani jedině ze svých ženin, do Rebečina příchodu zůstane neobývaný, I (462)
 Abraham, Izák jej dal opět dohromady s Hagar (neboli Ketúrou), která mu porodila šest synů, I (463)
 Abraham, šest synů Ketúřiných sloužilo modlám, a tak je A-m poslal na východ, kde jim vystavěl město, I (463)
 Abraham, město šesti synů Ketúřiných obklopil železnými hradbami, aby do něho nepronikalo sluneční světlo, I (463)
 Abraham se oženil se třemi ženami, dcerami synů Noemových: dcerou Šémovou, dcerou Jefetovou a dcerou Chámovou, I (464)
 Abraham vybavil syny Ketúřiny obrovskými drahokamy a perlami, jasnějšími než slunce, I (464)
 Abraham, tento lesk bude využit v mesiášském období (luna bude zmatena a sluneční kotouč zahanbený), I (464)
 Abraham naučil syny Ketúřiny i černému umění k ovládnutí duchů a démonů, I (464)
 Abraham, v tomto městě na východě získali své čarodějné schopnosti Lában, Bileám a Bileámův otec Beór, I (464)
 Abraham dal esoterické knihy (knihy o magii) dětem konkubín (ženin), ale Tóru rezervoval pro Izáka, I (465)
 Abraham, jeden z vnuků A-a a Ketúry, Éfer, vpádl s ozbrojenci do Libye a podrobil si ji, I (465)
 Abraham, podle A-ova a Ketúřina vnuka Éfera dostala Afrika svoje jméno, I (465)
 Abraham, jeho otec se ve vysokém věku oženil s Pelilou; jejich potomkem se stal Sóba, I (465)
 Abraham ví, že Izák má přednostní právo na požehnání, ale nechce vyvolávat v rodině pnutí, I (466)
 Abraham, bezprostředně po jeho skonu se proto Bůh sám zjeví Izákovi a udělí mu požehnání, I (466)
 Abraham před smrtí uděluje Izákovi práva prvorozeného, včetně vlastnického práva na makpelské pohřebiště, I (466)
 Abraham chce zabránit rozepřím, a tak sepisuje ohledně Izákova prvorozenství oficiální dokument, I (466)
 Abraham, Michael vyslán, aby jej připravil na smrt, I (466)
 Abraham, Michael jej objeví na poli, sedícího u spřežení volů k orbě, I (466)
 Abraham, Michael odmítne nabízeného soumaru a jde s A-em do jeho domu pěšky, I (467)
 Abraham zaslechne z větví koruny hlas, I (467)
 Abraham si postěžuje, že již nikdy nikomu neумыje nohy, I (467)
 Abraham, Izák i Michael pláčou, I (467)
 Abraham, Bůh sešle Izákovi sen, aby mu šetrně naznačil, že jeho otec Abraham zemře, I (467–468)
 Abraham, je mu oznámeno, že se blíží okamžik jeho smrti, I (468)
 Abraham, jeho tělo má zůstat na zemi, dokud se nenaplní 7 000 věků, I (468)
 Abraham odmítne následovat Michaela na nebesa, I (468)

- Abraham, Bůh říká, že by neměl odporovat, neboť z přátelství nemusel podstoupit sklizeň srpem smrti, I (468)
- Abraham chce, aby mu bylo splněno přání: být vyzvednut v těle a spatřit všechno, co Bůh stvořil, I (469)
- Abraham, Michael jej posadí na spřežení cherubů spolu se šedesáti anděly a vyzvedne jej na nebesa, I (469)
- Abraham, vydává Michaelovi pokyny k likvidaci hříšníků, I (469)
- Abraham, Bůh mu znemožní hubit hříšníky, I (469)
- Abraham, Michael otočí vůz a odveze A-a na místo, na němž jsou souzeny všechny duše, I (469)
- Abraham a Michael se společně modlí, aby se Bůh nad dušemi zahubených hříšníků slitoval, I (470)
- Abraham, Michael jej vzal zpátky do domu, kde našli mrtvou Sáru, I (470)
- Abraham, Michael Bohu říká, že na zemi se žádný člověk A-ovi nevyrovná, možná ani Jób, I (470)
- Abraham, Bůh poručil Michaelovi vyšňorit Smrt a poslat ji v nejkrásnějším rouchu za A-em, I (470)
- Abraham chce vidět ohavnost Smrti: má dvě hlavy, jednu hadí, druhá se podobá meči, I (471)
- Abraham, všichni Abrahamovi služebníci při pohledu na Smrt zemřeli, I (471)
- Abraham vypustil duši ani při pohledu na Smrt, a tak mu ji Bůh musel odejmout ve snu, I (471)
- Abraham, jeho duši vynesl do nebe Michael, I (471)
- Abraham byl zbožný a laskavý, všichni vědí, že Bůh nezahladil lidi za jejich hříchy jen kvůli němu, I (472)
- Abraham se přimlouval, přimlouvá a bude přimlouvat za hříšníky vždycky, I (472)
- Abraham bude sedět u brány pekelné a nepustí přes ni nikoho, kdo dodržoval zákon obřizky, I (472)
- Abraham, chebrónští Židé oblékli staře do bílého roucha a odvedli do synagogy; stařec se představil jako A-m, I (474)
- Abraham, stařec se chebrónskému bedelovi zjevil k ránu a představil se jako A-m, odpočívající v makpelské jeskyni, I (474)
- Abraham, Izák byl po všech stránkách jeho věrnou kopií, I (476)
- Abraham, ač považován za praotce 30 národů, je především otcem Izákovým, I (476)
- Abraham, jeho ctí bylo nazývat se otcem syna Izáka, I (476)
- Abraham, jeho ctnosti se přenesly skrze Izáka na Jákoba a skrze Jákoba na Josefa, I (476)
- Abraham miloval Jákoba, uvědomoval si, že jeho jméno i símě bude povoláno z Jákoba, nikoli z Ezaua, I (484)
- Abraham žádá Rebeku, aby střežila jeho vnuka Jákoba, I (484)
- Abraham instruuje Jákoba ohledně Hospodinových cest, I (484)
- Abraham žehná Jákobovi, aby nad ním nepanovali duchové Mastemovi, I (484)
- Abraham, sedm zbožných mužů před ním: Adam, Šét, Enóš, Mahalalel, Henoch, Noe a Šém, I (484)
- Abraham zachráněn z pece ohnivé kvůli zásluhám Jákobovým, I (485)
- Abraham měl být otcem dvanácti kmenů, ale Jákob jej nahradil, aby jej ušetřil starostí s výchovou dětí, I (485)
- Abraham, agadická literatura starší (univerzalistická) upřednostňuje A-a, mladší (nacionalistická) Jákoba, I (485)
- Abraham klade Jákobovi na srdce, že se nesmí oženit s Kenaánkou, I (486)
- Abraham si přiložil dva Jákobovy prsty na víčka a pevně je tam držel, dokud neupadl do věčného spánku, I (486)
- Abraham, Izák a Rebeka posílají A-ovi po Jákobovi jídlo k poslednímu svátku týdnů čili Letnic, I (486)
- Abraham zemřel o pět let dříve, než mu bylo souzeno, I (487)
- Abraham a Izák měli skonat ve shodném věku 180 let, I (487)
- Abraham, Bůh jej nechal skonat dříve, aby Abraham mohl skonat v pokoji a nevidět Ezauovy zločiny, I (487)
- Abraham, podle palestinských pramenů bylo Ezauovi v okamžiku A-ova skonu patnáct let, I (487)
- Abraham, Jákob vysvětluje, že čočka je pro něho znamením žalu a zármutku nad A-ým skonem, I (488)
- Abraham, Ezau dokonce ani nevěřil, že Svatá země má připadnout pokolení A-ovu, I (489–490)
- Abraham, Ezau byl bezbožný již dva roky před A-ovým skonem, ale svou zkaženost skrýval, I (490)
- Abraham, jakmile A-m zemřel, Ezau masku odhodil, I (490)
- Abraham, Ezau obdržel vládu nad světem kvůli zásluhám A-ovým, I (491)
- Abraham, v jeho životě se zrcadlí život syna Izáka, I (491)
- Abraham byl nucen odejít ze svého rodiště, Izák rovněž, I (491)
- Abraham čelil riziku, že ztratí ženu, Izák také, I (491)
- Abraham zůstával dlouhá léta bezdětný, Izák rovněž, I (491)
- Abraham zplodil jednoho zbožného a jednoho bezbožného syna, Izák rovněž, I (491)
- Abraham, za jeho časů stihl jeho zemi hladomor, za časů jeho syna rovněž, I (491)
- Abraham, hladomor za časů Izákových vypukl bezprostředně po A-ově skonu, I (491)
- Abraham, hladomor za časů Izákových byl mnohem citelnější než ten, který přiměl A-a odejít do Egypta, I (491)
- Abraham odváděl desátek kněžím jako vůbec první, I (493)
- Abraham, nenávisť Pelištejců vůči Izákovi vyvrcholila zasypáním studní, jež vyhloubili A-ovi služebníci, I (493)
- Abraham, Pelištejci tak porušili smlouvu uzavřenou s A-em, I (493)
- Abraham, Izák byl za svoji oddanost otcí odměněn: nemusel si měnit jméno (A-m a Jákob museli), I (493–494)
- Abraham, legenda o A-ovi a Jákobovi, kteří svoje hřešící potomky opustili, ale Izák se za ně přimluvil, I (496, 496)
- Abraham, Adamovo roucho velekněze zdědil Noe, po něm Šém, po něm A-m, po něm Izák, po něm Ezau, I (502)
- Abraham, požehnání obdržel, když mu bylo 75 let, I (504)
- Abraham není míněn Izraelem ve větě „Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele“, neboť je jen proselyta, I (522)
- Abraham, Michael jmenován strážným andělem Izraele již tehdy, když oznamoval A-ovi narození Izáka, I (560)

- Abraham, jsou jen tři patriarchové a je jen Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův a nikoho jiného, I (589)
- Abraham, Molad byl vnukem Midjánovým, jenž byl synem A-ovým z Ketúry, II (51)
- Abraham, soudného dne nepřispěchá na pomoc Izraeli,
- Abraham, Zimrán je jedním ze synů Abrahama a Ketúry, otec Arbaty, manželky Benjamínovy, II (51)
- Abraham, změna jména přidáním či odebráním písmene: Abígajil, A-m, Efrón, Jónadab, Josef a Jozue, II (68)
- Abraham, tři otcové (A-m, Izák, Jákob), jejichž potomci budou spaseni třemi vůdci (Mojžíš, Áron, Mirjam), II (71)
- Abraham, faraón si Jákoba splete s A-em, II (128)
- Abraham, faraón spatří Jákoba a říká Ógovi: „Neřikal jsi, že je A-m sterilní mula? Jeho rodina čítá sedmdesát duší“, II (128)
- Abraham, Óg hledí na Jákoba a myslí si, že má před sebou A-a, II (128)
- Abraham, Josef obdržel titul „Bohobožný“ pro dobročinnost a milosrdenství, stejně jako A-m, Jób a Abdijáš, II (130)
- Abraham vysvobozen z pece ohnivé kvůli zásluhám Jákobovým, II (135)
- Abraham, anděl smrti si neodnesl duši A-a, Izáka, Jákoba, Benjamína, Mojžíše, Árona a Mirjam, II (154)
- Abraham, Jákob, Izrael (národ), Mesiáš, Mojžíš, Jozue či Káleb, služebníci Boží, II (209)
- Abraham, se ženou jeho bezdětného synovce Úse se oženil Búz a z tohoto spojení vzešel Jób, II (210)
- Abraham, Bůh Jóbovi ukazuje, že Adam, A-m, Mojžíš a Áron, ač trestáni, nezareptali, II (211)
- Abraham, Jób pomáhal všem, kteří za ním přišli, ale A-m potřebné aktivně vyhledával, II (214)
- Abraham, Jób a Chizkijáš žili v prostředí oplývající nepravostmi, ale poznali Boha z vlastní vůle, II (216)
- Abraham, v Talmudu Satan chválen za dobré úmysly: nechtěl jen, aby byl Jób vyvyšován nad A-a, II (229)
- Abraham, sedm spravedlivých mužů A-m, Izák, Jákob, Lévi, Kehat, Amrám a Mojžíš přitáhlo Šechinu zpátky k lidem, II (244)
- Abraham, Bůh se Mojžíšovi představit jako Bůh Amrámův, A-ův, Izákův a Jákobův, II (291)
- Abraham, jeho andělským učitelem byl Cadkiel, II (295)
- Abraham, Bůh se zjevil A-ovi, Izákovi a Jákobovi jako El Šadaj, Bůh Všemohoucí, II (322)
- Abraham, byť přítel Boží, jedinečného postavení Mojžíše nedosahoval, III (17)
- Abraham slavnostně slíbil žít s Pelištejci po určitou dobu v míru, a ta dosud nevypršela, III (20)
- Abraham, Bůh Mojžíše ubezpečuje, že lid zachráni přinejmenším kvůli zásluhám A-ovým, III (29)
- Abraham, Izrael obdržel manu, pramen a ostatní nebeské dary za A-ovu laskavost a zbožnost, III (57)
- Abraham, tak, jak pečoval o anděly, pečoval Bůh na poušti o lid Izraele, III (57)
- Abraham, Bůh oznámil Mojžíšovi seslání many Izraeli odměnou za zásluhy A-a, Izáka a Jákoba, III (57)
- Abraham, odměnou za jeho pohostinnost poslal Bůh křepelky dvakrát: jednou před zjevením na Sínaji a jednou po něm, III (65)
- Abraham naplňoval příkázání nezneužívat jména Hospodinova, III (96)
- Abraham ctil příkázání: „Nevydáš krivého svědectví proti bližnímu svému“, neboť hlásal, že Bůh je Stvořitel, III (97)
- Abraham dodržel příkázání „Nebudeš dychtit“, když si odmítl vzít byť i jen nitku a řemínek k opánkům, III (97)
- Abraham, Bůh andělům říká, že i oni se dopustili přestoupení, když u A-a pojedli a popili, III (132)
- Abraham, andělé se pokusili na Mojžíše zaútočit, ale Bůh mu dal tvář A-ovu, III (132)
- Abraham, Bůh říká andělům, zda se nestydí útočit na toho, v jehož domě jedli a pili, III (132)
- Abraham, Bůh předává Tóru Mojžíšovi a zdůrazňuje, že ji dostává za zásluhy A-ovy, III (132)
- Abraham, názor, podle něhož byl prostřední svlak zhotoven ze stromu, který A-m zasadil v Beer-šebě, III (184)
- Abraham, sedm zbožných: Adam, Noe, Henoch, A-m, Izák, Jákob a Lévi, III (237)
- Abraham, kdyby A-m, Izák, Jákob, Mojžíš a David z nerozvážnosti nehovořili o své smrti, nikdy by nezemřeli, III (328)
- Abraham, Óg se kdysi chtěl oženit se Sárou a doufal, že A-m zemře při zachraňování Lota, III (349)
- Abraham, Óg byl proto oním zvěstovatelem, jenž A-ovi oznámil, že Lot byl vzat do zajetí, III (349)
- Abraham se narodil 1948 let po Adamovi; putování pouští skončilo v roce 2488, III (349)
- Abraham, Óg byl proto o 40 let mladší než A-m, III (349)
- Abraham obdržel Óga od Nimroda, neboť Óg byl vlastně A-ovým služebníkem Eliezerem, III (350)
- Abraham jednou Óga (Eliezera) plísnil, Ógovi vypadl mu zub, v němž pak A-m pravidelně přespával, III (350)
- Abraham, Óg zůstal v jeho službách až do Izákovy svatby, kdy mu dal A-m svobodu (za přivedení Rebecky), III (351)
- Abraham, Mojžíš se Óga (Eliezera) obává, neboť ví, že A-m obra dokonce obřezal, III (351)
- Abraham a Saul (viz *Genesis* 22, 3 a *I. Samuelova* 28, 8) jsou důkazem, že je vhodné brát si na cesty dva společníky, III (372)
- Abraham, v době, kdy byl ještě neobřezaný, ani A-m nemohl vstojte naslouchat slovům Božím, III (375)
- Abraham, Bileám vysvětluje Balákovi, že nebýt A-a, kvůli němuž Bůh zachránil Lota, žádný Balák by nebyl, III (381)
- Abraham, podařilo se mu přivést pod křídla Šechiny mnohé, ne však Lota, III (414)
- Abraham, považoval se za služebníka Božího a Bůh jej tak nazýval, III (429)
- Abraham, Chrám pozemský i nebeský ukázal Bůh A-ovi, Izákovi, Jákobovi, Mojžíšovi a Davidovi, III (452)
- Abraham, Mojžíš větší než A-m, neboť A-m živil neobřezané v obydlené zemi, zatímco Mojžíš obřezané v poušti, III (486)
- Abraham, Mojžíš převyšuje A-a, jenž se stal příčinou ujařmení Izraele, zatímco Mojžíš vyvedl lid z Egypta, III (487)
- Abraham, zázrak rozpolcení vod Jordánu jako odměna za zásluhy A-ovy, Jákobovy nebo Josefovy, IV (20)
- Abraham se dozví, že všichni jeho potomci padnou v bitvě o Aj (až na Jaíra), IV (24)
- Abraham se modlí, a tak v bitvě o Aj nepadne nikdo, jen Jaír, IV (24)
- Abraham, anděl, který přišel k Manóachovi, nepojedl (na rozdíl od andělů, kteří přišli za A-em), IV (78)
- Abraham, Samson získá zázračně zachovanou čelist osla, na němž A-m vykonal pouť na horu Móríja, IV (79)

- Abraham, kromě vyvolence Božího Davida v Písmu také A-m, Jákob a Izrael (míněn lid Izraele) a Saul, IV (132–133)
- Abraham daroval Davidovi pět let života, Jákob 28 let a Josef 38 let; David se tudíž dožil 71 let, IV (134)
- Abraham, David píše na sedm kamenů jména Davida, A-a, Izáka, Jákoba, Mojžíše, Árona a Všemohoucího, IV (142)
- Abraham, předci Jebúsejců postoupili jeskyni A-ovi s tím, že potomci nikdy nebudou z Jeruzaléma vypuzeni, IV (148)
- Abraham, Jebúsejci vybudovali dva mosazné památníky, na nichž byl vyrytý A-ův slib, IV (148)
- Abraham, na památnících byl vyryt text smlouvy mezi A-em a pelištejským králem Abímelekem, IV (149)
- Abraham, David má zázračnou harfu se strunami ze slach památného berana, jehož A-m obětoval na hoře Mórija, IV (160)
- Abraham proměnil náklonnost ke zlému v náklonnost k dobrému, IV (181)
- Abraham, David zabil náklonnost ke zlému = kál se a žil jako asketa (A-m sloužil Bohu a radoval se ze života), IV (181)
- Abraham, Šalomoun byl moudřejší než A-m, Mojžíš, Josef, pokolení pouště a Adam, IV (198)
- Abraham, je s ním dle židovské tradice ztotožněn Étan Ezrachejský (*Žalm* 89, 1), IV (199)
- Abraham, světlo začalo zářit za časů A-ových a plně se rozzářilo za Šalomouna (jenž byl 15. od A-a), IV (226)
- Abraham, čtrnáct pokolení od A-a do Davida, čtrnáct od Davida po babylónské zajetí a čtrnáct od babylónského zajetí po Krista, IV (226)
- Abraham, z Boží vůle se zasvěcení Chrámu muselo uskutečnit v měsíci A-ova narození, IV (228)
- Abraham, sedm ramen vpravo: vyobrazení sedm patriarchů: Adama, Noema, Šéma, Jóba, A-a, Izáka a Jákoba, IV (230)
- Abraham potrestán, že přiměl učence válčit proti králům: Izrael musel otročit v Egyptě, IV (259)
- Abraham, na přání vdovy nebeský hlas říká, že jsou čtyři bohobojní muži: A-m, Josef, Jób a Obadjáš, IV (325)
- Abraham, pět zbožných od začátku do konce: A-m, Mojžíš, Áron, Chizkijáš a Ezdráš, IV (353)
- Abraham, milý Hospodinův, chce vědět, proč byl zničen Chrám, ale Tóra odmítne svědčit proti Izraeli, IV (414)
- Abraham povolá písmena hebrejské abecedy, leč ani jedno z nich nechce svědčit proti Izraeli, IV (414)
- Abraham, Izák, Jákob a Mojžíš prosí Boha, aby se slitoval nad Izraelem, IV (414–415)
- Abraham, v hodině zničení Chrámu v něm Bůh najde modlíciho se A-a a vede s ním rozhovor o Izraeli, IV (416–417)
- Abraham, nebeský hlas mu říká: „Hospodin nazval tvůj Izrael jménem ‚zelenající se olivovník‘“, IV (417)
- Abraham, nebeský hlas mu říká: „Izrael je jako olivovník: jeho užitek je patrný až po drcení a lisování“, IV (417)
- Abraham, nebeský hlas mu říká: „I spása Izraele dostaví se až po jeho náležitém utrpení“, IV (417)
- Abraham, tři patriarchové zavedli tři denní modlitby: A-m ranní, Izák odpolední a Jákob večerní modlitbu, IV (497)
- Abraham odešel z otcova domu ve věku 75 let, IV (519)
- Abraham, Bůh mu oznámil, že ta, jež porodí jeho potomky v Médii, učiní tak také ve věku 75 let, IV (519)
- Abraham, jeho levá ruka svírala Izákovi hrdlo, zatímco pravá ruka sahala po noži, IV (557)
- Abraham, andělé plakali, když se chystal A-m obětovat svého syna, Izáka, IV (559)

ABRAHAM ben DAVID (rabi) viz rejstřík E

ABRAHAM ben ISAAC (rabi) viz rejstřík E

ABRAHAM GAON viz *Avraham Gaon* (rejstřík E)

ABRAHAM GEDALIAH viz rejstřík E

ABRAM (אַבְרָם)

- Abram, Terach tak říkal Abrahamovi při narození z vděčnosti k Nimrodovi, který jej měl v úctě na svém dvoře, I (358)
- Abram, nazývat Abrahama původním jménem A-m se považuje za nezákonné, I (394)
- Abram, původní jméno Abram znamená „otec Aramův“, Abraham naopak „otec národů“, I (394)
- Abram a Sáráj, četná vysvětlení změny jejich jmen nabízí Filón, I (394–395)
- Abram, změna jména, neboť Abramovi bylo souzeno zůstat bezdětný, ne však Abrahamovi, I (395)

ABSALOM viz *ABŠALÓM*

ABSOLON viz *ABŠALÓM*

ABŠALÓM (אַבְשָׁלוֹם)

- Abšalóm se ptá Mesiáše v pátém oddělení ráje, kdy přijde konec, I (78)
- Abšalóm nesídlí s Davidem a jeho syny ve třetím oddělení ráje, I (78)
- Abšalóm měl Adamovy vlasy, I (143)
- Abšalóm zemřel zachycený vlasy v koruně posvátného dubu, I (143)
- Abšalóm, kromě něho ideálem mužské krásy: Adam, Jákob, Josef, Saul, rabi Jišmael a rabi Abahu, I (145)
- Abšalóm a všichni hříšní králové Izraele (ne však Judska) nebudou mít podíl na světě příštím, IV (127)
- Abšalóm, Achítifel jej navedl ke zločinu, aby měl volnou cestu ke královskému trůnu, IV (153)
- Abšalóm gigantických rozměrů, do oční jamky jeho lebky snadno zapadl dospělý muž, IV (168)
- Abšalóm, Davidův syn, jeho vlasy biblické podání nedoceňuje, IV (168)
- Abšalóm složil nazírskou přísahu, která platila doživotně, a proto mu vlasy rostly hustě a rychle, IV (168)
- Abšalóm, ze zákona měl dovoleno stříhat vlasy umírněně každý týden, IV (168)
- Abšalóm, právě toto zanedbatelné množství vlasů vážilo 200 šekelů královské váhy, IV (168)
- Abšalóm, názory, podle nichž se stříhal jednou za měsíc nebo jednou za rok, IV (168)

- Abšalóm se lstivě obklopí předsedy 200 soudních dvorů, IV (168–169)
 Abšalóm, modlitby členů sanhedrinu za Davida měly ten účinek, že se A-m Achítófelovou radou neřídil, IV (169)
 Abšalóm, část jeho stoupců tajně stranila Davidovi, který se trápil, neboť syna velice miloval, IV (169)
 Abšalóm, žalm, který David složil na útěku před A-em, uveden v knize *Žalmů* po žalmu o Gógovi a Magógovi, IV (169)
 Abšalóm, zachytí se ve větvích dubu, chce si uvolnit vlasy mečem, ale spatří pod sebou zející chřtán pekla, IV (170)
 Abšalóm zůstane raději viset na stromě a zemře naplněn hrůzou, IV (170)
 Abšalóm, patří k hrstce Židů, kteří nebudou mít podíl na světě příštím, IV (170)
 Abšalóm, jeho konec slouží jako klasický agadický příklad Božího trestu na principu „oko za oko“, IV (170)
 Abšalóm přebývá v pekle, kde dohlíží na deset pohanských národů ve druhém oddělení, IV (170)
 Abšalóm, kdykoli jej andělé chtějí v pekle trestat, nebeský hlas jim v tom zabrání, IV (170–171)
 Abšalóm, nebeský hlas volá: „Netrestejte jej, neupalujte jej. Je to Izraelec, syn služebníka Mého, Davida“, IV (171)
 Abšalóm, poté je A-m uveden na trůn a uděleny jsou mu pocty, jaké náležejí králi, IV (171)
 Abšalóm, dostává se mu poct, neboť David v žalozpěvu osmkrát zopakoval synovo jméno, IV (171)
 Abšalóm, na Davidovu přímluvu byla navíc A-ova hlava opět připojena k tělu, IV (171)
 Abšalóm, podle jiného názoru se zásluhou Davidovy modlitby dostal A-m do ráje, IV (171)
 Abšalóm, za velkou lásku k ničemnému synovi byl David nicméně potrestán, IV (171)
 Abšalóm, osm Davidových synů (Bat-Šebin 1. syn, Amnón, A-m, Adónijáš a čtyři další) zemřelo předčasně, IV (171)
 Abšalóm, osm Davidových synů = osm zabědování krále nad mrtvým A-em: „Můj synu“ (2. *Samuelova* 19, 1 a 5), IV (171)
 Abšalóm, David potrestán, neboť se skrýval, zatímco jeho vojsko bojovalo s A-em, IV (171)
 Abšalóm, David o něm mluví z lásky jako o „mláďenci A-ovi“, IV (171)
 Abšalóm, když Etiopan (Kúšijec) informoval Davida o A-ově smrti, dal jej David popravít, IV (171)
 Abšalóm, když se Achímaas pokoušel A-ovu smrt zatajit, dosadil jej David do vysokého úřadu, IV (171)
 Abšalóm, jeho čtyři děti (tři synové a dcera) zemřely dříve než otec, IV (171)
 Abšalóm, jeho děti předčasně zemřely: trest za to, že Abšalóm zapálil Jóabovi pole ječmene, IV (171)
 Abšalóm, podrobnější rozbor otázky, zda měl, či neměl děti, IV (171)
 Abšalóm, jeho charakter podobný charakteru Adónijášovu, IV (186)
 Abšalóm, Ebjátar byl Sádokem vystřídán v úřadu velekněze v době, kdy David utíkal před A-em, IV (194)
 Abšalóm, změněno bylo jméno otce Ásovy matky (byl jím zlovolný A-m), IV (258)
 Abšalóm, Šimeiho žena zachrání zbožného Jónatana a Achímaase před A-em, ukryje je v Šimeiho domě, IV (516)

ABTALION viz *AVTALJON*

ABZUR (עבזור)

- Abzur, Charbóna a A. provázejí Hamana, aby vyplnil rozkaz Achašveróšův, IV (568)

ACURA (עצורה)

- Acura, jméno nejstarší Adamovy dcery, odvozeno od *עצורה* „moje žena“, I (240)

ÁDA (עדה)

- Áda, Lámechova žena a Jábalova a Júbalova matka, I (242)
 Áda, její dva synové – Jábal a Júbal, I (242)
 Áda, Ezau změní jméno své druhé manželky (Basematy) na Á-a, I (511)
 Áda, někteří autoři předpokládají, že Ezauovy ženy Basemata a Machalata jsou jedna a táž osoba, I (516)
 Áda, stejně jako třetí Ezauova žena, i předchozí měly dvě jména: Oholíbama-Jehúdita a Áda-Basemata, I (516)

ADAH viz *Áda*

ADAM viz rejstřík B

ADAM KADMON viz rejstřík B

ADARES (אדרס)

- Adares, král Arábie, v listu prosí Šalomouna, aby jeho zemi zbavil zlých duchů, IV (223)

ADARŠAN (אדרשן)

- Adaršan jako vládce světa, I (327)

ADATANESES (אדנת נשא)

- Adataneses, Jefetova manželka, její jméno znamená „kněžna žen“, I (240–241, 316)

ADATANESES (אדרותן ילק)

- Adataneses, město, jež Jefet pojmenoval po své ženě, I (316)
 Adataneses, město, leží na západ od hory Lubaru, I (316)

ADIABÉNA (חדייב)

- Adiabéna, Abika ztotožněn s mužem jménem Chageiráš z A-y, hrdinou války s Římany v roce 70 po Kr., IV (405)
 Adiabéna, království A. a jeho královna Helena, jako jedna z deseti vladařů-proselytů, IV (437)
 Adiabéna, Monobazos, a-ský král, Helenin syn, se stal proselytou, jeden z deseti vladařů-proselytů, IV (437)

ADIAFOTOS viz *DIAFOTOS*

ADÍEL (עֲדִיֵּאל či עֲדָה; správně עֲדִיֵּאל)

Adíel, jako otec Nacvat, ženy Jišajovy, matky Davidovy, IV (133)

Adíel, עֲדִיֵּאל a עֲדָה je chybné znění, správně je עֲדִיֵּאל, IV (134)

Adíel, syn A-ův, pokladník krále Davida, IV (134)

ADÍKAM (אֲדִיקָם)

Adíkam, prostřední syn faraóna Malóla, lstivý a chytrý, tělnatý a malý, plnovous ke kotníkům, II (284)

Adíkam, královna Alfar'anit má s faraónem tři syny (Atro, A-m a Mórión) a 2 dcery (Bitja a Akúzit), II (284)

Adíkam, když mu bylo deset let, dal mu otec za ženu Gedídu, dceru Abilatovu, II (284)

Adíkam, Gedída mu porodila čtyři syny, II (284)

Adíkam pojme ještě tři ženy a počne s nimi osm synů a tři dcery, II (284)

Adíkam, zvaný Akúz, „krátký“, nastoupil na trůn ve dvaceti letech, II (285)

Adíkam, neohrabaný, ale v nepravostech a ničemnostech překonal svého otce Malóla, II (285)

Adíkam osobně dojel do země Gošen a uvalil na Hebreje ještě těžší práce, II (285)

Adíkam stanovil míru na měření kvóty požadovaného počtu vyrobených cihel, II (285)

Adíkam, při neplnění kvóty odebírali poháněči Hebrejkám tolik kojenců, kolik scházelo cihel, II (285)

Adíkam, tito kojenci museli být příslušným otcem zasazeni do stavby místo cihel, II (285)

ADINA (אֲדִינָה)

Adína, žena Lábanova, Rebečina švagrová, dlouho bezdětná, I (497)

Adína, šest let poté, co se Jákob vrátil z bej ha-midraš, porodila Leu a Ráchel, dvojčata, I (497)

ADÍNA (עֲדִינָה)

Adína, jako dcera Jóbabova a manželka Léviho, II (52)

Adína, Lévi a Isachar se oženili s dcerami Jóbabovými, Lévi s A-ou, Isachar s Aridou, II (51)

ADMA (אֲדַמָּה)

Adma, Šineáb, král ademský, nenáviděl vlastního otce, byl jedním z pěti bezbožných králů, I (380)

Adma, jako jedno z hříšných měst, I (404)

Adma, Zabnach, vykutálený soudce ademský, I (404)

Adma, krutost obyvatel tohoto města se vyrovnala obyvatelům Sodomy a Gomory, I (407)

Adma, dcera jednoho zámožného muže se tam provinila tím, že poskytla vodu a chléb pocestnému, I (407)

Adma, milosrdná dcera zámožného muže byla pomazána medem a ubodána včelami, I (407)

ADMATA (אֲדַמָּתַיִם)

Admata, sedm perských princů, před nimiž král obvinil Vašti: Karšena, Šetar, A-a, Taršíš, Meres, Marsena a Memúkan, IV (511)

Admata, sedm princů (rádců) přicházelo z Afriky, Indie, Edómu, Tarsu, Mursy, Resenu a Jeruzaléma, IV (511)

Admata, měl na starosti Edóm a půdu, IV (511)

ADÓD (עֲדָד)

Adód, viz též *Aud*

Adód, otec Sedekly, čarodějnice z Ěn-Dóru, IV (119)

ADON (עֲדֹן)

Adon, Ašerova první žena, dcera Eflálova, vnuka Izmaelova, II (51)

Adon, zemřela bezdětná a Ašer se oženil podruhé, II (51)

ADONAJ (אֲדֹנָיִם)

Adonaj, Adam dává Bohu jméno Adonaj, I (149)

Adonaj, tímto jménem oslovují Boha i andělé, I (149)

Adonaj, když Bůh milosrdně shlédne na svět, je „A-j“, II (304)

Adonaj, Bůh se zjevuje Mojžíšovi jako A-j, Bůh Milosrdný, II (322)

Adonaj, dva cherubové odpovídali dvěma jménům Božím: A-j („shovívavý“) a Elohim („mocný“), III (178)

ADONIA (אֲדֹנִיָּה)

Adonia, etiopská královna, žena Kikanova, po králově smrti vdovou, II (271)

Adonia, lid i urození mužové nabízejí Mojžíšovi vdovu po Kikanovi, královnu A-ii, II (271)

Adonia, Mojžíš dostává korunu a královnu Adonii, leč pamětliv otců, nevejde k ní, II (272)

Adonia, na její popud nastupuje na etiopský trůn její syn Monarchos, II (272–273)

ADONÍ-BEZEK (אֲדֹנִי־בֶזֶק)

Adoní-bezek, nebyl považován za krále a neměl významné postavení mezi kenaánskými panovníky, IV (47)

Adoní-bezek, porazil sedmdesát cizích králů, IV (47)

Adoní-bezek, Otniel jej porazí, což je jeho prvním pozoruhodným vítězstvím, IV (47)

ADÓNIJÁŠ (אָדוֹנִיָּאš nebo אֲדוֹנִיָּה)

- Adónijáš, osm Davidových synů (Bat-Šebín první syn, Amnón, Abšalóm, A-š a čtyři další) zemřelo předčasně, IV (171)
 Adónijáš, syn Chagitín a Davidův, nehodný získat královské pocty, IV (186)
 Adónijáš, jeho padesát běžců-heroldů, vyříznuta jim byla slezina a maso z chodidel, IV (186)
 Adónijáš, Davidova koruna mu nepasuje, neboť padne jen legitimnímu králi domu Davidova, IV (186)
 Adónijáš, podobnost jeho charakteru s Abšalómem, IV (186)
 Adónijáš, jeho vzpouru David překazil tím, že dal Šalomouna veřejně pomazat králem za svého života, IV (191)
 Adónijáš, k pomazání Šalomouna důvod nebyl (kromě A-ovy vzpoury): nastupoval na trůn na základě dědičného práva, IV (191)
 Adónijáš, považoval se za legitimního Davidova nástupce, neboť se chtěl oženit s Abišagou, IV (191)

ADÓNÍRAM (אָדוֹנִירָם)

- Adóníram, jeden ze 70 starších, starší z kmene Josef, III (258)

adopce viz rejstřík C

Adóra (אָדוֹרָה)

- Adóra, Ezauovi synové vyzdvihnou otce do sedla osla, na němž Ezau dojde do A-y, kde zemře, I (595)
 Adóra, Ezauovi synové pronásledování, v A-e zanechají tělo otce a uprchnou k hoře Seíru, I (596)
 Adóra, edómské město, synové Jákobovi tam přenocují a pochovávají Ezauovo tělo, I (596)

Adórajim viz *Adóra*

ADORÁM (אָדוֹרָם)

- Adorám, Edómece v Ezauově vojsku, zabit Jákobovým šípem, I (595)
 Adorám, v *Knize jubileí* mylně místo Edómece uveden jako Aramejec (záměna אֲדוֹרָם za אֲרָם), I (597)

ADRÍEL (אָדְרִיֵּאל)

- Adriél, Míkal se starala o osiřelé děti své sestry Mérab (pět dětí A-ových) jako o vlastní, IV (183)
 Adriél, Míkal nebyla jeho ženou a neporodila mu pět dětí, A-l byl její švagr, IV (183)

Adulám viz rejstřík B

AF viz rejstřík B

Afrika (אֲפִרְיָה)

- Afrika, Egypt viz *Egypt*
 Afrika, jeden z vnuků Abrahama a Ketúry, Éfer, vpadl s ozbrojenci do Libye a podrobil si ji, I (465)
 Afrika, podle Ketúřina vnuka Éfera dostala svoje jméno, I (465)
 Afrika, „Agnias“ čili Angias, a-ý král, II (161–163)
 Afrika, král Angias vlídně přijme Sefóna a jmenuje jej velitelem vojska, II (162)
 Afrika, Sefó čili Sefón, vrchní velitel a-ého vojska pořádá nájezdy do země Kitejské, II (163)
 Afrika, Angias se ve městě Posímana slavnostně ožení s Janjou a vrátí se do a-ého hlavního města, II (163)
 Afrika, Janja neuvykla africkému klimatu a africké vodě, II (164)
 Afrika, Janja se zotaví, jakmile dá král Angias prokopat průplav ze země Kitejské do A-y, II (164)
 Afrika, po Azdrúbalově smrti nastupuje na trůn jeho mladší bratr Anibal, II (168)
 Afrika, na sloupu v a-ckém Tangeru stojí: „Jsme Kenaánci. Z vlasti nás vyhnal lupič Jozue“, IV (27)
 Afrika, Girgašejci se patrně nevystěhovali do Afriky (אֲפִרְיָה), ale do Kavkazské Ibérie (אֲבִרְיָה), IV (28)
 Afrika, denně se králi podával výtečný pták z berberského pobřeží A-y, IV (234)
 Afrika, srdce jistého druhu kobylek má tvar písmene chet (jediný druh, který mají Židé v severní A-e dovoleno jíst), IV (268)
 Afrika, sedm perských princů přicházelo z A-y, Indie, Edómu, Tarsu, Mursy, Resenu a Jeruzaléma, IV (511)
 Afrika, Ester se oděla do hedvábného šatu, vyšíváného zlatem z Ofiru, posázeného diamanty a perlami z A-y, IV (556)
 Afrika, Mordokaj obdrží dva vyšíváné závoje vyzdobené perlami, jež dostal Achašveroš z A-y, IV (567)

AFRÍRA (אֲפִרְיָה)

- Afríra, v zemi Kainovců vládou dvě monstra, A-a a Kastimon, I (236)

AGAG (אָגָג)

- Agag, jako titul u Amálekovců, II (171)
 Agag, Dóeg přiměl Saula ušetřit A-a, krále Amálekovců, IV (113)
 Agag, *Pseudo-Filón* si myslí, že Saul ušetřil A-a a jeho ženu kvůli ukrytým pokladům, IV (114)
 Agag, Saul nikdy ukryté poklady Amálekovců nespasil, neboť Samuel rozsekal A-a na kusy, IV (114)
 Agag, Saul ztratil korunu kvůli A-ovi, aniž by mu dokázal zachránit život, IV (115)
 Agag, Samuel mu připravil krutou smrt ve shodě s pohanskými zásadami spravedlnosti, ne židovskými, IV (115)
 Agag, v krátkém čase mezi vypuknutím války a popravou počal potomka, jenž se stal předkem Hamanovým, IV (115)
 Agag, Hamanových perzekucí by byli Židé ušetřeni, kdyby A-g zemřel Saulovou rukou uprostřed bitvy, IV (115)
 Agag, různé názory na způsob, jímž Samuel usmrtil A-a, IV (115)
 Agag, podle některých autorů rozsekal Samuel A-a a naházal všechny kusy masa pštosům, IV (115)

Agag, jiní soudí, že Samuel upoutal A-a na čtyři kůly a zabil jej tím, že kůly odtáhl od sebe, IV (115)
 Agag, Samuel byl nazír, takže nesměl A-a popravít (nazír se nesmí dotýkat mrtvého těla), IV (115)
 Agag, *Pseudo-Filón* soudí, že Samuel sřal A-a mečem, IV (115)
 Agag, Josephus logicky soudí, že Samuel vydal rozkazy, aby byl A-g popraven, IV (115)
 Agag, Saul chtěl z chamtivosti A-a ušetřit, a tento hřích se stal příčinou Saulovy smrti, IV (115)
 Agag, Bůh nařídí Samuelovi nechat A-a a jeho ženu, aby se v noci sešli, a ráno A-a popravít, IV (115–116)
 Agag, Samuel měl nechat A-ovu ženu naživu až do porodu a pak ji popravít také, IV (116)
 Agag, jeho syn a pohrobek Edad, Saulův zbrojnoš, pak v bitvě v pohoří Gilbóa Saula zabije, IV (116)
 Agag, nenávisť Hamana k Mordokajovi pramení z nevráživosti mezi potomky Saulovými a A-ovými, IV (531)

AGEUS (אַגֵּוּס)

Ageus, jeden ze 70 starších, starší z kmene Gád, III (259)

AGEUS (אַגֵּוּס)

Ageus, osm postexilových proroků: Jóel, Ámos, Sofonjáš, A-s, Zacharjáš, Malachiáš, Ezechiel a Jeremjáš, IV (268)
 Ageus, muži, kteří provázeli Daniela, byli podle některých názorů proroci A-s, Zacharjáš a Malachiáš, IV (441)
 Ageus, Danielovy znalosti konce času neměli ani jeho přátelé, proroci A-s, Zacharjáš a Malachiáš, IV (476)
 Ageus, ve skupině navrátilců z babylónského zajetí byli i proroci A-s, Zacharjáš a Malachiáš, IV (483)
 Ageus ukáže lidem plány oltáře, jenž měl být větší než oltář v bývalém Šalomounově chrámu, IV (483)
 Ageus znal přesné umístění oltáře, neboť viděl, jak na onom místě obětuje anděl Michael, IV (483)
 Ageus, jeho autorita; ještě ve 2. století po Kr. se hovořilo o „sídle“ Ageově v Jeruzalémě, IV (483)
 Ageus, Jonatan ben Uziel sepsal targum proroků pod vedením A-a, Zacharjáše a Malachiáše, IV (483)
 Ageus, pokárá kněze, kteří našli lebku a o Aravnovi nic nevěděli, za neznalost, IV (483)
 Ageus, Zacharjáš a Malachiáš byli posledními proroky, IV (485)
 Ageus, pět druhů Ezdrášových: proroci A-s, Zacharjáš a Malachiáš, lévijec Šimur a Chizkijáš, IV (491)

AGNIAS viz *ANGIAS*

AGRAT (אַגְרַת)

Agrat, démonka, dcera Machlaty, vychází o středeční noci, I (88)

AGRIMUS viz rejstřík E

AGÚR (אַגֹּוּר)

Agúr, Jáke, Lemúel a Itiel jsou chápány jako Šalomounovy atributy, IV (190)

AHASUERUS viz *Achašveróš*AHITHOPHEL viz *Achítifel*

AHRIMAN viz rejstřík E

ACHA (rabi) viz rejstřík E

ACHAB (אַחַב) (král a vládce světa)

Achab, svět tento byl stvořen pro neobyčejně hříšné, jako byl právě on, I (128)
 Achab jako vládce světa, I (326)
 Achab, Jákob oblékl roucho zíněné a stal se tak vzorem pro Davida, A-a, Jórama a Mordokaje, II (42)
 Achab, všichni Izraelci budou mít podíl na světě příštím; výjimkou budou tři králové: Jarobeám, A-b a Menaše, IV (127)
 Achab, pět králů ztrácí podíl na světě příštím: Jarobeám, A-b, Menaše, Achaz a Achazjáš, IV (127)
 Achab, Bůh odsoudí Jóšafata k smrti za to, že se ve válce připojil k A-ovi, IV (260–261)
 Achab, v moci a bohatství překonal Jóšafata jen král v Samaří, A-b, IV (261)
 Achab patřil k hrstce králů, kteří vládli celému světu, IV (261)
 Achab, jeho nadvládu uznávalo 52 království, IV (261)
 Achab, jeho 140 dětí vlastnilo několik slonovinových paláců, letní a zimní sídla, IV (261)
 Achab, z Obadjásovy promluvy k Elijásovi je patrné, že A-b měl moc nad všemi královstvími, IV (261)
 Achab, Bůh umožnil A-ovi zvítězit ve válce s Ben-hadadem, IV (261)
 Achab, dvacet z provincií, jež slíbily věrnost A-ovi, bylo za časů A-ovy vlády pustošeno hladomorem, IV (261)
 Achab, proti jeho hříchům byla Jarobeáмова nejtěžší přestoupení zanedbatelným uličnictvím, IV (261)
 Achab, na jeho příkaz nesly brány Samaří nápis: „Achab popírá Boha Izraele“, IV (261)
 Achab svedl k modloslužbě i manželku Jezábel a palestinská pole se hemžila modlami, IV (261)
 Achab, ve vztahu k učencům svobodomyšlný a velkou úctu choval k Tóře, kterou náruživě studoval, IV (261)
 Achab byl ochoten vydat Ben-hadadovi prakticky cokoli, ne však Tóru, IV (261)
 Achab z toho důvodu osobně osedlal koně a vyrazil do bitvy s Aramejci (Syřany), IV (261–262)
 Achab, Bůh jej odměnil, jak předpověděl prorok Míkajáš: drtivě nad Syřany zvítězil, IV (262)
 Achab, prorok Míkajáš jej však také varoval, aby s Ben-hadadem nejednal laskavě, IV (262)
 Achab, tři hříšní králové byli zároveň velkými učenici: A-b, Jarobeám a Menaše, IV (262)

- Achab, během jeho panování se lid sice oddával modlám, ale nepomlouval, neočerňoval a nevyjadřoval se zle, IV (262)
- Achab, během jeho panování lid v bitvách vítězí („zlý jazyk“ Bůh trestá neúspěchem ve válečných taženích), IV (262)
- Achab, lidé jeho generace nikdy nevyzradili místo, kde se ukrýval Elijáš a další stovka proroků, IV (262)
- Achab, jeho lidu bylo umožněno slavně zvítězit nad Syřany odměnou za to, že lid dodržoval šabat, IV (262)
- Achab, za to, že jeho syn pamatoval na šabat, porazil Izrael ve válce moábského krále Měšu, IV (262)
- Achab, Bůh jej varuje, že nesmí nechat Ben-hadada vyváznout, neboť jinak zemře místo něho, IV (262)
- Achab nakonec Ben-hadada propustí, IV (262)
- Achab křivě obviní Nábota a nechá jej popravít, aby se zmocnil jeho bohatství, IV (262–263)
- Achab, při procesu s A-em u nebeského soudního dvora Nábótův duch zvrátilisky vah v A-ův neprospěch, IV (263)
- Achab, Jóšafat mu doporučuje pokání, aby byl trest mírnější, IV (263)
- Achab, duch Nábótův přiměl A-ovy proroky použít shodná slova, když prorokovali o vítězství u Rámotu v Gileádu, IV (263)
- Achab zabit Naamánovou střelou, která zázračně projde jeho krunýřem, IV (263)
- Achab, Nábót zaplatil životem za to, že udržoval přátelské vztahy s ničemným A-em, IV (263)
- Achab, při procesu s A-em u nebeského soudního dvora se někteří přimlouvají, aby byl A-b ušetřen, IV (264)
- Achab, Elijáš říká, že na místě, kde psi chlemtali krev Nábótovu, chlemtat budou i krev A-ovu, IV (264)
- Achab padl v Ramótu v Gileádu, ale jeho krev chlemtali psi v Samaří (jeho vůz oplachovali v samařském rybníku), IV (264)
- Achab ctil svého nepřítele, Ben-hadada, a tak zabit byl ve válce vedené proti němu, IV (264)
- Achab byl jediným Židem, který v bitvě zahynul, IV (264)
- Achab, na znamení zármutku pochodovalo před jeho katafalkem 36 000 bojovníků s obnaženými rameny, IV (265)
- Achab patří k hrstce Izraelců, kteří nebudou mít podíl na světě příštím, IV (265)
- Achab přebývá v pátém oddělení podsvětí, nad nímž dohlíží anděl Oniel, IV (265)
- Achab je ušetřen mučení, jemuž jsou podrobeni jeho pohanští společníci, IV (265)
- Achab, vysvětlení verše 1. Královské 22, 36: armáda jásala, neboť A-a konečně stihl Boží trest, IV (265)
- Achab, rabi Lévi navštíven A-em ve snu, v němž jej A-b kárá, aby věnoval více pozornosti jeho ženě, IV (265)
- Achab, jeho žena je hlavní iniciátorkou a podněcuje jej k páchání hříchů, což Písmo potvrzuje, IV (265, 266)
- Achab, královna maluje na A-ův vůz nemravné obrázky, aby stimulovala královny smyslné touhy, IV (265)
- Achab, když padl, jeho krví byly potřísněny právě části královského vozu s nemravnými obrázky, IV (265)
- Achab, Jezábel jej denně vážila a manželovy přírůstky na váze vyvažovala zlatem, jež obětovala modle, IV (265, 266)
- Achab, jeho žena je dcerou krále, manželkou krále a kromě Atalji jedinou panující židovskou královnou v dějinách, IV (265)
- Achab, jeho syn Joram měl jeho nedostatky, leč postrádal jeho přednosti, byl skoupý, IV (266)
- Achab, Elijášovo první veřejné vystoupení: setkání s A-em v domě Chíela Bételského, IV (271–272)
- Achab, rozhodne se Elijášovi za hladomor pomstít, a tak se Elijáš musí skrývat, IV (272)
- Achab, krkavci nosí Elijášovi potravu ze spíže zbožného krále Jóšafata a bedlivě se vyhýbají A-ovi, IV (272)
- Achab, názor, podle něhož krkavci naopak nosili Elijášovi jídlo z A-ových jatek, IV (273)
- Achab se dohodne s Elijášem, že jeden býk (z dvojčat) bude obětován Bohu a jeden Baalovi (losováním), IV (275)
- Achab, Elijáš nezapomínal, že je třeba králi vzdávat pocty, a tak běžel před A-ovým vozem jako zvěstovatel, IV (278)
- Achab, jako jeden z nejvyšších představitelů dvora hříšného krále A-a a královny Jezábely působil prorok Obadjáš, IV (324)
- Achab během velkého hladomoru kritizoval Obadjáše, že mu nepřinesl žádné požehnání, IV (325)
- Achab, v té chvíli nebeský hlas zvolá na A-a: „Obadjáš se nesmírně bál Hospodina“, IV (325)
- Achab, Jehú se zasloužil o pád jeho dynastie, zabil Jezábel, ale nestačilo to, neboť se nezasazoval o mír, IV (341)

ACHAB (אחאב) (falešný prorok)

- Achab, mezi židovskými hříšníky té doby vynikali dva falešní proroci A-b a Sidkijáš, IV (460)
- Achab řekl dceři krále Nebúkadnésara, aby byla povolná Sidkijášovi, IV (460)
- Achab, podle jiného názoru sváděli falešní proroci k hříchu samotnou královnou Semiramis, IV (460)
- Achab, falešní proroci sváděli ženy k hříchu pod záminkou, že se stanou matkami Mesiáše, IV (460–461)
- Achab, jako v případě tří svatých mladíků, i falešné proroky podrobí Nebúkadnésar zkoušce v peci ohnivé, IV (461)
- Achab, aby se zachránili, vezmou si falešní proroci do pece ohnivé s sebou velekněze Jósua, IV (461)
- Achab, velekněz Jósua vyjde nezraněn, jen šaty má ohořelé, ale falešní proroci jsou ohněm pozřeni, IV (461)

ACHAŠVEROŠ (אחשורוש) (Xerxés I.)

- Achašveroš jako vládce světa, I (326)
- Achašveroš, bratři při prodeji Josefa ještě hodovali, a proto i A-š bude hodovat, když prodá Židy Hamanovi, II (30)
- Achašveroš, za 70 dní smutku za Jákoba byli pohané odměněni: 70 dní se mohli radovat z moci nad Židy, II (156)
- Achašveroš povolal řemeslníky, aby Šalomounův trůn napodobili, ale nepodařilo se jim to, IV (233)
- Achašveroš, Šalomounův trůn mohli využívat kosmokratóři (Nebúkadnésar a Kýros), A-š se musel spokojit s replikou, IV (233)
- Achašveroš panoval jen nad 127 provinciemi, IV (233)
- Achašveroš, za časů A-e vypomohl Elijáš Židům: v podobě dvořana Charbóny a popíchl krále proti Hamanovi, IV (284)
- Achašveroš, pět hříšníků od začátku do konce: Nimrod, Ezau, bratři Dátan a Abíram (počítají se jako 1), Achaz a A-š, IV (353)
- Achašveroš, vznešené postavení Židů v říši A-ově po Hamanově pádu, IV (499)
- Achašveroš, nestal se králem Persie pro urozený původ, ale vládu nad světem si koupil za peníze, IV (499)

- Achašveroš, jeho otcem byl Kýros Perský, syn Dareia Médského, IV (499)
- Achašveroš, Josephus nepoužívá jméno Achašveroš, ale (stejně jako *Septuaginta*) Artaxerxes, IV (499)
- Achašveroš, Josephus dodává, že pod jménem Artaxerxes byl znám Řekům, ale jeho skutečné jméno bylo Kýros, IV (499)
- Achašveroš, podle jiného názoru byl jeho otcem Dareios, IV (499)
- Achašveroš, rabíni znají několik etymologických výkladů jména A-š, naznačujících neradostný úděl Židů za jeho časů, IV (499)
- Achašveroš, domníval se, že se Židé do vlasti nikdy nevrátí, Chrám ležel v troskách, a tak dal vystrojit opuštěnou hostinu, IV (499)
- Achašveroš, hostina se pořádala ve třetím roce jeho vlády a sedmáctém roce od počátku vlády Nebúkadnézarovy, IV (499)
- Achašveroš netušil, že Jeremjáš nemyslel oněch 70 let od počátku vlády Nebúkadnézarovy, ale od zboření Chrámu, IV (499)
- Achašveroš, 70 let vypršelo ve chvíli, kdy Dareios, syn Achašverošův, Židům umožnil vybudovat si Chrám znovu, IV (499–500)
- Achašveroš uspořádal hostinu až poté, co se práce na Chrámu na tři roky zastavily, IV (500)
- Achašveroš, Dareios („poslední“) byl synem A-ovým a Esteriným, IV (500, 522)
- Achašveroš uspořádal hostinu také proto, aby oslavil rozdrčení vnitrostátní vzpoury, IV (500)
- Achašveroš, první část hostiny uspořádal na počest 127 panovníků ze 127 provincií Achašverošovy říše, IV (500)
- Achašveroš, podle jednoho názoru oslavil hostinou svoje narozeniny, IV (500)
- Achašveroš vystrojil hodokvas, aby oslavil dokončení práce na svém honosném trůnu, IV (500)
- Achašveroš vystrojil hostinu, aby oslavil svůj sňatek s Vašti, IV (500)
- Achašveroš ovládl 127 provincií prostřednictvím svých dobovačských válek, IV (500)
- Achašveroš, velmoži přítomní na jeho hostině: jsou urození mužové a význační veřejní činitelé, IV (500)
- Achašveroš, velmoži přítomní na jeho hostině: jsou míněny korunované hlavy 127 provincií, IV (501)
- Achašveroš, velmoži přítomní na jeho hostině: jsou míněni *Decumáni* a *Augustiáni*, čestní hosté, IV (501)
- Achašveroš, A-ovi se nedostávalo zdravého rozumu, IV (501, 514, 514)
- Achašveroš získal Kýrové poklady a ukazoval je během hostiny hostům v šesti komorách po dobu šesti měsíců, IV (501)
- Achašveroš se chlubil poklady, jež nebyly jeho, neboť pocházely z Chrámu, IV (501)
- Achašveroš znesvětil chrámové nádoby na své hostině, kde se z nich nezřízeně pilo, IV (501–502)
- Achašveroš, oblékl si honosná roucha židovského velekněze, IV (502)
- Achašveroš, seděl na napodobenině Šalomounova trůnu, s níž měli jeho řemeslníci velké potíže, IV (502)
- Achašveroš nemohl usednout na původní Šalomounův trůn, neboť nebyl kosmokrátorem, IV (503)
- Achašveroš, pro hostinu urozených hostů vyměřil 180 dní, IV (503)
- Achašveroš uspořádal po hostině urozených hostů velké oslavy pro obyvatele Šúšanu, hlavního města Élamu, IV (503)
- Achašveroš, o uspořádání oslav v Šúšanu jej přesvědčil Haman, IV (504)
- Achašveroš, Haman říká, že židovský národ je svérázný, a navrhuje A-ovi, že ho je třeba vyhladit, IV (504)
- Achašveroš, Haman mu radí vystrojit hodokvas, neboť Bůh Židů nesnáší necudnost a Židy potrestá, IV (504)
- Achašveroš nařizuje svým hodnostářům vyhovět přání každého hosta, čímž rozzuří Boha, IV (505)
- Achašveroš, popis štědrosti a honosného prostředí, v němž se A-ova hostina konala, IV (505–507)
- Achašveroš na této slavnosti zrušil perský obyčej nezřízeného pití, IV (506)
- Achašveroš naznačuje Židům, že se jeho hostina dá srovnávat s hostinou ve světě budoucím, IV (506–507)
- Achašveroš, jeho žena, perská královna Vašti, věděla, jak řídit státní záležitosti, IV (508)
- Achašveroš, Dareiovi se zželi Belšazarovy dcery a dá Vašti za ženu svému synovi, A-ovi, IV (508)
- Achašveroš říká, že jeho žena není ani Peršanka, ani Médka, ale Chaldejka, a přesto krásou předčí všechny ostatní, IV (508)
- Achašveroš, jeho opilí hosté žádají krále, aby před ně královna předstoupila bez šatů, IV (508)
- Achašveroš, Mordokaj a sanhedrin se modlí, aby jej stihl trest za znesvěcení posvátných nádob; Bůh je vyslyší, IV (508–509)
- Achašveroš, Bůh se postará, že král pošle žádat od manželky, aby hostům vyhověla, IV (508–509)
- Achašveroš, král nařídí, aby jeho žena veřejně předstoupila, zbavená veškerého ošacení, IV (509)
- Achašveroš dodržoval obyčej médijských králů, jimž musely při jejich pitkách tančit pro pobavení tanečnice, IV (510)
- Achašveroš, jeho žena Vašti učiní z nouze ctnost a povýšeně posílá manželovi urážlivý vzkaz, IV (510)
- Achašveroš se obrací na židovské mudrce a žádá je, aby vynesli nad královnou Vašti rozsudek, IV (510)
- Achašveroš, židovští mudrci se rozhodli zřít možnosti vynést rozsudek, odkázali jej na mudrce Amónu a Moábu, IV (511)
- Achašveroš obvinil Vašti před sedmi princy, jimiž byli Karšena, Šetar, Admata, Taršiš, Meres, Marsena a Memúkan, IV (511)
- Achašveroš, jeho sedm rádců (sedm perských princů) přicházelo z Afriky, Indie, Edómu, Tarsu, Mursy, Resenu a Jeruzaléma, IV (511)
- Achašveroš, jeden z princů se jmenoval Memúkan čili „jmenovaný“ (totožný s Danielem), IV (511)
- Achašveroš, Daniel-Memúkan mu radí exemplárně královnu Vašti potrestat – zneškodnit rukou kata, IV (512)
- Achašveroš, Daniel-Memúkan jej přiměje složit pro Peršana neodvolatelnou přísahu a vykonat popravu neprodleně, IV (512)
- Achašveroš dá vyhlásit, že ženy musejí poslouchat své muže, IV (512)
- Achašveroš navíc vyhlásí (na Danielovu radu), že ženy mají mluvit tím jazykem, jímž mluví muž, IV (512)
- Achašveroš, Vaštiina poprava měla pro říši katastrofální následky: král ztratil 127 provincií (přesnou polovinu), IV (513)
- Achašveroš byl potrestán za zákaz dostavby Chrámu, ale svatbou s Ester nepokoje ustaly, IV (513)
- Achašveroš, znovu si podrobí provincie až po ustanovení Mordokaje kancléřem a popravě Hamanově, IV (513)
- Achašveroš, podle Talmudu reprezentuje 127 provincií celý svět, a tudíž je A-š kosmokrátorem, IV (513)
- Achašveroš, v některých midraších vládl jen nad polovinou světa (jinak je považován za kosmokrátora), IV (513)

- Achašveroš, Vašti nezemřela bez viny, neboť právě ona přesvědčila A-e, aby obnovu Chrámu zamítl, IV (513)
- Achašveroš, jako prototyp nepevného, nepřilíš inteligentního panovníka, IV (514)
- Achašveroš, manželku obětoval kvůli Memúkanovi-Hamanovi a Hamana obětoval kvůli své druhé manželce, IV (514)
- Achašveroš, strážlivý se rozzuřil, že dal v opilosti popravít manželku, a tak nařídil popravu svých sedmi rádců, IV (514)
- Achašveroš nařizoval odebírat dívky rodičům a manželky mužům násilím a pak je zavíral do svého harému, IV (515)
- Achašveroš chtěl získat nejkrásnější ženu a nařídil shromáždit zástupy krásných dívek a žen ze všech regionů, IV (515)
- Achašveroš, mezi obrovskými počty Peršanek se nenašla ani jediná, jež by byla hodna stát se královnou, IV (515)
- Achašveroš, o Ester se vědělo, že je nejkrásnější ženou v Šúšanu, IV (515)
- Achašveroš, nakonec byla Ester vypátrána a odvedena do královského paláce, IV (515)
- Achašveroš, podle Josepha se Mordokaj přestěhoval do Šúšanu poté, co se Ester vdala za krále A-e, IV (518)
- Achašveroš, Šém a Jefet se zachovali ctnostně ke svému otci, a proto byl A-š hoden oženit se s Ester, IV (519–520)
- Achašveroš, Ester byla potomkem Šémovým, A-š byl potomkem Jefetovým, IV (519–520)
- Achašveroš a všichni z královského dvora okamžitě poznali, že se Ester stane královnou, IV (520, 520)
- Achašveroš nahradil ve své komnatě Vaštiin obraz obrazem Ester, IV (520)
- Achašveroš, jeho vrchní eunuch Hegaj zahrnoval Ester dary a úslužností, IV (521)
- Achašveroš, na jeho dvoře dodržovala Ester vegetariánská stravovací pravidla, IV (521)
- Achašveroš, Bůh vyslal démonku přestrojenou za Ester, takže Ester s A-em nikdy manželsky nežila, IV (522)
- Achašveroš, ve starých pramenech naopak ze spojení mezi Ester s A-em vzejde (poslední) Dareios, IV (522)
- Achašveroš chtěl po Ester, aby prozradila, kdo jsou její přátelé a příbuzní, IV (522)
- Achašveroš hodlal udělat z Esteriných příbuzných velmože, prince, ba i krále, IV (523)
- Achašveroš, marně se snaží vytáhnout z Ester tajemství jejího lidu a rodiny, IV (523)
- Achašveroš uspořádá bohaté slavnosti, leč jeho žena strážuje tajemství svého původu úspěšně, IV (523)
- Achašveroš, Ester mu jen přiznává, že ztratila oba rodiče jako nemluvně, IV (523)
- Achašveroš osvobodí všechny lid říše od placení daní a cel, neboť tak prospěje i neznámému lidu Esterinu, IV (523)
- Achašveroš, když se Mordokaj dozví, že dal A-š nastoupit panny podruhé, dostal o Ester strach, IV (524)
- Achašveroš, Ester mu říká: „Jsem dcera králů, potomek královského rodu Saulova“, IV (524)
- Achašveroš jmenuje Mordokaje do úřadu, který původně zastávali dvořané Bigtan a Tereš, IV (524)
- Achašveroš, královští číšníci Bigtan a Tereš se rozhodnou spáchat na něj atentát jedem, IV (525)
- Achašveroš, Bigtan a Tereš o svém plánu hovoří, ale netuší, že Mordokaj umí i tarsijsky, IV (525)
- Achašveroš, Bigtan a Tereš se v poslední chvíli snaží pohár s jedem odstranit, ale Bůh zasáhne, IV (525)
- Achašveroš vedl válku proti králi Makedonie (nebo Řecka), spiklenci se pokusili pomoci Řekům, IV (526)
- Achašveroš, Samael odstraní jed z A-ova poháru, leč Gabriel ho tam opět vrátí, IV (526)
- Achašveroš dal provést analýzu vody, která dokázala, že do ní dali Bigtan a Tereš jed, IV (526)
- Achašveroš, Bigtan a Tereš chtějí spáchat sebevraždu, ale skončí přibiti na kříži, IV (527)
- Achašveroš, po pokusu o otrávení svěřil svůj život výhradně do Hamanových rukou, IV (527)
- Achašveroš vydává nařízení padnout před Hamanem na tvář a vzdávat mu božské pocty, IV (529–530)
- Achašveroš, indické město se vzbouří a král proti němu vyšle vojsko vedené Hamanem a Mordokajem, IV (531–532)
- Achašveroš, Haman před ním zevrubně a obsírně očerňuje Židy, IV (536–538, 539)
- Achašveroš, v jeho srdci nalezla Hamanova obvinění proti Židům příznivou odezvu, IV (539)
- Achašveroš, přiznává se Hamanovi, že i on touží Židy vyhladit, jen se bojí jejich Boha, IV (539)
- Achašveroš, Haman trvá na vyhlazení Židů, a tak si král nakonec svolá radu moudrých, IV (539–540)
- Achašveroš, pohanská rada moudrých jej od záměru vyhladit Židy důrazně zrazuje, IV (540)
- Achašveroš, Haman mu nabízí za Židy 10 000 talentů stříbra (600 000 duší a půl šekelu za 1), IV (544)
- Achašveroš Hamanovu nabídku peněz odmítne: nemíní na účet Židů ani vydělávat, ani prodělávat, IV (544)
- Achašveroš, když řekl Hamanovi: „Je ti dáno to stříbro“, Duch svatý dodal: „Je ti dána šibenice“, IV (544)
- Achašveroš, když nabídku odmítl, lidé mohli přijmout jeho druhý edikt, jinak by měl Haman neomezenou moc, IV (544)
- Achašveroš a Haman završí dohodu pitím = trest za syny Jákobovy, kteří po prodeji Josefa jedli a pili, IV (544–545)
- Achašveroš a Haman se v paláci veselí, zatímco lidé v Šúšanu náhle umírají a netuší, co se děje, IV (545)
- Achašveroš, jeho a Hamanovy útoky proti Izraeli je třeba chápat jako útoky proti Bohu, IV (545)
- Achašveroš, Mordokaj věří, že Ester byla Bohem určena jako zachránce Židů a že musí s králem promluvit, IV (551–552)
- Achašveroš, Mordokaj nemůže komunikovat s Ester prostřednictvím Hatáka, neboť jej dal A-š popravít, IV (552)
- Achašveroš, Ester zjistí, že kdo předstoupí před krále, aniž by měl výslovný souhlas, bude popraven, IV (552)
- Achašveroš, Mordokaj přesvědčí Ester, že se u krále musí přimluvit za Izrael a že Haman není neporazitelný, IV (553–554)
- Achašveroš, když se na královnou oboří, modlí se Ester *Eli, Eli, lama azavtani* z Davidova žalmu, IV (559)
- Achašveroš, první anděl učiní královnu pro A-e neodolatelnou, IV (559)
- Achašveroš, druhý anděl se postará o to, aby královna vypadala hrdě, IV (559)
- Achašveroš, třetí anděl protáhne jeho žezlo až ke královně (nezemře jen ten, na koho král ukáže žezlem), IV (559–560)
- Achašveroš, anděl se postará o to, aby byl zcela přemožen Esteriným šarmem, IV (560)
- Achašveroš, když říká „nikdo na zemi se nemůže srovnávat se zesnulými“, jsou to oblíbená slova rabinů, IV (560)
- Achašveroš, když královna zesinala a omdlela, držel ji v náručí, dokud nepřišla k sobě, IV (560)

- Achašveroš, anděl udeří krále se slovy: „Tvá choť čeká vstojte a ty si tady sedíš na trůně“, IV (560)
- Achašveroš, s výjimkou obnovení Chrámů je ochoten udělat pro Ester cokoli, IV (560)
- Achašveroš přísahal Gešemovi Arabskému, Sanbalatovi Chorónskému a Amónci Tóbijášovi, že Chrám neobnoví, IV (560)
- Achašveroš byl slepý, ale jeho zrak se projasnil, když pohlédl na Ester, pak teprve ukázal žezlem, IV (560)
- Achašveroš, anděl prodlouží královo žezlo směrem k Ester na vzdálenost 12, 16, 24, 60 či 200 loktů, IV (560–561)
- Achašveroš, kdykoli Ester krále navštívila, žezlo se k ní obracelo samo, IV (561)
- Achašveroš, královna jej požádá, aby mohla vystrojít hostinu, již se zúčastní král a Haman, IV (561)
- Achašveroš, královna se chová k Hamanovi velmi vstřícně, aby vzbudila královu žárlivost, IV (561)
- Achašveroš, po hostině chce král splnit královně přání, leč Ester vyčkává jako Mojžíš před válkou s Amálekem, IV (561)
- Achašveroš, Bůh vysílá Michaela, aby nedovolil A-ovi usnout, IV (564)
- Achašveroš, Gabriel 365× shodí A-e z postele a šeptá: „Odměň toho, jenž odměnu zasluhuje“, IV (564)
- Achašveroš přemýšlí, co je příčinou jeho nespavosti, IV (565)
- Achašveroš, podle některých autorů ve snu spatřil Hamana, zaujímavějšího proti němu výhrůžný postoj, IV (565)
- Achašveroš, Haman v jeho přítomnosti vyjádří přání obléknout si roucho s královskými insigniemi, IV (565)
- Achašveroš usoudí, že se mu sen o Hamanovi vyplnil, IV (565)
- Achašveroš přikazuje přinést kroniky perských králů a předčítat z nich, aby poznal své přátele, IV (565)
- Achašveroš, Michael v podobě nuzného muže mu neustále opakuje: „Haman tě chce zabít a stát se po tobě králem“, IV (565)
- Achašveroš, Michael říká: „Časně zrána předstoupí Haman a požádá tě o svolení zabít člověka, který ti zachránil život“, IV (565)
- Achašveroš, Michael mu prozradí, jak Haman odpoví, až bude dotázán, co udělat s mužem, jehož chce král poctít, IV (565–566)
- Achašveroš, v jiných pramenech je místo Michaela uváděn Satan, jenž se ke králi dostaví přestrojen za žebráka, IV (566)
- Achašveroš, z kronik mu předčítá Hamanův syn, leč zázrakem (aniž by to věděl) pronáší slova Mordokaj a Izrael, IV (566)
- Achašveroš, při slovech Mordokaj a Izrael klidně usíná a zdá se mu sen, jak jej Haman ohrožuje mečem, IV (566)
- Achašveroš, příštího dne vstoupí Haman ke králi neohlášen; A-š se zeptá, jak naložit s mužem, jehož chce poctít, IV (566)
- Achašveroš, Haman mu radí odítl oblibence do královského korunovačního roucha a na hlavu mu vložit korunu, IV (566)
- Achašveroš, Haman chce, aby herold provolával, že bude setnuta hlava tomu, kdo se nepokloní a nepadne tváří k zemi, IV (566)
- Achašveroš, Haman dodává, že dům popraveného by měl být vydán k vyplenění, IV (566)
- Achašveroš vydává podrobný rozkaz, z něhož je zřejmé, že oním poctěným nebude Haman, ale Mordokaj, IV (567)
- Achašveroš, Haman mu říká, že dá Mordokajovi spíš 10 000 talentů stříbra, než že by mu vzdal takovou poctu, IV (567)
- Achašveroš rozhodne, že 10 000 talentů stříbra Mordokaj dostane, IV (567)
- Achašveroš, Haman říká, že spíš nechá svých deset synů běžet před jeho koněm, než že by mu vzdal takovou poctu, IV (567)
- Achašveroš rozhodne, že se Haman, jeho synové a žena stanou otroky Mordokajovými, IV (567)
- Achašveroš se rozhodne jmenovat Mordokaje vládcem nad městy i nad regiony, IV (568)
- Achašveroš chce, aby byli Mordokajovi podrobeni všichni králové panující nad zeměmi i nad moři, IV (568)
- Achašveroš uznává, že na mincích bude muset být vyraženo Mordokajovo jméno, IV (568)
- Achašveroš se rozhodne, že výnosy a příspěvy ohledně vyhlazení Židů budou odvolány, IV (568)
- Achašveroš, Charbóna a Abzur dohlížejí na to, aby Haman přesně vyplnil A-ovy rozkazy, IV (568)
- Achašveroš, slyší, jak se Ester modlí ke Králi Nejvyššímu, Králi světa, aby vysvobodil její lid z rukou nepřítele, IV (572)
- Achašveroš se domnívá, že je osloven, a chce znát jméno opovázlivce ohrožujícího Esterin lid, IV (572)
- Achašveroš poprvé oslovuje královnu bez tlumočníka, neboť již ví, že je Židovka, královského původu, IV (573)
- Achašveroš, Ester ozřejmí králi, oč Haman usiluje (s pomocí anděla na něho ukáže a obviní jej), IV (573)
- Achašveroš, Bůh sešle anděly přestrojené za Hamanovy syny, aby v parku spadli ze stromů a natopili spoušť, IV (573)
- Achašveroš, Gabriel odmrští Hamana na pohovku, takže to vypadá, že se Haman pokouší učinit královně násilí, IV (574)
- Achašveroš, jeho hněv na Hamana dosahuje vrcholu, IV (574)
- Achašveroš chce v první chvíli stromy pokácet, ale pak si to rozmyslí, IV (574)
- Achašveroš, Charbóna se obrací ke králi a vyzrazuje mu Hamanovo spiknutí proti králi i Mordokajovi, IV (574)
- Achašveroš nařizuje Hamana oběsit a vykonavatelem jmenuje Mordokaje, IV (574)
- Achašveroš si Mordokajovou zásluhou opět podrobuje provincie, jež se proti němu po smrti Vašti bouřily, IV (577)
- Achašveroš, úplné znění jeho nového ediktu, v němž ruší původní výnos o vyhlazení Židů, IV (578)
- Achašveroš, nový edikt vychází z *Výnosu Artaxerxova ohledně Židů*, obsaženého v *Přídavcích k Ester* (E), IV (578–579)

ACHAZ (אחז)

- Achaz, salamandrova krev zachránila život Chizkijášovi, když ho chtěl A-z svěřit Molochovu ohni, I (104)
- Achaz, milost Boží sdělit, co hodlá někomu dát: udělena jen Abrahamovi, Jákobovi, Šalomounovi, A-ovi a Mesiášovi, I (386)
- Achaz, Židé vlastní poklad až do časů krále A-e, který ho odevzdává jako tribut Sancheribovi, II (131)
- Achaz, někdy je řazen mezi beznadějně hříšníky, kteří nebudou mít podíl na světě příštím, IV (127)
- Achaz, pět králů ztrácí podíl na světě příštím: Jarobeám, Achab, Menaše, A-z a Achazjáš, IV (127)
- Achaz, syn Jótamův, král judský, IV (198)
- Achaz, dostalo se mu od Boha výsady říci si, co by si přál, IV (198)
- Achaz, Achazjáš a všichni hříšní králové izraelští, o nichž se Písmo zmiňuje, nemají podíl na světě příštím, IV (227, 342)
- Achaz, Achazjáš a všichni hříšní králové izraelští, o nichž se Písmo zmiňuje, budou ušetřeni pekelných muk, IV (342)
- Achaz, pět hříšníků od začátku do konce: Nimrod, Ezau, bratři Dátan a Abíram (počítají se jako 1), A-z a Achašveroš, IV (353)

- Achaz se svému zbožnému otci Jótamovi vůbec nepodobal, zůstal hříšником do morku kosti, IV (353)
 Achaz zruší studium Tóry a bohoslužby, modlu dá do velesvatyně a nedbá židovských zákonů uzavírání sňatků, IV (353)
 Achaz si nepřál, aby jméno Boží bylo oslaveno skrze něho, ale Izajáš se vážil, IV (353)
 Achaz, nepravostí se dopouští v přestrojení, aby to Izajáš nevěděl, IV (353)
 Achaz, v tažení proti Pekachovi, králi severního království, ztratí prvorozeného syna, mimořádného hrdinu, IV (353)
 Achaz, představa, podle níž byl Izajáš s A-em pokrevně spřízněn, IV (353)
 Achaz, navzdory hříšnosti mu nebude odepřen svět příští, neboť ctil Izajáše, IV (353)
 Achaz, podle jiného názoru mu svět příští naopak odepřen bude, IV (354)
 Achaz zrušil zákon zakazující incest, IV (354)
 Achaz, v den A-ova pohřbu svítilo slunce o deset hodin méně, IV (367)
 Achaz dá z Chrámu odnést Boží schránu; zůstane v domě Šalúma, manžela prorokyně Chuldy, do časů Jóšijášových, IV (381)

ACHAZJÁŠ (אֲחַזְיָאֵשׁ)

- Achazjáš, nebeský oheň trestající, jenž pohltit první i druhou vojenskou jednotku, které A-š vyslal proti Elijášovi, III (253)
 Achazjáš, pět králů ztrácí podíl na světě příštím: Jarobeám, Achab, Menaše, Achaz a A-š, IV (127)
 Achazjáš, osm davidovských panovníků zemře násilně: Joram, A-š, Atalja, Jóaš, Amasjáš, Amón, Jóšijáš a Jójakim, IV (171)
 Achazjáš, Achaz a všichni hříšní králové izraelští, o nichž se Písmo zmiňuje, nemají podíl na světě příštím, IV (227, 342)
 Achazjáš (na rozdíl od pohana Ben-hadada) vyslal posly, aby se na jeho nemoc dotázali Baal-zebúba, IV (332)
 Achazjáš, judský král, zabit zaslouženě Jehúem, IV (342)
 Achazjáš vymazal jméno Boží ze všech pasáží Písma a vepsal na jeho místo jména model, IV (342)
 Achazjáš a Achaz a všichni hříšní králové izraelští, o nichž se Písmo zmiňuje, budou ušetřeni pekelných muk, IV (342)
 Achazjáš, po jeho smrti následuje hrůzovláda královny Atalji, IV (342)

ACHÍEZER (אֲחִיעֶזֶר)

- Achiezer, předák kmene Dan, jeho jméno znamená „bratr je nápomocen“, III (234)
 Achiezer, jeho otec je Amíšadaj, tj. „soudce lidu Mého“, III (234)
 Achiezer, jeho jméno poukazuje na to, že Dan se při vztyčování svatostánku spojil s „nápomocným“ Judou, III (234)
 Achiezer, jméno jeho otce poukazuje na Samsona, „mocného soudce“, III (234)
 Achiezer, starší z kmene Dan, III (258)

ACHIJA (אֲחִיָּא)

- Achija, Šemchazajův syn, I (283), III (345)
 Achija, otec Óga a Síchona, I (283), III (345)
 Achija, žena Chámova se dopouštěla cizoložství s A-ou před Potopou i po ní, III (346)
 Achija, žena Chámova mu porodila Óga před Potopou a Síchona po Potopě, III (346)

ACHIJÁŠ (אֲחִיָּאֵשׁ)

- Achijáš, jeho slepota je důkazem, že zkaženost jednoho učedníka může přivodit slepotu mistrovi, I (499)
 Achijáš, Paltiel poučil o podobě korunek hebrejských písmen Achijáše, proroka z Šíla, IV (98)
 Achijáš poučil o podobě korunek hebrejských písmen velekněze Jójadu, IV (98)
 Achijáš a Jóel, synové Samuelovi, IV (109)
 Achijáš (na rozdíl od bratra) jako špatný soudce, ale i Jóel kárán, neboť neodradil bratra od špatnosti, IV (109)
 Achijáš a Elíchoref, Šalomounovi písaři, synové Šíšovi, zemřeli nanejvýš podivným způsobem, IV (247)
 Achijáš, anděl smrti se Šalomounovi svěří, že musí odvést Elíchorefa a A-e na onen svět, IV (247)
 Achijáš, Šalomoun nařídí démonům odnést Elíchorefa a A-e do Lúzu, jediného místa, nad nímž anděl smrti nemá moc, IV (247)
 Achijáš a Elíchoref, oba písaři zemřou přímo před branami Lúzu, IV (247)
 Achijáš, Šalomoun netušil, že osudovým určením písařů bylo zemřít před branami Lúzu, IV (248)
 Achijáš a Elíchoref jsou v Babylónském Talmudu označováni jako סופרים „písaři“, IV (248)
 Achijáš a Elíchoref jsou v Jeruzalémském Talmudu označováni jako אִיִּסְקַבְטִירִי, tj. *exceptor*, „opisovač“, „kopista“, IV (248)

ACHIJÁŠ ŠÍLOSKÝ (אֲחִיָּאֵשׁ הַשִּׁילֹנִי)

- Achijáš Š-ský, neobyčejně zbožný prorok z kmene Lévi, ctihodný muž, narodil se 60 let před exodem z Egypta, IV (251)
 Achijáš Š-ský sdělí Jarobeámovi, že Bůh odejme vládu Šalomounovi a dá Jarobeámovi deset kmenů, IV (251)
 Achijáš Š-ský a Šim'on ben Jochaj, usmířili by všechny nepravosti od časů Abrahamových až po příchod Mesiášův, IV (251–252)
 Achijáš Š-ský patří mezi sedm mužů, jejichž životy se překrývají od stvoření Adama až po (dosud žijícího) Elijáše, IV (252)
 Achijáš Š-ský, jeden ze sedmi mužů, jejichž životy se překrývají: Adam, Metúšelach, Noe, Šém, Jákob, Amrám, Achijáš a Elijáš, IV (252)
 Achijáš Š-ský, je mu 60 let, když jej Anot, žena Jarobeámovy, přiměje oznámit, co se s jejím nemocným chlapcem stane, IV (252)
 Achijáš Š-ský, v *Septuagintě* jej jako nositele božského poselství pro Jarobeáma nahradí Šemajáš, IV (252)
 Achijáš Š-ský, v chasidských legendách vystupuje jako učitel proslulého duchovního vůdce Ba'al Šem Tova, IV (252)
 Achijáš Š-ský popraven jako mučedník Abijášem, zlovolným králem judským (nikoli Jarobeámovým synem), IV (252)
 Achijáš Š-ský, jeho současník Šemajáš popraven jako mučedník Baešou, hříšným králem Izraele, IV (252)
 Achijáš Š-ský, jeho učení ryzí a čisté jako plášť, do něhož byl zahalen při setkání s Jarobeámem v Jeruzalémě, IV (252)

Achijáš Š-ský, Jarobeám podporován A-em, svým učitelem a prorokem; stal se význačným učencem své doby, IV (252)
 Achijáš Š-ský, Jarobeám a A-š diskutovali o tajemství Božího trůnu, *ma'ase merkava* (מעשה מרכבה), IV (252)
 Achijáš Š-ský, Jarobeám lživě získával podpisy bohobojných lidí, dokonce i podpis A-ův, a rozdělil zemi, IV (253–254)
 Achijáš Š-ský, Abijáš, syn Rechabeámův, ničemný král judský, urážel A-e Š-ého, IV (256)
 Achijáš Š-ský, v proslovu na hoře Semárajim nazval judský král Abijáš A-e Š-ého „synem Beliálovým“, IV (256)
 Achijáš Š-ský jako skutečný učitel Elijášův, IV (271)
 Achijáš Š-ský, Jehú spatří dokument podepsaný A-em a mylně ho pochopí jako schválení uctívání zlatých telat, IV (341)
 Achijáš Š-ský, umučení proroci: Chúr, Šemajáš, A-š Š-ý, Zacharjáš, Izajáš, Jeremjáš, IV (411)

ACHÍKAM (אֲחִיקָם)

Achíkam, otec Gedaljášův (Gedaljáš byl Nebúzaradánem ustanoven judským správcem), IV (411)

ACHÍKAR viz Achíkarova slova (spis) (rejstřík E)**ACHÍMAN (אֲחִימָן)**

Achíman, Sára prosí o pomoc tři obry, A-a, Šešaje a Talmaje, aby se podívali do dálky, I (448)
 Achíman, Talmaj a Šešaj říkají, že vidí starce s nožem a svázaného mladíka, a Sára vypustí duši, I (448)
 Achíman, tři obři A-n, Šešaj a Talmaj, pohled na ně naplnil zvědy hrůzou, III (276)
 Achíman, když ho člověk potkal, měl dojem, že stojí na úpatí hory, III (276)
 Achíman, nejsilnější z palestinských obrů, jeho jméno znamená „I co mě to tu potkalo?“, III (276)
 Achíman, Kálebův hlas se nese do vzdálenosti dvanáct mil; pod dojmem jeho hlasu omdleli dokonce i A-n, Šešaj a Talmaj, III (282)

ACHÍMAAS (אֲחִימָאָס)

Achímaas, když se pokoušel Abšalómovu smrt zatajit, dosadil jej David do vysokého úřadu, IV (171)
 Achímaas, jeden z Davidových zvědů, IV (516)
 Achímaas, Šimeího žena zachrání zbožného Jónatana a A-e před Abšalómem, ukryje je v Šimeího domě, IV (516)

ACHÍMELEK (אֲחִימֶלֶךְ)

Achímelek, velekněz z Nóbu, přiznal, že se pro Davida dotázal urím a tumím, IV (128)
 Achímelek, David přistihne kněží z Nóbu při pečení předkladného chleba o šabatu, IV (130)
 Achímelek, odvolává se na Dóega, jenž je poučil, že předkladný chléb je šabatu nadřazen, IV (130)
 Achímelek, podle jiného názoru pekli chléb v pátek a David je poučil, že tak musejí činit o šabatu, IV (130)
 Achímelek, Ebjátar jako jediný mužský potomek A-ův, jenž přežil Saulovu perzekuci, IV (342)

ACHÍNOAM (אֲחִינוֹאָם)

Achínoam Jizreelská, žena Davidova, matka Amnónova, jmenovitě neuvedena, IV (171)

ACHÍNOAM (אֲחִינוֹאָם)

Achínoam, jeden ze 70 starších, starší z kmene Dan, III (258)

ACHÍRA (אֲחִירָע)

Achíra, předák kmene Neftalí, jeho jméno znamená „kýžená luční půda“, III (234)
 Achíra, jméno jeho otce, Énan, znamená „oblaky“, III (234)
 Achíra, to proto, že půda kmene Neftalí byla ideální, „úrodná“ a vydatně zavlažovaná z „mraků“, III (234)

ACHÍRAM (אֲחִירָם)

Achíram, jméno Échi změněno na A-m, neboť přervání svazků se „Vznešeným“ zahojeno bylo, II (186)

ACHÍRAMOVCI (שְׁפַחַת הָאֲחִירָם)

Achíramovci, jejich pokání, II (186)

ACHÍTOFEL (אֲחִיתּוֹפֵל nebo אֲחִיתּוֹפֵל)

Achítofel Gíloský, Sókratés jako učedník A-a G-ého, rádce Davidova, I (322)
 Achítofel, přenášení schránky na ramenou porušil David; A-l mu poradil řídit se praxí synů Kehatových, III (211–212)
 Achítofel, velkým mudrcem mezi pohanskými národy byl Bileám, mezi Židy A-l; oba ztratili svět tento i svět příští, III (423)
 Achítofel a Dóeg zemřeli shodně ve věku 34 let, IV (127)
 Achítofel, mravně nepevný jako Dóeg, IV (127)
 Achítofel, čtyři soukromé osoby nebudou mít podíl na světě příštím: Bileám, Dóeg, A-l a Géchazí, IV (127)
 Achítofel, podle rabínů nebudou Dóeg a A-l vzkříšeni, ale ani nebudou (velkého soudného dne) vydáni k potrestání, IV (129)
 Achítofel a Dóeg jako „muži zlého jazyka“, IV (129)
 Achítofel, 10 protivníků Davidových: Saul, Dóeg, A-l, Šeba, Šimeí, Šóbak a Goliáš a jeho tři bratři, IV (151)
 Achítofel, Davidův rádce a Bat-šebín dědeček, IV (152)
 Achítofel disponoval nadpřirozenou moudrostí, jeho rady se shodovaly s věštbou pomocí urím a tumím, IV (152)
 Achítofel se sotva dožil 33 let, ale starší David se jeho pokynům podřizoval, IV (152)
 Achítofel postrádal upřímnou zbožnost, což jej vpsledku vedlo k účasti na Abšalómově vzpouře, IV (152)
 Achítofel ztratil podíl na světě příštím, IV (152)

Achítofel, David nevytáhl do války, dokud se neporadil s A-em, hlavou sanhedrinu, IV (152)
 Achítofel byl zpočátku Davidovým nejlepším přítelem, IV (152)
 Achítofel, David se bál svého pána a učitele znalostí Tóry, A-a, nadaného nadlidskou, andělskou moudrostí, IV (152)
 Achítofel, David se od něho naučil získávat kolegy pro studium Tóry a unikl do Božího domu modlitby, IV (152)
 Achítofel sestavoval pro každý den tři modlitby (A-l אָחִי־הַפֶּלֶה = אָחִי הַפֶּלֶה „bratr modlitby“ či „muž modlitby“), IV (152–153)
 Achítofel, jeho pýcha je patrná z jeho povýšeneckého chování vůči Davidovi při transportu Boží schrány, IV (153)
 Achítofel, pomýlený astrologickými a jinými znamenými, jež si mylně vyloží jako proroctví, IV (153)
 Achítofel, mylně si myslí, že se stane králem, leč královských poct se dočká jeho vnučka, Bat-šeba, IV (153)
 Achítofel, velký mudrc Izraele, navedl Abšalóma ke zločinu, aby měl volnou cestu ke královskému trůnu, IV (153)
 Achítofel si myslí, že zločinem s Bat-šebou ztratil David navždy milost Boží, IV (153)
 Achítofel netuší, že žádným hříchem nelze smazat zásluhy získané studiem Tóry, IV (153)
 Achítofel a Dóeg nevěří, že by mohl uspět ten, jenž zabije pastýře a přivlastní si ovce, IV (153)
 Achítofel Davidovi neporadí, když jsou kněží při nakládání schrány Boží srazeni k zemi, IV (153)
 Achítofel Davida zlomyslně odkazuje na 90 000 „mudrců, jež král právě uvedl do úřadu“, IV (153)
 Achítofel však dobře věděl, že Boží hněv vzplanul proto, že kněží nenesli schránu Boží na ramenou, IV (154)
 Achítofel neprozradil Davidovi, že neměl nařídít naložení schrány Boží na vůz, IV (154)
 Achítofel, David si do úřadů vybral muže zbožné, a proto vynechal A-a, jenž byl sice moudrý, ne však zbožný, IV (154)
 Achítofel, když David střep zvedne a vody propastné tůně vytrysknou, A-l se těší, že David zahyne, IV (154)
 Achítofel, David zvolá: „Ten, kdo ví, jak příval vod zastavit a neudělá to, se jednoho dne oběsí“, IV (154)
 Achítofel poručí vepsat na střep jméno Boží a vhodit ho do propastné tůně; vody vzápětí opadnou, IV (154)
 Achítofel skončí život tak, že se oběsí, IV (154, 155)
 Achítofel zanechává po sobě tři moudrá ponaučení, jejich znění, IV (155, 155)
 Achítofel, jeho moudrost obsažena v učení Sókratově, jenž byl jeho žákem, IV (155)
 Achítofel uložil svou moudrost i do svého díla nazvaného *Kniha štěstěny*, IV (155)
 Achítofel, jeho první pravidlo jednání: „Střez se vystoupit proti oblíbenci štěstěny“, IV (155)
 Achítofel, jeho druhé pravidlo jednání: „Vyvaruj se povstat proti královskému domu Davidovu“, IV (155)
 Achítofel, jeho třetí pravidlo jednání: „Pokud svátek Letnic připadne na slunečný den, sázej pšenici“, IV (155)
 Achítofel, varianta jeho prvního či druhého pravidla jednání: „Nevyvolávej neshody“, IV (155)
 Achítofel, David nikdy neměl příjemné sny, vždycky jej znepokojovaly; A-l měl vždycky sny příjemné, IV (165)

ACHÍTÚB (אֲחִיטוּב)

Achítúb, jeden ze 70 starších, starší z kmene Benjamín, III (258)

achlama viz rejstřík B

ACHÚMAJ (אֲחֻמַּי)

Achúmaj, jako jedno z pěti jmen, jež dal Bůh Besaleelovi, ostatní jsou Reajáš, syn Šóbalův, Jachat a Lahad, III (175)
 Achúmaj, Bůh nazval Besaleela A-j, neboť skrze jeho dílo (svatyni) se sjednotil Izrael s Bohem, III (175)

ACHUZAN (אֲחֻזַּן či אֲחֻזָּה)

Achuzan (Achuzá, *Ezechiel* 48, 20), totožný s Jeruzalémem, I (199, 268)
 Achuzan, místo, kde byl Henoch přenesen do nebe, I (199)
 Achuzan, král a kněz přebývat budou v Achuzanu, tj. uprostřed země, kde stvořen byl Adam, I (199)
 Achuzan, Melchisedech jako král a velekněz Jeruzaléma = A-u, I (199, 268)
 Achuzan, etymologicky אֲחֻזָּה „vladařství“, „vlastnictví“, I (199)
 Achuzan, Metúšelach a jeho bratři vybudují v A-u oltář, I (264)
 Achuzan, Metúšelach se syny Henochovými postaví Henochovi oltář na místě, kde byl Henoch vzat na nebesa, I (264)
 Achuzan, lidé tam přinášeli synům Henochovým dary, uspořádali velké oslavy a radovali se po tři dny, I (264)
 Achuzan, jméno odvozeno z Arauna (Aravna Jebúsejský, jemuž patřil pozemek, na němž později stál oltář), I (268)

AIOLOS viz *Aiolova harfa* (rejstřík E)

Aiolova harfa (eolská či větrná harfa) viz rejstřík E

Aj (město) viz rejstřík B

Ajalón viz rejstřík B

AJIN (עֵינָה)

Ajin, žena Rótheova a matka Bilhy a Zilpy, II (200)
 Ajin, Lában dává Rótheovi za ženu svou otrokyni A-n, II (200)
 Ajin, Rótheos pojmenoval první její dceru podle vsi, v níž byl zajat: Zilpa, II (200)
 Ajin, Rótheos pojmenoval druhou její dceru Bilha, neboť lačně sála mléko, II (200)

AJJÚB (אֵיּוּב)

Ajjúb, Jób ztotožněn s arabským generálem A-em, jenž má v Konstantinopoli památník, II (210)

AJŠA (אִישָׁא)

Ajša, jméno Izmaelovy i Mohamedovy manželky, I (428)

akademie viz rejstřík C

AKÁN (עֲכָן)

Akán, ničemní hříšníci Ezau a A-n ze sebe sňali znamení obřízky, I (175)

Akán, Juda se přiznal veřejně k hříchu, a proto tak učiní i jeho potomci A-n, David a Menaše, II (148)

Akán, nenapravitelný hříšník, který si již za Mojžíše přivlastňoval věci, jež propadly klatbě, IV (23)

Akán si v Jerichu přivlastní věci z kořisti, která propadla klatbě, a proto Izraelci prohráli bitvu u Aje, IV (23)

Akán zcizil z Jericha modlu a další její náležitosti, IV (23)

Akán obviněn z poskvrnění se zasnoubenou ženou, IV (25)

Akán obviněn ze znesvěcení šabatu, IV (25)

Akán obviněn z operativní obnovy předkožky (*epispasmos*), IV (25)

Akán, kámen kmene Juda zůstává na náprsníku velekněze matný, a nakonec je vydělen A-n, IV (25)

Akán, Judovci se jej zastanou, napadnou ostatní kmeny a prolévají krev, a proto se A-n přizná, IV (26)

Akán ztratí přiznáním život ve světě tomto a získá život ve světě příštím, IV (26)

Akán, otázka, zda s ním byli popraveni i příslušníci jeho rodiny, IV (26)

Akán pohřben nedůstojně jako zločinec, tj. v noci, IV (26)

Akán, ztotožněn se Zimrím, IV (26)

Akán, etymologie jeho jména, עֲכָן, odvozeno z עֲכִינָא, „had“ (řecky *echinos*), IV (26)

Akán, Kenaz žádá hříšníky Izraele přiznat se jako A-n, syn Zabdího, aby byli obživeni ve světě příštím, IV (38)

AKÍŠ (אֲכִישׁ)

Akiš, král Gatu, král Pelištejců, zbožný pohan, v knize *Žalmů* nazýván Abímelek, IV (145)

Akiš, David prosí Boha, aby v očích Akišových a jeho dvora působil dojmem choromyslného potřebštěnce, IV (145)

Akiš, jeho manželka a dcera byly zbaveny rozumu, IV (146)

Akiš hledí na Davida a říká: „Mám snad nouzi o pomatence?“, IV (146)

AKIVA (עֲקִיבָא) viz rejstřík E

AKÓ (עֲכֹר)

Akó, pořekadlo „vozit slanou vodu do Španělska nebo ryby do A-ó“, II (319)

Akó, je tam hojnost ryb, II (319)

Akó, Šalomounova dcera se do inteligentního a slušného mladíka, Žida z A-ó, zamiluje a otěhotní, IV (248–249)

Akra de-Agma viz *Akra di-Agama*

AKRA DI-AGAMA (אֲקֵרָא דִּאֲגָמָא)

Akra di-Agama, babylónské město uvolněné morálky, z jeho půdy získán materiál pro Adamovy intimní partie, I (135)

AKRAZIEL (אֲקֵרַזְיָאֵל)

Akraziel, anděl, nebeský herold, III (427)

Akraziel dostává příkaz zavřít brány, aby Mojžíšova modlitba nevystoupila na nebesa, III (427)

Akraziel, jeho jméno zkomoleno na Azkariel, III (427)

AKÚZ (עֲכוּז)

Akúz, přezdívka Adíkamova, „krátký“, II (285)

AKÚZIT (עֲכוּזִיָּה)

Akúzit, dcera faraónova, sestra Bitjina, II (284)

Akúzit, královna Alfar'anit má s faraónem tři syny (Atro, Adíkam a Mórión) a dvě dcery (Bitja a A-t), II (284)

AL-CHADIR (אֵל חִדְרִיר)

Al-Chadir (či Chidr, Chidir), arabské ztotožnění Elijáše s Al-Chadirem, IV (271)

AL-CHIDR viz *AL-CHADIR*

AL-MU'TADID (chalífa) viz rejstřík E

ALET (עֲלִיָּה)

Alet, zvaná také Alit, dcera zámožného kupce jménem Šúa, žena Judova, II (49)

Alet, autoři vyvinili Judu z hříchu svatby s Kenaánkou tím, že výraz כְּנַעֲנִי vyložili jako „kupec“, II (49)

Alet, sňatek s Judou uzavřen v Adulámu, kde sídlil Judův přítel Chíra, II (49)

Alet, dva nejstarší synové Alet a Judy zemřeli a krátce poté zemřela i Alet, II (49)

ALEXANDR POLYHISTOR viz rejstřík E

ALEXANDR VELIKÝ viz rejstřík E

Alexandrie (אלכסנדריה)

- Alexandrie, její obyvatelé špatně vyslovují hebrejská slova, II (237)
 Alexandrie, „Alexandria Egyptská“ jako běžný pojem, který rabini používali k označení A-e, IV (233)
 Alexandrie, Nebúkadnésar je nerozhodnutý, zda zaútočit na Řím, či na A-i, IV (403)
 Alexandrie, později vyzvedl Jeremjášovo tělo Alexandr a dal je pohřbit v A-i, IV (419)
 Alexandrie, Daniel je pověřen králem dopravit do Babylónie krmivo pro dobytek a přivést prasata z A-e, IV (444)
 Alexandrie, Danielova nepřítomnost u incidentu se třemi muži v peci ohnivé vysvětlena jeho působením v A-i, IV (445)
 Alexandrie, Daniel se tam zabývá vývozem krav a prasat do Babylónie, IV (445)

ALFAR'ANIT (אלפרעניח)

- Alfar'anit, královna, manželka faraónova, II (257)
 Alfar'anit, faraón, Bitja s Mojžíšem, Bileám, syn Beorův, jeho dva synové a říšská knížata večerí, II (257)
 Alfar'anit, kojenec Mojžíš sundá faraónovi z hlavy korunu a ke zděšení přihlížejících si ji nasadí, II (257–258)
 Alfar'anit, její jméno je možná arabského původu a znamená prostě „ženu faraónovu“, II (259)
 Alfar'anit, královna přichází ke smrtelnému loži svého muže, faraóna Malóla, II (284)
 Alfar'anit, má s faraónem tři syny (Atro, Adíkam a Móríjón) a 2 dcery (Bitja a Akúzit), II (284)

ALIT viz ALET

Alúš (אלוש)

- Alúš, mana přišla poprvé v A-i, III (62)
 Alúš, příkázání o šabatu zjeveno v A-i, III (62)
 Alúš, kdyby Izraelci oslavili alespoň jeden šabat (v Alúši nebo v Maře), byli by ušetřeni exilu, III (62)

ALŽBĚTA (אלישבע)

- Alžběta, když uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; naplněna byla Duchem svatým, I (479)

AMÁLEK (עמלק)

- Amálek, v tanajských pramenech se někdy objevuje ztotožnění Řím = A-k, I (481)
 Amálek, 400 mužů opustilo Ezaua kvůli Jákobovi, a proto se 400 A-ovců zachránilo před Davidem (A-k = Seír), I (572)
 Amálek, syn Elífaze a Timny, jeho narození byl Boží trest za urážku, již se patriarchové dopustili na Timně, I (599)
 Amálek, podle jiné verze byli faraónovými rádci Bileám, Jitro a A-k, II (240)
 Amálek a kouzelníci oznamují faraónovi úmysl Hebrejů nevrátit se, III (24)
 Amálek přirovnán Bohem ke psu z podobenství o otci a synkovi, jehož pokousal pes, III (70)
 Amálek, snesl se na Hebreje jako hejno kobylek, jeho jméno znamená, že jim chtěl vysát krev, III (70)
 Amálek, syn Elífazův, prvorozený syn Ezauův, měl důvody, proč v Egyptě nechal Hebreje na pokoji, III (70)
 Amálek, jakmile skončilo egyptské otroctví, vytáhl proti Izraeli, aby ho (dle přání Ezauova) vyhledal, III (71)
 Amálek, Elífaz i A-k nevytáhli proti Jákobovi hned, neboť je přesvědčila Timna (matka A-ova, žena Elífazova), III (71)
 Amálek zaútočil na Izrael již u Rudého moře, ale Mojžíš jeho armádu ochromil Nevyslovitelným jménem, III (71)
 Amálek přemluvil pronárody, aby jej následovaly, a kdyby uspěl, mohly se přidat proti Izraeli na jeho stranu, III (71–72)
 Amálek, vytáhne ze Seíru a za ním jdou Chetejci, Chivejci, Jebúsejci, Emorejci a Kenaánci, III (72)
 Amálek, jeho sídlo bylo od tábora Izraele vzdáleno 400 parasangů, III (72)
 Amálek, podle Josepha jej dělilo od tábora Izraele šestnáct mil, III (72)
 Amálek, jeho armáda čítala 400 000 dobře placených mužů, III (72)
 Amálek, k válce mezi ním a Izraelem došlo v měsíci íjaru, III (72)
 Amálek nejprve lstivě předstírá přátelské úmysly a láká Izraelce do svého tábořiště, III (72)
 Amálek vlastnil a lstivě využil egyptské archívy, v nichž byla napsána jména všech Hebrejů, III (72)
 Amálek Izraelce zabíjí a zohavuje jejich mrtvolky tak, aby se vysmál Bohu a znamení abrahamovské smlouvy, III (72–73)
 Amálek pochytá ty Izraelce, kteří byli nečistí, a tudíž nebyli chráněni oblakem slávy, III (73)
 Amálek, zejména mu padli za oběť příslušníci kmene Dan, neboť uctívali modly, III (73)
 Amálek, ve starých tanajských pramenech Amálek = Řím, III (73, 78)
 Amálek, se Římem jej spojuje zejména jeho výsměšný postoj k abrahamovské smlouvě, III (73)
 Amálek, v kabale platí Amálek = Samael = náklonnost ke zlému, III (73)
 Amálek, Mojžíš ví, že Amáleka, potomka Ezaua, porazí jedině potomek Ráchelin, III (73)
 Amálek, Mojžíš proto usoudí, že Amáleka může porazit Efrajimovec Jozue, III (73)
 Amálek je zběhlý v řemesle magickém, vytáhne proti němu Jozue, jenž toto řemeslo ovládá také, III (75)
 Amálek i Jozue vědí, na koho je dobré v danou chvíli zaútočit, III (75)
 Amálek do bitvy vybere muže, kteří mají toho dne oslavit narozeniny, III (75)
 Amálek, jakmile Mojžíš zastaví slunce, A-ovi vojáci netuší, kdy budou mít narozeniny, III (75)
 Amálek je Izraelem poražen, ale aureola nedotknutelnosti, kterou měl Izrael mezi pohany, mizí, III (77)
 Amálek, jeho zločiny nebudou zapomenuty a v mesiášském období bude A-k zcela vyhlazen, III (77)
 Amálek, dokud trvá jeho símě, zůstává tvář Boží zakryta, III (77)
 Amálek, Bůh svěřuje úkol dávat pozor na Amáleka Jozuovi, III (77)

Amálek, když se zúčastnil zkázy Jeruzaléma, Bůh proti němu vytáhl osobně, III (77–78, 78)
 Amálek, Bůh rozhodl, že za proselytu může být přijat každý vstřícný pohan, ne však Amálekovec, III (78)
 Amálek, proto David zabil Amálekovce, jenž mu oznamoval smrt Saulovu a Jónatanovu, III (78)
 Amálek, vinu na jeho zlovolnosti nesl i Elífaz, jenž syna nedostatečně instruoval, III (78)
 Amálek se rozhodl zničit celý svět, III (78)
 Amálek, stvořen hned po 70 pronároděch, III (78)
 Amálek, bude prvním, jenž pro své hříchy sestoupí do pekla, III (78)
 Amálek, původně s ním podněcoval faraóna proti Izraeli i Jitro, III (79)
 Amálek, Jitro se původně přidal k A-ovi, ale když viděl, že A-k ztratil svět tento i svět příští, začal se kát, III (79)
 Amálek se dozví, že Áron zemřel a oblaky slávy už Izrael nechrání: rozhodne se proti Izraeli vytáhnout, III (337)
 Amálek ztotožněn s králem Aradu; rabínská agada považuje krále Aradu za Amálekovce, ne za Kenaánce, III (337)
 Amálek, Ezau jej nabádá, aby jej pomstil, jakmile Izrael klopýtne, III (337)
 Amálek, jakmile se tedy Izraelci poprvé chtěli vrátit do Egypta, Amálek je přepadl, III (337)
 Amálek později čekal, až Nebúkadnésar zničí Jeruzalém, a pak prchající Izraelce se zadostiučiněním pobíjel, III (337)
 Amálek i nyní vyčkal, až Áron zemře a Izrael ztratí ochranu, a vytáhl proti němu, III (337)
 Amálek zvolí přestrojení za Kenaánce, neboť ví, že Izrael se bude modlit, aby jim Bůh pomohl proti Kenaáncům, III (338)
 Amálek předpokládal, že než Izrael zjistí, že má před sebou Amálekovce s ukrytými zbraněmi, bude je moci pobít, III (338)
 Amálek se však přepočítal, neboť Izrael se modlil k Bohu: „Ať je to Amálek, nebo Kenaán, ztrestej ho“, III (338)
 Amálek poražen, první plody člověk obětuje Bohu, a tak po porážce A-a zasvětili Izraelci Arad Bohu, III (339)
 Amálek, tři národní povinnosti Izraele v Palestině: 1) založit monarchii, 2) zničit A-a a 3) vybudovat Chrám, IV (110)
 Amálek, Bible: „vymazání památky na A-a“, leč Jóabův učitel četl místo *zacher* זָכַר, „památka“, *zechar* זָכַר, „muž“, IV (159)
 Amálek, různé verze Hamanovy genealogie ukazují, že byl potomkem A-a, syna Elífazova, a jeho konkubiny, IV (527)
 Amálek, představa, podle níž Jozue zabil A-a slovem Božím, IV (554)

Amálekovci (עמלקי)

Amálekovci, titul Agag užívaný u A-ovců, II (171)
 Amálekovci, zvědové tvrdí, že na jihu Svaté země sídlí A-ovci, III (280)
 Amálekovci, Bůh zakáže Izraeli útočit na A-e a Kenaánce, a přesto lidé vytáhnou proti Emorejčům, III (291–292)
 Amálekovci přestrojeni za Kenaánce (čekali, že se Izrael bude modlit, aby jim Bůh pomohl proti Kenaáncům), III (338)
 Amálekovci, Izrael se však modlil k Bohu slovy: „Ať je to Amálek, nebo Kenaán, ztrestej ho“, III (338)
 Amálekovci, proti Jóšafatovi vytáhli do války A-i přestrojení za Amónovce, III (338)
 Amálekovci, Jozue odsoudil losováním část A-ů k trestu smrti a nebeský meč mezi nimi vykonal dílo zkázy, IV (15)
 Amálekovci, válka krále Saula proti A-ům, IV (113)
 Amálekovci, velcí čarodějové, ve válce se vyhýbali útokům nepřítelů tím, že se proměnili ve zvířata, IV (114)
 Amálekovci, Saul nikdy ukryté poklady A-ovců nespáčil, neboť Samuel rozsekal Agaga na kusy, IV (114)
 Amálekovci, otázka, co si po návratu z tažení proti A-ům postavil Saul na Karmelu (כַּרְמֵל) (*I. Samuelova* 15, 12), IV (115)
 Amálekovci, válka s nimi představovala poslední Saulův úspěch, krátce poté byl král posednut zlým duchem, IV (116)
 Amálekovci, Saul by zemřel hned po válce s nimi, kdyby se za něho Samuel v modlitbě nepřimluvil, IV (116)
 Amálekovci, v bitvě s nimi pomohou Davidovi zářící blesky na noční obloze, IV (147)
 Amálekovci, příběh Jóabova největšího hrdinství: dobytí hlavního města A-ovců, IV (157–158)
 Amálekovci, izraelská armáda 12 000 mužů obléhala bezvýsledně šest měsíců jejich hlavní město, IV (157)
 Amálekovci, Jóab se nechá na čtyřicet dní vystřelit katapultem do hlavního města A-ovců, IV (157)
 Amálekovci, Jóab si nechá ukout u kováře nový meč, zabije kováře a 500 jejich bojovníků, aniž by byl prozrazen, IV (157)
 Amálekovci, mezi obyvateli se šušká, že v hlavním městě Amálekovců vraždí ve velkém Asmodaj, král démonů, IV (157)
 Amálekovci, Jóab v dalších dnech pobije tisíce A-ovců, až mu meč přiroste k ruce, IV (158)
 Amálekovci, Jóab se přirostlého meče zbaví tím, že zabije svou a-ovskou hostitelku, IV (158)
 Amálekovci, Izraelci pozabíjejí všechny obyvatele hlavního města A-ovců a krále předvedou před Davida, IV (158)
 Amálekovci, Eliáš obětoval na oltáři, který původně vztyčil Saul po návratu z vítězného tažení proti A-ům, IV (275)
 Amálekovci, v měsíci elulu přemohl Gedeón Midjánce a A-e, IV (534)
 Amálekovci, Haták předává Ester vzkaz, že Haman (A-ec) usiluje o zničení Izraele, IV (551)
 Amálekovci, Židé pobili v Šúšanu děti Hamanovy, zatímco v jiných městech pobili A-e, IV (577)
 Amálekovci jako proselyté přijati nebyli: byli zabiti, IV (577)

AMALTHEA (אמלטהא)

Amalthea (řecky Amaltheia), každá Jóbova dcera se díky opasku promění ve vyšší bytost, II (227)
 Amalthea, každá Jóbova dcera disponuje hlasem serafů a pje chvalozpěvy jako anděl, II (227)
 Amalthea, nejmladší ze tří krásných Jóbových dcer, II (227)
 Amalthea, před smrtí předává Jóab nejmladší dceři činely, II (227)
 Amalthea, její jméno znamená „roh“, II (227)
 Amalthea ztotožněna s Keren ha-púk, II (228)
 Amalthea (Keren ha-púk) v *Septuagintě* vysvětlena jako „roh Amalthein“ či „Amalthein roh hojnosti“, II (228)

Amalthea, její ztotožnění s Amtelaj je těžko opodstatněné, II (228)

Amalthea, Amaltheia v řecké mytologii byla božská koza, která kojila malého Dia, II (228)

AMASA (עמשא)

Amasa, Saul vzal dva zbrojnoše, Abnéra a A-u, a odebral se za Abnérovou matkou, čarodějnicí z Én-dóru, IV (118)

Amasa, když se Abnér a A-a Saula vyptávají, odvěti jim, že mu Samuel radí vytáhnout do vítězné bitvy, IV (120)

Amasa a Abnér jako „dva lvové Tóry“ za časů Saulova panování, IV (125)

Amasa a Abnér odmítli popravit kněží v Nóbu, i kdyby měli rezignovat, IV (125)

Amasa a Abnér říkají, že urím a tumím se lze ptát na přikázání toho, komu jde o obecné blaho, IV (128)

Amasa, jeho otec hodlá popravít každého, kdo odmítne Samuelův výklad, podle něhož Moábky vyloučené nejsou, IV (144)

Amasa, Jób se dopustil nejen vraždy Abnéra a A-y, ale i nepravostí vůči Davidovi, IV (191)

AMASJÁŠ (אמציאש nebo אמצייה)

Amasjáš, kněz v Bét-elu (*Ámos* 7, 10), ztotožněný se „starým prorokem“ z Bét-elu (*I. Královská* 13, 11), IV (85)

Amasjáš, Jóaš odmítl naslouchat obviněním, jež vznášel A-š proti prorokovi Ámosovi (*Ámos* 7, 10), IV (322)

AMASJÁŠ (אמצייה nebo אמצייהר)

Amasjáš, osm davidovských panovníků zemřelo násilně: Jóram, Achazjáš, Atalja, Jóaš, A-š, Amón, Jóšijáš a Jójakím, IV (171)

Amasjáš, judský král, Jóašův syn, jenž po otci nastoupil na trůn, podobný otci, neboť zpočátku byl zbožný, IV (344)

Amasjáš, když s pomocí Boží porazil Edómce, prosadil modly, jimž se klaněli poražení Edómci, IV (344)

Amasjáš, Bůh mu za trest vnukne myšlenku vytáhnout proti Jóachazovi, vládci severního království, IV (344)

Amasjáš, Jóachaz se jej snaží od války odradit, ale marně; A-š je rozdrčen a umučen svými poddanými, IV (345)

Amasjáš posledních 15 let nepanoval, neboť království spravoval jeho syn Uzijáš, IV (345)

Amasjáš, jeho vojevůdce zemřel ve španělském Morviederu (Murviedru), IV (345)

Amasjáš, Abdijáš prorokoval za časů A-ových, „kdy Edóm padl, aby se již nikdy nepozvedl“, IV (346)

Amasjáš, Amós, Izajášův otec byl A-ovým bratrem a prorokem, IV (348)

Amasjáš na radu muže Božího, Amóse, Izajášova otce, rozpustí armádu, kterou sestavil z Efrajimovců, IV (348)

AMÉL-MARDUK viz EVÍL-MERODAK

ametyst viz rejstřík B

AMÍEL (עמיאל)

Amíel, představitel kmene Dan, syn Gemaliův, jeden z dvanácti zvědů, III (274)

Amíel prohlásil: „Tato země je tak silná, že nezmohl by proti ní ničeho ani Bůh“, III (274)

Amíel, jeho jméno znamená „Vrhl stín pochybností na sílu Boží“, III (274)

Amíel potrestán za zlovolná slova: nevstoupil do země zaslíbené, III (274)

AMÍHUD (עמיהוד)

Amíhud, otec předáka kmene Efrajim Elišamy, III (233)

Amíhud, jeho jméno znamená „ctil Mne a nikoho jiného“, III (233)

Amíhud, Josef totiž „uposlechl“ Boha a „ctil“ Jež – zůstal cudný a nenechal se ovlivnit, III (233)

AMÍNADAB (עמינדב)

Amínadab, otec Elišebina a Nachšónův, III (206)

Amínadab, otec předáka kmene Juda Nachšóna, jeho jméno znamená „kníže lidu Mého“, III (233)

AMÍŠADAJ (עמישדאי)

Amíšadaj, otec předáka kmene Dan, Achiezera, jehož jméno znamená „bratr je nápomocen“, III (234)

Amíšadaj, jeho jméno znamená „soudce lidu Mého“, III (234)

Amíšadaj, jméno syna naznačuje, že Dan se při vztyčování svatostánku spojil s „nápomocným“ Judou, III (234)

Amíšadaj, jeho jméno poukazuje na Samsona, „mocného soudce“, III (234)

AMÍTAJ (אמיתאי nebo אמתי)

Amítaj, otec Jonášův, Bůh vztáhne ruku a shromáždí ty, kteří odešli s Jonášem, synem A-ovým, do země Patrósu, III (452)

Amítaj, otec Jonášův, jeho jméno אמיתי vykládané ve spojitosti s výrazem אמת ve verši *I. Královské* 17, 24), IV (273)

AMNÓN (אמנון)

Amnón, osm Davidových synů (Bat-Šebina první syn, A-n, Abšalóm, Adónijáš a čtyři další) zemřelo předčasně, IV (171)

Amnón, syn Davidův a Achínoámy Jizreelské, IV (171)

Amnón, Támařino ponižení A-em nebylo tak vážné, neboť nebyli sourozenci v pravém slova smyslu, IV (187)

Amnón, kvůli jeho činu David rozhodl, že ani neprovdaná žena nesmí zůstat o samotě s mužem, IV (187)

Amón (עמון)

Amón, lože ze slonoviny, měřící na délku devět obrích paží, si Óg schraňoval v amónovském městě Rabě, III (354)

Amón, Moábci se Izraelců báli, neboť země Síchonova a Ógova království kdysi patřily A-u a Moábu, III (358)

Amón, část A-u přešla do rukou Ógových a tu nyní získali Izraelci, III (358–359)

Amón, Bůh se smiluje nad Šalomounem kvůli zbožné princezně Naamě, dceři a-ského krále, IV (242)

Amón, Bůh vede Šalomouna do hlavního města A-u: Naamě je totiž Bohem souzeno stát se pramáti Mesiášovou, IV (242)
 Amón, král A-u přijme Šalomouna jako kuchaře a povýší jej na šéfkuchaře a Naama se do šéfkuchaře zamiluje, IV (242)
 Amón, hlavní město A-u jako מְשַׁכְּמִים, nejspíš zkomolenina z עַם כְּמֹרֵם, „lid Kemóšův“ (Numeri 21, 29), IV (242)
 Amón, a-ský král odvede Naamu a Šalomouna do pustiny, aby tam umřeli hladu, IV (243)
 Amón, Šalomoun předvolá krále A-u, kárá jej za to, co udělal dceři a kuchaři; pak mu ukáže jeho dceru – královnu, IV (243)
 Amón, ve starých židovských pramenech se uvádějí dvě vzácné holubice: Moábka Rút a A-ka Naama, IV (243)
 Amón, Moábka Rút a Amónka Naama: kvůli nim nebyl zničen ani Moáb, ani A-n, IV (243)
 Amón, židovští mudrci se rozhodli zřici se možnosti vynést rozsudek, odkázali krále na mudrce A-u a Moábu, IV (511)

AMÓN (עַמּוֹן)

Amón, Lot je předkem Mesiáše přes Moábku Rút (prabábu Davidovu) a A-ku Naamu (matku Rechabeámovu), I (416)
 Amón, Lotovi synové Moáb a A-n se ožení s Kenaánkami, I (452)
 Amón, jeho šest synů má početné potomky, I (452)
 Amón, mladší dcera Lotova pojmenovala syna (v zájmu slušnosti) A-n, tj. „syn lidu mého“, III (357)

AMÓN (עַמּוֹן)

Amón, osm davidovských panovníků zemřelo násilně: Joram, Achazjáš, Atalja, Jóaš, Amasjáš, A-n, Jóšijáš a Jójakím, IV (171)
 Amón, Menašeho syn A-n se rozhodl jednat jako otec: nejprve uspokojit žádostivost srdce a ve stáří se kát, IV (379)
 Amón, Menašeho syn, dopustil se ohavnější formy incestu než jeho otec; k pokání nedostal příležitost, IV (379)
 Amón, Menaše se dopustil incestu se sestrou, Amón s matkou (snad slovní hříčka אִמּוֹן a אִמָּא „matka“), IV (379)
 Amón přes všechny své skutky nepotrestán tak, jak by zasluhoval: měl zbožného a spravedlivého syna (Jóšijáše), IV (379)
 Amón, jeho syn Jóšijáš nejprve kráčet v šlépějích otce, ale již záhy se stal zářným vzorem upřímného pokání, IV (380)
 Amón, v Chrámu nalezen exemplář Tóry, která unikla totální zkáze, rozpoutané Jóšijášovým otcem A-em, IV (380)

Amónci, Amónovci (עַמּוֹנִים)

Amónci, Lotovi potomci (Moábci a A-i) se vůči Abrahamovi dopustili čtyř nepřátelských skutků, jejich výčet, I (416)
 Amónci, pokoušeli se dosáhnout zničení Izraele skrze Bileámovy kletby, I (416)
 Amónci, vedli proti Izraeli válku za časů Jiftáchových, ale i za časů Jóšafatových, I (416)
 Amónci přispěli ke zkáze Chrámu, I (416)
 Amónci získávají od Ben-hadada poklad, II (131)
 Amónci ztratili poklad ve válce se Židy, vedené Jóšafatem, II (131)
 Amónci, moábský král se spojil s pokrevně spřízněnými A-i a porazil Hadada, II (168)
 Amónci, devátou píseň Izraele Bohu zpíval Jóšafat, když s důvěrou v Boha táhl do bitvy proti Moábcům a A-ům, III (45)
 Amónci, Edómciům dovolena vstoupit do shromáždění Božího, i když je jejich hřích větší než u Moábců a A-ů, III (323–324)
 Amónci, proti Jóšafatovi vytáhli do války Amálekovci přestrojení za A-e, III (338)
 Amónci, Bůh hodlá Moábce a A-e ušetřit, neboť dvě holubice vzejdou z Lotova národa: Moábka Rút a Amónka Naomi, III (357)
 Amónci, Bůh u nich zvláště dbá na to, aby se k nim Izrael nechoval nepřátelsky, III (357)
 Amónci, Jiftách nakonec stanul v čele tažení proti Getalovi, a-skému králi, IV (72)
 Amónci, Jiftáchovým úkolem bylo odrážet A-e, zatímco jeho nástupce Abdón musel odrážet Moábce, IV (76)
 Amónci, král Náchaš Amónský nařídil Gileádkým odstranit z Tóry zákaz vstupu A-ů do kongregace Izraele, IV (112)
 Amónci, v okamžiku, kdy Moábci, A-i a Edómci napadli Izrael, ztratili u něho nárok na laskavé zacházení, IV (151)
 Amónci, David použil ke stětí Urijáše meč A-ů (2. Samuelova 12, 9), na němž byl vyryt had, modla A-ů, IV (151)
 Amónci, David měl jistou omluvu pro stětí Urijáše, ale neměl omluvu pro použití nečistého meče A-ů, IV (151–152)
 Amónci, Raba A-ů, dobytí města Jóabem končí v různých pramenech předáním koruny zajatého krále Davidovi, IV (158)
 Amónci, Raba A-ů odpovídá biblické zprávě (2. Samuelova 12, 30), v níž korunu krále Raby získá David, IV (158)
 Amónci, Šóbi ztotožněn s králem A-ů Chanúnem, původně Davidův protivník, později spojenec, IV (170)
 Amónci, Abišaj a Jóab přispěchají ze země A-ů Davidovi na pomoc, IV (173)
 Amónci zvítězili nad Aramejci, IV (259)
 Amónci, Jóšafat jim vzal poklad, který vzali Aramejci, jimž ho odevzdal jeho otec Ása, IV (259)
 Amónci, osm let po dobytí Samaří vytáhl Sancheríb proti Judsku a cestou si podrobil A-e, Moábce a Araby, IV (361)

Amónci a Moábci (עַמּוֹנִים וּמוֹאָבִים)

Amónci a Moábci, Lotovi potomci, dopustili se vůči Abrahamovi čtyř nepřátelských skutků, I (416)
 Amónci a Moábci pokoušeli se dosáhnout zničení Izraele skrze Bileámovy kletby, I (416)
 Amónci a Moábci vedli proti Izraeli válku za časů Jiftáchových, ale i za časů Jóšafatových, I (416)
 Amónci a Moábci přispěli ke zkáze Chrámu, I (416)
 Amónci a Moábci, čtyři proroci (Izajáš, Jeremjáš, Ezechiel a Sofonjáš) pověřeni oznámit jim jejich trest, I (416)
 Amónci a Moábci, jejich hříchy čtyřikrát zaznamenány v Písmu svatém, I (416)
 Amónci a Moábci, Lot se usadil na druhém břehu Jordánu, v kraji, který později osídlili A-i a M-i, I (417)
 Amónci a Moábci, ten, jenž svádí k hříchu, nepřipraví druhého jako vrah jen o svět tento, ale i o svět příští, III (413)
 Amónci a Moábci, ani jejich desáté pokolení nesmí vstoupit do Hospodinova shromáždění, III (414)
 Amónci a Moábci, Jiftách nucen odrážet Amónce, zatímco jeho nástupce Abdón musel odrážet Moábce, IV (76)
 Amónci a Moábci přesvědčili Nebúkadnésara, aby na Jeruzalém zaútočil, IV (426)

Amónci a Moábci vtrhli do Chrámu, aby se zmocnili svitku zákona, IV (426)

Amónci a Moábci chtějí odstranit klauzuli zakazující jim vstoupit do „shromáždění Božího do desátého pokolení“, IV (426)

Amónci a Moábci vlácejí cheruby z velesvatyně ulicemi Jeruzaléma a předstírají, že to jsou modly Izraelců, IV (426)

AMÓRAM (אמורם)

Amóram, jeho dcery jako manželky Gáda (Úzit) a Neftalího (Merimit), III (51)

ÁMOS (עמוס)

Ámos, velká je důstojnost práce (proroci se sami věnují práci, např. Jákob, Mojžíš, David a Á-s byli pastýři), II (287)

Ámos, mužem Božím byli Mojžíš, Elkána, Samuel, David, Idó, Šemajáš, Elijáš, Eliša, Micheáš a Á-s, III (488)

Ámos, osm postexilových proroků: Jóel, Á-s, Sofonjáš, Ageus, Zacharjáš, Malachiáš, Ezechiel a Jeremjáš, IV (268)

Ámos, Jóáš odmítl naslouchat obviněním, jež vznášel Amasjáš proti prorokovi Á-ovi (Ámos 7, 10), IV (322, 348)

Ámos, začátek Uzijášova krátkého panování vymezuje začátek působení tří proroků: Ozeáš, Á-e a Izajáše, IV (345)

Ámos, proroci, kteří byli současníky: Ozeáš, Á-s, Izajáš a Micheáš, IV (345)

Ámos, ujal se svých povinností poté, co Ozeáš skončil a Izajáš ještě nezačal, IV (347)

Ámos trpěl vadou řeči, přesto se odebral do Bét-elu, aby jeho hříšným obyvatelům vyřídil Boží poselství, IV (347–348)

Ámos, jeho činnost předcházela o dva roky dobu působení proroka Izajáše, IV (348)

Ámos prorokoval před zemětřesením, Izajáš prorokoval dne, kdy došlo k zemětřesení, IV (348)

Ámos, řecký přepis hebrejských jmen Ámos (עמוס) a Amós (אמור) je podobný, IV (348)

Ámos, mnozí křesťanští autoři, kteří hebrejsky neuměli, se mylně domnívali, že Izajáš byl synem proroka Ámose, IV (348)

Ámos, Jarobeám choval proroka Á-e ve velké úctě, a proto za jeho panování bylo severní království nejmocnější, IV (348)

Ámos, názor, podle něhož patřil k prorokům postexilovým, IV (348)

Ámos, jeho nebojácnost příčinou jeho konce: král Uzijáš jej zabil úderem rozžhaveného železa do čela, IV (348)

Ámos, nebeský hlas: „Když jsem poslal jsem Á-e, Izrael řekl: ‚Nikoho lepšího Bůh nenašel, že poslal koktavého?‘“, IV (350)

AMÓS (אמור)

Amós, otec Izajášův, Tamar se stává pramáti Izajáše a jeho otce A-e, z nichž oba byli proroci s královskou krví, II (45)

Amós, řecký přepis hebrejských jmen Ámos (עמוס) a Amós (אמור) je podobný, IV (348)

Amós, Izajášův otec byl Amasjášovým bratrem a prorokem, IV (348)

Amós, Izajáš, syn A-ův (בן אמור), IV (348)

Amós, na radu muže Božího, Izajášova otce, král Amasjáš rozpustí armádu, kterou sestavil z Efrajimovců, IV (348)

Amós, o knize A-ově, otce Izajáše, se zmiňuje spis *Nanebevzetí Izajášovo* 4, 22, IV (377)

AMÓZ viz AMÓS

AMRÁFEL (אמרפל)

Amráfel, Nimrod ztotožněn se šineárským králem A-em, I (326)

Amráfel, ztotožněný s Ninem a Nimrodem, I (328)

Amráfel, Nimrod ztotožněn s A-em, zabit Ezauem, I (357)

Amráfel, jedním z pěti bezbožných králů byl i A-l, ztotožněný s Nimrodem, I (379)

Amráfel, etymologie jeho jména, ztotožnění s Ninem, vnukem Nimrodovým, I (380–381)

Amráfel, Óg jako jediný obr unikl ruce A-ově, III (351)

AMRÁM (עמרם)

Amrám, narodil se téhož dne jako Jókebeda, dcera Milky a Léviho, II (192)

Amrám, vzal si Jókebedu za ženu, když bylo Lévimu 94 let, II (192)

Amrám z kmene Lévi navrhuje, aby se muži rozvedli a manželé a manželky žili odděleně, II (242)

Amrám, předseda sanhedrinu, II (242)

Amrám, podle jiné verze se vůdci rozhodli, že se Izrael musí přestat rozmnožovat, leč A-m se vzepřel, II (242–243)

Amrám, vynikal zbožností a patřil mezi čtyři neposkvrněné, prosté hříchu, nad nimiž smrt ztratila moc, II (243)

Amrám, čtyři zbožní neposkvrnění: Amrám, Benjamín, Jišaj (otec Davidův) a Kileab (syn Davidův), II (243), IV (132, 133)

Amrám, jeho zásluhou se Šechina opět přiblížila sídlům smrtelníků, II (243)

Amrám, sedm spravedlivých (Abraham, Izák, Jákob, Lévi, Kehat, A-m a Mojžíš) přitáhlo Šechinu zpátky k lidem, II (244)

Amrám, Izrael byl vykoupen z Egypta kvůli zásluhám A-a a jeho ženy Jókebedy, II (244)

Amrám, vyrobil pro Egyptany jen jednu cihlu denně, II (244)

Amrám se oženil s vlastní tetou Jókebedou, jež se narodila stejného dne jako on, II (245)

Amrám, Mirjam byla prvním dítětem vzešlým ze spojení A-a a Jókebedy, již bylo v té době 126 let, II (245)

Amrám a Jókebeda se postaví pod chupu a uzavírají podruhé manželství, zatímco Mirjam a Áron tančí, II (246)

Amráma znepokojí Jókebedino nové těhotenství, ale Bůh mu všechno vysvětlí ve snu, II (247)

Amrám, u jeho druhého sňatku s Jókebedou byli již přítomni andělé, II (247)

Amrám a Jókebeda uzavřeli znovu sňatek zásluhou Gabrielovou, II (247)

Amrám se bál prozrazení úkrytu, když se narodil chlapec, II (248)

Amrám byl přesvědčen, že nejlepší bude svěřit dítě Boží prozřetelnosti, II (248)

Amrám, „Co zbylo z prorocství tvého?“ ptá se Amrám dcery Mirjam, II (249)

- Amrám říkal Mojžíšovi Cheber, neboť kvůli němu se znovu spojil se svojí ženou, II (255)
 Amrám, na Chorébu Bůh osloví Mojžíše hlasem A-ovým, aby jej nepolekal, II (291)
 Amrám, Bůh se Mojžíšovi představí jako Bůh A-ův, Abrahamův, Izákův a Jákobův, II (291)
 Amrám se zúčastní války Egypta s Kenaánem a země v Zemi zaslíbené, III (21)
 Amrám, Mojžíš označován jako „syn A-ův“ (používalo se mezi lidmi v hanlivém smyslu), III (85, 196)
 Amrám byl otcem Eldada a Médada; musel se totiž rozvést s Jókebedou, jež byla jeho tetou, III (262)
 Amrám nazval syny, jež měl s novou manželkou: Eldad (tj. ne z tety) a Médad (tj. místo tety), III (262)
 Amrám, rabi Hilel (12. stol.) navštíví hrob Eldada a Médada a čte: „Bratři Áronovi z otcovy strany, ne z matčiny“, III (262)
 Amrám matkou Eldada a Médada naopak Jókebeda a otec Elísáfan, syn Parnakův (*Numeri* 34, 25), III (262–263)
 Amrám, Jókebeda se za Elísáfana provdala poté, co se rozvedla s A-em, krátce před narozením Mojžíše, III (262–263)
 Amrám, zákon by mu výslovně zakazoval oženit se (s Jókebedou) poté, co byla provdána za někoho jiného, III (263)
 Amrám, jeho druhý sňatek s Jókebedou poté, co měla Eldada a Médada s jiným mužem, by byl vyloučený, III (263)
 Amrám, Kórachův děd měl čtyři syny: A-a, Jishára, Chebróna a Uzíela, III (295)
 Amrám, otec Mojžíšův, syn Jishárův, III (435)
 Amrám, syn Amrámův běžel před lidem jako kůň, leč kosti jeho zůstaly v poušti, III (468)
 Amrám obdržel odměnou za horlivé studium Tóry kněžství, IV (160)
 Amrám, sedm ramen vlevo: vyobrazení sedmi zbožných: Kehata, A-a, Mojžíše, Árona, Eldada, Médada a proroka Chúra, IV (230)
 Amrám, patří mezi sedm mužů, jejichž životy se překrývají: Adam, Metúšelah, Noe, Šém, Jákob, A-m, Achijáš a Elijáš, IV (252)

AMRÁM (עמרם)

Amrám jako starší z kmene Lévi, III (258)

AMTELAJ (אמתלַי)

- Amtelaj, žena Terachova, dcera Karnabóova, matka Abrahamova, I (338)
 Amtelaj, také Amatljaj bat Karnevo, I (338)
 Amtelaj, narození Abrahamovo vyčetl Nimrod z hvězd, I (338)
 Amtelaj, původ jména snad babylónský, první část se snad pojí s výrazem אִמְתַּלַּי, matka, I (338)
 Amtelaj, dcera Karnabóova, snad je ברנבֹּרִי zkomolené ברנבֹּרִי, tj. Barnabáš, syn Nebóův, I (338)
 Amtelaj, v *Knize jubileí* jiná jména jak pro Abrahamovu matku (יִסְכָּה), tak i pro děda (נִסְחָג), I (338)
 Amtelaj se pokouší skrýt své těhotenství, aby dítě zachránila před Nimrodem, I (339)
 Amtelaj, dítě (Abraham) se posunulo pod její (matčina) prsa, takže Terach ho neobjevil, I (339)
 Amtelaj se uchýlí do jeskyně v poušti, kde tajně porodí Abrahama, I (339–340)
 Amtelaj nenajde malého Abrahama v jeskyni a myslí si, že se stal potravou divé zvěře, I (342)
 Amtelaj potká mladíka a nepozná, že je to Abraham, neboť zázračně rychle vyrostl, I (342)
 Amtelaj přiznává, že synka nechala dvacet dní v poušti samotného, I (342)
 Amtelaj se vrací do města a oznamuje Terachovi, že našla svého a jeho syna, I (343)
 Amtelaj, Abraham v Babylónu potkává svoje rodiče a na Gabrielův pokyn je poučuje o pravé víře, I (345)
 Amtelaj navrhuje synovi, aby se zachránil a poklonil se raději Nimrodovi, I (350)
 Amtelaj, Terach ukryje syna Abrahama, jeho matku a chůvu v jeskyni, I (359)
 Amtelaj, Abraham po deseti letech opustil s matkou i chůvou jeskyni, I (360)
 Amtelaj, Abraham ji žádá o pochoutku z kůzlete, aby mohl uctít otcovy modly, I (364)
 Amtelaj, Hamanova matka se jmenovala A-j, stejně jako matka Abrahamova, IV (528)

amulet viz rejstřík C

AMZARA (אמזרע)

- Amzara, jméno Noemovy manželky (dcery Rakeelovy), I (240)
 Amzara čili Emzaru, אִמְזָרָע, „matka semene muže“, I (240)
 Amzara čili Emzara, v *Knize jubileí* je Emzara (Amzara), אִמְזָרָע, dcera Rakeelova, ženou Noemovou, I (297)

ANA (אנה)

- Ana, Ezauův potomek, pásl v polopoušti otcovy osly, zabloudil do pouště naproti Rudému moři, I (599)
 Ana po děsivé bouři spatřil, jak od moře přichází 120 hrozivých zvířat, I (599)
 Ana, zvířata došla k oslům, od pasu dolů se podobala lidem, od pasu nahoru medvědům, některá opicím, I (599)
 Ana, všechna měla ocas jako duchipat (dudek), I (599)
 Ana, jedno ze zvířat přistoupilo k A-ovi, švihlo jej ocasem a uteklo, I (599)
 Ana, zvířata nasedla na osly a odjela na nich, I (599)
 Ana, jeho matka byla zároveň matkou jeho otce, I (599)
 Ana, plod nepřírozeného spojení, byl prvním člověkem, který spojil kobylu a osla a vznikla mula, I (599)
 Ana, různé výklady výrazu אִנָּה (Genesis 36, 24), obvykle chápaného tak, že A-a našel „horké prameny“, I (600)
 Ana, podle jednoho výkladu אִנָּה souvisí s tím, že Elífaz šlechtil muly křížením oslů s kobyly, I (600)
 Ana, podle druhého výkladu jde o אִנָּה, tj. o „studny s vodou“, I (600)
 Ana, podle třetího výkladu jde vlastně o אִנָּה, tj. o „příšerné bytosti“, I (600)

ANAEL viz *ANIEL*

ANAFIEL viz *ANPIEL*

ANANÍ (עֲנַנִּי)

Ananí, jméno zmiňované ve 2. *Paralipomenon* 3, 24 jako jméno Mesiášovo (עֲנַנִּי = „ten z oblaků“), IV (388)

ANÁK (עֲנָק)

Anák se svými syny a dcerami obýval město Kirjat-arba, III (276)

Anák, obry byli jeho synové i dcery, III (276)

Anák, jeho synové Achíman, Šešaj a Talmaj, III (276)

Anák, zvědové spatří jeho děti v Chebrónu, III (276)

Anák, zvědové se chtějí ukrýt v jeskyni, ale je to granátové jablko, jež odhodila jedna z A-ových dcer, III (276–277)

Anák, jeho dcera vzala granátové jablko, v němž byli ukryti zvědové (každý vysoký 60 loktů), a odhodila ho, III (277)

Anák, jeho synové sídlili pouze v Chebrónu, III (280)

Anakim viz *Anákové*

Anákové (עֲנָקִים)

Anákové, předpotopní obři dotýkající se krkem slunce, I (255, 284)

Anákové = synové a dcery Anákovy, III (276–277)

anamnésis viz *rozpomínání* (rejstřík E)

ANAN (rabi) viz rejstřík E

Anatót viz rejstřík B

anava viz rejstřík C

anděl, andělé (מַלְאָכִים, מַלְאֲכֵי)

anděl, viz též pod jednotlivými osobními jmény andělů

anděl, viz též *anděl smrti*, *anděl Tváře*, *andělé a Adam*, *andělé padlí*, *andělé strážní*, *andělé zkázy*

anděl, viz též *Kníže světa*

anděl, viz též *archandělé*, *serafové*, *chajové*, *ofanové*

anděl, preexistence a-ů, I (40)

anděl, Bůh se s a-y radil před stvořením světa, I (40)

anděl, a-é strážní Izraele, Gabriel a Michael, I (43, 43)

anděl lásky přiměl Judu vstoupit k Támaře, I (45, 46)

anděl, a-é jsou nehmotní, neboť i nebeský oheň je nehmotný, I (66)

anděl, a-é vzdávající chválu, stvoření až druhého dne, I (65)

anděl, a-é sloužící, stvoření až druhého dne, I (65)

anděl, a-é stvoření až pátého dne s ostatními létajícími tvory, I (65)

anděl, a-é stvoření prvního dne, I (65)

anděl, a-é na sebe berou podobu větru, I (65)

anděl, a-é mají podobu stínů, I (66)

anděl, a-é nejsou totožní s dušemi a nesídlí ve vzduchu, ale v nebi, I (67)

anděl, a-é vyšší kategorie stvoření prvního dne, I (65)

anděl, a-é nižší kategorie stvoření později, I (65)

anděl, jako první a-é byli stvoření cherubové, I (65)

anděl, a-é utkaní z ohně mají ohnivou podobu jen na nebesích, I (65, 66)

anděl, a-é ohniví, kteří sestoupí na zem, mají podobu větru nebo člověka, I (65, 66)

anděl, a-é se rozdělují do deseti kategorií, jejich výčet, I (65–66)

anděl, a-é nejvznešenější kategorie mají v čele Michaela, Gabriela, Uriela a Refaela, I (66)

anděl, a-é utkaní z nehmotného nebeského ohně, I (66)

anděl, a-é jsou nehmotní, nikoli však věční, I (66)

anděl, a-é rodící se z ohnivé řeky a zase v ní zanikající, I (66)

anděl, jedinými a-y, kteří nemizí, jsou Gabriel a Michael, I (66)

anděl, a-é povstávají z každého Božího slova, I (66)

anděl, a-é jsou vyživováni nádherou Šechiny, I (66)

anděl, a-é na sebe neberou podobu ženy, I (66)

anděl, a-é jsou stvoření nejen z ohně, ale i z vody, sněhu a krup, I (67)

anděl, všechny a-ské třídy jsou dost daleko od Šechiny; Bůh je blízko těm, kdo zkrouteni jsou v srdci, I (67–68)

anděl, a-é nemají náklonnost ke zlému, I (68, 125)

anděl, ve světě příštím se a-é pokusí od lidu Izraele naučit věcem, jež ho naučil Bůh, I (68)

anděl, a-é musejí mlčet, dokud Bůh neuslyší píseň, chválu, modlitby a sladké melodie Izraele, I (69)

anděl, a-é sloužící, kteří přišli do kontaktu se sublunárním světem, musejí vykonat očištnou koupel, I (69)

- anděl, a-é se sedmkrát vnoří do ohnivého proudu a 365krát se ujistí, že na jejich tělech neulpěla poskvrna, I (69)
- anděl, a-é zvířecích podob kolem Božího trůnu, chajové, mají věčný život, I (70)
- anděl, a-é jako původci podstatných součástí liturgie, např. *Baruch Šem, Tefila, Šema, Keduša*, I (70)
- anděl označovaný jako Kníže světa dostal na starost zemi, I (74)
- anděl označovaný jako Kníže světa ztotožněný s Metatronem, I (74)
- anděl, 60 myriád sloužících a-ů stráží vchod do ráje, I (74)
- anděl, 60 a-ů u každého stolu z drahokamů a perel v ráji, I (74)
- anděl, 60 myriád a-ů sladce zpívá z každého rohu ráje, I (76)
- anděl, sluneční kotouč provází na každé jeho pouti 96 a-ů, každou hodinu osm, I (84)
- anděl, 365 a-ů se stará o brždění slunečního kotouče pomocí 365 záchytných háků, I (84)
- anděl, a-é bojující s leviatanem, I (92)
- anděl, a-é stromů, zvířat a řek velebí Boha v mystické literatuře, I (120)
- anděl země totožný s knížetem země, I (121)
- anděl, čtyřmi vlastnostmi se jim člověk podobá: schopností mluvit, kritickým intelektem, vzpřímenou chůzí a jiskrou v oku, I (124)
- anděl, a-é jsou nadáni schopností řeči, ne však schopností ovládat hebrejštinu, I (125)
- anděl, člověk je a-ům nadřazen, protože disponuje svobodnou vůlí, I (125)
- anděl, člověk stvořen k obrazu a-ů, I (126)
- anděl, některé a-ské kategorie stvořeny obřezané, I (126)
- anděl, ohledně stvoření člověka se Bůh z vrozené skromnosti s a-y poradil, I (128)
- anděl, než Bůh stvořil člověka, obrátil se k nebi a zemi a pak ke všem ostatním tvorům, a nakonec k a-ům, I (130)
- anděl pravdy neschvaloval stvoření člověka, poukazoval na lidskou prolhanost, I (130)
- anděl spravedlnosti schvaloval stvoření člověka, věřil, že člověk bude hájit spravedlnost, I (130)
- anděl lásky schvaloval stvoření člověka, I (130)
- anděl míru a pokoje se stvořením člověka nesouhlasil, neboť věděl, že člověk bude tvorem hašteřivým, I (130)
- anděl pravdy za trest svržen Bohem na zem, I (130)
- anděl, a-é neměli podle židovské pojetí se stvořením člověka nic společného, naopak se mu pokoušeli zabránit, I (131)
- anděl, a-é, s nimiž se Bůh radil ohledně stvoření člověka, byli serafové, Boží rádci, I (131)
- anděl, a-é nesouhlasí se stvořením člověka a jsou zahubeni, I (131–132)
- anděl, a-é, kteří se stvořením člověka souhlasí, jsou ušetřeni, I (132)
- anděl, a-é potrestaní svržením na zem, setká se s nimi Adam, I (132)
- anděl Lajla přinese před tvář Boží spermii před otěhotněním ženy, I (139)
- anděl duši dostane přesné pokyny, kterou má vybrat duši, I (139)
- anděl duši odnese do lůna matky, I (139)
- anděl od rána do večera nosí duši na místa, kde bude duše žít, I (140)
- anděl pleskne dítě po tváři, zhasne světlo nad jeho hlavou a proti jeho vůli ho vynese do světa, I (140)
- anděl naučil Adama řemeslu kovářskému, přinesl mu kleště a kladivo, I (150)
- anděl naučil Adama, jak ochočit býčka, jak obdělávat půdu, jak sklízet a ukojit hlad, I (150)
- anděl, a-é začali na Adama žárlit a pokusili se jej spálit ohněm, I (150)
- anděl, a-é mají šest křídel, ale Satan dvanáct, I (151, 151)
- anděl, a-é stvoření z lesku Šechiny, I (151)
- anděl, když chtějí adorovat Adama i a-é, sešle Bůh na Adama mrákotu a a-é poznají, že je jen člověk, I (154)
- anděl, a-é považovali Adama za božstvo, neboť původně vyplňoval celý vesmír, I (154)
- anděl, a-é v počtu tří vysláni, aby přivedli zpátky Lilit, I (155)
- anděl, a-é obstoupili svatební baldachýn a Bůh žehnal Adamovi a Evě jako chazan, I (160)
- anděl, a-é tančili a hráli Adamovi a Evě v deseti svatebních komorách, I (160)
- anděl, za bránou Aravot se duše spravedlivých proměňují v a-y, chválí Boha a vyžívají se slávou Šechiny, I (162)
- anděl, nebesa zůstala otevřená, aby Adam mohl naslouchat triumfálním písním a-ů, I (166)
- anděl, a-é žasnou, že Adam dosud nezemřel, I (173)
- anděl, jeden den anděla trvá člověku tisíc let, I (173)
- anděl, 71 a-ům nebeského sanhedrinu svěřen úkol potrestat hada, I (177)
- anděl, a-é se za Adama a Evu přimlouvají, I (183)
- anděl, a-é demony vidí, ale démoni a-y nevidí, I (186)
- anděl, a-é mají křídla, démoni rovněž, a-é i démoni létají přes celý svět a všechno vědí, I (186)
- anděl, a-é na sebe mohou vzít jakoukoli podobu a člověka nevidění sledovat, démoni taktéž, I (186)
- anděl, démoni stojí na pomezí mezi a-y a lidmi, I (186)
- anděl, všichni a-é všech druhů, jejich výčet, oslavují Boha o prvním šabatu, I (188)
- anděl, a-é mají šest křídel, každé pro píseň na každý den, o šabatu však umlknou, I (190)
- anděl Šabat, v etiopské verzi je Božím oblíbencem, jehož ostatní andělé adorují, I (190)
- anděl, a-é jako dohlížitelé nad každou jednotlivou stvořenou věcí a bytostí, I (190)
- anděl, a-é o šabatu odpočívají, I (190)

- anděl, a-é se přimlouvají za Adama, aby nezemřel, I (191)
- anděl, dva a-é dostávají do péče spisy Adamovy, Šétovy, Kéanovy, Mahalalelovy a Jeredovy, I (202)
- anděl, světelný vůz s Adamovou duší, tažený čtyřmi zářícími orly, letícími za a-y do nebe, I (211)
- anděl, a-é z kategorie zvané „lidé“ (אֱלֹהִים), podobající se člověku, I (211)
- anděl, a-é zapálí v nebi kadidlo a modlí se za Adama, I (212)
- anděl, a-é se modlí, aby se Bůh slitoval nad Svým obrazem a nad dílem Svých rukou, I (212)
- anděl, a-é zazpívají žalm chvály, v němž chválí Boha za odpuštění, jež Adamovi udělil, I (212)
- anděl, a-é přenesli těla Adama a Ábela tělo do ráje a pohřbili je tam, odkud Bůh odebral prach na stvoření Adama, I (213)
- anděl, když a-é pohřbívali Adama, vzhůru byl jen Šét, ale Eva nic neviděla, I (215)
- anděl, na Adamovu prosbu pomáhalo Evě s porodem Kaina dvanáct a-ů a dvě nebeské mocnosti, I (223)
- anděl, a-é dávají Šétovi instrukce ohledně padlých a-ů, pádu člověka, Potopy a příchodu Mesiáše, I (246–247)
- anděl, Šét přebývá mezi a-y, I (247)
- anděl, za velkolepého troubení polnic myriád a-ých zástupů opustila Šechina zemi a vystoupila na nebesa, I (251)
- anděl, tři muži vystoupili na nebesa (aby sloužili jako a-é): Henoch, Mojžíš a Elijáš, I (258)
- anděl povolává Henocha, aby se ujal i panství nad nebeskými a-y, I (259)
- anděl, a-é vzali Henocha na křídla, postavili ho na oblaky, jež stoupaly do výše, až jej nakonec vysadili v prvním nebi, I (261)
- anděl, Henoch spatřil ve čtvrtém nebi 15 myriád a-ů, vylétajících se sluncem a během dne mu sloužících, I (261)
- anděl, Henoch spatřil ve čtvrtém nebi tisíce a-ů, kteří se o slunce starají v noci, I (261)
- anděl, všichni a-é mají ve čtvrtém nebi šest křídel a letí před slunečním vozem, zatímco sto a-ů dodává slunci oheň, I (261)
- anděl, a-é ukázali Henochovi zdálky Hospodina, sedícího na Svém trůně, I (262)
- anděl, Bůh odhalil Henochovi v sedmém nebi i tajemství, jež neznají ani a-é, I (263)
- anděl, sedm a-ských zástupů vytyčujících trasy nebeských těles a řídicích vesmír a sedm archandělů, I (265)
- anděl, všechno má svého anděla-dohlížitele, i každé stéblo trávy, I (265–266)
- anděl, a-é jsou rozděleni do deseti skupin, I (266)
- anděl, a-é všech druhů si všimli Henochovy přítomnosti v nebi již ze vzdálenosti 650 300 000 parasangů, I (268)
- anděl, a-é jsou všichni podřízeni Henochovi-Metatronovi, jejich seznam, I (270)
- anděl, hvězdy má na starosti jen jediný a-l, i když celkem dvacet a-ů dohlíží na přírodní jevy a nebeská tělesa, I (272)
- anděl, Lámech říká, že jeho syn Noe se nepodobá dětem lidským, nýbrž dětem a-ů nebeských, I (276)
- anděl, a-é závidí Adamovi moudrost a pokusí se jej uctívat, načež mu hodí knihu do moře, I (292)
- anděl, podle knihy *Henoch* radil Noemovi se stavbou archy Uriel, ale archu vybudovali a-é, I (293)
- anděl, a-é předají pokyny démonům, tj. duším obrů, kteří zahynuli při Potopě, I (321)
- anděl, Bůh si promluvil se sedmdesáti a-y, kteří sestoupili a zmátli řeč stavitelů Babylónské věže, I (329)
- anděl, Bůh se obklopil sedmdesáti a-y, každý si vylosoval jeden národ a k němu jeden jazyk, na Izrael připadla hebrejšтина, I (333)
- anděl, a-é si stěžují Bohu na hříšníka a rouhače Nimroda, který zahubil 70 000 novorozenců, I (339)
- anděl, větve vydaly ovoce a ohnivá pec se proměnila v rozkošný zahradní altánek pro Abrahama a a-y, I (351)
- anděl, jenž byl neviditelný pro faraóna, ubezpečuje Sáru, že Bůh její modlitbu vyslyšel, I (373)
- anděl na Sářin pokyn uhodí faraóna holí, I (374)
- anděl, a-é sdělí Hagar, že porodí Izmaela, jednoho ze šesti mužů pojmenovaných Bohem před narozením, I (394)
- anděl, a-é, kteří přišli za Abrahamem, zevnějškem připomínali Araby, I (398)
- anděl, a-é protestovali proti předání Tóry lidem, ale museli přiznat, že u Abrahama pojedli zakázaného pokrmu, I (400)
- anděl, zdálo se, že tři Abrahamovi hosté jedí, ale byl to optický klam: porce a-ů pozřel nebeský oheň, I (400)
- anděl, v přítomnosti vznešené Abrahamovy osobnosti se tři a-é v lidské podobě cítili bezvýznamnými, I (400)
- anděl, podle staršího pojetí někdy a-é jíst mohou a jsou živi z many, I (401)
- anděl, v mnoha rabínských pojednáních se uvádí, že se a-é vyživují slávou Šechiny, I (401)
- anděl, u Abrahama pojedli a-é nabízených pokrmů; ne však a-l, který navštívil Manóacha, I (401)
- anděl, na rozdíl od Boha neumějí a-é číst lidské myšlenky, I (402)
- anděl, a-é milosrdenství dorazili do Sodomy váhavě, neboť doufali, že se obyvatelstvo bude moci trestu vyhnout, I (410)
- anděl, a-é prozrazují Lotovi svoji totožnost a nabádají jej, aby uprchl s celou svou rodinou, I (413)
- anděl, a-é varují Lota a jeho rodinu, ať se neohlížejí, aby nespatriili Šechinu, jež dokonávala dílo zkázy, I (414)
- anděl s taseným mečem ve snu sděluje Abímelekovi, že Sára je vdaná za Abrahama, I (417)
- anděl, a-é se přimlouvají, aby Bůh pamatoval i na Sáru a konečně jí dopřál dítě, I (420–421)
- anděl pečující o embrya povolán Bohem, aby upravil Izáka přesně podle Abrahama, I (421–422)
- anděl, a-é udržovali u vchodu do makpelské jeskyně oheň, aby se k jeskyni nikdo nepřibližoval, I (449)
- anděl, Jákoba provázejí na horu Móríja dva a-é, kteří v Sodomě Lotovi prozradili svou misi, I (521)
- anděl, Jákob vidí, jak se tito dva a-é po 138 letech vracejí na nebesa, I (521)
- anděl, a-é stoupají po žebříku na nebesa a volají na ostatní, aby sestoupili a přišli se podívat na Jákoba, I (521)
- anděl, a-é volají na ostatní, aby popatřili na zbožného Jákoba, jehož tvář se zjevuje na božském trůně, I (521)
- anděl, a-é Lotovi byli potrestáni, neboť se chvástali („My přineseme zkázu tomuto místu“), I (521–522)
- anděl, a-é Lotovi byli potupeni a potrestáni výstupem po žebříku, I (522)
- anděl, a-é zkoumali spícího Jákoba, aby zjistili, zda právě kvůli němu velebí Hospodina jako Boha Izraele, I (522)

- anděl, a-é chtěli podle jiné verze Jáкова napadnout, ale Bůh mu přispěchal na pomoc, I (522)
- anděl, a-é čtyř království stoupají po nebeském žebříku, I (523)
- anděl Babylónu, Jákob vidí, jak a-l B-u zdolá 70 příček, I (523)
- anděl Médie, Jákob vidí, jak a-l M-e zdolá 52 příček, I (523)
- anděl Řecka, Jákob vidí, jak a-l Ř-a zdolá 180 příček, I (523)
- anděl Edómu, Jákob vidí, jak se a-l E-u chce měřit s Nejvyšším; napomíná jej a Bůh jej varuje, I (523)
- anděl Edómu, Bůh jej varuje: „I když založil sis hnízdo na výšinách mezi hvězdami jako orel, strhnu tě odtud“, I (523)
- anděl, a-é střežící Jáкова na cestě z Cháranu na hranice Palestiny: první oddíl 600 000 andělů, I (552)
- anděl, a-é přebírající ochranu Jáкова na hranicích Palestiny: druhý oddíl 600 000 andělů, I (552)
- anděl, Bůh sešle Jákobovi tři a-y, kteří se před Ezauem a jeho vojskem zjeví jako stovky a tisíce mužů, I (556)
- anděl, a-é vylekají Ezaua, ale kvůli Jákobovi mu neublíží a stáhnou se, I (556)
- anděl zápasící s Jákobem totožný s Michaellem = Metatronem, I (560)
- anděl zápasící s Jákobem totožný s Duchem Svatým a Ježíšem, I (560)
- anděl, a-é, kteří vyzradili tajemství nebeské, byli vykázáni ze svého místa na 138 let, I (561)
- anděl Michael vyzradí Jákobovi nebeské tajemství, že se mu zjeví Bůh a změní mu jméno, I (561)
- anděl, a-é jsou služebníky Boha na nebesích, děti Léviho jsou služebníky Boha na zemi, I (562)
- anděl, jméno Izrael (יִשְׂרָאֵל) znamená „snažit se ve zpěvu nahradit anděly“ či „radovat se jako zpívající andělé“, I (563)
- anděl, Josef se chce dát bratrům poznat, ale zjeví se mu a-l, který jej kdysi odvedl za bratry do Dótanu, II (89)
- anděl (patrně Gabriel) Josefa falešně upozorní: „Tito muži tě sem přišli zabít“, II (89)
- anděl, a-é sestoupili z nebes na zem, aby přihlíželi slovnímu zápasu mezi býkem Josefem a lvem Judou, II (110)
- anděl, rabíni považují konec časů za tajemství, jež nebylo zjeveno ani člověku, ani a-ům, II (146)
- anděl vloží Asenatě do úst plástev vonného medu, který vytvořily včely z ráje, II (174)
- anděl žehná Asenatě nevyčerpatelnou silou a nepomíjející krásou, II (174)
- anděl stoupá od Asenaty na nebesa ve voze ohnivém, taženém čtyřmi ohnivými oři, II (174)
- anděl, duše zbožných předstupují před Jeho tvář jako a-é a slouží Mu, II (183)
- anděl v prvním nebi říká Lévimu, že Hospodin mu bude polem, vinicí, ovocem, zlatem a stříbrem, II (191)
- anděl předá na zemi Lévimu štít a meč, aby v Šekemu zjednal odplatu za Dínu, II (191)
- anděl Lévimu slibuje, že bude stát při něm, neboť jej poslal Bůh, II (191)
- anděl se Lévimu představuje jako anděl Izraele, jenž se za Izrael přimlouvá, aby ho Bůh nezahladil, II (191)
- anděl, člověk se v závěru života setká s a-y Božími i Satanovými, II (206)
- anděl, Mojžíšovi je propůjčena andělská síla a 15 000 a-ů po pravici a 15 000 a-ů po levici, II (292)
- anděl, podle jiných pramenů nepohltli Mojžíše Af a Chema, ale Satan, podle jiných prostě אֲנִי, II (312–313)
- anděl, na Mojžíše neútočil a-l zkázy, ale dobrý a-l, neboť šlo jen o provedení obřízky, II (313)
- anděl, a-é podruhé odmítnuti a upřednostněni před nimi Izrael, napřed muži, pak ženy, pak teprve a-é, III (45–46)
- anděl, 120 myriád a-ů sestoupilo a předalo každému Izraelci korunu a pás slávy, III (108)
- anděl, jakmile lidé začali uctívat zlaté tele, korunu a pás slávy jim a-é zase odebrali, III (108)
- anděl, kdyby Izrael Tóru odmítl, měli a-é Izrael zničit, III (110)
- anděl, Mojžíš spatří zástup nejmocnějších a-ů – a-ů hrůzy, obklopujících Trůn slávy, III (130)
- anděl, i a-é hrůzy se snažili Mojžíše usmažit svým dechem, ale Bůh jej ochránil a zahalil do Své nádhery, III (130)
- anděl, a-é nejsou spokojeni, když chce Bůh předat Tóru Izraeli, a chtějí mít přednost, III (130)
- anděl, po Mojžíšově vysvětlení a-é rádi uznávají, že Bůh měl pravdu, když hodlal předat Tóru lidstvu, III (131)
- anděl, a-é rozlišují noc a den podle a-a s visačkou *chesed* („milost“): ve dne ji má vepředu, v noci vzadu, III (135)
- anděl, všimli si, že se chodidla a-ů podobala chodidlům býčků (*Ezekiel* 1, 7): proto vyrobili zlaté tele, III (142)
- anděl, v písku u Rudého moře si lidé všimli stop, jež v něm zanechali a-é a jež byly shodné se stopami telat, III (143)
- anděl, ač paprsek do jeskyně nepronikl, začala Mojžíšova tvář zářit, což vyvolalo žárlivost a-ů, III (156)
- anděl, a-é se chystají Mojžíše zabít, ale Boží ruka jej ochrání, III (157)
- anděl, žádný z a-ů či svatých chajů Boha nevidí a neslyší, pouze zbožní lidé po smrti, III (157)
- anděl, teprve po vztyčení svatostánku na zemi přikázal Bůh a-ům vybudovat podobný v nebi, III (204)
- anděl, hlas Boží byl stejně mocný jako na Sínaji, ale neslyšeli jej ani lidé, ani a-é, jen Mojžíš, III (223)
- anděl, podle agady opouštěli a-é velesvatyni ve chvíli, kdy do ní během Dne smíření vstoupil velekněz, III (223)
- anděl, velekněz dodržující symbolické ceremonie se nemusí obávat, že uvnitř velesvatyně zůstanou a-é či Satan, III (228)
- anděl, 22 000 Božích a-ů sešikováno na Sínaji do čtyř uskupení, z nichž každé mělo vlastní standartu, III (241)
- anděl, Mojžíš se pomodlí k Bohu a Bůh přikáže a-ům ukázat lidem Áronův katafalk, III (333)
- anděl, Áronův katafalk se vznáší v povětří a a-é pění za Árona žalmy, III (333)
- anděl, když zemře člověk zbožný, vycházejí mu a-é radostně vstříc a volají: „Pokoje dosáhneš“, III (336)
- anděl, Bůh zařídil, že lidé a-y kolem sebe nevidí, neboť jinak by přišli o rozum, III (372)
- anděl, před spaním Izraelci odřikají Šema a pak po a-ech střežících je ve dne nastupují a-é střežící je v noci, III (386)
- anděl, ani a-é nemají dovoleno přistoupit k Bohu tak blízko jako Izraelci v mesiášském období, III (386)
- anděl, Bůh jmenoval Mojžíše pánem a-ů, kteří mu museli uvolnit cestu skrze oheň a oblaky a ustoupit stranou, III (412)
- anděl, když se Mojžíš objevil, museli a-é povstat z křesel a vzdát mu čest, III (412)

- anděl, Bůh vyvýšil Mojžíše nad a-y, neboť Mojžíš může v Jeho přítomnosti sedět, zatímco a-é musejí stát, III (437–438)
- anděl, 184 myriád andělů pod vedením Zakuna a Lachaše uloupilo slova přímělců, aby nepronikla k Bohu, III (440)
- anděl Lchaš se pokusil přímělu za Mojžíše Bohu předat, ale Samael jej spoutal ohnivými řetězy, III (440)
- anděl Lchaš potrestán 60 ohnivými ranami před tváří Boží a byl vypuzen z vnitřního kruhu Božího, III (440–441)
- anděl, nebesa, a-é, hvězdy, planety, slunce a měsíc hořekují nad Mojžíšovým skolem, III (481)
- anděl, onoho dne, kdy zemřel Mojžíš, zakázal Bůh a-ům pět chvalozpěvy, III (481)
- anděl, Mojžíš převyšuje Jákoba: Jákob zápasil s a-y na svém území, ale Mojžíš za nimi vystoupil na nebesa, III (486)
- anděl, Mojžíš převyšuje Jákoba, jemuž a-l ochromil kyčelní kloub, neboť před Mojžíšem a-é v hrůze prchali, III (487)
- anděl, na pole Bóazovo přivedl Rút a-l, IV (54)
- anděl oznamuje, že po neštěstí sešle Bůh lidu ženu (Debóru), jež bude Izraeli 40 let svítit jako světlo, IV (58–59)
- anděl pokyne Gedeónovi, aby vodu vylil na skalisko, IV (67)
- anděl, jenž se zjevil Gedeónovi, se podobal mladíkovi, IV (67)
- anděl, Jaír dal všem sedm zbožných upálit, leč Bůh jim seslal Nataniela, a-a ustanoveného nad ohněm, IV (71)
- anděl spálil Jáirovy služebníky, ale sedm zbožných zachránil: všechny přítomné ranil slepotou, IV (71)
- anděl spálil ohněm Jáira a 1 000 mužů, kteří spolu s ním uctívali Baala, IV (71)
- anděl, po každém ze čtyř obrátů slunce se ujímá vlády jiný a-l: v okamžiku střídání zůstává svět bez vládce, IV (76)
- anděl, Bůh vyslyšel modlitbu Hasleponí a poslal jí a-a Pchadiela (velmi pravděpodobně פּחַדִּיֵאל, nikoli פּדִיֵאל), IV (77)
- anděl, manželka Hasleponí se svému muži Manóachovi se zvěstováním a-a nesvěřila „kvůli pokoji“, IV (78)
- anděl, který přišel k Manóachovi, nepojedl (na rozdíl od andělů, kteří přišli za Abrahamem), IV (78)
- anděl nepřijal pokrm, neboť by to vypadalo, že chce za zvěstování kompenzaci, IV (78)
- anděl říká Manóachovi a Hasleponí: „Proroci Boží nepřijímají dary; dary přijímají jen falešní proroci“, IV (78)
- anděl, a-é chtějí Micheášovu smrt, leč Bůh to zakazuje, neboť Micheášův chléb je obětován pocestným, IV (83)
- anděl, zavolat někoho dvakrát o půlnoci či v poledne znamená, že člověka oslovil zlý duch, potřetí je to však a-l, IV (105)
- anděl, Pinchas Élímu vysvětloval, že pravé ucho naslouchá v noci Hospodinovi, levé a-ovi, IV (105)
- anděl přinese Saulovi za odměnu meč; nikdo jiný v armádě meč neměl, IV (112)
- anděl srazil obra Goliáše tváří k zemi, aby se ústa, jež se rouhala Bohu, zalkla půdou, IV (143)
- anděl Hospodinův změnil Davidovi tvář, takže jej nikdo nepoznal, ani Saul, IV (144–145)
- anděl zachrání Davida tím, že odvolá krále Saula domů k odražení pelištejského útoku, IV (146–147)
- anděl sestoupil a s'al čtyři Davidovy syny, proroka Gáda a starší, kteří jej doprovázeli, IV (178)
- anděl, svůj meč, z něhož odkapávala krev, si otřel o šat krále Davida, jemuž se podlomila kolena, IV (178)
- anděl, tento a-l se nazýval „anděl slitování“, neboť doufal, že touto pohromou se zmírní hněv Boží, IV (178–179)
- anděl, a-l obhajoval Izrael před Bohem a prosil, aby pamatoval na smlouvu s patriarchy a byl k Izraeli milosrdný, IV (179)
- anděl, amen, řeknou svorně zbožní v ráji i svévolníci v pekle a a-é vyvedou svévolníky z pekla do ráje, IV (182)
- anděl moře, Asmodaj prozradí Šalomounovi, že Bůh dal šamir a-ovi m-e, jenž ho světil slípce, IV (240)
- anděl, slípka, zdrcená, že nedodržela slib, který dala a-ovi moře (neuhlídala šamir), spáchá sebevraždu, IV (240)
- anděl, a-é si stěžují, že se Jarobeám dozvídá nebeská tajemství, ale v budoucnosti bude uctívat zlaté tele, IV (252)
- anděl, Bůh vysvětluje a-ům, že s člověkem jedná podle toho, jaký je v dané době, IV (252–253)
- anděl, Pinchas je „a-l Boží“ či „posel Hospodinův“ ve verši *Soudců* 2, 1, ale také prorok v *Soudců* 6, 8, IV (271)
- anděl, než se Bůh Elijášovi zjevil, ukázal mu tři a-ské kategorie (a-y větru, a-y bouře a a-y ohně), IV (279–280)
- anděl, skutky Elijášovy pochopíme, když uvážíme, že byl a-em od počátku, ne až po přenesení na nebesa, IV (283)
- anděl, když se Bůh chystal stvořit člověka, (a-l) Eliáš se mu nabídl, že sestoupí na zem a bude lidem sloužit, IV (283)
- anděl, Bůh říká (a-ovi) Eliášovi: „Zůstaň strážným duchem dětí Mých navždy a šíř víru ve Mne po světě“, IV (283)
- anděl, učení o a-ovi Eliášovi silně připomíná učení o Melchisedechovcích, IV (283)
- anděl, Eliášův a-l se jmenuje Sandalfon, jeden z největších a nejmocnějších příslušníků zástupu ohnivých a-ů, IV (283)
- anděl, Eliáš je a-ům nadřazený, neboť ostatní a-é se nikdy neobjevují v podobě ženy, IV (285)
- anděl, agada se zmiňuje o nebeské akademii, v níž zesnulí zbožní a a-é studují s Bohem Tóru zcela běžně, IV (301)
- anděl, když a-l sestoupí, aby si Elijáše vzal, jsou Eliáš a Elíša zabráněni do rozpravy: musí odejít s nepořízenou, IV (322)
- anděl, který si přišel pro Elijáše, nebyl andělem smrti, i když se jeho práce úloze anděla smrti podobá, IV (323)
- anděl, a-é nesouhlasí, ale Bůh učiní pod Svým trůnem skulinku, Menašeho modlitbu přijme a vyslyší, IV (378)
- anděl, Chanameel zařikáváním přivolá a-y, vyzbrojí je a pošle na hradby; Chaldejci se v hrůze rozprchnou, IV (406)
- anděl, Bůh Chanameelovy snahy překazí: prohodí a-ům jména a přivolá je zpět na nebesa, IV (406)
- anděl, Chanameel přivolá Knížete světa, jenž vyzdvihne Jeruzalém do povětří, ale Bůh srazí město zpátky, IV (406)
- anděl, představa, že Chrám nemohla zničit lidská ruka, ale že ho vypálili a-é (nebo nebeský oheň), IV (406)
- anděl, Chrám byl strážěn a-y; dokud ho a-é hlídali, byl nezničitelný, IV (407)
- anděl, jakmile Jeremjáš odešel, sestoupil na hradby Jeruzaléma a-l a vytvořil v nich trhlinu, IV (407)
- anděl rozhlásí, ať se nikdo vítězstvím nechvástá, neboť dobyto bylo město přemožené a zabiti byli mrtví, IV (407)
- anděl, Chaldejci spatří čtyři a-y s planoucími pochodněmi, z nichž každý založí požár v jednom rohu Chrámu, IV (408)
- anděl, patriarchové a Mojžíš roztrhnou roucha svá a kráčí k ruinám Chrámu za hořkého pláče a-ů, IV (413)
- anděl, Jeremjáš se musí postarat i o chrámové vybavení, jež a-l napřed odnese na horu Nebó, IV (434)
- anděl, Báruk vidí a-a sestupujícího do velesvatyně a odnášejícího veškeré chrámové vybavení, IV (435)

- anděl odnese oponu, Boží schránku, slitovnici, stoly, kněžská roucha, kadidlový oltář a 48 drahokamů velekněze, IV (435)
- anděl poté osloví zemi a země otevře svá ústa a veškeré chrámové vybavení pohltí, IV (435)
- anděl, Bárúk zdálky pozoruje a-y, jak sestupují a zapalují hradby Jeruzaléma a ukrývají chrámové náčiní, IV (436)
- anděl, přijat Gabrielův návrh, aby tři zbožné vysvobodil a-l ohně, který ochladí vnitřek pece na úkor vnější strany, IV (447)
- anděl, Gabriel sloužil třem odsouzeným jako učedník slouží svému mistrovi, neboť „spravedliví jsou větší než a-é“, IV (448)
- anděl, Nebúkadnésar by ve skládání žalmů překonal samotného Davida, kdyby jej a-l neudeřil přes ústa, IV (448)
- anděl zabránil Nebúkadnésarovi pokračovat v modlitbě, neboť Bůh si nepřeje být veleben hříšníky, IV (449)
- anděl ukazuje třem zachráněným, že mohou pec opustit, leč tito tři zbožní čekají, až jim k tomu dá svolení král, IV (450)
- anděl, během hostiny a-l Boží napsal na stěnu červeným inkoustem hebrejskými písmeny aramejská slova, IV (466)
- anděl, Belšasar je jediný, kdo a-a (jeho strašidelné prsty) vidí, a čte slova: „Mené, mené, tekel, ú-parsín“, IV (466)
- anděl Hospodinův sděluje Danielovi, že se Dareia nemusí bát, IV (473)
- anděl na sebe vzal podobu balvanu chránícího Daniela ve lví jámě, IV (474)
- anděl v Judsku nařídí prorokovi Abakukovi přinést Danielovi jídlo, IV (475)
- anděl, v čase příštím se náklonnost ke zlému z lidského světa vytratí úplně; lidé se budou podobat a-ům, IV (495)
- anděl, a-é zmatení jsou: Mehúman, Bizta, Charbóna, Bigta a Abagta, Zetar a Karkas, IV (509)
- anděl, a-é plakali, když se chystal Abraham obětovat svého syna, Izáka, IV (559)
- anděl, Bůh vyslyší Esterinu modlitbu a pošle královně na pomoc tři a-y, IV (559)
- anděl první učiní královnu neodolatelnou, IV (559)
- anděl druhý se stará o to, aby královna stála vzpřímeně a vypadala hrdě, IV (559)
- anděl třetí protáhne královo žezlo až ke královně (nezemře jen ten, na koho král ukáže žezlem), IV (559–560)
- anděl se postará o to, aby byl Achašveróš zcela přemožen Esteriným šarmem, IV (560)
- anděl, podle jiného názoru udržoval krále bdělého a-l nespavosti, IV (564)
- anděl, Ester ozřejmí králi, oč Haman usiluje (s pomocí a-a na něho ukáže a obviní jej), IV (573)
- anděl, Bůh sešle a-y, přestrojené za Hamanovy syny, aby natropili v parku spoušť, IV (573)
- anděl milosrdenství (מלאך ה' מלאך של רחמים)
- anděl milosrdenství, Bůh se rozhněval a proti Bileámovi se obrátil i a-l m-í, III (372)
- anděl milosrdenství, jako první spatřila a-a m-í Bileáмова oslice, III (372)
- anděl milosrdenství, Bileám anděla neviděl, neboť Bůh zařídil, že lidé anděly kolem sebe nevidí, III (372)
- anděl milosrdenství proto, že v *Numeri* 22, 23 se píše מלאך אלהים (tetragram = Bůh Milosrdný), III (372)
- anděl milosrdenství, Bileáмова oslice se mu snaží vyhnout, III (372–373)
- anděl milosrdenství, Bileám do té doby a-a neviděl, neboť v Božích rukou není jen jazyk, ale i oči, III (375)
- anděl milosrdenství, Bůh umožní Bileámovi a-a s taseným mečem spatřit a Bileám se vrhne tváří k zemi, III (375)
- anděl milosrdenství, Bileám jako neobřezaný nemůže vestoje slyšet, co Bůh či a-é říkají, III (375)
- anděl milosrdenství, meč sloužil jen jako upozornění, neboť anděl může pouhým dechem zahubit myriády, III (375)
- anděl milosrdenství vysvětluje Bileámovi, že ústa byla dána Jákobovi a meč Ezauovi, III (376)
- anděl milosrdenství vysvětluje Bileámovi, že se snaží vystoupit proti Izraeli jeho zbraní, a proto zahyne mečem, III (376)
- anděl milosrdenství nakonec Bileáma propustí, ale upozorňuje jej, že bude mluvit jen to, co mu anděl dovolí, III (376)
- anděl milosrdenství, Bůh se vzdálí a do Bileáмова hrdla vstoupí a-l, který mágovi proklít Izrael nedovolí, III (381)
- anděl smrti (מלאך המות)
- anděl smrti, jeho totožnost, I (58)
- anděl smrti, ztotožnění knížete temnoty a a-a s-i se Satanem, I (58)
- anděl smrti, Jehošua ben Levi a jeho dobrodružství s a-em s-i, I (79)
- anděl smrti, na Boží příkaz jeden pár z každého druhu zvířat utopil v moři, I (113)
- anděl smrti, ze všech zvířat jej přelstí jen lišák a kočka, I (113)
- anděl smrti bývá v rabínské literatuře ztotožňován se Satanem, I (113)
- anděl smrti, je šest a-ů s-i: Gabriel, Kacfiel, Mešaver, Mašchit, Af a Chema, I (113)
- anděl smrti říká, že jakmile Abraham Izáka zabije, vezme si Izákovu duši, I (446)
- anděl smrti se zjeví Abrahamovi v době Sáriny smrti a tasí proti němu meč – na znamení dalších skonů v rodině, I (452)
- anděl smrti, Sára nezemřela jeho rukou, nýbrž polibkem Božím, I (452)
- anděl smrti, Jákobovu duši si neodnesl a-l s-i, ale duši mu odebrala polibkem Šechina, II (154)
- anděl smrti neodnesl duši Abrahama, Izáka, Jáкова, Benjamína, Mojžíše, Árona a Mirjam, II (154)
- anděl smrti, proti člověku byl vydán výnos smrti, a tak a-l s-i nemůže být propuštěn, III (124)
- anděl smrti, v čase zjevení byla Izraeli dokonce propůjčena moc nad a-em s-i, III (124)
- anděl smrti, Mojžíš se sprátelí s anděly, dokonce i a-l s-i mu věnuje lék proti smrti, III (131)
- anděl smrti, Tóra byla původně dána Izraeli jako zbraň proti a-u s-i, III (139, 139, 286, 286)
- anděl smrti, Mojžíš se od něho naučil obřadu s kadidelnicí proti smrti, a tak vysílá Árona na pomoc lidem, III (312)
- anděl smrti, Mojžíš si všiml a-a s-i jako první, III (312)
- anděl smrti, lid Izraele hodlal zničit anděl Kecef („Hněv“), ten, který bojoval proti Mojžíšovi na Chorébu, III (312)
- anděl smrti postupuje jako žnec s kosou a koná mezi lidem Izraele spoušť, III (313)

- anděl smrti, Áron mu dá pod nos kadidelnici, odvede ho do svatostánku, zamkne jej a lidé přestanou umírat, III (313)
- anděl smrti, Mojžíš se bojí meče a-a s-i; Bůh mu slibuje, že jej a-ovi s-i nevydá, III (442)
- anděl smrti provází Mojžíše z nebe až na zem, ale Mojžíš mu duši nevydá, III (452)
- anděl smrti, Mojžíš jej spoutá a srazí jej ke svým nohám, aby mohl lidu před svou smrtí požehnat, III (456)
- anděl smrti, je jím míněn Samael, III (456)
- anděl smrti, Gabriel kdysi považován za jednoho ze šesti a-ů s-i, III (472)
- anděl smrti čili Satan, otázka, zda má nárok na vše živé, III (473)
- anděl smrti, podle legendy Falašů Mojžíš každý pátek čeká a-a s-i, III (478)
- anděl smrti Sariel podle legendy Falašů jednou na Sínaji navštíví Mojžíše, III (478–479)
- anděl smrti ztrácí moc nad člověkem, který se věnuje studiu Tóry, IV (179, 180)
- anděl smrti musel využít lsti, aby Davida vylákal před palác, kde se pod ním proboří schodiště, IV (179)
- anděl smrti se svěří Šalomounovi, že musí odvést Elíchorefa a Achijáše na onen svět, IV (247)
- anděl smrti, Šalomoun nařídí démonům odnést Elíchorefa a Achijáše do města Lúzu, nad nímž a-l s-i nemá moc, IV (247)
- anděl smrti si pochvaluje, že osudovým určením obou Šalomounových písařů bylo zemřít před branami Lúzu, IV (248)
- anděl smrti, Elijáš si všiml, že a-l s-i nad ním nemá moc, a netušil, jaké s ním má Bůh úmysly, IV (279)
- anděl smrti, tři roky po zjevení byl Elijáš přenesen na nebesa, když napřed přemohl a-a s-i, IV (280–281)
- anděl smrti, po vítězném střetnutí s a-em s-i vystoupil Elijáš na nebesa, kde stále žije a bude žít navždy, IV (281)
- anděl smrti, k přelétnutí světa stačí a-u s-i osmkrát mávnout křídly (v čase moru jednou), IV (285)
- anděl smrti, pokud psi kňučí, je nablízku a-l s-i, pokud psi radostně pošťkávají, je nablízku Elijáš, IV (292)
- anděl smrti, Elijáš zachraňuje vybrané lidi před a-em s-i: dobrým skutkem se pak dotyční vyhnou smrti, IV (310)
- anděl smrti, Elijáš upozorní novomanžela na špinavého žebráka (a-a s-i) s odpornými, splepenými vlasy, IV (310–311)
- anděl smrti, nastávající manželka upozorní žebráka na možné porušení pravidel Tóry a Bůh a-a s-i odvolá, IV (311)
- anděl smrti na sebe bere podobu žebráka, proto se říká, že dobročinnost vysvobodí od smrti, IV (311)
- anděl smrti, proto v *Příslóvi* 10, 2 výraz צדקה neznamená podle rabínů „spravedlnost“, ale „dobročinnost“, IV (311)
- anděl smrti, rabi Reuven navštíven a-em s-i, jenž mu sdělí, že jeho jediný syn zemře; rabi požádá o 30 dní odkladu, IV (311)
- anděl smrti, když se onoho 30. dne syn rabiho Reuvena žení, Elijáš prozradí, že se dostaví a-l s-i jako žebrák, IV (311–312)
- anděl smrti je dojatý z vlídnosti, jíž se mu v rodině dostalo, a sám se za syna rabiho Reuvena přimluví u Boha, IV (312)
- anděl smrti nemá žádnou moc nad těmi, kteří se zabývají studiem Tóry, IV (323)
- anděl smrti, Izajáš mu znemožní vstup: v průběhu Chizkijášovy nemoci nechá učence studovat u vchodu do paláce, IV (366)
- anděl Tváře (שר הפנים)**
- anděl Tváře, Bůh mu nařizuje rozpustit svět v původním ch-u, I (60)
- anděl Tváře, שר הפנים, jako Henoah-Metatron, I (257)
- anděl Tváře, Izák žehná Lévimu, aby mohl sloužit v Boží svatyni jako a-l T-e, I (588)
- anděl Tváře, Metatron (Henoah), provází Mojžíše do sféry nebeské, II (292)
- anděl Tváře, Jannés a Jambrés jsou jím popraveni, III (42)
- anděl Tváře, jeho zaměnitelnost s Metatronem, III (42)
- anděl Tváře, Mojžíš se za ním osobně odebere, ale a-l mu vysvětluje, že jeho modlitba nesmí být vyslyšena, III (441)
- anděl Tváře, Michael a Metatron nejčastěji považováni za a-a T-e, IV (22)
- anděl Tváře ztotožněn s andělem, jehož služby Mojžíš odmítl, IV (22)
- anděl zkázy (המשחית aj.)**
- anděl zkázy, tito andělé musejí zachovávat patřičný odstup od Božího trůnu, I (43, 43.)
- anděl zkázy, a-é z-y mají za úkol trestat hříšníky, I (44)
- anděl zkázy, a-é z-y v rabínských pramenech se neztotožňují s padlými anděly, I (44)
- anděl zkázy, a-é z-y mají údy jako člověk, I (44)
- anděl zkázy, 9 000 a-ů z-y dohlíží na ohnivě řeky a řeky krup v pekle, I (64)
- anděl zkázy, ďáblové nemají s a-y z-y absolutně nic společného, I (182)
- anděl zkázy, pod vedením Chemuelovým sestoupilo 12 000 nebo 18 000 a-ů z-y a zničilo hříšná města, I (413)
- anděl zkázy, přesně o půlnoci se zjevil v Egyptě Bůh s 9 000 myriádami a-ů z-y, II (346)
- anděl zkázy, Bůh odevzdá Egyptřany u Rudého moře do rukou a-ů z-y; Egyptřané před smrtí nesmírně trpěli, III (40)
- anděl zkázy, Chamuel je anděl velící 12 000 a-ů z-y, střežících brány klenby nebeské, III (127)
- anděl zkázy, Mojžíš svede boj s pěti anděly zkázy: Kecefem, Chemou, Afem, Mašchitem a Charónem, III (143)
- anděl zkázy, Mojžíš požádá o pomoc tři patriarchy a všichni čtyři se společně modlí a Bůh čtyři a-y z-y odvolá, III (144)
- andělé a Adam (מלאכים ואדם)**
- andělé a Adam, A-m setká se s a-y, jež Bůh potrestal svržením na zem, I (132)
- andělé a Adam, A-m v moudrosti předčí a-y, neboť umí pojmenovat zvířata, I (149, 149)
- andělé a Adam, řemeslu kovářskému naučil A-a a-l, přinesl mu kleště a kladivo, I (150)
- andělé a Adam, a-l naučil A-a, jak ochočit býčka, jak obdělávat půdu, jak využívat úrodu a ukojit hlad, I (150)
- andělé a Adam, Bůh zakročí, když a-é začnou na A-a žárlit a pokusí se jej spálit ohněm, I (150)
- andělé a Adam, A-m původně vyplňoval celý vesmír, i a-é jej považovali za božstvo, I (154)

andělé a Adam, A-m měl zakázáno porážet zvířata, ale a-é mu předkládali maso i víno, I (164)
 andělé a Adam, v důsledku posluhování a-ů začal had na A-a žárlit, I (165)
 andělé a Adam, A-m mohl naslouchat triumfálním písním a-ů, protože nebesa zůstala otevřená, I (166)
 andělé a Adam, A-m a Eva vypuzeni z ráje a pláčou, a-é se za ně přimlouvají, I (183)
 andělé a Adam, A-m sedí na břehu řeky z ráje, když jej tři dny po modlitbě navštíví a-l Raziél, I (200)
 andělé a Adam, A-m dostane knihu od Raziela v ráji; její zásluhou ovládá 72 druhů moudrosti a předčí i a-y, I (201)
 andělé a Adam, spisy A-ovy, Šétovy, Kénanovy, Mahalalelovy a Jeredovy svěřeny do péče dvou a-ů, I (202)
 andělé a Adam, A-m Evě nařizuje nedotýkat se jeho mrtvol, dokud a-l nedá souhlas, I (211)
 andělé a Adam, světelný vůz s A-ovou duší tažený čtyřmi zářícími orly, letícími za a-y, I (211)
 andělé a Adam, a-é přenesli těla A-a a Ábela do ráje a pohřbili je tam, odkud Bůh odebral prach na stvoření A-a, I (213)
 andělé a Adam, tři a-é sestoupí a uloží Evu do hrobu k A-ovi a Ábelovi, I (216)
 andělé a Adam, s porodem Kaina Evě pomáhalo na A-ovu prosbu dvanáct a-ů a dvě nebeské mocnosti, I (223)
 andělé a Adam, knihy A-ovy, Šétovy, Enóšovy, Kénanovy, Mahalalelovy, Jeredovy a Henochovy stráženy a-y, I (247)
 andělé a Adam, A-m přijímá od Boha knihu a-a Raziela a studuje dnem i nocí, I (292)
 andělé a Adam, a-é navštíví A-a, závidějí mu jeho moudrost, knihu mu odcizí a hodí do moře, I (292)
 andělé a Adam, a-l Rachav na Boží příkaz vyloví knihu Razielovu z moře a vrátí ji A-ovi, I (292)

andělé padlí (מלאכים נופלים)

andělé padlí, nacházejí se ve druhém nebi, I (44)
 andělé padlí, představa, že jejich potomky počatými s lidskými dcerami jsou démoni, I (187)
 andělé padlí, andělé dávají Šétovi instrukce ohledně padlých andělů či pádu člověka, I (246–247)
 andělé padlí a démoni svádějí k modloslužebnictví, I (249)
 andělé padlí, řešení otázky totožnosti dvojic p-ých a-ů Uza a Azael, Aza a Azael, Šemchazaj a Azazel, I (251)
 andělé padlí, rozhodnou se plodit děti s dcerami lidskými, I (252)
 andělé padlí, 200 jich sestoupilo na vrcholek hory Chermón, I (252)
 andělé padlí se pod vedením 20 kapitánů poskvřilo s lidskými dcerami, I (252)
 andělé padlí učili ženy kouzlům a zaklínadlům, řezání kořínků a užitečnosti rostlin, I (252)
 andělé padlí, smíšená manželství p-ých a-ů a dcer lidských, jejich plodem se stala rasa obrů, I (252)
 andělé padlí, za časů Jeredových – slovní hříčka Jered, ירד, „sestoupil“, I (253)
 andělé padlí jako původci veškerého zla, čarodějnictví, astrologie a modloslužebnictví, I (253–254)
 andělé padlí, v pekelných oblastech očekávají trest na konci časů, I (254)
 andělé padlí, v některých spisech není nic známo o jejich vzpouře, I (254)
 andělé padlí, vyslání Bohem, aby učili lidské děti a konali čestně a spravedlivě, I (254)
 andělé padlí, nechali se teprve zlákat krásou žen, I (254, 281)
 andělé padlí, jejich pád chápán jako pokračování vzpoury Satana a jeho zástupů, I (254)
 andělé padlí, Písmo o pohlavním styku mezi anděly a ženami nehovoří, I (255)
 andělé padlí, Henocho se vydá za Azázelem a ostatními p-ými a-y a zvěstuje jim verdikt zkázy, I (256)
 andělé padlí, Henocho spatří ve druhém nebi uvězněné p-é a-y, kteří neposlechli Boží přikázání a jednali svévolně, I (261)
 andělé padlí, Henocho odmítne pomodlit se za ně, I (261)
 andělé padlí a jejich hříchy, I (280)
 andělé padlí, čtyři archandělé je obvinili i s jejich syny před Bohem, I (280)
 andělé padlí, jejich hříchy a jejich osud, I (280–284)
 andělé padlí, v rabínské literatuře o nich není téměř žádná zmínka, I (284)
 andělé padlí, museli se vybavit sublunárními těly, aby bylo spojení se ženami vůbec možné, I (284)
 andělé padlí, Bůh jim řekl: „Poskvřnili jste se; už nikdy nebudete moci být čistí“, I (285)
 andělé padlí, obři byli potomky p-ých a-ů a dcer lidských, napůl andělé, napůl smrtelníci, III (277)
 andělé padlí, Belzebul svěřil Šalomounovi, že přežil jako jediný z a-ů, kteří sestoupili z nebe, IV (222)
 andělé padlí, podle staršího pojetí byli démoni považováni za p-é a-y či za duchy, kteří jim jsou příbuzní, IV (239)

andělé strážní (מלאכים השומר)

andělé strážní, viz také *Izrael* (rejstřík B)
 andělé strážní, viz také *pronárody* (rejstřík B)
 andělé strážní nežidovských národů, serafové spálili jejich obvinění proti Izraeli, I (43)
 andělé strážní Izraele jsou Gabriel a Michael, I (43, 43, 333)
 andělé strážní Izraele, a-l Izraele jako příslušník kategorie svatých chajů, I (69–70)
 andělé strážní, duše má dva nebeské průvodce, což jsou s-í a-é toho kterého jedince, I (141)
 andělé strážní (dva) racionalisticky objasněni jako náklonnost k dobrému a zlému, I (141)
 andělé strážní, existuje i názor, že člověk má jen jednoho, I (141)
 andělé strážní, v přítomnosti člověka (ne mrtvého) jsou zvířata plachá, neboť člověk má hvězdu (s-ého a-a), I (204)
 andělé strážní, oba Eviny s-í a-é se zrovna odebrali pomodlit na nebesa, když Satan Evu oslovil, I (206)
 andělé strážní, všechno má svého anděla-dohlížitele, i každé stéblo trávy, I (265–266)

- andělé strážní, má je každý jedinec i každý národ, I (333)
- andělé strážní Izraele jsou Michael a Gabriel, podle některých autorů Michael a Metatron, I (333)
- andělé strážní, má je každá země, andělé Palestiny nemohou překročit hranice Svaté země, I (521)
- andělé strážní, Jákob vidí stoupat po žebříku a-y čtyř království, I (523)
- andělé strážní, a-l Babylónu zdolá 70 příček, I (523)
- andělé strážní, a-l Médie zdolá 52 příček, I (523)
- andělé strážní, a-l Řecka zdolá 180 příček, I (523)
- andělé strážní, a-l Edómu se chce měřit s Nejvyšším; Bůh jej varuje, I (523)
- andělé strážní, Michael je Bohem jmenován s-ým a-em Jákobovým a všech jeho potomků, I (559)
- andělé strážní, Michael = Metatron = strážný anděl Izraele, I (560)
- andělé strážní, Michael je jmenován s-ým a-em Izraele již při své první návštěvě u Abrahama, I (560)
- andělé strážní, a-l strážící paláce Aravotu, Michael se jich obává, ale Jákob jej zdržuje, I (559)
- andělé strážní, a-l Edómu, tj. Samael, stížen malomocenstvím, I (176)
- andělé strážní, a-l Edómu, Mesiáš začne kralovat a anděl Edómu se uchýlí do Bosry, útočištného města, I (570)
- andělé strážní, a-l Edómu, Bůh jej uchopí za vlasy, Eliáš ho zabije a andělova krev potřísní Boží šat, I (571)
- andělé strážní, a-l Edómu, ztotožněn se Samaelem a Jecer ha-ra, zabit Bohem během soudného dne, I (571)
- andělé strážní, a-l Edómu, mylně považuje Bosru za útočištné město, plete si ji s Beserem, I (571)
- andělé strážní, a-l Edómu, mylně si myslí, že azyl se poskytuje i těm, kteří zabili úmyslně, I (571)
- andělé strážní, a-l Edómu, mylně si myslí, že se azyl neposkytuje jen lidem, ale i andělům, I (571–572)
- andělé strážní, a-l Edómu, mylně si myslí, že se azyl neposkytuje jen Židům, ale všem, I (572)
- andělé strážní, a-l Ezauův, je jím Samael, I (479, 479, 568, 571), III (73)
- andělé strážní, a-l Ezauův, Samael, v kabale má podobu kozla, I (571)
- andělé strážní, a-l Egyptanů, Samael přislíbí faraónovi pomoc, poskytne vozy a vojáky, III (25)
- andělé strážní, a-l Egyptanů, Izrael zděšen pohledem na anděla Egypta, střemhlav se snášejíciho z oblohy, III (26)
- andělé strážní, a-l Egyptanů, je jím Uza, jenž s Michaelem diskutuje o (ne)obvinění Izraele, III (29–30)
- andělé strážní, a-l Egyptanů, Uza, anděl Egypta, byl vržen do moře, III (37)
- andělé strážní, a-l Egyptanů, verze, podle níž Rachav je knížetem Egypta a Uza knížetem moře, III (38)
- andělé strážní, a-l Egyptanů, Samael v jeho roli obviňuje Izrael, že uctíval v Egyptě modly, III (38)
- andělé strážní, a-l Egyptanů, Bůh Samaelovi vysvětluje, že Izrael neuctíval v Egyptě modly dobrovolně, III (38)
- andělé strážní, hněv Boží vždy nejprve stihne anděla strážného, a teprve pak národ, který má anděl na starosti, III (37)
- andělé strážní, Ezauův anděl bude mít moc nad anděly Jákobových synů, ne však nad andělem Josefovým, III (74)
- andělé strážní, Josefov andělu bude anděl Ezauův vydán na milost a nemilost, III (74)
- andělé strážní, Josef bude plamenem a Ezau stéblem slámy, jež shoří, III (74)
- andělé strážní, Káleb a Jozue přesvědčují lid, že Bůh svrhl a-a Palestiny z nebe, takže Kenaánci nic nechrání, III (285)
- andělé strážní Síchona a Óga, v zájmu Mojžíšova lidu dal Bůh a-y s-é Síchona a Óga spoutat řetězy, III (346)
- andělé strážní, David čeká na pohyb v korunách morušovníků (Bůh zatím vynáší rozsudek nad a-y pohanů), IV (149–150)
- andělé strážní, Šalomoun zjistí i jméno konkrétního a-a, pod jehož působnost ten který z démonů a demonek spadal, IV (221)
- andělé strážní, v jedné rabínské legendě je místo Abezi-thiboda vržen do Rudého moře Uza, a-l Egypta, IV (224)
- andělé strážní, Bůh říká Eliášovi: „Zůstaň strážným duchem dětí Mých navždy a šíř víru ve Mne po celém světě“, IV (283)
- andělé strážní, Nebúkadněsar váhal: Bůh mu proto ukázal, že Michaelovi (a-u Izraele) svázal ruce za záda, IV (404–405, 405)
- andělé strážní, po celou dobu exilu byla „pravice Boží“ spoutána (spoután byl Michael), IV (405)
- andělé strážní, s-ý a-l Nebúkadněsarův (Kal) svržen ještě před pohromou, která stihla krále, IV (457)
- andělé strážní Persie, nadvláda Peršanů nad Izraelem v důsledku vítězství Dubiela, s-ého a-a Peršanů, nad Gabrielem, IV (472)
- andělé strážní Jávanu (= Řecka), když a-l převzal nad Izraelem nadvládu, Gabrielovy přímluvy za Židy byly marné, IV (472)

androgynní viz rejstřík B

ANÉR (אנר)

- Anér, tři učedníci Abrahamovi: A-r, Eškól a Mamre, I (382, 395)
- Anér, Abraham se poradil s A-em, Eškólem a Mamrem ohledně obřízky, I (395)
- Anér, zrazoval Abrahama od obřízky, I (395)
- Anér, účastní se hostiny Abrahamovy, I (400)
- Anér přítomen na Sárině pohřbu, I (451)
- Anér, Abraham zvažoval oženit Izáka s dcerou jednoho ze svých tří přátel, A-a, Eškóla nebo Mamreho, I (455)

ANGIAS (אנגיאס)

- [Angias, v hlavním Ginzbergově textu „Agnias“, ale v poznámkách oprava na „Angias“]
- Angias, africký král, Ezauovi synové žádají afrického krále A-e o pomoc proti synům Seírovým, II (161)
- Angias pošle synům Ezauovým Belu, syna Beórova, jenž se stane jejich králem, II (161)
- Angias, synové Ezauovi s pomocí jeho, Izmaelců a dětí Východu vytáhnou znovu proti Egyptu, II (161)
- Angias, vlídně přijme Sefóna, jenž uprchl z egyptského zajetí, a jmenuje jej velitelem vojska, II (162)
- Angias, lid země Kitejské dal Janju, dceru zesnulého Usího, za ženu africkému králi A-ovi, II (162)

Angias, lid země Kitejské odmítl druhého Janjina nápadníka, jímž byl Turnós, král Beneventa, II (162)
 Angias, Turnós, král Beneventa, vytáhne proti jeho bratrovi, sardinskému králi Lukósovi, na Sardinii, II (162)
 Angias, Lukós a Lukósův syn Niblós se střetnou s Turnósem, II (162)
 Angias, Turnós v prvním střetnutí zvítězil a Niblós padl, II (162)
 Angias, Turnós byl ve druhém střetnutí poražen a padl, II (162)
 Angias pronásleduje Turnósovu armádu na hranice Říma a Albánie, II (162)
 Angias, Lukósovy věže stojí na křižovatce cest, kde A-s upustil od pronásledování Turnósových vojsk, II (163)
 Angias, ve městě Posímána se slavnostně ožení s Janjou a vrátí se do afrického hlavního města, II (163)
 Angias, Sefó jej neustále přemlouvá k tažení do Egypta, až nakonec Angias svolí, II (163)
 Angias, v královské Sefónově armádě nadějný štítonoš a čaroděj Bileám, patnáctiletý syn Beórův, II (163)
 Angias, Bileám jej přesvědčí magickým trikem, že tažení by skončilo nezdarem, a tak tažení odvolá, II (163)
 Angias, manželka krále A-e Janja, jež neuvykla africké vodě, těžce onemocní, II (164)
 Angias, jakmile dá prokopat průplav ze země Kitejské do Afriky, Janja se zotaví, II (164)
 Angias utrpí dvě zdrcující porážky od Sefóna, krále země Kitejské, II (164)
 Angias, shromáždí všechny Afričany a vojsko krále Lukóse a vytáhne proti Sefónovi potřeť, II (164)
 Angias, jeho 800 000 mužům čelí Sefó (Sefón) jen s 3 000 bojovníky, II (164–165)
 Angias, vojsku velel jeho bratr Lukós a jeho syn Azdrúbál, dají se před Sefónem na útěk, II (165)
 Angias, když zemřel, jeho syn Azdrúbál pokračoval ve vleklé válce se zemí Kitejskou, II (167)

ANGRA MAJNJU viz rejstřík E

ANIBAL viz *HANNIBAL*

ANIEL (הַנִּיֵּאל)

Aniel, anděl, který má na starosti planetu Venuši, I (272)

anochi viz rejstřík E

ANOKO (אַנוֹקוֹ)

Anoko, jeden z Nimrodových mudrců, vykládá králi sen v době, kdy bylo Abrahamovi 52 let, I (356)

Anoko totožný s básníkem a filosofem jménem Ibykos (Ibicus), I (357)

Anoko, omyl způsoben mylným přepsáním אַנֹּקוֹ na אִיבִּיקוֹשׁ, I (357)

ANOT nebo ANO

Anot (Ano), nejstarší sestra manželky Šišakovy a manželka Jarobeámova, IV (251)

Anot, Šišak (Sousakim) dá Jarobeámovi za ženu A-t, nejstarší sestru své manželky Thelkeminy, IV (251)

Anot, když A-t porodila Jarobeámovi Abijáše, odešel Jarobeám z Egypta a vrátil se do země Sarira, IV (251)

Anot, Achijášovi je 60 let, když jej A-t přiměje, aby jí oznámil, co se s jejím nemocným chlapcem stane, IV (252)

ANPIEL (אַנְפִּיֵּאל)

Anpiel (Anafiel), anděl, Henoch přenesen na nebesa pod vedením A-a, I (268)

Antikrist viz rejstřík E

antilopa viz rejstřík B

Antiochie (אַנְטִיּוֹכִיָּה)

Antiochie, Nebúkadnézar jedná v Dafné na předměstí A-e s jeruzalémským sanhedrinem o vydání Jójakíma, IV (384)

Antiochie, Nebúkadnézar se vypraví za sanhedrinem do Dafné u A-e, aby potrestal Sidkijáše za porušení přísahy, IV (390)

Antiochie, podle Talmudu druhá část Izraele odvedena do exilu do Dafné u A-e a třetí část přikryta a odnesena oblakem, IV (430)

ANTIOCHOS (אַנְטִיּוֹכּוֹס)

Antiochos IV., rouhající se A-s IV. zemřel rozežráním červy, III (291)

Antiochos, řecký král, jeho obléhání Jeruzaléma, IV (187)

Antiochos, velekněz Hyrkán vzal z Davidovy hrobky 1 000 talentů k zabránění obléhání Jeruzaléma A-em, IV (187)

Antiochos, jeho syn Epifanés (nejspíš měl být Olofernes) naložil Šalomounův trůn na loď plující do Řecka, IV (502)

ANTONINUS (אַנְטוֹנִינוֹס)

Antoninus, římský císař Marcus Aurelius Severus Antoninus Augustus, Severův syn, II (130)

Antoninus objevil druhou z Josefových skrýší, II (130)

Antoninus, jako jeden z deseti vladařů-proselytů, IV (437)

apoštolové viz rejstřík E

apoteóza viz rejstřík E

APSÚ viz rejstřík B

Ara Kaldejská (אֹר כַּשְׁדִּים)

Ara Kaldejská, viz též *Ur Chaldejský*

Ara Kaldejská, Ur, syn Kesedův, vystavěl toto město a pojmenoval ho podle svého otce, I (324)

Arab, Arabové (עֲרָבִים, עֲרָב)

Arab, viz též *Izmaelci*

Arab, osm království – čtyři diaspory: Babylón-Chaldea, Médie-Persie, Makedonie-Řecko, Edóm (Řím) a Izmael (Arábie), I (379)

Arab, andělé, kteří přišli za Abrahamem, zevnějškem připomínali A-y, I (398)

Arab, lidé uctívali prach nohou A-ů, a proto Abraham anděly vybídl, aby si umyli nohy, I (398)

Arab, Abraham proto anděly (podobné A-ům) vybídl, aby si umyli nohy, I (398)

Arab, Izmaelitě ztotožnění s A-y, I (398)

Arab, tři andělé přišli za Abrahamem jako: Saracén, Nabatejec a A-b, I (398)

Arab, a-ští znalci fyziognomie posuzují Mojžíšův portrét, II (261)

Arab, a-ský král se přesvědčí na vlastní oči, že je Mojžíšův portrét přesný, II (261)

Arab, Mojžíš vysvětluje a-skému králi, že všechny své zavrženíhodné vlastnosti potlačil silou vůle, II (261–262)

Arab, Elijáš navštíví jako A-b chudého muže a dá mu dva šekely; během let jej učí nezapomínat na zbožnost, IV (288, 290)

Arab, Elijáš (v podobě A-a) jednou tak udeřil muže, jenž nevzdal náležitou čest Bohu, že muž vypustil duši, IV (293, 293)

Arab, osm let po dobytí Samaří vytáhl Sancherib proti Judsku a cestou si podrobil Amónce, Moábce a A-y, IV (361)

Arab, v ďábelském jednání vůči zajatým Židům vynikli Izmaelci, IV (427)

Arab, jiné a-ské kmeny, např. Palmýráné, nepřátelské otevřeně: dali Nebúkadnéšarovi 80 000 lučištníků, IV (427)

Arábie (עֲרָב)

Arábie, osm království – čtyři diaspory: Babylón-Chaldea, Médie-Persie, Makedonie-Řecko, Edóm (Řím) a Izmael (A-e), I (379)

Arábie, hladomor se za časů Josefových rozšířil z Egypta i do Foinikie, A-e a Palestiny, II (86)

Arábie, král A-e si nechá zhotovit Mojžíšův portrét, neboť Mojžíše obdivuje, II (261)

Arábie, Mojžíš vyplul po Nilu z Memfidy s úmyslem hledat útočiště v A-ii, II (274)

Arábie, Mojžíš tchánovi navrhl zaútočit na A-ii, leč s tímto návrhem Jitro nesouhlasil, II (281)

Arábie, Adares, král A-e, v listu prosí Šalomouna, aby jeho zemi zbavil zlých duchů, IV (223)

arabské prameny viz rejstřík E

Arad viz rejstřík B

ARAD (עֲרָד)

Arad, ztotožněn s Amálekem, III (337)

Arad, ztotožněn se Síchonem, III (345)

Arad, v traktátu *Roš ha-šana* se uvádí, že Síchon, A-d a Kenaáni jsou tři jména jedné a téže osoby, III (346)

Arad, Kenaánc, poražen Židy v měsíci avu, krátce po skonu Áronově, III (346), IV (534)

ARAKIEL

Arakiel, padlý anděl, učil lidi znamením země, I (253)

ARAM (אַרָם)

Aram, Abram znamená „otec Aramův“, zatímco Abraham „otec národů“, I (394)

Aram, syn Sóbův, Soba zplodil tři syny, z nichž nejstarší byl A-m, mimořádně mocný a zámožný, I (465)

Aram, Sóbůvi synové odešli z Cháranu a usadili se v nížině, kde si postavili město Aram-soba, I (465)

Aram, syn Chemuelův, synovec Abrahamův, postavil město Aram-naharaim, I (465)

Aram, jeden z jeho synů se jmenoval Petór, takže Aram-naharaim se ve skutečnosti jmenovalo Petór, I (465)

Aram, Támar je v *Knize jubileí* a *Závětech dvanácti patriarchů* považována za dceru Aramovu, II (44)

Aram je synem Šémovým, a tak je třeba chápat označení Támar „dcera Šémova“ jako „vnučka“, II (44)

Aram, desetiletému Benjamínovi přivedl Jákob ženu jménem Machlija, dceru A-a, vnuka Terachova, II (51)

Aram (אַרָם)

Aram, Lában, král A-u, zabit Jákobem, I (584)

Aram, z Noemovy lékařské knihy čerpali vědomosti mudrci Indie, A-u, Makedonie a Egypta, I (321)

Aram, Ben-hadad, a-ejský král, hebrejský král Ása mu předává poklad, II (131)

Aram, Šóbak věřil, že David Aramejce (Syrány) ušetří kvůli Jákobovu a Lábanovu památníku na hranici Palestiny a A-u, IV (151)

Aram, David zboří i Jákobův a Lábanův památník na hranici Palestiny a A-u, IV (151)

Aram-naharaim (אַרָם נַהֲרַיִם)

Aram-naharaim, viz též *Aramské Dvojřící*

Aram-naharaim, viz též *Cháran*

Aram-naharaim, postaven Aramem, synem Chemuelovým, synovcem Abrahamovým, I (465)

Aram-naharaim, Jób ze země Ús, jež se tam nachází, II (235)

Aram-soba (אַרָם צוֹבָה)

Aram-soba, viz též *Aramská Soba*

Aram-soba, město, jež si postavili potomci Sóbůvi, z nichž nejstarší byl Aram, I (465)

Arami (אַרְמִי)

Arami, Lában se tak nazývá, neboť je Aramejec (אַרְמִי) a podvodník (רַמַּי, *ramaj*), I (532)

Arami, Lában se tak nazývá, neboť nechal lidem svatbu své dcery zaplatit, I (532)

Aramejec, Aramejci (אַרְמִי, אַרְמִי)

Aramejci, viz též *Sýrie*

Aramejci, a-ští mudrci prosluli znalostmi zrna a semen, I (321)

Aramejci, a-ští mudrci prosluli přeložením všech starých lékařských knih, I (321)

Aramejci, Betúel a Lában byli A-i, I (477)

Aramejci, podobnost אַרְמִי „A-c“ a רַמִּי „podvodník“: Rebeka tedy pocházela ze Istitivého lidu, I (477)

Aramejci, cudnost a čistota lidí na Východě: jsou jimi míněni východní A-i, I (533)

Aramejci, smlouva Izraele s pohanskými národy: Abrahama s Jebúsejci, Izáka s Pelištejci a Jákoba s A-i, I (550)

Aramejci, v původní legendě o Jozuově válce s Armény nejspíš byli A-i – i sám Šóbak byl daleko spíše A-c, IV (33)

Aramejci, Davidova válka proti A-i Šóbakovi, IV (150–151)

Aramejci, David zjistil, že A-i ztratili nárok na laskavé zacházení, neboť již dvakrát vedli válku s Izraelem, IV (151)

Aramejci válčí s Izraelem za časů „A-e“ Bileáma, ale i za časů Otnielových, když jim vládl Kúšan Rišátajimský, IV (151)

Aramejci, Baeša, král izraelský, společně s Ben-hadadem, králem a-ským, zaútočili na Ásu, IV (257)

Aramejci, Ása se nepředloženě snažil Ben-hadada usmířit tím, že mu nabídl poklady, jež dočasně získal zpět, IV (257)

Aramejci, poráženi Amónovci, IV (259)

Aramejci, Jóšafat vzal Amóncům poklad, který vzali A-cům, jimž ho odevzdal jeho otec Ása, IV (259)

Aramejci, Jóšafat se zachrání modlitbou, když mu A-c přiloží meč k hrdlu, IV (260)

Aramejci, Achab byl ochoten vydat Ben-hadadovi prakticky cokoli, ne však Tóru, IV (261)

Aramejci, Achab osobně osedlal koně a vyrazil do bitvy s Aramejci (Syřany), IV (261–262)

Aramejci, Bůh Achaba odměnil, jak předpověděl prorok Míkajáš: drtivě nad Syřany zvítězil, IV (262)

Aramejci, Achabovu lidu bylo umožněno slavně zvítězit nad Syřany odměnou za to, že lid dodržoval šabat, IV (262)

Aramejci, když Šalúm zemřel, pohřeb narušila invaze A-ů; dotykem s kostmi Elišových byl za odměnu oživen, IV (331)

Aramejci dávali zemi pokoj, dokud žil prorok Eliša; v den Elišova pohřbu podnikli Aramejci první invazi, IV (331)

Aramejci chovali k Elišovi velikou úctu, IV (331–332)

Aramejci, král Ben-hadad poslal Elišovi dar v hodnotě všech pokladů Damašku, IV (332)

Aramejci, nemocný Ben-hadad žádal Elišu o vyjádření, jak jeho nemoc skončí, IV (332)

Aramejci vzdávali Ben-hadadovi a jeho nástupci Chazaelovi čest jako božstvům, IV (332)

Aramejci, za Jóašovy vlády Izraelci za odměnu nad A-i zvítězili, IV (322)

aramejština viz rejstřík B

aramské Dvojřičí (אַרְם נְהַרִּיִּים)

aramské Dvojřičí, viz též *Cháran*

aramské Dvojřičí, viz též *Aram-naharaim*

[aramské Dvojřičí, jako Pádan Syrské i jako Cháran, město Náchorovo v Horní Mezopotámii u Eufratu]

aramské Dvojřičí a Mezopotámie, Abraham je neměl rád, neboť tamní obyvatelé se chovali svévolně, I (369)

aramské Dvojřičí, Izraelci otročili Kúšanovi Rišátajimskému, králi aramského Dvojřičí, IV (48–49)

Aram-Sóba (אַרְם צוֹבָה)

Aram-Sóba, nebo jen Sóba, město si Aram a jeho bratři postaví v nížině, I (465)

Ararat viz rejstřík B

ARAUNAH viz *ARAVNA*

ARAVNA JEBÚSEJSKÝ (אַרְוְנָה הַיְבֻסִי nebo אַרְוְנָה הַיְבֻסִי)

Aravna Jebúsejský, jemuž patřil pozemek, na němž později stál jeruzalémský oltář, I (268)

Aravna (Arauna) Jebúsejský, nejspíš z něho odvozena zkomolenina Achuzan, I (268)

Aravna Jebúsejský, vlastník chrámového místa za časů Davidových, IV (225)

Aravna Jebúsejský, podle *Avoda zara* 24b byl „proselytou brány“, IV (225)

Aravna Jebúsejský, v Písmu uváděn jako král, neboť „každý je králem (legitimním majitelem) svého majetku“, IV (225)

Aravna Jebúsejský, jeho lebka nalezena na místě stavby druhého Chrámu, kněží se obávali poskvrnění, IV (483)

Aravna Jebúsejský, Ageus kněz, kteří o Aravnovi nevěděli, pokáral za neznalost, IV (483)

Aravna Jebúsejský, jeho lebka nalezena za časů Chizkijáše, jenž pak nařídí očistu celého Chrámu, IV (483)

Aravna Jebúsejský, jeho potomky jsou významní proselyté známí jako „dům Nebalaty“ (tj. Nebalatův, נְבַלַט, IV (484)

Aravot viz rejstřík B

ARBAT (עַרְבַּת)

Arbat, druhá žena Benjamínova, kterou si bral ve věku 18 let, II (51)

Arbat, dcera Zimrána, syna Abrahama a Ketúry, II (51)

Arbat porodila Benjamínovi pět synů, II (51)

Arbél viz rejstřík B

Arbot-Moáb (עֲרֹבַת מוֹאָב)

Arbot-Moáb, účelem sčítání lidu zjištění rodové čistoty a rozdělení Palestiny dle jmenného seznamu, III (401)

Arcea (אַרְכָּא)

Arcea, Josephus se domnívá, že se Sambation nalézá v Sýrii, mezi městy Arcea a Rafanea, IV (430)

ARD (אַרְד)

Ard, Benjamínův syn, II (103)

Ard, jeho bratři: Chupím, Mupím, Róš, Échi, Naamán, Géra, Ašbel, Beker a Bela, II (103)

Ard, jeho jméno naznačuje, že Benjamínův bratr je krásný jako růže, II (103)

Ard, A-ovci, potomci Belovi se dělili na bohobojnou podčeď Ardovců a Naamánovců, II (186–187)

archa Noemova viz rejstřík C

archa úmluvy viz *schrána Boží* (rejstřík B)

archandělé (אַרְכַּנְיָּמְלַאכִּים)

archandělé, viz též pod jednotlivými jmény *Gabriel, Refael, Michael, Uriel, Jaoel*

archandělé zde často uváděni jako „andělé“, viz tedy též *andělé*

archandělé, vůdci nejvznešenější andělské kategorie: Gabriel, Michael, Uriel a Refael, I (66)

archandělé, jejich jména mají spojitost s planetami, I (67)

archandělé, dvanáct a-ů a dvanáct znamení zvěrokruhu, I (67)

archandělé, v některých spisech nahrazuje Uriela anděl Fanuel, I (68)

archandělé, tři arch-é zakryli A-ovo tělo lněným plátnem a nalili na ně sladce vonící olej, I (213)

archandělé, jejich počty uváděny 7, 10 nebo 20, I (253)

archandělé, Henoch spatří v šestém nebi sedm šiků a-ů, kteří sledují dobré a zlé skutky a skládají sladké zbožné písně, I (262)

archandělé, sedm šiků a-ů v šestém nebi, kromě nich tam Henoch viděl sedm fénixů, sedm cherubů a sedm šestikřídých bytostí, I (262)

archandělé, Henoch spatří v sedmém nebi ohnivé šiky velkých a-ů, netělesných sil, panstev, knížectev a mocností, I (262)

archandělé, Bůh přikáže nejmoudřejšímu a-ovi, aby vynesl knihy z truhlic a vyložil je Henochovi, I (263)

archandělé, Bůh přikáže a-ovi dát Henochovi rákosové pero, aby si Henoch mohl všechno zapsat, I (263)

archandělé, sedm andělských zástupů vytyčujících trasy nebeských těles a řídicích vesmír a sedm archandělů, I (265)

archandělé, čtyři a-é obvinili padlé anděly a jejich syny před Bohem, I (280)

archandělé, Bůh vydá pokyny Urielovi, Refaelovi, Gabrielovi a Michaelovi k potrestání padlých andělů, I (280)

archandělé, sestava Michael (pravice Boží), Gabriel, Uriel (levice Boží), Refael = Rúben, Juda, Dan a Efrajim, III (241)

archandělé, otázka, zda Michael naopak není v čele trůnu (פְּתַח מִיכָאֵל), zatímco Gabriel po pravici Boží, III (242)

archandělé, ztotožnění čtyř chajů se čtyřmi a-y (Michaelem, Gabrielem, Refaelem a Urielem), III (242)

archandělé, a-l Metatron odpoví Davidovi se všemi svými zástupy: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů“, IV (180)

ARCHIMÉDÉS viz rejstřík E

ARÍDA (אַרִּידָה)

Arída, žena Isacharova a dcera Jóbabova, II (51)

Arída, Lévi a Isachar se oženili s dcerami Jóbabovými, Lévi s Adínou, Isachar s A-ou, II (51)

ARIEL (אַרְיֵאל nebo אֲרִיאֵל)

Ariel, „lev Boží“, Orniás měl lví podobu, neboť byl jeho potomkem (Uriel = Ariel = lev Boží), IV (224)

Arimatha viz *Ramatajim-sófim*

ARIOCH viz *ARJÓK*

ARISTOBÚLOS (אַרִּיסְטוֹבוֹלוֹס)

Aristobúlos, epizoda s prasaty se odehrála v období války mezi A-em a Hyrkánem, IV (409)

ARISTOTELÉS viz rejstřík E

ARIOCH viz *ARJÓK*

ARIUCH (אַרְיֹחַ)

Ariuch, jako strážce Henochových knih, I (264)

Ariuch a Mariuch ustanoveni jako ochránci spisů Henocha, Adama, Šéta, Enóše, Kénana, Mahalalela a Jereda, I (264)

Ariuch či Arioch, jako anděl země (אַרְעָא plus אֵל), I (266)

Ariuch a Mariuch nemají žádnou spojitost s padlými anděly Harutem a Marutem z arabské legendy, I (266)

Ariuch čili Arioch nejspíš původně bylo teoforické jméno, אֲרִיֹחַ „Bůh je světlo“, I (266)

Ariuch a Mariuch, koncovka naznačuje, že původně teoforická jména byla úmyslně pozměněna, I (266)

ARIUK viz *ARIUCH*

ARJÓK (אַרְיֹךְ)

- Arjók, elasarský král, vytvoří alianci s Kedorlaómerem a Tideálem, I (380)
 Arjók, 800 000 mužů čítala armáda Kedorlaómera, A-a a Tideála, I (380)
 Arjók, Kedorlaómer a Tideál rozdrťí města v okrsku Jordánu, I (380)
 Arjók, Kedorlaómer a Tideál zvítězí nad pěti bezbožnými králi v dolině v Sidímu, I (380)
 Arjók, Kedorlaómer a Tideál vyplení Sodomu a zajmou Lota, syna Abrahamova bratra, I (381)
 Arjók, Nebúzaradán nazýván A-k (kniha *Daniel*); měl na starosti transport Židů, IV (425)
 Arjók přivedl Daniela k Nebúkadnésarovi, IV (524)

Arka viz rejstřík B

Arkejci (עֲרֵכְיִי)

- Arkejci, země určená jako dědictví dvanácti synům Jákobovým, svěřena do dočasné správy Chivejcům, A-ům a Síňanům, I (320)

ARMAROS (aram. ܐܪܡܪܘܫ)

- Armaros, padlý anděl, učil člověka, jak rušit zaklínadla, I (252)

Armathem viz *Ramataim-sófim*

Arménie (אַרְמֵנְיָה)

- Arménie, viz též *Ararat*
 Arménie, mezi 31 zabitými kenaánskými králi byl i jeden, jehož syn Šóbak vládl v A-i, IV (31)
 Arménie, její král Šóbak se spojil s 45 králi Persie a Médie, k nimž se přidal věhlasný hrdina Jefet, IV (31)
 Arménie, Kenaánci, kteří uprchli před Jozuem, se usadili v Arménii, IV (33)
 Arménie, patrně došlo k záměně Arméni-Aramejci – i sám Šóbak byl daleko spíše Aramejec, IV (33)

ARMILOS (אַרְמִילוֹס)

- Armilos, židovská legenda o něm upomíná na Vergiliovu legendu, IV (452)

ARMILUS viz *ARMILOS*

Arnón viz rejstřík B

ARNUCH viz *ARIUCH*

ÁRON (אַהֲרֹן nebo אֲהֹרֹן)

- Áron, viz též *Mojžíš a Áron*
 Áron, šestého dne stvořil Bůh člověka, aby mu Izrael vydělal ze synů Áronových velekněze, který Mu bude sloužit, I (129)
 Áron, Á-ova hůl s květem a dozrálými mandlemi stvořena za soumraku šestého dne před šabatem, I (187)
 Áron, Kádeš jako místo Božího rozhodnutí potrestání Mojžíše a Á-a kvůli vodám Meríba, vodám sváru, I (380)
 Áron, roucho kněžské prvorozených, sloužících bohoslužby v časech před Á-em, bývalo nejvybranějším oděvem, I (503)
 Áron, tři otcové (Abraham, Izák, Jákob), jejichž potomci budou spaseni třemi vůdci (Mojžíš, Á-n, Mirjam), II (71)
 Áron, anděl smrti si neodnesl duši Abrahama, Izáka, Jákoba, Benjamína, Mojžíše, Á-a a Mirjam, II (154)
 Áron, objeví se dva vykupitelé, Mojžíš a Á-n, kteří naplní slova פִּקְדוֹן יִפְקֹד, jimiž bylo přislíbeno vykoupění, II (178)
 Áron, Bůh Jóbovi ukazuje, že Adam, Abraham, Mojžíš a Á-n, ač trestáni, nezareptali, II (211)
 Áron, Jókebeda se stala matkou kněze Á-a a levity Mojžíše, II (238)
 Áron, byl Jókebediným druhým dítětem (prvním byla Mirjam), II (245)
 Áron znamená „zármutek nad tímto těhotenstvím“, neboť faraón tehdy nařídil zabíjení chlapců, II (245)
 Áron, אֲהֹרֹן jako אִהָּרֹן, tj. „zármutek nad tímto těhotenstvím“, II (245)
 Áron říkal svému bratru Abí Zanoách, neboť otec „odvrhl“ manželku a pak ji opět přijal, II (255)
 Áron, společně s pěti syny Zerachovými působil mezi dětmi Izraele jako prorok, II (269)
 Áron, Gabriel uštědří Mojžíšovi v ošatce ránu, načež se Mojžíš i Áron pronikavě rozpláčou, II (252)
 Áron, Bůh Mojžíšovi oznamuje, že Duch svatý sestoupil na Á-a, jenž jde Mojžíšovi naproti, II (308)
 Áron, Mojžíš (ne)zůstal veleknězem i po uvedení Árona a jeho synů do úřadu, II (310)
 Áron, nebeský hlas, který oslovil Mojžíše v Midjánu, slyšel zároveň Á-n v Egyptě a vyšel bratřovi vstříc, II (314)
 Áron, bratři se šťastně shledají a Á-n je za svoji velkorysost odměněn: může nosit urim a tumim, II (314)
 Áron radí Mojžíšovi poslat ženu a děti zpátky k Jitrovi a Mojžíš se řídí jeho radou, II (314)
 Áron, Mojžíš se s ním podělí o vše, co se dozvěděl na Chorébu, i o tajemství Nevyslovitelného jména, II (315)
 Áron, když Mojžíš vyzve starší, aby s ním šli za faraónem, dojde s ním k faraónovi jen Á-n, II (315)
 Áron a Mojžíš, faraón je nechá čekat, leč Gabriel jim dvakrát pomůže vejít, II (316)
 Áron a Mojžíš, faraónovi strážníci ubezpečují panovníka, že M-š a Á-n musejí být kouzelníci, II (316)
 Áron a Mojžíš, Bileám a posvátní písaři Egypta navrhnou faraónovi vypustit na M-e a Á-a lvy, II (317)
 Áron hodí hůl na zem a ta se promění v hada, což Egyptané zopakují, II (319)
 Áron, kouzelníci se vysmívají Mojžíšovi a Á-ovi, neboť proměnit hůl v hada umí v Egyptě i malé děti, II (319–320)
 Áron, Bůh zařídí, že se jeho hůl promění v hada a had pozře hole egyptských mágů, II (320)
 Áron, když Bileám chce, aby Á-ova hůl pozřela egyptské hole, Á-n jeho přání splní, II (320)

- Áron, jeho hůl pohltila všechny hole Egyptanů, a přesto se její objem nezvětšil, II (320)
- Áron vztáhl ruku nad vody egyptské a voda v Nilu se proměnila v krev, II (330)
- Áron vztáhl ruku nad řeky a žáby vystoupily z vod na pevninu egyptskou, II (331)
- Áron, za jeho zásluhy obdržel Izrael dar oblaků slávy, III (63, 64)
- Áron, když zemřel, oblaky slávy se vytratily, ale vrátily se kvůli zásluhám Mojžíšovým, III (63)
- Áron podporuje Mojžíše, zatímco Jozue pobíjí Amálekovy muže, III (76)
- Áron, Mojžíš umdlévá, ale ruce mu podpírají Lévijec Á-n a Judovec Chúr a modlí se s ním, III (76)
- Áron, Mojžíš, Nádab a Abihú vzali Boží schránu a vyšli Jitrovi vstříc, III (80)
- Áron, Bůh se mu zjevil, stejně jako Mojžíšovi a Samuelovi, ve sloupu oblakovém, III (125)
- Áron, lid se odebere (vede je Jannés a Jambrés) za Á-em, aby vybral místo mrtvého Mojžíše nového vůdce, III (139)
- Áron, lid mu hrozí, že ho zabije jako Chúra, pakliže mu nezhotoví nového boha, III (140)
- Áron se děsí, že by se Izrael dopustil hrozného hříchu – zabití kněze, III (140)
- Áron požádá o náušnice manželek, neboť doufá, že ženy odmítnou, III (140)
- Áron se nemylí: ženy odmítají a Bůh je odmění měsíčky: svátek očisty a odpočinku při novoluní, III (140)
- Áron, muži si stáhnou vlastní náušnice a odnášejí je Áronovi, III (140)
- Áron, zhotoví ze zlata a stříbra zlatého býčka náhodou: mezi šperky byl jeden magický plátek stříbra, III (140)
- Áron našel zlatý štítek, na němž bylo vyryto Boží jméno spolu s vyobrazením telete, III (141)
- Áron vhodil zlatý plátek do ohně a z ohně povstalo bučící tele, neboť do něho vstoupil Samael, III (141)
- Áron, zlaté tele začalo bučet, neboť se Samael pokoušel Izraelce zmást, III (141)
- Áron se snaží zdržovat, a tak se nabídne, že oltář vybuduje sám, ale Mojžíš onoho dne nedorazí, III (143)
- Áron, Mojžíš uvádí, že v Izraeli jsou spravedliví: Mojžíš, Á-n, Eleazar, Ítamar, Pinchas, Jozue a Kaleb, III (153)
- Áron, kromě Mojžíše je v Izraeli ještě 77 zbožných: 70 členů sanhedrinu, Á-n a jeho synové, Kaleb a Pinchas, III (153)
- Áron, Mojžíš poté poučil Á-a, jeho syny, Eleazara a Ítamara, III (164)
- Áron, Mojžíš se vzdálil a poučení lidu se ujal Á-n, po něm jeho synové a Eleazar a Ítamar a starší, III (164–165)
- Áron odložil svou hůl na noc do svatyně a hůl do rána vykvetla a rodila mandle, III (181)
- Áron, Bůh přikazuje jmenovat velekněze z kmene Lévi, konkrétně Á-a, III (186)
- Áron, Bůh mu říká: „Ustanovím tě správcem obětí, jež přinášet Mi budou Moje děti“, III (187)
- Áron, Bůh svěruje jmenování velekněze Á-a Mojžíšovi, aby lid poznal Mojžíšovu pokoru, III (187)
- Áron byl odměněn úřadem velekněze za svůj postoj vůči odlévání zlatého býčka, III (187)
- Áron, za kněze zvolení Á-n a jeho dva synové, Mojžíš je poučuje o úřadu kněžském, III (187)
- Áron, osm součástí jeho velekněžského oděvu: plášť, kalhoty, turban, opasek, náprsník, efód, roucho a zlatý štítek, III (187)
- Áron, části jeho oděvu symbolizovaly kajicné usmíření za spáchání konkrétního hříchu, III (187)
- Áron, jeho velekněžský plášť uděloval usmíření za vraždu, III (187)
- Áron, jeho velekněžské kalhoty udělovaly usmíření za necudnost, III (187)
- Áron, jeho velekněžský turban uděloval usmíření za pýchu, III (187)
- Áron, jeho velekněžský opasek uděloval usmíření za krádež, III (187)
- Áron, jeho velekněžský náprsník uděloval usmíření za částečný rozsudek, III (187)
- Áron, jeho velekněžský efód uděloval usmíření za modloslužebnictví, III (187)
- Áron, jeho velekněžské zvonky na rouchu udělovaly usmíření za pomluvu, III (187)
- Áron, jeho velekněžský zlatý štítek uděloval usmíření za drzost, III (187)
- Áron, dvanáct nádob oleje stačí k pomazání svatostánku, Á-a, jeho synů a všech jejich nástupců až do časů Jósijášových, III (198)
- Áron, zázrak se dvěma kapkami posvátného oleje, jež ulpěly na Á-ových vousech, III (198–199)
- Áron, Bůh pověřuje Mojžíše jmenováním Á-a veleknězem, III (201–202)
- Áron, Mojžíš jej nabádá, aby skrze oběť zavřel Satanovi ústa, III (202)
- Áron musí jako smírčí oběť obětovat býčka, aby Izraeli bylo odpuštěno a aby sám neztratil nárok na úřad velekněze, III (202)
- Áron nemá dobrý pocit, když vidí rohy na oltáři, ale přinese smírčí oběť a požehná lidu, III (203)
- Áron, Šechina sestoupila až poté, co se s Mojžíšem modlili; nebeský oheň pak pozřel zápalnou oběť i obětovaný tuk, III (203)
- Áron, Michael jmenován veleknězem nebeské svatyně a ve stejné chvíli Á-n veleknězem pozemské svatyně, III (205)
- Áron, manžel Elišeby, se stal veleknězem, zatímco švagr Elišeby (Mojžíš) se stal králem, III (206)
- Áron, Nádab a Abihú byli hodnotní a zbožní; jejich smrt rmoutila nejen Á-a, ale i Boha, jenž se rmoutil pro Á-a, III (207)
- Áron se spokojil s vysvětlením Toho, Jehož milosrdenství je lepší než život; jeho rty chválily Boha zpěvem, III (208)
- Áron chválí Toho, Jehož milosrdenství je lepší než život; svými rty chválí Boha zpěvem, III (208)
- Áron, Mojžíš jej utěšuje tím, že jeho synové zemřeli, aby oslavili jméno Hospodinovo, III (208)
- Áron, Mojžíš jej utěšuje tím, že svatyně musela být posvěcena smrtí těch, kteří stáli poblíž, III (208)
- Áron nesl těžkou ránu osudu mlčky, bez reptání či hořekování, III (209)
- Áron byl za svůj postoj odměněn: Bůh jej oslovil přímo a naučil jej důležitému kněžskému právu, III (209)
- Áron se pohřbu Nádaba a Abihúa nemohl zúčastnit, neboť veleknězi je zapovězeno účastnit se pohřebního průvodu, III (209)
- Áron, Mojžíš z chyby nespravedlivě obviní Ítamara a Eleazara, Á-n zasáhne a Mojžíš uzná svůj omyl, III (209–210)
- Áron, Bůh se mu zjeví třikrát přímo, jinak jen zprostředkovaně přes Mojžíše, III (223)
- Áron, podle tanajských pramenů se mu přímého zjevení nedostalo nikdy, III (223)

- Áron a jeho potomci prvního dne zasvěcování svatostánku odměnění Bohem, III (223–224)
- Áron, kněžské dary byly uschovány už od zjevení na Sínaji a předány byly Á-ovi prvního dne zasvěcování svatyně, III (224)
- Áron sám obstaral pozdvihování 22 000 lévijců, čímž prokázal mimořádnou sílu, III (225)
- Áron a jakýkoli velekněz musí při vstupu do svatyně na Den smíření zachovávat symbolické ceremonie, III (227–228)
- Áron, jeho zármutek nad skolem synů vystřídá téhož dne radost z přímého zjevení Božího, III (228)
- Áron a jeho synové mají zakázáno pít před vstupem do svatostánku víno nebo silné nápoje, III (228)
- Áron poctěn výsadou zapálení kahánků svícnu ve svatyni, III (229)
- Áron poctěn i tím, že přistě zapálí světla jeho potomci, Hasmonejci, III (230)
- Áron, jeho čest přetrvává navěky, protože světla Chanuky budou zářit navěky, III (230)
- Áron sice patřil ke kmeni Lévi, ale do soupisu Lévijců zařazen nebyl, III (237)
- Áron, když Bůh nařizoval sčítání Kehatovců, žádal si Á-a, ale v případě Geršónovců jej nezmiňoval, III (239)
- Áron přiděloval práce Kehatovcům, zatímco Mojžíš Geršónovcům a Meraríovcům, III (240)
- Áron necítil, že je pod jeho důstojnost odstraňovat popel z oltáře, III (240)
- Áron, na východě tábora přebývali Mojžíš, Á-n a synové Á-ovi, III (245)
- Áron a Mirjam očerňují Mojžíše, že nežije manželským životem se Sipurou z pýchy, III (265)
- Áron, hlas Boží dokázal současně oslovit Mojžíše, Á-a i Mirjam, žádný jiný hlas to nedokáže, III (266–267)
- Áron a Mirjam kráčeli za zvukem nebeského hlasu, až se jim Bůh zjevil ve sloupu oblakovém, III (267)
- Áron, Bůh učí Á-a a Mirjam neskákat do řeči, III (267)
- Áron, Bůh vysvětlí Mirjam a Á-ovi, že povýšil Mojžíše nad anděly, a nařídil mu, aby se zřekl manželského života, III (267)
- Áron, dokud s Á-em a Mirjam Bůh mluví, milosrdenství převažuje; když odstoupí, jsou oba stíženi malomocenstvím, III (268)
- Áron, jeho malomocenství odeznělo prakticky okamžitě, jakmile na svoji nemoc popatřil, III (268)
- Áron, jakmile se pokusil stejným postupem vyléčit sestru, Mirjamino malomocenství se pokaždé zhoršilo, III (268)
- Áron, podle jiné verze nebyl stížen malomocenstvím vůbec, jinak by nemohl vykonávat kněžské povinnosti, III (269)
- Áron byl nucen vyhledat Mojžíšovu pomoc, III (268–269)
- Áron, Kórach se vysmívá a říká, že Mojžíš není prorok a že Á-n není velekněz, III (297)
- Áron, Kórach si vymyslí příběh o tom, jak Mojžíš a Á-n ožebračili vdovu se dvěma dcerami, III (298–299)
- Áron, lid si stěžuje, že dary pro kněze či zákon o trásních nejsou ze Sínaje, ale že si je vymyslel Mojžíš a Á-n, III (299)
- Áron, Mojžíš lidu vysvětluje, že ten, kdo je proti Á-ovi, je zároveň proti Bohu, III (301)
- Áron, Mojžíš se od anděla smrti naučil obřadu s kadidelnicí proti smrti, vysílá Á-a na pomoc lidem, III (312)
- Áron vrazí andělu smrti pod nos kadidelnici, odvede ho do svatostánku, zamkne jej a lidé přestanou umírat, III (313)
- Áron, splatí dluh Mojžíšovi, jenž ze čtyř Áronových synů zachránil dva – rovněž se postavil mezi živé a mrtvé, III (313)
- Áron, o jeho kněžství se lid přesvědčí na základě Mojžíšova pokusu s holemi, III (313–314)
- Áron, Mojžíš naštipne z dřevěného trámu dvanáct holí, každý předák včetně Á-a si ji podepíše a položí před svatostánek, III (313)
- Áron, ukáže se, že na holi předáka kmene Lévi, Á-a, se do rána objeví Nevyslovitelné jméno, III (313–314)
- Áron, hůl Á-ova navíc přes noc rozkvetne a ráno již nese zralé mandle, III (314)
- Áron, Á-ovu hůl pak Mojžíš odnese ke schráně Boží, kde si hůl podrží květy a plody až do časů zkázy Chrámu, III (314)
- Áron, Á-ova hůl v čase zkázy Chrámu zázračně zmizí, najde ji až Eliáš a předá ji Mesiášovi, III (314)
- Áron, zpočátku lidé obviňují jen Mojžíše, ale postupně zahrnují výčitkami i jinak oblíbeného Á-a, III (316–317)
- Áron, trest pro Á-a tvrdší, neboť ten, jenž připojí se k věrolomníkovi, je stejně vinen jako věrolomník sám, III (321)
- Áron prokázal absolutní víru v Boží spravedlivost, neboť proti trestu nic nenamítal, III (321)
- Áron, jeho hřích spočíval v tom, že se nepokusil Mojžíšovi v pronesení zlostných slov zabránit, III (322)
- Áron, přebývat na hranici bezbožníka přináší pohromu: lid ztratí oblíbeného Á-a, III (323)
- Áron, pohřben na dvojité hoře Hór, III (323)
- Áron skonal čtyři měsíce po sestře Mirjam, Mojžíš jeden rok po sestře Mirjam, III (324)
- Áron, Bůh rozhodne během jediného měsíce o smrti tří pastýřů: Mirjam, Á-a a Mojžíše, III (324)
- Áron, Mojžíš dostává nelhký úkol: vystoupit s Eleazarem a Á-em na horu Hór, kde je Á-ovi souzeno zemřít, III (327)
- Áron, Bůh žádá Mojžíše, aby svlékl roucho Á-ovi, oblékl do něj Eleazara a připravil Á-a na smrt, III (327–328)
- Áron, Mojžíš, Eleazar a starší kráčejí jako obvykle spolu, ale Mojžíš změnil na Á-ovu počest pořadí, III (328)
- Áron, lid Izraele jej miluje víc než Mojžíše, III (329)
- Áron, od odlití zlatého telete se snaží hřích odčinit, III (329)
- Áron chodí dům od domu a kdykoli narazí na někoho, kdo neumí Šema, celé modlitbě jej naučí, III (329)
- Áron, jakmile narazí na někoho, kdo neví, jak se modlit, naučí jej to, III (329)
- Áron, jakmile narazí na někoho, kdo nepronikl do Tóry, zasvětlí jej do studia, III (329)
- Áron se snaží nastolit mír nejen mezi Bohem a člověkem, ale i mezi izraelskými lidmi navzájem, III (329)
- Áron, Mojžíš a Eleazar dorazí k úpatí hory s lidmi, ale pak vystoupí na vrchol sami, III (329)
- Áron, Mojžíš se mu snaží šetrně vysvětlit, proč mu musí svléknout roucho a obléci ho Eleazarovi, III (330)
- Áron, Mojžíš se mu pokouší naznačit, že zemře, a tak jej poprosí o pomoc s obtížnou pasáží z knihy Genesis, III (330)
- Áron pochopí, že zemře, náhle se zmenší a všichni lidé poznají, že se jeho život nachýlil ke konci, III (331)
- Áron, zázrak změny pořadí svlékání Á-ových rouch a zázrak jeho okamžitého oblečení do osmi rouch nebeských, III (331)
- Áron, jeho roucha nebeská = oblaky slávy, III (331)

- Áron následoval svého bratra jako Izák svého otce, jako „beránek vedený na porážku“, III (331)
 Áron, různé verze jeho zázračného svlékání a oblékání Eleazara, III (331–332)
 Áron říká Mojžíšovi: „Kéž bych byl na místě, na němž se nyní nacházím, už dřív“, III (332)
 Áron a Mojžíš nechají po převlečení Eleazara před jeskyní a dovnitř vstupují sami, III (332)
 Áron, jeho smrt stejně výjimečná jako smrt Mojžíše a Mirjam: polibkem Božím (ne rukou anděla smrti), III (332)
 Áron klidně ulehl na lože, Bůh přijal jeho duši a Mojžíš opustil jeskyni, která vzápětí zmizela, III (332–333)
 Áron, lidé neuvěří Mojžíšově a Eleazarově verzi Á-ovy smrti a chtějí Mojžíše a Eleazara ukamenovat, III (333)
 Áron, Mojžíš se pomodlí k Bohu a Bůh přikáže andělům ukázat lidem Á-ův katafalk, III (333)
 Áron, jeho katafalk se vznáší v povětří a andělé pějí za Árona žalmy, III (333)
 Áron, obřadu za Á-a se ujme sám Bůh a andělé, III (333–334)
 Áron, lidé chtějí napodobit Boha a anděly z hluboké upřímné lásky k Á-ovi, jehož ztráta je velmi zasáhne, III (334)
 Áron, oproti němu Mojžíš nebyl mezi lidem tak oblíbený, neboť vynášel spravedlivé soudy a býval přísný, III (334)
 Áron byl mírumilovný, šířil pokoj, miloval lidi a vedl je blíže k Tóře, III (334)
 Áron byl pokorný, i svévolníka pozdravil jako první a mnohé lidi odvrátil od nepravostí, III (334)
 Áron, hříšníci se styděli konat zlé skutky, neboť by se pak nedokázali podívat Áronovi do očí, III (334)
 Áron projevoval zájem a mnoho tisíc manželských svazků zachránil před rozpadem, III (335)
 Áron, na počest zachráněných manželství dávali lidé z vděčnosti svým synům jméno Á-n, III (335)
 Áron, pro Á-a truchlili muži i ženy, zatímco pro Mojžíše truchlili jen muži, III (335)
 Áron, popis Á-a jako ideálně laskavého a mírumilovného člověka, III (335)
 Áron, když velekněz Á-n zemřel, nechal Hospodin oblaky slávy zmizet, III (336)
 Áron, Amálek se dozví, že Á-n zemřel a oblaky slávy už Izrael nechrání: rozhodne se proti Izraeli vytáhnout, III (337)
 Áron, lid uspořádá obřad za Á-a v Moseře; proto se někdy mylně uvádí, že Á-n zemřel v Moseře, III (339)
 Áron, když po jeho smrti oblaky slávy zmizely, lidé začali na slunci trpět, III (340)
 Áron zemřel v měsíci avu, válka proti Síchonovi probíhala v měsíci následujícím, v elulu, III (346)
 Áron, Arad poražen v měsíci avu, krátce po skonu Á-ově, III (346)
 Áron, na hoře Nebó bez hříchu zemřeli tři proroci, *neviim* (Mojžíš, Á-n a Mirjam), III (449)
 Áron, popis jeho bezbolestné smrti na hoře Hóru, III (450)
 Áron, pod dojmem bratrovy pokojné smrti Mojžíš vydechne: „Požehnán jest člověk, jenž zemře takovou smrtí“, III (450)
 Áron, Mojžíš spatří v nebi Mesiáše, syna Davidova, a bratra Á-a v rouchu velekněze, III (451)
 Áron bratra upozorňuje, že k Šechině může vystoupit jen ten, kdo napřed ochutnal smrt, III (451)
 Áron a Mesiáš vítají Mojžíše slovy: „Požehnaný, jenž přichází ve Jménu Hospodinově“, III (451)
 Áron, Mojžíš říká Jozuovi: „Poneseš břemeno, jež se ukázalo příliš těžkým pro tři“ (Mojžíše, Á-a a Mirjam), III (455)
 Áron, Mojžíšovo požehnaní pro kmen Lévi začíná oslavením předáka kmene, Á-a, III (461–462)
 Áron, Bůh považuje Samuela za rovného Mojžíšovi a Á-ovi, IV (116, 116)
 Áron, David píše na sedm kamenů jména Davida, Abrahama, Izáka, Jákoba, Mojžíše, Á-a a Všemohoucího, IV (142)
 Áron, červi se nedotknou těl tří patriarchů, Á-a, Mojžíše, Mirjam, Benjamína a Davida, IV (181)
 Áron, velekněz Sádok byl velký jako Á-n, neboť stejně jako on dokázal ukončit morovou ránu modlitbami, IV (194)
 Áron, sedm ramen vlevo: vyobrazení sedmi zbožných: Kehata, Amráma, Mojžíše, Á-a, Eldada, Médada a proroka Chúra, IV (230)
 Áron, pět zbožných od začátku do konce: Abraham, Mojžíš, Á-n, Chizkijáš a Ezdráš, IV (353)

ÁRON a jeho synové

- Áron a jeho synové, viz též *Nádab a Abihú, Eleazar a Ítamar*
 Áron a jeho synové, Mojžíš poučil Árona, jeho syny, Eleazara a Ítamara, III (164)
 Áron a jeho synové, Mojžíš se vzdálil a poučení lidu se ujal Áron, po něm jeho synové a Eleazar a Ítamar a starší, III (164–165)
 Áron a jeho synové, dvanáct nádob oleje stačilo k pomazání jejich, svatostánku a všech nástupců až do časů Jósijášových, III (198)
 Áron a jeho synové a Sádok jako jediní pomazání kněží; jediní pomazání králové Saul, David, Jóaš a Jehóaš, III (199)
 Áron a jeho synové vysvěcení 23. dne měsíce adaru, III (199)
 Áron a jeho synové museli pobývat sedm dní izolováni v blízkosti svatostánku, III (199–200)
 Áron a jeho synové, vysvěcení kněží nejen pomazáním, ale také pobytem v ústraní po dobu sedmi dní, III (199–201)
 Áron a jeho synové, sedm dní v ústraní symbolizovalo sedm dní truchlení před Potopou, neboť po vysvěcení měli zemřít Á-ovi s-ové, III (201)
 Áron a jeho synové, Kehatovi synové měli nakonec zakázáno vstupovat do svatyně první, první museli být Á-n a j-o s-ové, III (239)
 Áron a jeho synové museli složit jednotlivé části svatyně, zakrýt schránku a zavolat Kehatovce, aby se ujali práce nosičů, III (239)
 Áron a jeho synové přebývali na východě tábora, stejně jako Mojžíš, III (245)
 Áron a jeho synové, Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Á-a, odvrátil rozhořčení Mé od dětí Izraele, říká Bůh, III (398)
 Áron a jeho synové, Bůh zdůrazňuje, že Pinchas je vnukem modloslužebného kněze Jitra, ale i zbožného velekněze Á-a, III (398)
 Áron a jeho synové, Sádok byl pomazáním vysvěcen na kněze (stejně jako Áron a jeho synové), IV (100)

ARPAKŠAD VÍZ ARPAKŠÁD

ARPAKŠÁD (אַרְפַּכְשָׁד)

- Arpakšád, Šém, Šelach a Heber jako jediní zbožní potomci Noemovi, I (319)

Arpakšád, není zahrnut do seznamu 70 potomků Noemových, I (319)

Arpakšád, jeho zbožnost, I (319)

Arpakšád, Šém byl prorok a věděl, že Izraelci vzejdou z rodu A-ova, i když byl Élam jeho prvorozeným synem, IV (503)

ARTAKIFA (אַרְעָא תְּקִיפָא)

Artakifa, jeden z andělů, I (253)

ARTAXERXES (hebr. אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא)

Artaxerxes viz *Artachšasta*

Artaxerxes, jedno z Dareiových jmen, stejně jako Kýros, IV (471)

Artaxerxes, všichni perští králové se nazývali A-s, אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא, IV (471, 499)

Artaxerxes, Josephus nepoužívá jméno Achašveroš, ale (stejně jako *Septuaginta*) A-s, IV (499)

Artaxerxes, Josephus dodává, že pod jménem A-s byl znám Řekům, ale jeho skutečné jméno bylo Kýros, IV (499)

Artaxerxes, opravný edikt čerpá z *Výnosu Artaxerxova ohledně Židů*, obsaženého v *Přídavcích k Ester* (E), IV (578–579)

ARTACHŠASTA (אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא)

Artachšasta, Artaxerxovo hebrejské jméno, IV (471)

Artachšasta, perský král, Ezdráš nezemřel ve Svaté zemi, ale v perském Chúzistánu, když šel ke králi A-ovi, IV (492)

ARUCH (אַרֻּח)

Aruch jako jeden ze dvou andělů střežících knihy předabrahamovských autorů, I (247)

Aruch, knihy Adamovy, Šétovy, Enóšovy, Kénanovy, Mahalalelovy, Jeredovy a Henochovy střeží A-ch a P-ch, I (247)

arum viz rejstřík C

Aruzan viz *Achuzan*

ARVÁĎANÉ (אַרְוַדָּנֵי)

Arvád'ané, země jako dědictví dvanácti synům Jákobovým svěřena do dočasné správy A-ům, Semárcům a Chamá'anům, I (320)

ÁSA (אַסָּא)

Ása mylně použit (*Sota* 10a) místo Asáela, I (145)

Ása získá poklad pro Hebreje, neboť král Ása porazí Zeracha, etiopského krále, II (131)

Ása dá poklad králi Ben-hadadovi, aby zrušil spojeneckou smlouvu s Baešou, králem deseti kmenů, II (131)

Ása, důsledkem Davidovy kletby se Á-a musel při chůzi opírat o hůl, IV (193)

Ása, král judský, syn Abijášův, ukázal se jako hodnotnější panovník než jeho otec, IV (257)

Ása skoncoval s uctíváním ohybného boha Priápa, jemuž se oddávala jeho matka, IV (257)

Ása, za odměnu porazí Zeracha, etiopského krále, a získá zpět Šalomounův trůn, IV (257)

Ása získá také poklady, jež Šíšak vzal Ásovu dědečkovi a jež Zerach vzal Šíšakovi, IV (257)

Ása, Baeša, král izraelský, společně s Ben-hadadem, králem aramejským, zaútočili na Ásu, IV (257)

Ása se nepředloženě snažil Ben-hadada usmířit tím, že mu nabídl poklady, jež dočasně získal zpět, IV (257)

Ása projevil nevíru navzdory tomu, že Boží pomoc v konfliktu s Etiopci a Lúbim byla patrná, IV (257–258)

Ása, za nedůvěru v Boha byl stižen pakostnicí (dnou), IV (258)

Ása stižen pakostnicí proto, že ze všech mužů se právě on vyznačoval neobyčejnou silou v nohou, IV (258)

Ása, Bůh chtěl rozdělit zemi jen na 36 let, ale kvůli Ásovi zůstala rozdělena na Judsko a Izrael trvale, IV (258)

Ása, kdyby byl toho hoden, obdržel by panství nad celou zemí izraelskou, IV (258)

Ása, jeho matka se za své modlářské praktiky kála, a proto bylo její jméno změněno, IV (258)

Ása, změněno bylo i jméno otce jeho matky (byl jím zlovolný Abšalóm), IV (258)

Ása, voda potoka Kidrónu se proměnila v oheň a spálila modlu, kterou do potoka hodil Á-a, IV (258)

Ása, názor, podle něhož modly uctívala jeho babička, IV (258)

Ása doufal, že porazí nepřátele a bude je pronásledovat; jeho modlitba vyslyšena (2. *Paralipomenon* 14, 11–12), IV (259)

Ása, Azarjášova promluva k Á-ovi obsahuje prorocství: „Po dlouhá období zůstane Izrael bez pravého Boha“, IV (259)

Ása, jeho hbité nohy, totožný s Asáelem, IV (259)

Ása, sňatkem se svázal s domem Omrího a přispěl i ke stabilitě dynastie izraelské (Omří se zbavil Tibního), IV (259)

Ása, Bůh rozhodne, že potomci Á-ovi a Omrího zahynou současně, IV (259)

Ása zabít Jehúem, jenž byl přátelsky a příbuzensky svázán s Jóramem, jenž panoval v Samaří, IV (259)

Ása, následníci Omrího a Á-y dělali každý svým způsobem čest svým otcům, IV (259)

Ása, syn Á-ův, Jóšafat, byl nesmírně zámožný, IV (259)

Ása, jakmile Bůh rozhodl o trestu pro jeho potomky, Jóšafat už královské roucho neoblékl, IV (260)

Ása si učenců neváží, ale ožení se s dcerou proroka Chananiho; z jejich svazku vzejde Jóšafat, IV (260)

Ása, v měsíci sivanu byl etiopský král Zerach smeten ve válce s Á-ou, IV (534)

ASÁEL (אַשְׁדָּאֵל)

Asáel měl Adamovy hbité nohy, I (143)

Asáel, probodlo jej Abnérovo kopí, když hbitě běžel, I (143)

Asáel, Jóabův bratr, nadpřirozeně hbitý běžec: když běžel polem, nedotýkal se pšeničných klasů, IV (124)

Asáel usiloval Abnérovi o život a byl Abnérem zabit, IV (124)

Asáel, rána, kterou David utrpěl ztrátou A-a, se rovná ráně způsobené smrtí 19 mužů, jež Abnér zabil spolu s A-em, IV (125)

Asáel (Ása) měl hbité nohy, IV (259)

ASAF (אָסאַפּ)

Asaf, viz též *Asafova kniha* (rejstřík E)

Asaf, „otec lékařství“, rostlinné léčebné prostředky jsou zapsány v *Asafově knize*, I (321–322)

Asaf, lékařské znalosti oživeny v době Hippokrata, Dioskúrida Baalatského, Galéna Kaftórského a Žida Asafa, I (321, 321)

Asaf, žalmista, není jasné, zda je jeho otcem Kórach: tři různé názory (byl, nebyl, patřil do rodu), III (310)

Asaf, žalmista, totožný s Tochúem, pradědem Elkánovým, IV (91)

Asaf, Asaf ben Berekjáš, pomocník Šalomounův, známý jako „otec lékařství“, je s ním totožný, IV (235, 235)

ASAHIEL viz ASÁEL

ASDRUBAL viz AZDRÚBAL

ÁSEL (אַסַּל)

Ásel, prvorozený syn Á-ův Azríkam (עֲזַרְיָהוּ) je ztotožněn s Dóegem, IV (127)

ASENAT (אַסְנַת)

Asenat, z Dínina spojení se Šekemem se narodí A-t, jež se později stane ženou Josefovou, II (50)

Asenat, synové Jákobovi ji chtějí usmrtit, leč Jákob tomu zabrání, II (50)

Asenat, Jákob vyryje na kousek cínu Svaté jméno a pověsí ho děvčátku na krk, II (50)

Asenat, Jákob posadí děvčátko pod trnitý keř, ostružiník, a opustí ho, II (50)

Asenat, děvčátko zachrání anděl a odnese ho do Egypta, II (50)

Asenat, Potífar děvčátko adoptuje za vlastní, II (50, 54)

Asenat dává Josefovi amulet a Josef pochopí, že Asenat je dcerou domu Jákobova, II (50)

Asenat, v syrské legendě ji odnese do Egypta orel a položí ji na oltář jednoho egyptského chrámu, II (50)

Asenat, ve starých midrašických textech je považována za skutečnou biologickou dceru Potífarovu, II (51)

Asenat, Potífar byl tchánem Josefovým, protože A-t byla jeho (Potífarovou) adoptivní dcerou, II (54)

Asenat, Potífar byl tchánem Josefovým, protože byl otcem A-y (zmrzačen Gabrielem byl až později), II (54)

Asenat, Zulejčina astrologická předpověď se netýkala samotné Zulejky, ale její dcery, II (56)

Asenat se totiž za Josefa provdala a porodila mu dva syny, II (56)

Asenat jako skutečná, biologická dcera Potífarova, II (56, 171)

Asenat jako dcera Díny a Chamóra, Jákob její příběh vyryl na zlatou destičku a zavěsil ho děvčátku na krk, II (83)

Asenat, Potífar si přečetl její příběh na zlaté destičce a děvčátko adoptoval, II (83)

Asenat, písmeno *alef* v jejím jménu znamená Ón, město, v němž Potífar vykonával kněžský úřad, II (83)

Asenat, písmeno *samech* v jejím jménu znamená *setira*, skrytá (pro svou krásu nebyla ukazována na veřejnosti), II (83)

Asenat, písmeno *nun* v jejím jménu znamená *nohemet* (neboť prosila, aby byla zachráněna z domu Potífarova), II (83)

Asenat, písmeno *tav* v jejím jménu znamená *tama*, dokonalá (neboť proslula zbožností a dobrými skutky), II (83)

Asenat byla oním kojencem, jenž v okamžiku, kdy se Potífar chystal Josefa pověsit, dosvědčil Josefovou nevinu, II (83)

Asenat, Bůh ji za odměnu učinil matkou kmenů, jež počal Josef, II (83)

Asenat porodí Josefovi dva syny, kteří obdrží jména Manases a Efrajim, II (83)

Asenat, čtyři díly navíc obdrží Benjamín od Josefa, A-y, Efrajima a Manasese, II (102)

Asenat, stará se o umírajícího Jákoba, II (138)

Asenat říká Josefovi, že požehnání spravedlivého má stejnou váhu jako požehnání Šechiny, II (138)

Asenat vybízí Josefa, aby Jákobovi přivedl k požehnání oba své syny, II (138)

Asenat, Šekem náležel Josefovi ze zákona, neboť A-t byla dcerou Díny (majitelky) a manželkou Josefovou, II (144)

Asenat, truchlí pro Jákoba, 70 dní smutku, přichází s egyptskými ženami, II (155)

Asenat, zbožný Josef v ní získává zbožnou a věrnou pomocnici, II (171)

Asenat byla zteplá jako Sára, spanilá jako Rebeka a oslňující jako Ráchel, II (171)

Asenat, muži usilovali o její ruku již od jejích 18 let, II (171)

Asenat, oženit se s ní chtěl i faraónův prvorozený syn, ale faraón to odmítl, II (171–172)

Asenat všechny nabídky sňatku odmítala, II (172)

Asenat žila v ústraní v honosném paláci se sedmi pannami, jež se narodily ve stejnou dobu jako ona, II (172)

Asenat odmítá, když jí Potífar navrhuje vdát se za Josefa, II (172)

Asenat tvrdí, že Josef, kenaánský otrok, byl odsouzen za nepřístojnost do vězení, II (172)

Asenat říká otci, že se chce vdát za faraónova syna, budoucího vládce Egypta, II (172)

Asenat spatří z okna Josefa a je unesena jeho nadpozemskou krásou, II (172)

Asenat, Josef vyzve Boha, aby na Asenatu vylil Ducha svatého a učinil ji příslušnicí lidu Svého, II (173)

Asenat oblékla roucho žíněné, posypala si hlavu popelem a v slzách se modlila k Bohu, II (173)

Asenat se kaje sedm dní a sedm nocí, až osmého dne se jí zjeví anděl, II (173)

Asenat, anděl ji vyzve, aby znovu oblékla královský šat a pomazala se olejem života věčného, II (173)

Asenat, anděl jí vloží do úst pláštěv medu, který vytvořily včely z ráje, II (174)
 Asenat, její tělo pokvete jako věčné květy ráje, II (174)
 Asenat, její kosti budou vylučovat mizu jako cedry, II (174)
 Asenat, sedm jejích služebných bude jako sedm pilířů města útočištného, II (174)
 Asenat, anděl od ní stoupá na nebesa ve voze ohnivém, taženém čtyřmi ohnivými oři, II (174)
 Asenat, po konverzi se již nenazývá Asenat, ale Město útočištné, II (174)
 Asenat, Potífar a jeho žena uspořádají hostinu a faraón nasadí Asenatě a Josefovi zlatou korunu, II (174)
 Asenat, celý Egypt je povinen slavit sedm dní na počest Josefova sňatku, II (174)
 Asenat, Lévi jí ukázal místo v nebi, kde bude odpočívat na skále, obklopená diamantovou hradbou, II (175)
 Asenat žasne nad Jákobovou krásou a silou jeho paží, II (175, 178)
 Asenat, faraónův syn, uchvácen její krásou, spřádá plány, jak zavraždit Josefa, II (175)
 Asenat, Dan a Gád radí faraónovu synu překvapit A-t s 50 lučištníky ze zálohy, II (176)
 Asenat utíká, ale zastaví ji faraónův syn, následník trůnu, s 50 jezdci na koních, II (176)
 Asenat, Benjamín ji brání a trefí oblázkem faraónova syna do čela, II (176)
 Asenat se pomodlí k Bohu a synům Bilhy a Zilpy vypadnou meče z rukou, II (176)
 Asenat prosí Šimeóna, aby syny Bilhy a Zilpy ušetřil, II (176–177)
 Asenat, spis *Modlitba Asenaty (Fabula Josephi et Asenethae)* je zjevně židovského původu, II (177)
 Asenat, hebr. אסנת znamená „byl silný“; aram. אסנתא znamená „síla“ či „opevněné místo“, „citadela“, II (177)
 Asenat, její „med z ráje“ totožný s „manou nebeskou“, připravovanou anděly ve třetím nebi (v ráji), II (177)

aseret ha-dibrot viz *Desatero přikázání*

asketismus viz rejstřík E

ASKLÉPIOS viz rejstřík E

ASKOS (אסקוס)

Askos, jeden z obrů, podle Štěpána Byzantského byl zabit Hermem na místě, kde byl zabit Ábel, I (230)
 Askos, místo, kde byl zabit, se podle Štěpána Byzantského jmenuje Darmaskus, I (230)

ASMODAJ (אשמודא)

Asmodaj povstal ze spojení Šamdana a jeho manželky Naamy, Túbal-kainovy sestry, I (243, 284)
 Asmodaj, král démonů, společně s Lilit škrtí malé děti, I (243)
 Asmodaj, obyvatelé si šuškájí, že v hlavním městě Amálekovců vraždí ve velkém A-j, král démonů, IV (157)
 Asmodaj zapíchne do země prst a ze země vyskočí dvouhlavý Kainovec, který se nemůže vrátit domů, IV (203)
 Asmodaj, král potřebuje demony na práci; Belzebul přivede Šalomounovi nejprve Onoskelis a A-e, IV (222)
 Asmodaj, učenci nevědí, kde je šamir, ale tuší, že to bude vědět A-j, a popíší králi horu, na níž démon sídlí, IV (238)
 Asmodaj, na hoře se nachází studna, z níž A-j čerpá pitnou vodu, IV (238)
 Asmodaj denně studnu zapečetí (uzavírá obrovským kamenem), IV (238)
 Asmodaj denně cestuje na nebesa, kde se účastní diskusí nebeské akademie, IV (238)
 Asmodaj, když se denně vrací na zem, účastní se (neviditelný) debat pozemských domů učenosti, IV (239)
 Asmodaj, denně se napije vody, ale až tehdy, když zkontroluje neporušenost pečete studny, IV (239)
 Asmodaj = Asmodeus, aramejský původ tohoto jména, IV (239)
 Asmodaj a jeho rod patří mezi židovské demony (vznávají pravé náboženství a dodržují přikázání Tóry), IV (239)
 Asmodaj, Šalomoun vyslal Benajáše, syna Jójadova, aby A-e chytily, IV (239)
 Asmodaj, Benajáš odčerpá vodu ze studny, naplní ji vínem a čeká, až opilý A-j usne, IV (239)
 Asmodaj, Benajáš mu dá řetěz kolem krku, chráněný Jménem Božím, a A-j se nechá odvést, IV (239)
 Asmodaj, cestou k Šalomounovi se chová při mnoha příležitostech výstředně, IV (239–240)
 Asmodaj vysvětluje smysl svého podivného chování Šalomounovi a ukáže se jeho jasnozřivost a vševědoudnost, IV (240)
 Asmodaj prozradí Šalomounovi, že Bůh dal šamir andělovi moře, jenž ho svěřil slípce, IV (240)
 Asmodaj vysvětluje, že slípka musela složit přísahu, že bude o šamir pečovat jako o oko v hlavě, IV (240)
 Asmodaj říká, že slípka odnesla šamir do liduprázdných hor, rozpoltila šamirem skály a zasadila semena, IV (240)
 Asmodaj říká, že semena vzkličila a holé skály záhy obrostly a mohly být osídleny, IV (240)
 Asmodaj, Šalomoun díky němu získá šamir, ale demona si ponechá i po dokončení stavby Chrámu, IV (240)
 Asmodaj, když jednou král zapochybuje o velikosti démonů, A-j požádá o sundání řetězu a řekne si o prsten, IV (240)
 Asmodaj se dotkne křídly nebe a země, odhodí krále 100 parasangů za hradby Jeruzaléma a prohlásí se králem, IV (241)
 Asmodaj, když hodí kouzelný prsten do moře, spolkně ho ryba, v jejíchž útrobách ho najde Naama, IV (243)
 Asmodaj, když předstíral, že je král, nikomu nechtěl ukázat svoje nohy (poznalo by se, že je démon), IV (243)
 Asmodaj, jakmile spatřil Šalomouna s jeho prstenem, vzal nohy na ramena a zmizel, IV (244)
 Asmodaj, Šalomoun spatří jeho ohavnost, a proto u králova lože drželi každou noc udatní hrdinové lidu stráž, IV (244)

ASMODEUS viz *ASMODAJ*

ASTEHÓ (אשתה)

Astehó, Potífarova konkubína, II (58)

Asýrie (אשור), asyrský

Asýrie, asyrské písmo viz *asyrské čili kvadrátní písmo* (rejstřík E)

Asýrie, Egypťané a Etiopané, potomci Chámovi, zajati a-ým králem a nazí odvedeni do exilu, I (314)

Asýrie, A-ané, potomci Šémovi, jejich oděv zůstal na jejich tělech bez újmy i poté, co je anděl Boží v táboře spálil, I (314)

Asýrie, Nimrod emigroval do A-e, neboť se nechtěl podílet na stavbě věže, I (325)

Asýrie, Bůh tam dal Nimrodovi čtyři města, neboť Nimrod v Babylónii původně vlastnil čtyři města, I (325)

Asýrie, čtyři království, rabíny často zmiňována: A-e-Babylón, Médie-Persie, Makedonie-Řecko a Řím, I (379, 379)

Asýrie, Chizkijáš se modlil, aby Bůh vyhladil A-řany, zatímco bude spát: Bůh modlitbu vyslyšel (2. *Královská* 19, 35), IV (259)

Asýrie, do Pekachova království vpadne a-ský král, zabaví v Danu zlaté tele a odvede kmeny na východním břehu do zajetí, IV (354)

Asýrie, za Ozeáše odnesli A-ané druhé zlaté tele a odvedli do exilu také kmeny Ašer, Isachar, Zabulón a Neftalí, IV (354)

Asýrie, A-ané ponechali v rukou Izraelců jen osminu jejich vlastní země a většinu odvedli do exilu do Damašku, IV (354)

Asýrie, Hóšeův zbožný krok lidé nevyužijí, A-ané vpadnou do země potřetí a všichni lidé jsou odvedeni do exilu, IV (354)

Asýrie, chamtiví kněží z Bét-elu a Danu ukradli zlato zlatých telat, takže A-ané získali jen pozlacené modly, IV (354)

Asýrie, A-ané osídlí vysídlené Samaři (od deseti kmenů) pohanskými národy, jež přijmou pravé židovské náboženství, IV (355)

Asýrie, Chizkijáš je odměněn Bohem impozantním vítězstvím nad a-ským králem Sancheribem, IV (356)

Asýrie, Sancheribovo vojsko čítá 2,5 miliónu jezdců, 45 000 knížat, 80 000 vojáků v brnění a 60 000 vojáků s meči, IV (356)

Asýrie, Sancheribův tábor se táhl do vzdálenosti 400 parasangů, koně tvořili linii dlouhou 40 parasangů, IV (356)

Asýrie, Sancheribovo pravidlo vysídlit po dobytí země místní obyvatele: na zemi proto žádné původní obyvatelstvo není, IV (356)

Asýrie, Gabriel nechá z miliónů vojáků naživu jen Sancheríba, 2 jeho syny, Nebúkadnésara, jeho zetě, a Nebúzarádána, IV (357)

Asýrie, A-ané zahynuli ve chvíli, kdy jim Gabriel umožnil vyslechnout si „píseň nebešťanů“, IV (357)

Asýrie, duše A-anů byly spáleny, leč oděvy jejich zůstaly neporušeny, IV (357)

Asýrie, Ramael jako anděl, který zahubil a-skou armádu, IV (358)

Asýrie, když A-ané vpadli do Jeruzaléma, byli Izajáš a Chizkijáš v Chrámu, IV (358)

Asýrie, uprostřed A-anů vypukne požár: požře Sancheríba a jeho zástupy; „spálení“ však nelze chápat doslovně, IV (358)

Asýrie, Gabriel vyrazí A-anům dech, což znamená, že jim vezme duše, aniž poškodí těla, IV (359)

Asýrie, v rabínských pramenech není nic o tom, že by myši přes noc rozhlodaly A-anům luky a štíty, IV (359)

Asýrie, oděvy A-anů spáleny nebyly, což byla odměna za Šémův dobrý skutek (zakrytí otcovy nahoty), IV (359)

Asýrie, než porazil A-any, byl jimi Chizkijáš pohrdán jako „král, jemuž stačí k jídlu hrst zeleniny“, IV (362)

Asýrie, Chizkijáš oloupal z Chrámu zlato a poslal ho a-skému králi; za to potrestán chorobou odlupování kůže, IV (364)

Asýrie, ve 22. roce vlády přijdou A-ané, vsadí Menašeho do okovů a odvečou do Babylónu i s Micheášovou modlou, IV (377)

Asýrie, faraón žádá při tažení proti A-anům o průchod Palestinou, Jeremjáš doporučuje Jóšijášovi průchod umožnit, IV (382)

Asýrie, Jeremjáš připomíná Jóšijášovi Izajáše, jenž předvídal válku mezi A-i a Egyptem, IV (382)

Asýrie, Kýros a Dareios dobyli město Babylón; Kýros ovládl Chaldeu, Persii a A-i, Dareios ovládl Babylón a Médii, IV (467)

Asýrie, Židé přepsali Tóru po návratu z Babylónie písmeny „a-skými“, jež se používají dosud, IV (483)

Asýrie, Ezdráš byl původcem myšlenky přepsat Pentateuch „a-skými“ písmeny, IV (487)

AŠBEL (אשבל)

Ašbel, Benjamínův syn, II (103)

Ašbel, jeho bratři: Beker, Bela, Géra, Naamán, Échi, Róš, Mupím, Chupím a Ard, II (103)

Ašbel, jeho jméno odvozeno z toho, že Benjamínův bratr byl vzat od svého otce, II (103)

Ašbel, potomci Belovi a A-ovi patřili spolehlivě mezi bohabojné čeledě, II (186)

AŠDÓD (אשדוד)

Ašdód, Bůh seslal na město Pelištejců a zemi Ašdódu dyzenterii (úplavici), přinášející náhlou smrt, IV (102–103)

AŠER (אשר)

Ašer, Lea pojmenovala druhého Zilpina syna A-r, tj. „chvála“, neboť Lea byla pochválena, I (539)

Ašer, Lea cítí, že ji všichni budou chválit a blahoslavít a že i synové A-ovi budou velebit Boha, I (539)

Ašer žaluje na Rúbena bratrům, bratři se s Ašerem usmíří až ve chvíli, kdy se Rúben přizná, I (592)

Ašer, jeho první žena byla Adon, dcera Eflálova, vnuka Izmaelova, II (51)

Ašer, jeho žena Adon zemřela bezdětná, a tak se oženil podruhé, II (51)

Ašer, jeho druhá žena byla Hadora, dcera Abimaelova, vnuka Šémova, II (51)

Ašer, Hadora měla dceru z prvního manželství s Malkielem, která se jmenovala Serach, II (51)

Ašer, tříletá osiřelá Serach provázela Ašera a jeho manželku do Kenaánu, II (51)

Ašer, jeho dcera Search oznamuje Jákobovi, že je Josef naživu, II (120)

Ašer vyobcován, neboť jen on mohl dceři prozradit tajemství bratří Josefových, II (120)

Ašer, Jákob prorokuje o kráse žen kmene A-r, s nimiž se budou chtít oženit králové i velekněží, II (150)

Ašer se nazývá proto, neboť všechny pronárody nazývat budou Izrael „šťastným“, II (185)

Ašer, jeho vnuci se jmenovali Cheber a Malkiel, II (186)

Ašer, jeho vnuci plnili funkci „pomocníků“ králů a dědictví jejich obnášelo „královské lahůdky“, II (186)

Ašer zemřel ve věku 125 let, II (206)

Ašer říká, že Bůh dává lidem na vybranou ze dvou cest, ze dvou náklonností a ze dvou možných cílů, II (206)
 Ašer nabádá potomky, aby nebyli dvojakých tváří, neboť nelze usilovat o dobro a nepravost zároveň, II (206)
 Ašer nabádá potomky, aby se přimknuli k cestám dobra, neboť Bůh v nich má zálibení, II (206)
 Ašer vyřkl poslední slova a upadl do spánku sladkého a zemřel, II (206)
 Ašer, jeho potomci jej pohřbili v Chebrónu, II (206)
 Ašer, *Závěť Ašerova* sestává jen z parenetického materiálu, bez příměsi legendy, II (207)
 Ašer, jeho kamenem je chrysolit, pomáhající s trávením, činící majitele dobře živeným, robustním až tlustým, III (190)
 Ašer znamená „štěstí“, „šťastný osud“, vyjadřuje, jaké měl Izrael štěstí, když se stal lidem Bohem vyvoleným, III (219)

Ašer (kmen)

Ašer, kmen, Jákob prorokuje o kráse žen k-e A-r, s nimiž se budou chtít oženit králové i velekněží, II (150)
 Ašer, kmen, po soudcích (Danovcích) přicházejí s dary vykonavatelé spravedlnosti (A-ovci), III (219)
 Ašer, kmen, dary předáka k-e A-r se odkazovaly na poctu, jíž se Izraeli dostalo, III (219)
 Ašer, kmen, 130 šekelů těžká mísa od k-e A-r symbolizuje 130 pronárodů, jež Bůh zavrhl a zvolil si Izrael, III (219)
 Ašer, kmen, kropenka od k-e A-r váží 70 šekelů = 70 zbožných duší, z nichž sestával Izrael, když sestoupil do Egypta, III (219)
 Ašer, kmen, kropenka a mísa od k-e A-r s jemnou moukou, neboť všichni mohli mít Tóru, ale jen Izrael ji přijal, III (219)
 Ašer, kmen, zlatá desetišekelová pánvička s kadidlem = každý Izraelec je ochoten přijmout Desatero přikázání a Tóru, III (219)
 Ašer, kmen, tři oběti zápalné k-e A-r odpovídají třem korunám od Boha: koruně Tóry, koruně kněžství a koruně království, III (219)
 Ašer, kmen, kozlík od A-rovců jako smířící oběť odkazuje na korunu dobrých skutků, neboť pokání lze činit jen skrze ně, III (220)
 Ašer, kmen, pokojná oběť dvou kusů skotu od A-ovců odpovídá Tóře psané a Tóře ústní, III (220)
 Ašer, kmen, pokojná oběť 15 hlav bravu od A-ovců odpovídá třem patriarchům a dvanácti praotcům, neboť těchto 15 si Bůh vybral, III (220)
 Ašer, kmen, předák k-e A-r Pagiel, tj. „přímlovce“, jeho otec Okran, tj. „sklíčený“, III (234)
 Ašer, kmen, králové si brali krásné ženy k-e A-r za manželky, jež se „přimlouvaly“ za „sklíčené“ odsouzenec k smrti, III (234)
 Ašer, kmen, čtvrtá skupina: temná myšlenka (Dan), olej pro svícení (Ašer) a plnost požehnání (Neftalí), III (234–235)
 Ašer, kmen, ze severu přichází temnota (Dan), prosvětluje ji světlo k-e A-r a hojnost Božího kmene Neftalí, III (243)
 Ašer, kmen, Ašerova vlajka ohnivě červená, s obrázkem olivovníku (znamenitá kvalita olivového oleje kmene), III (246)
 Ašer, kmen, jako starší vybráni: Pašchúr, Šelomí, Samuel, Šalom, Šekanjáš, Abihú, III (259)
 Ašer, kmen, v Moseře padne pět formací kmene Benjamin a po jedné z kmene Šimeón, Gád a A-r, III (339)
 Ašer, kmen, jeho půda tak úrodná, že zásoboval celou pospolitost, III (466)
 Ašer, kmen, Mojžiš mu žehná bohatstvím oliv, aby celou jeho zemí proudily potoky oleje, III (466)
 Ašer, kmen, Mojžiš mu žehná, aby si jeho synové a dcery uchovávali půvab mládí do vysokého stáří, III (466)
 Ašer, kmen, los odhalí 665 hříšníků z k-e A-r, kteří přiznají ukrytí sedmi zlatých nymf pod horou Šekem, IV (38, 40)
 Ašer, kmen, na desátém drahokamu bylo jméno A-r, podobal se chrysolitu, IV (41)
 Ašer, kmen, za Ozeáše odnesli Asyřané druhé zlaté tele a odvedli do exilu i kmeny A-r, Isachar, Zabulón a Neftalí, IV (354)
 Ašer, kmen, synové Mojžišovi komunikovali s bratry k-ů Neftalí, Gád a A-r, kteří se usadili na březích Sambationu, IV (429)

AŠÉRA viz rejstřík C

AŠI (rav) viz rejstřík E

AŠŠÚRBANIPAL (אשורבניפל)

Aššurbanipal, viz *Osnapar*

AŠŮR (אשר nebo אשור)

Ašúr z *Genesis* 10, 11 není Ašúr z *Genesis* 10, 22, I (319)
 Ašúr, Abraham zbožností nadřazený Noemovi, Šémovi, Heberovi a A-ovi, I (352)
 Ašúr nebyl schopen žít mezi hříšníky, a tak odešel ze země, I (352)
 Ašúr odešel ze země kvůli stavbě Babylónské věže (omylem se tento skutek přisuzoval Nimrodovi), I (353)
 Ašúr nehodlal setrvat mezi zlovolnými stoupenci hříšného Nimroda, I (353), IV (333)
 Ašúr jako jeden ze sedmi zbožných mužů, kteří odmítli Jairovi uctívat Baala, IV (70)
 Ašúr, sedm zbožných odpůrců Jairových: Deúel, Abí Jisreel, Jekutiél, Šalom, A-r, Jónadab a Šemiel, IV (70)
 Ašúr, praotec lidu Ninive, odešel z rodné země a založil Ninive na počest Boží, IV (333)
 Ašúr ctil Boha, a proto ctil Bůh jeho, a dokonce i jeho potomky, IV (333)

AŠVERÓŠ (אשורוש)

Ašveróš, syn Anamův, král egyptský, I (376)
 Ašveróš, Rakaion Nemajetný na něho udělá velký dojem, I (376–377)
 Ašveróš udělá z Rakaiona prvního faraóna, I (377)

ATÁD viz *GOREN-ATÁD*

ATALJA (עתליה)

Atalja, zvyk zdravít se „Hospodin s vámi“ zanikl v její době, kdy bylo Hospodinovo jméno zapomenuto, IV (54)
 Atalja, osm davidovských panovníků zemřelo násilně: Jóram, Achazjáš, A-a, Jóaš, Amasjáš, Amón, Jóšijáš a Jójakím, IV (171)

Atalja, Jezabel je dcerou krále, manželkou krále a kromě A-i jedinou panující židovskou královnou v dějinách, IV (265)

Atalja, po Achazjášově smrti následuje hrůzovláda královny A-i, IV (342)

Atalja, Jóaš unikne jejímu meči, neboť je ukrýván ve velesvatyni Chrámu veleknězem Jójadou a jeho ženou Jóšebou, IV (342)

Atalja nemůže být jedním z osmi panovníků davidovské dynastie usmrčených mečem, neboť nebyla ani muž, ani Židovka, IV (465)

ATÁRA (עטרה)

Atára, nežidovská princezna, žena Jerachmeelova, jenž se s ní oženil pro slávu, IV (428)

Atarót viz rejstřík B

Atlantický oceán viz rejstřík B

ATRO (עטר)

Atro, královna Alfar'anit má s faraónem tři syny (A-o, Adíkam a Mórión) a dvě dcery (Bitja a Akúzit), II (284)

Atro, syn faraónův a královny Alfar'anit, II (284)

Atro byl prvorozený a idiot, II (284)

ATUNIEL (אתונאל)

Atuniel, Nataniel, Nathanel či Nathaniel, možná, že správně znělo jméno anděla ustanoveného nad ohněm Atuniel, IV (71)

Atuniel, v rámci rabínské angelologie byl nad ohněm ustanoven Gabriel, IV (71)

AUD (snad z Ehúd? אהוד)

Aud viz též Adód

Aud, midjánský kněz praktikující čarodějnictví, IV (66)

Aud přiměl slunce svítit uprostřed noci, čímž Izrael přesvědčil, že jsou midjánské modly mocnější než Bůh, IV (66)

Aud, Bůh propůjčuje falešným prorokům schopnost zastavit slunce a měsíc, aby testoval víru Izraele, IV (67)

Av bejt dín viz rejstřík C

AVA (עוה אוה)

Ava, pohané z A-y uctivali jako bohy psa a osla, IV (355)

AVRAHAM GAON viz rejstřík E

AVRAHAM viz ABRAHAM

AVTALJON viz rejstřík E

AZA (עזה)

Aza čili Azza, jeden z padlých andělů, I (251)

Aza a Azazel naučili lidi magii, jejímž prostřednictvím se lidé prohlásili pány nebeských sfér, I (251)

Aza, řešení otázky totožnosti dvojic padlých andělů Uza a Azael, A-a a Azael, Šemchazaj a Azazel, I (251)

Aza a Uza jsou zkrácené formy biblických jmen Jehoaza a Jehouza, I (251)

Aza, Uzi a Azael, nebo páry Aza a Azael nebo Uza a Azael, I (282)

Aza a Azazel, Bileám s nimi tráví sedm týdnů mezi exodem a Sínajem a snaží se dostat Izrael zpátky do Egypta, III (363)

Aza a Azael, orel ve službách Šalomounových našel místo, na němž byli přikováni padlí andělé Aza a Azael, IV (220)

Aza a Azael, orel odnese Šalomouna za Azou a Azaelem, kteří mu jsou nuceni zjevit nebeská tajemství, IV (220)

AZAEEL (עזיאל)

Azael, řešení otázky totožnosti dvojic padlých andělů Uza a A-l, Aza a A-l, Šemchazaj a Azazel, I (251)

Azael čili Azzael, jeden z padlých andělů, Aza, Uzi a Azael nebo páry Aza a Azael nebo Uza a Azael, I (282)

Azael a Aza, orel ve službách Šalomounových našel místo, na němž byli přikováni tito padlí andělé, IV (220)

Azael a Aza, orel odnese Šalomouna za nimi a andělé jsou nuceni zjevit mu nebeská tajemství, IV (220)

AZARJÁŠ (עזריה)

Azarjáš, Nebúkadnéšar, Zerubábel a andělé, služebníci Boží, II (209)

Azarjáš, jeho promluva k Ásovi obsahuje proctví: „Po dlouhá období zůstane Izrael bez pravého Boha“, IV (259)

Azarjáš, když se Uzijáš pokusí přinést obětiny na oltář, kněz A-š se mu v tom pokusí zabránit, IV (349)

Azarjáš, syn Sádokův, prorok, velekněz za časů Uzijášových, IV (349)

Azarjáš, hlavní kněz z 2. Paralipomenon 26, 20 ztotožněn s veleknězem Azarjášem z 1. Paralipomenon 5, 36, IV (349)

AZARJÁŠ (עזריה)

Azarjáš, viz také Daniel, jeho společníci

Azarjáš, Chananjáš a Míšael se odvolávají na statečnost žab v pekařských pecích, II (331)

Azarjáš, svět spočívá na třech sloupech (třech pilířích), jimiž jsou tři mladíci: Chananjáš, Míšael a A-š, III (310)

Azarjáš byl považován za služebníka Božího, ale sám si tak neříkal, III (429)

Azarjáš, šest zbožných, obdařených šesti duchovními dary: David, Daniel, Chananjáš, Míšael, A-š a Mesiáš, IV (57)

Azarjáš, Daniela a jeho druhy (Chananjáše, Míšaela a A-e) se pokoušelo zničit mnoho nepřátel, IV (441)

Azarjáš, Daniel musel být prorok, neboť někdy jsou za proroky považováni i Chananjáš, Míšael a A-š, IV (441–442)

Azarjáš, Daniel se nakonec stal svědkem uvržení svých tří druhů, Chananjáše, Míšaela a A-e, do pece ohnivě, IV (442)

- Azarjáš, Nebúkadnésarův voják zastihne Daniela a jeho tři druhy v domě studia, ale Bůh se postará, že je nezabije, IV (442)
- Azarjáš, Daniel a jeho tři druhové obvinění Nebúkadnésarem z necudnosti, IV (443)
- Azarjáš, Daniel a jeho tři druhové si zohaví příslušné tělesné partie a tak se zachrání před popravou, IV (443)
- Azarjáš, Daniel a jeho tři druhové jako eunuchové (neboť se vykastovali), IV (443)
- Azarjáš, Daniel a jeho tři druhové jako eunuchové (neboť z generace „vykastovali“ uctívání model), IV (443)
- Azarjáš, názor, že se modle nepoklonil ani Daniel, ani jeho tři druhové, ale Nebúkadnésar dal upálit jen jeho tři druhy, IV (445)
- Azarjáš, Nebúkadnésar učiní Daniela a jeho tři druhy (kteří jsou jeho příbuznými) panovníky nad svým královstvím, IV (445)
- Azarjáš, Chananjáš a Míšael zatvrzelým odmítáním klanět se modle nesmírně rozhněvají Nebúkadnésara, IV (445–446)
- Azarjáš, tři zbožní říkají králi: „Štěkej si jako pes, nafukuj se jako žoček na vodu a cvrkej si třeba jako kobylka“, IV (446)
- Azarjáš, Nebúkadnésar dá uvrhnout všechny tři svaté do ohnivé pece, z níž šlehají plameny 49 loktů vysoko, IV (446)
- Azarjáš, plameny pozřou čtyři pohanské národy, ale tři svatí mladíci se modlí k Bohu, IV (446)
- Azarjáš, Bůh, ač se mu andělé nabízejí, se rozhodne všechny tři zbožné mladíky zachránit sám, IV (447)
- Azarjáš, podle jiného názoru zachránil tři zbožné mladíky z pece ohnivé anděl Gabriel, IV (447)
- Azarjáš, Jurkami, anděl krupobití, nebyl vhodný pro záchranu třech zbožných z pece ohnivé, IV (447)
- Azarjáš, přijat Gabrielův návrh, že tři zbožné vysvobodí anděl ohně, který ochladí vnitřek pece na úkor vnější strany, IV (447)
- Azarjáš, další popisy záchrany tří zbožných z pece ohnivé, včetně popisu soutěže mezi Michaellem a Gabrielem, IV (447)
- Azarjáš, tři odsouzenci se dostaví k ohnivé peci v nejlepších šatech, neboť důsledně dodržují svoje povinnosti, IV (447)
- Azarjáš, tři odsouzenci pějí chvalozpěv a procházejí se v peci ohnivé s andělem Gabrielem, IV (448)
- Azarjáš, apokryfní *Modlitba A-ova a Píseň tří mužů v Přídavcích k Danielovi*, jež zahrnují *Septuaginta* a *Theodotion*, IV (448)
- Azarjáš, tři odsouzenci složili *Halel* (a nejspíš jim vypomáhal Gabriel), IV (448)
- Azarjáš, Gabriel sloužil třem odsouzeným, jako učedník slouží svému mistrovi, neboť „spravedliví jsou větší než andělé“, IV (448)
- Azarjáš, tři odsouzení svatí umožnili Gabrielovi vydržet v peci ohnivé, ne naopak, IV (448)
- Azarjáš, anděl ukazuje třem zachráněným, že mohou pec opustit, leč tito tři zbožní čekají, až jim k tomu dá svolení král, IV (450)
- Azarjáš, tři zachránění mladíci opustí Babylónii a v Palestině se připojí ke svému příteli, veleknězi Jóšuoovi, IV (450)
- Azarjáš, podle jiného názoru zemřeli všichni tři zachránění krátce po opuštění pece ohnivé, IV (450)
- Azarjáš, podle jiného názoru zemřeli všichni tři zachránění vlivem „zlého oka“ a utopením v plivancích, IV (450)
- Azarjáš, tři svatí zachránění zemřeli בקר „nachlazením“, nikoli ברק „v plivancích“, IV (450)
- Azarjáš, tři svatí zachránění zemřeli nejčastější příčinou smrti, tedy jako všichni ostatní, IV (450)
- Azarjáš, prorok Ezechiel (k němuž je poslal Daniel) třem svatým radí uprchnout a odvolává se na svého učitele Izajáše, IV (450)
- Azarjáš, tři svatí mladíci odmítají Ezechiela uposlechnout a uprchnout, rozhodnutí zemřít mučednickou smrtí, IV (451)
- Azarjáš, obyčej přísahat při Jménu Toho, jež podpírá svět prostřednictvím tří pilířů: A-e, Chananjáše a Míšaela, IV (451)
- Azarjáš, Danielův život zachráněn modlitbami jeho tří druhů, Chananjáše, Míšaela a A-e, IV (475)
- Azarjáš, Ezdráš, Mordokaj, Zerubábel, Nehemjáš, Jóšua a tři Danielovi druhové byli členy Velkého shromáždění, IV (494)
- Azarjáš, Chananjáš a Míšael, členové Velké synagogy, za jejich časů vymýcena z Izraele touha po modloslužbě, IV (495)
- Azarjáš, Chananjáš a Míšael se na dvoře Nebúkadnésarově stravovali vegetariánsky, IV (521)
- Azarjáš, Zereš Hamanovi říká, že nemůže zvítězit nad potomkem nebo příbuzným Chananjáše, Míšaela a A-e, IV (572)

AZAZEEL viz AZÁZEL

AZAZEL viz AZÁZEL

AZÁZEL (עֶזְרָאֵל)

- Azázel, jeho podoba popisována jako hadí, s lidskýma rukama a nohama a dvanácti křídly, I (210)
- Azázel a Aza naučili lidi magii, jejímž prostřednictvím se lidé prohlásili pány nebeských sfér, I (251)
- Azázel, řešení otázky totožnosti dvojice padlých andělů Uza a Azael, Aza a Azael, Šemchazaj a A-l, I (251)
- Azázel naučil člověka vyrábět válečné zbraně, meče, nože, štíty, ukázal mu kovy a jak s nimi pracovat, I (252)
- Azázel učil výrobě náramků a šperků, jak připravit růž na tváře, jak zkrášlovat oční víčka a jak se šňorit, I (252)
- Azázel, Refáel jej má svázat řetězy, svrhnout do jámy v poušti Dudael a zakrýt ostrými kameny a temnotou, I (280)
- Azázel má zůstat v jámě do soudného dne, kdy bude vržen do ohnivé jámy pekelné, I (280)
- Azázel přinesl lidem postupy zkujňování kovů a výroby šperků, aby jimi ženy mohly lákat muže, I (281)
- Azázel, na rozdíl od Šemchazaje se nekaje, I (282)
- Azázel zarytě setrval v hříchu a prostřednictvím smyslných lákadel sváděl lidi na scestí, I (282)
- Azázel, kvůli němu byli na Den smíření obětováni v Chrámu dva kozlové, jeden Bohu a jeden A-ovi, I (282)
- Azázel, kozel obětovaný A-ovi je na znamení, že A-l ponese hříchy Izraele, I (282)
- Azázel a Šemchazaj zavěšení mezi nebesa a zemi za trest Bohem, I (283)
- Azázel a Šemchazaj připoutání řetězy k „horám temnoty“, I (283)
- Azázel a Šemchazaj vyučují ty, kteří za nimi přijdou k „horám temnoty“, čarodějnictví, I (283)
- Azázel a Šemchazaj nejsou v četných textech označováni jako padlí andělé, I (283)
- Azázel chce Bohu dokázat, že kdyby mezi lidmi žil, nehřešil by, I (283)
- Azázel záhy podlehne náklonnosti ke zlému a stane se obětí Naamy, velmi krásné ženy, I (283)
- Azázel, za trest musel zůstat v poušti, I (283)
- Azázel, na Den smíření je do pouště – do jeho přibytku – vypouštěn kozel, I (283)

Azázel byl na počátku stvoření odpůrcem myšlenky, že by se Izraeli měly na Den smíření odpuštět hříchy, I (283)

Azázel, sedm týdnů mezi exodem a Sínajem tráví Bileám s Azou a A-em a snaží se dostat Izrael zpátky do Egypta, III (363)

AZDRÚBAL (אֲזַרְרָבָל)

Azdrúbal, Angiasův syn, velitelé Lukós a A-I se dají před Sefónem na útěk, II (165)

Azdrúbal po smrti otce Angiase pokračoval ve vleklé válce se zemí Kitejskou, II (167)

Azdrúbal prohrává ve válce s kitejským králem, Latínós si bere jeho dceru, II (167)

Azdrúbal, po jeho smrti nastupuje na trůn jeho mladší bratr Anibal, II (168)

AZIEL (עֲזִיֵּאל) jeden z pěti Ezdrášových písařů

Aziel, Ezdráš se uchýlí do ústraní s pěti zkušenými písaři; jsou to: Sarga, Dabria, Seleucia, Ethan a Aziel, IV (490, 491)

Aziel, Ezdrášova ústa se napijí a 40 dní se nezavrou, dokud písaři vše nezaznamenají, IV (490)

Aziel, písaři sepíší (zjevně kvadrátním písmem, jež neznali) 94 knih, IV (490)

AZKARIEL viz *AKRAZIEL*

AZRIJA (עֲזַרְיָה)

Azrija, v knize Jubileí teoforické ženské jméno Azrial, עֲזַרְיָאֵל, I (240)

AZRÍKAM (עֲזַרְיָקָם)

Azríkam, עֲזַרְיָקָם, prvorozený syn Áselův, ztotožněn s Dóegem, IV (127)

Azríkam, jako potomek Benjamínovce Saula, IV (127)

AZURA viz *ACURA*

B

BAAL viz rejstřík C

BA'AL ŠEM TOV viz rejstřík E

BAALBEK (בעל בכי nebo בעל בכ)

Baalbek, Šemajáš a Avtaljon byli králové B-u, IV (360)

Baalbek, Menaše obnovil město Baalbek, jež postavil Šalomoun, IV (376)

Baalbek, Micheášova modla měla svoje stanoviště v B-u, IV (377)

BAAL-HAMÓN (בעל העמון)

Baal-hamón, král Edómu, na trůn po něm nastoupil Hadad Edómský, II (168)

BAAL-CHANAN viz *BAAL-CHAMÓN*

BAAL-MEÓN (בעל מעון)

Baal-meón, město dobyté Izraelem, jeho jméno bylo změněno, aby neneslo jméno modly, III (424)

BAAL-PEÓR (בעל פעור)

Baal-peór, Balák vyvedl následujícího rána Bileáma na posvátná návrší Baalova, III (378)

Baal-peór, Balák ví, že zde stihne Izrael neštěstí, a předpokládá, že příčinou budou Bileámovy kletby, III (378)

BAAL-SEFÓN viz rejstřík C

BA'AL ŠEM TOV viz rejstřík E

BAAL-ZEBÚB viz rejstřík C

BAAL-ZEPHON viz *BAAL-SEFÓN*

Baara viz rejstřík B

Bábel (synonymum pro Babylón) viz *Babylón*

Babylón (město) a Babylónie (země) (בבל)

Babylón, Babylónská věž viz rejstřík C

Babylón, z jeho půdy získán materiál pro Adamův trup, I (135)

Babylón, B-ská nížina, mrtvolý utonuvších v Potopě do ní splaveny, aby posloužily jako hnojivo pro půdu, I (303)

Babylón, když tam zástupy došly, rozhodly se stavět z cihel věž, I (323)

Babylón, Abraham se snaží odradit hříšnou generaci Babylónské věže od stavby, I (324)

Babylón, Nimrod tam před emigrací vlastnil čtyři města, I (325)

Babylón, Nimrod dal knížatům a služebníkům peníze a se všemi odešel do B-u, I (344)

Babylón, Gabriel vezme Abrahama na ramena a odnese jej na Boží příkaz do B-u, I (344–345)

Babylón, Abraham zde hlásá jméno Boží a potkává svoje rodiče, I (345)

Babylón, jeho brány, jsou jimi myšleny brány města, nikoli země, I (345, 345)

- Babylón, čtyři království: Asýrie-B-n, Médie-Persie, Makedonie-Řecko a Řím – rabíny často zmiňována, I (379, 379)
- Babylón, osm království – čtyři diaspory: B-n-Chaldea, Médie-Persie, Makedonie-Řecko, Edóm (Řím) a Izmael (Arábie), I (379)
- Babylón, symbolem nadvlády B-u je tříletá jalovice, I (389)
- Babylón, jeho anděl zdolá 70 příček nebeského žebříku, I (523)
- Babylón, Jákob prorokuje zkázu království Iva (B-u), jež se podrobí lvu (Danielovi z kmene Juda), II (153)
- Babylón, symbol b-ského zajetí – zlatá hlava (zlato na stavbu svatostánku), III (172)
- Babylón, B-ňané jsou plni klamu a stejné je to i s mraky v jejich zemi, IV (174)
- Babylón, Aba Kolon se zasloužil o to, že chýše stály, a město bylo nazváno B-ský Řím, IV (195)
- Babylón a Řím, jejich ztotožnění, IV (195)
- Babylón, babylónský mýtus o vzniku města B-u připomíná židovskou legendu o založení Říma, IV (195)
- Babylón, dalším vlastníkem Šalomounova trůnu se stal Nebúkadnésar a odvezl ho z Egypta do B-ie, IV (232)
- Babylón, tři se vracejí na místo původu: poklady (do Egypta), Tóra (písmena z desek na nebesa) a Izrael (za exilu do B-u), IV (256)
- Babylón, pohané z B-u uctívali kvočnu, IV (355)
- Babylón, ve 22. roce Menašeho vlády přišli Asyřané, dali jej do okovů a odvěkli do B-u i s Micheášovou modlou, IV (377)
- Babylón, členové sanhedrinu spustí Jójakíma na řetězech z městské hradby Jeruzaléma a dole se jej chopí B-ané, IV (384)
- Babylón, Jójakín se sám vydá do rukou b-ských vůdců, ale B-ané dohodu nedodrží, IV (386)
- Babylón, B-ané deportují nejen Jójakína, ale i jeho matku a 10 000 židovských velmožů a velkých učenců, IV (386)
- Babylón, většina pramenů spojuje exil učenců s deportací Jójakína: odtud se odvíjí hegemonie b-ských Židů, IV (386)
- Babylón, naplnilo se proroctví: do B-ie byl Sidkijáš odveden jako zajatec, leč na vlastní oči zemi exilu nespatriil, IV (392)
- Babylón, Jeremjáš byl rovněž oslepen a odveden do B-u, aniž tuto zemi uviděl, jak předpověděl Ezechiel, IV (392)
- Babylón, Jeremjáš odsuzoval spojenectví s Egyptem, chtěl uzavřít mír s Nebúkadnésarem, IV (398)
- Babylón, Něko vypluje na pomoc Židům proti B-u, ale v Rudém moři vyplavou dávné mrtvolky Egyptanů, IV (398)
- Babylón, svobodní Židé zůstali na Pelatjášův návrh v B-u, IV (403)
- Babylón, všechny druhy se usadily v B-u (ryby přes propastnou tůň) a po propuštění lidu ze zajetí se do země vrátily, IV (404)
- Babylón, palmy šly do B-u 40 let před exilem, aby je Izrael v zajetí měl (sladké palmové ovoce = strava studentů Tóry), IV (404)
- Babylón, Abika metal kameny na B-any, ale propadl mezi vnější a vnitřní hradbu města Jeruzaléma, IV (405)
- Babylón, Mojžiš a Jeremjáš se vydají cestami zavalenými mrtvolami pro exulanty a dojdou až k řekám b-ským, IV (415)
- Babylón, když Nebúkadnésar dobyl Egypt, odešli s ním Jeremjáš a Báruk do b-ského exilu, IV (419)
- Babylón, Jeremjáš, Báruk a Ezechiel sestavili kalendář mimo Svatou zemi (v B-u), IV (419)
- Babylón, Báruk žil a zemřel v B-u, IV (419)
- Babylón, Bůh Jeremjášovi přikázal odejít do B-u a utěšit exulanty, zatímco Báruk zůstal se zbytkem lidu v Palestině, IV (419)
- Babylón, B-ané zavrhnou dcery jeruzalémské, drsně je srazi z vozů a nemilosrdně ženou přes bezvládná těla mrtvých, IV (424)
- Babylón, Edómci se zbaběle drželi za Nebúkadnésarem, ale když zvítězil, pobili Židy, kteří unikli meči B-anů, IV (426–427)
- Babylón, když se lévijci vzepřeli, začali je krvežízniví B-ané kosit po celých zástupech, IV (429)
- Babylón, B-ané jako „trpaslíci“, Nebúkadnésar jako „trpaslík“, IV (429, 429)
- Babylón, lidé, kteří se odmítli zřící smíšeného manželství, se nesměli vrátit ani do B-ie, a tak založili město Samař, IV (434)
- Babylón, s výjimkou městských bran bylo veškeré posvátné náčiní odvezeno do B-u, IV (435)
- Babylón, Bursif (= Borsipa) je podle Šabat 36a totožná s biblickým B-em, בּוּרְסִיפָא, IV (436)
- Babylón, Bárukův učedník Ezdráš zůstal po mistrově boku v B-ii, neboť učení bylo důležitější než stavba Chrámu, IV (438)
- Babylón, rabi Šelomo radí b-skému knížeti pokusit se nejprve vstoupit do hrobky Bárukovy a pak teprve Ezechielovy, IV (439)
- Babylón, b-ský mohamedánský kníže dá Bárukovo tělo přestěhovat do města, ale ani tažná zvířata daleko nedojdou, IV (439)
- Babylón, b-ský kníže dá Báruka na Šelomovu radu pohřbit na místě a nad hrobkou vybuduje akademii, IV (439–440)
- Babylón, pod dojmem zázraků se kníže odebere z B-u do Mekky, a nakonec konvertuje k židovskému náboženství, IV (440)
- Babylón, Daniel byl nejvýznačnějším členem b-ské diaspory, i když nebyl prorokem, IV (441)
- Babylón, Daniel je pověřen králem dopravit do B-ie krmivo pro dobytek a přivést prasata z Alexandrie, IV (444)
- Babylón, B-ané se domnívají, že Bůh má syna (ztotožnění B-n = Řím), IV (449)
- Babylón, tři zachránění mladíci opustí B-ii a v Palestině se připojí ke svému příteli, veleknězi Jóšuovi, IV (450)
- Babylón, Ezechiel v souvislosti s oživením mrtvých projeví malověrnost a je potrestán tím, že zemře v B-u, IV (454)
- Babylón, Chíramův palác jako reminiscence na budovu v B-u se sedmi věžemi, kterou popisuje Hérodotos, IV (459)
- Babylón, legenda, podle níž se Mesiáš narodí a vyrostе v Římě (= B-ii), IV (461)
- Babylón, Kýros a Dareios vytáhnou do války s B-ii s nebyvalou energií a Bůh jim zajistí vítězství, IV (467)
- Babylón, Kýros a Dareios dobyli město B-n; Kýros ovládl Chaldeu, Persii a Asýrii, Dareios ovládl B-n a Médii, IV (467)
- Babylón, podle Jeremjášova proroctví se na konci 70. roku panství B-anů vrátí Židé do Palestiny, IV (468)
- Babylón, králem Mosulu (= B-u) je samozřejmě Belšasar, IV (470)
- Babylón, když Kýros shledal, že b-ská města zejí prázdnotou, návrat do vlasti Židům zakázal, IV (471)
- Babylón, b-ští Židé zažívali tvrdý útlak ze strany mazdaistických kněží, kteří měli v Sásánovské říši nesmírnou moc, IV (472)
- Babylón, b-ští Židé považovali Římany za „menší zlo“, IV (472)
- Babylón, podle starých rabínských pramenů Daniel opustil B-n a odešel do Svaté země, kde také zemřel, IV (478)
- Babylón, své druhé jméno Nehemjáš dostal Zerubábel proto, že se narodil v B-u, IV (480)
- Babylón, Židé se řídili autoritou proroků, a tak se po návratu z B-ie vzdali psaní původními hebrejskými písmeny, IV (483)

Babylón, Židé přepsali Tóru po návratu z B-ie písmeny asyrskými, jež se používají dosud, IV (483)
 Babylón, Bůh přikázal Ezdrášovi zůstat v B-u do té doby, dokud bude Jóšua, syn Jósadakův, naživu, IV (484)
 Babylón, Tóra byla během dějin téměř zapomenuta třikrát; o oživení znalosti Tóry se vždy postaral B-an, IV (487)
 Babylón, Tóru zachránili B-ané: 1. Ezdráš, 2. Hilel a 3. rabi Chija (pomáhali mu jeho dva synové, Chizkijáš a Jehuda), IV (487)
 Babylón, Ezdráš založil synagogu v mezopotámském městě Raccia, když putoval z B-ie do Palestiny, IV (492)
 Babylón, krátce před Ezdrášovou smrtí srovnali Peršané se zemí B-n, IV (492)
 Babylón, dodnes tam je místo, kolem něhož žádné zvíře neprojde, pakliže se povrch nezasype trochou zeminy, IV (492)
 Babylón, podle středověké kroniky srovnali B-n se zemí Dareios a Kýros, IV (492)
 Babylón, trůn Šalomounův = symbol kosmocracie: zmocnila se ho všechna čtyři království (B-n, Médie, Řecko, Řím), IV (503)
 Babylón, po dobytí B-u Kýrem a Dareiem doprovodili Mordokaj, Daniel a ostatní b-ští Židé krále Kýra do Šúšanu, IV (518)

Babylónská věž viz rejstřík C

babylónské zajetí Izraele viz *chronologie babylónského zajetí Izraele* (rejstřík C)

BAEŠA (בעשא)

Baeša, Ása potřebuje, aby Ben-hadad zrušil spojeneckou smlouvu s B-ou, králem deseti kmenů, II (131)
 Baeša, hříšný král Izraele, popraví Achijášova současníka Šemajáše, IV (252)
 Baeša, král izraelský, společně s Ben-hadadem, králem aramejským, zaútočili na Ásu, IV (257)

Bagdád (בגדאד)

Bagdád, ostatní chrámové vybavení a náčiní ukryli v jedné věži v B-u lévijec Šimur a jeho přátelé, IV (435)
 Bagdád, ve skryši ve věži v B-u je sedmiramenný svícen z čistého zlata, každé rameno osázeno 26 perlami a 200 drahokamy, IV (435)
 Bagdád, ve skryši ve věži v B-u je 77 zlatých desek vnitřního i vnějšího obložení Chrámu (jež z ráje přinesl Šalomoun), IV (435)

bajky viz rejstřík E

BAKIEL (snad zkomolenina z ברקאל nebo בקיאל)

Bakiel jako otec Noemova bratra, I (297)
 Bakiel, v *Šétově evangeliu* je Noamzara, dcera Bakielova, ženou Noemovou, I (297)

BAKOL (בכל)

Bakol, jméno Abrahamovy dcery, I (454)

BILEÁM viz *BILEÁM*

BALADÁN (בלאדן)

Baladán, viz též *Meródak-baladán*
 Baladán jako babylonský král, IV (367)
 Baladán, Meródak-baladán zastupoval otce, jehož tvář se nyní podobala hlavě psi, IV (367)
 Baladán, psí tvář B-ova a vyobrazení psů na asyrsko-babylónských památkách ve společnosti Meródaka (Marduka), IV (367)

BALÁK (בלק)

Balák, jeho dcera Kozbí viz *Kozbí*
 Balák podle Josepha nevěděl, že Bůh Izraelcům zakázal vést válku proti Moábcům, III (359)
 Balák, jako Síchonův vazal byl známý pod jménem Súr, III (359)
 Balák, jmenoval se tak proto, že se rozhodl zahubit Izrael, III (359)
 Balák létal rychle jako pták, jen aby proklel Izrael, III (359)
 Balák, nazýván též syn Sipóruv, „ptačí syn“, III (359)
 Balák, moábský král, velký mág, jenž v čarodějných praktikách využíval zvláštní pomůcku, III (359)
 Balák vytvořil ptáka s běháky, trupem a hlavou ze zlata, křídly z bronzu a jazykem ptáka Jaduy, III (359)
 Balák umístil ptáka na sedm dní do okna, kam ve dne svítilo slunce a v noci měsíc, a obětoval mu oběti zápalné, III (359)
 Balák, když po týdnů píchl do jazyka ptáka Jaduy zlatou jehlou, začal mu zjevovat tajemství, III (359)
 Balák vycítil blízkost Izraele, když jednoho dne vyšlehl plamen a požel křídla jeho magického ptáka, III (359)
 Balák, jeho otec nemohl být král, neboť Moáb a Midján tvořily konfederaci; na trůně se střídali Moábec s Midjáncem, III (359)
 Balák, podle *Zoharu* byl vnukem Jitrovým a jediným Jitrovcem, který nekonvertoval k pravé víře Izraele, III (360)
 Balák, když Filón vykreslil Bileáma jako mistra umění augurů, možná ho zaměnil za Baláka, „ptačího syna“, III (360)
 Balák zakopal magickou směs z bylin a hlav štirů 1 500 loktů do země; tuto směs posléze našel David, III (360)
 Balák vysílá posly za Bileámem a žádá jej o pomoc proti Izraeli, III (365–366)
 Balák byl větší mág a věštec než Bileám, ale chyběl mu dar náležitýho pochopení, III (366)
 Balák věděl, že 24 000 Izraelců zahyne, ale neznal příčinu, a proto chtěl, aby Bileám Izraelce proklel, III (366)
 Balák, Bileám nenávidí Izraelce ještě víc než B-k, ale nepřijme posly, neboť se napřed musí dotázat Boha, III (367)
 Balák, různé názory na to, zda Bileám chtěl, či nechtěl přijmout B-ovo pozvání, III (368)
 Balák, Bileám ví, že bez Božího svolení nedocílí nic, ale B-k neustále naléhá a slibuje mu větší odměnu, III (368–369)
 Balák, Bileám jeho velmože odmítá, ale zároveň jim nedává jednoznačnou odpověď, III (369)
 Balák, Bůh nakonec Bileámovi dovolí odjet za B-em, ale s tím, že neudělá nic proti vůli Boží, III (369)

- Balák, Bůh Bileámovi řekl: „Běž s nimi. Vydáš se na cestu hříchu a i sám B-k se vydá vstříc vlastní záhubě, III (370)
 Balák, Bileám mu radí vztyčit sedm oltářů a na každém obětovat sedm býků a sedm beranů, III (378)
 Balák, navzdory slibům dal porazit pro Bileáma jen dobytče a ovci, III (378)
 Balák vyvedl následujícího rána Bileáma na posvátná návrší Baalova, III (378)
 Balák věděl, že v Baal-peóru stihne Izrael neštěstí, a předpokládal, že příčinou budou Bileámovy kletby, III (378)
 Balák, král B-k a mág Bileám: dva muži, z nichž jeden má nůž a neví, kam zasadit ránu, zatímco druhý ví, ale nemá nůž, III (379)
 Balák, Bileám jej obviní, že jen kvůli němu ztratil dar proroctví, III (381)
 Balák, Bileám mu vysvětluje, že nebýt Abrahama, kvůli němuž Bůh zachránil Lota, žádný B-k by nebyl, III (381)
 Balák odvede Bileáma na vrchol Pisgy a doufá, že odtamtud Bileám konečně Izrael prokleje, III (385)
 Balák věděl, že Pisga bude představovat pro Izrael neštěstí, a domníval se, že bude spočívat v kletbě Bileámově, III (385)
 Balák nevěděl, že podstatou onoho neštěstí na hoře Pisga bude až mnohem později Mojžíšova smrt, III (385)
 Balák je zklamaný, ale odvede Bileáma na vrcholek hory Peóru; doufá, že tím Boha potěší, III (387)
 Balák skrze své magické schopnosti zjistil, že na hoře Peóru stihne Izrael velké neštěstí, III (387)
 Balák doufá, že se o neštěstí Izraele postará Bileám svými kletbami, III (387)
 Balák neví, že neštěstí souviselo s Božím trestem za hřích Izraelců s dcerami moábskými, III (387)
 Balák podle targumu odvedl Bileáma na vrchol Peóru (Bamót-baalu) už na začátku, III (387)
 Balák, neúspěšný Bileám mu dá alespoň podlou radu, jak Izraelce svést k necudnosti a potažmo k modloslužebnictví, III (390)
 Balák, Bileám mu sdělí, že Bůh si hnusí necudnost, zatímco lid Izraele dychtí po lněných oděvech, III (390)
 Balák se dozví, že k nastražení pasti jsou nutné stany, staré ženy prodávající lněné oděvy a vlídné mladé prostitutky, III (390)
 Balák, v některých textech se מַרְיָנִים je použito i pro Moábce – Midjánci ztotožňování s Moábci, III (413)
 Balák, Filón také hovoří o Midjáncích, ačkoli Mojžíš vytáhl proti B-ovi, králi Moábu, III (413)
 Balák obětoval 42 obětí, a proto se Rút, vnučka jeho vnuka (syna?) Eglóna, stala pramáti davidovské dynastie, IV (51)
 Balák, David našel v propastné tůni džbán s kouzelnými bylinami, který tam zakopal B-k, IV (155)
 Balák, počet mužů zabitých medvědy po Elišově kletbě činil 42, stejně jako počet obětí B-ka, IV (324)

BALKIRA viz *BELCHIRA*

balzamování viz rejstřík C

bama viz rejstřík B

Bamót-baal (hora) viz rejstřík B

bar jochni viz rejstřík B

BAR KOCHBA viz rejstřík E

bara (בָּרָא)

bara, hebr. stvořit, tvořit z ničeho, viz *stvoření* (rejstřík B)

BÁRAK (בָּרַק)

- Bárák, šestou písni Izraele Bohu oslavili Debóra a Bárák porážku Sísery, III (45)
 Bárák, Bůh chce zbavit Izrael tyrana Sísery, a tak povolává Debóru a jejího muže B-a, IV (60)
 Bárák, Debóra dělala tlusté knoty do svíček, jež pak její muž B-k nosil do svatyně, IV (60)
 Bárák byl nazýván Lapidót („plamínek“), neboť nosil svíce do svatyně, IV (60)
 Bárák, jedno z jeho tří jmen znělo Lapidót, neboť vyráběl lampy pro svatyni v Šílu, IV (60)
 Bárák své jméno dostal proto, že jeho tvář zářila jako blesk, IV (60)
 Bárák se také jmenoval Michael – buď podle anděla Michaela, nebo pro svoji skromnost (מִיכָאֵל), IV (60)
 Bárák se také jmenoval Michael, neboť obdržel božské zjevení od anděla, IV (60)
 Bárák je v některých textech počítán mezi proroky, v jiných tomu tak není, IV (60)
 Bárák obsluhuje po Jozuově smrti starší; Bůh jej za oddanost odmění tím, že může pomáhat Debóře proti Sísеровi, IV (60)
 Bárák, Debóra pocházela z kmene Efrajim, B-k z kmene Neftalí, דְּבוּרָה מֵאֶפְרַיִם וּבָרַק מִנֶּפְתָּלַי, IV (61)
 Bárák, Bůh Debóře zjeví, že nad Síserou zvítězí jen ti, co jsou oddáni studiu Tóry, nebo ti, kteří jim pomáhají (B-k), IV (60)
 Bárák se ujme Síserova těla a pošle pro matku Síserovu, IV (65)
 Bárák a Debóra zpívají chvalozpěv, v němž děkují Bohu za záchranu Izraele z moci Síserovy, IV (66)
 Bárák a Debóra zhodnotí celé dějiny lidu Izraele od časů Abrahamových, IV (66)

BARAKEEL (בִּרְכָאֵל)

- Barakeel, Levi a Juda čtou nápis: „Loď tato a všechny poklady v ní uložené patří synovi Barakeelovu“, II (202)
 Barakeel, syn Búzův, Šúach, Naamat a Barakeel byli syny Búzovými, II (222)

BARAKEL viz *BARAKIEL*

BARAKIEL (בִּרְכֹּאֵל)

Barakiel, padlý anděl, učil lidi věštění z hvězd, I (252–253)

BARDIEL (בִּרְדִּיאֵל)

Bardiel, anděl krup, Metatronův majestát, nádhera a krása, jež z něho vyzařují, působí neodolatelně i na něho, I (270)

bareket viz rejstřík B

Bari (בָּאֲרִי)

Bari, lidé B-i nabízejí Nebúkadnéšarovi své svlečené otroky se slovy: „Mysleli jsme, že nazí muži ti působí zvláštní potěšení“, IV (425)

Bari, Bůh tamní obyvatele odměnil: navěky je obdařil krásou a neodolatelným půvabem, IV (426)

Bari, Jeremjáš pochodoval se zajatci přes B-i, IV (425–426)

BARISAT viz VARISAT

BARKIEL (בִּרְכִיֶּאל)

Barkiel, anděl blesků, Metatronův majestát, nádhera a krása, jež z něho vyzařují, působí neodolatelně i na něho, I (270)

BARNABÁŠ, SYN NEBÓŮV (בִּרְנָבִי בֶן נְבוּזַבְדַּנֶּשֶׁת)

Barnabáš, syn Nebóův, Karnabó כַּרְנָבֹו je možná zkomolené ברנבו, I (338)

Barnabáš, syn Nebóův, jako možné jméno otce Abrahamovy matky, I (338)

BARNABAZUS (בִּרְנַבְזוּס)

Barnabazus, židovský služebník Bigty a Tereše, prozradil plány svých pánů Mordokajovi, IV (526)

BAROKA (rabi) viz rejstřík E

BAROZAK (בִּרְזִיק)

Barozak, lokalizace jeho hrobu nedaleko hrobu Ezechielova, IV (440)

Barozak, zjeví se ve snu jednomu bezdětnému Židovi, IV (440)

Barozak se představí jako jeden ze spravedlivých velmožů, kteří byli odvedeni do zajetí s Jeremjášem, IV (440)

Barozak požádá bezdětného Žida o vybudování mauzolea a na oplátku mu požehná potomstvem, IV (440–441)

BARSA (בִּרְשָׁן)

Barsa, král Adulámu, pastýř Chíra seznámí Judu s B-ou, kenaánským králem Adulámu, II (43)

Barsa uspořádá na Judovu počest hostinu, na niž víno rozlévá králova dcera Bat-šúa, II (43)

Barsa, krále, otce své ženy Bat-šúy, Juda nazývá Šúa, II (193–194)

BARSAN viz BARSÁ

BÁRUK (בִּירוּךְ)

Báruk, jeho nesmrtelnost, I (170)

Báruk, mezi Rachabiny potomky patřil B-k a jeho otec Nerijáš, ale také Chanameel a Šalúm, Jeremjášův bratranec, IV (19)

Báruk, další autority považují za „první proroky“ Jeremjáše a B-a, IV (139)

Báruk, Bůh káže Jeremjášovi, B-ovi a dalším zbožným opustit Jeruzalém den před vpádem, jinak město zůstane nedobytné, IV (407)

Báruk, jeho bratr Serajáš byl posledním veleknězem Chrámu, IV (408)

Báruk, když Nebúkadnéšar dobyl Egypt, odešli s ním Jeremjáš a B-k do babylónského exilu, IV (419)

Báruk, Jeremjáš a Ezechiel sestavili kalendář mimo Svatou zemi (v Babylónu), IV (419)

Báruk žil a zemřel v Babylónu, IV (419)

Báruk, Bůh Jeremjášovi přikázal odejít do Babylónu a utěšit exulanty, zatímco B-k zůstal se zbytkem lidu v Palestině, IV (419)

Báruk byl dle židovské tradice jedním z těch, kteří vstoupili do ráje za života, IV (420)

Báruk, Ben Sira vysvětlí učitel, že B-k na pokyn Jeremjášův sestavil z hebrejských písmen *Pláč*, IV (421)

Báruk, orel ukáže Ebedmelekovi cestu k B-ovi, jenž napíše list pro Jeremjáše, IV (433)

Báruk, orel odnese B-ův list a několik fiků k židovskému pohřebišti, jež spravuje Jeremjáš, IV (433)

Báruk, orel zanesl Jeremjášovu odpověď B-ovi, IV (434)

Báruk vidí anděla sestupujícího do velesvatyně a odnášejícího veškeré chrámové vybavení, IV (434)

Báruk a Sidkijáš se postarali o posvátné hudební nástroje a ukryli je na místě, kde zůstanou až do příchodu Mesiáše, IV (435)

Báruk jako oddaný služebník Jeremjášův, IV (436)

Báruk, před příchodem nepřítele jej Bůh poslal pryč, neboť kdyby zůstal v Jeruzalémě, město by bylo nedobytné, IV (436, 437)

Báruk zdálky pozoruje anděly, jak sestupují a zapalují hradby a ukrývají chrámové náčiní, IV (436)

Báruk, Bůh mu ukáže celé budoucí dějiny lidstva až do příchodu Mesiáše, jenž ukončí soužení a nastolí radost, IV (436)

Báruk, Bůh mu prozradí, že jej před koncem času vezme ze země a že se tak nestane prostřednictvím jeho smrti, IV (436)

Báruk, otázka, zda byl, či nebyl prorokem, IV (436, 437)

Báruk se trápí, že neobdržel prorockého ducha jako ostatní učedníci, ale Bůh jej utěšuje, IV (436)

Báruk, podmínkou prorockých schopností je Svatá země (nebo alespoň začínat kariéru ve Svaté zemi), IV (436–437)

Báruk i Jeremjáš byli potomky Rachaby, pramatky osmi kněží (kteří byli zároveň proroci), IV (437)

Báruk, Rachab jako pramatka osmi kněží: Jeremjáše, Chilkijáše, Šalúma, Chanameela, B-a, Nerijáše, Machsejáše a Serajáše, IV (437)

Báruk, v apokalyptické a pseudepigrafické literatuře se předpokládá, že B-k byl prorokem a autorem tří prorockých knih, IV (437)

Báruk napsal knihy: 1) *Báruk*; 2) *Bárukova apokalypsa* (syrská); 3) *Bárukova apokalypsa* (řecká), IV (437)

Báruk, i podle rabinů patřil B-k mezi význačné zbožné, kteří nikdy neokusili smrt, IV (437)

- Báruk ztotožněn s Etiopanem (Kúšijcem) Ebedmelekem, IV (437)
 Báruk nazýván Etiopanem, tj. „černým“, antifrasticky (byl „bílým“ – zbožným – mužem na královském dvoře Sidkijášově), IV (437)
 Báruk, o Ebedmelekovi se výslovně říká, že vstoupil do ráje za života, IV (437)
 Báruk, v křesťanské legendě není nesmrtelným B-k, ale Jeremjáš, IV (437)
 Báruk sestavil seznam napomenutí lidem, kteří zůstali v Palestině, IV (437)
 Báruk poslal dva listy napomenutí exulantům: jeden devíti kmenům a polovině kmene, druhý dvěma kmenům a polovině kmene, IV (437–438)
 Báruk, jeho list určený devíti kmenům a polovině kmene odnesl adresátům orel, IV (438)
 Báruk, pět let po zkáze Chrámu napsal knihu *Báruk* (*Knihá Bárukova*) kajících modliteb a chvalozpěvů, IV (438, 438)
 Báruk, v den modliteb a pokání četl B-k svoji knihu králi Jekonjášovi (před jeho odvedením do zajetí) a všemu lidu, IV (438)
 Báruk uspořádá sbírku, která je i se stříbrnými nádobami Chrámu, jež dal zhotovit Sidkijáš, odeslána do Jeruzaléma, IV (438)
 Báruk prosí, aby velekněz Jójakím a jeho lidé věnovali toto jmění na bohoslužbu obětí zápalných, IV (438)
 Báruk prosí, aby se velekněz Jójakím a jeho lidé modlili se za krále Nebúkadnésara a jeho syna Belšasara, IV (438)
 Báruk vysvětluje, že jen tak bude exulantům zajištěn pokoj a štěstí pod babylónskou nadvládou, IV (438)
 Báruk, když hořekoval nad zkázou Jeruzaléma, vynesl jej anděl do sedmi nebi a všechno mu ukázal, IV (438)
 Báruk, popis B-ova nanebevzetí uveden ve spise *Bárukova apokalypsa*, IV (438, 438)
 Báruk, když Kýros dovolil Židům vrátit se do Palestiny, byl již B-k příliš starý, IV (438)
 Báruk, jeho učedník Ezdráš zůstal po mistrově boku v Babylónii, neboť učení bylo důležitější než stavba Chrámu, IV (438)
 Báruk, Ezdráš se vrátil do Palestiny až po mistrově smrti, aby s lidmi vybudoval druhý Chrám, IV (438)
 Báruk, rabi Šelomo radí babylónskému knížeti pokusit se nejprve vstoupit do hrobky B-ovy a pak teprve Ezechielovy, IV (439)
 Báruk, tvrzení, že byl učedníkem Ezechielovým, nelze chápat doslovně, IV (439)
 Báruk, otevření jeho hrobky bylo možné jen s pomocí Židů, kteří zahájili půst, IV (439)
 Báruk odpočíval na mramorovém katafalku a jeho tělo nejevilo žádné známky rozkladu, IV (439)
 Báruk, těla zbožných, jež nevykazují známky rozkladu: Mojžíše, Davida a B-a, IV (439–440, 439)
 Báruk, babylónský mohamedánský kníže dá jeho tělo přestěhovat do města, ale ani tažná zvířata daleko nedošla, IV (439)
 Báruk, babylónský kníže jej dá na Šelomovu radu pohřbit na místě a nad hrobkou vybuduje akademii, IV (439–440)
 Báruk, pod dojmem zázraků se mohamedánský kníže odebere do Mekky, a nakonec konvertuje k židovskému náboženství, IV (440)
 Báruk, poblíž jeho hrobu roste druh trávy s listy pokrytými zlatým prachem, jímž se hrob v noci identifikuje, IV (440)
 Báruk, 2 000 loktů od jeho hrobky leží hrobka Ezechielova, IV (440)
 Báruk, synagoga Ezechielova, Daniela, Ezdráše, B-a a mistrů Talmudu, IV (441)
 Báruk, synagogu Ezechielovu navštěvoval Daniel, Ezdráš, B-k a další velcí učenci, IV (441)
 Báruk, střed řetězce tradice tvoří Ezdráš a mužové Velké synagogy (B-k, učitel Ezdrášův, byl 20. od Mojžíše), IV (494)

BARZILAJ GILEÁDSKÝ (ברזלי גלעד)

- Barzilaj Gileádský, přítel Davidův v nouzi, proselyta, IV (170)
 Barzilaj vedl necudný způsob života a vyčerpal svoji sílu; když zestárl, nemohl se již radovat ze života, IV (170)
 Barzilaj, David se obával právě B-e a Šóbiho, a přesto to byli oni, kdo mu přišel pomoci, IV (170, 170)

BASEMATA (בשמה)

- Basemata, dcera Chetejce Elóna, I (511)
 Basemata, Ezau si v Seíru bere druhou ženu, Basematu, kterou nazývá Áda, I (511)
 Basemata, někteří autoři předpokládají, že Ezauovy ženy B-a a Machalata jsou jedna a táž osoba, I (516)
 Basemata, stejně jako třetí Ezauova žena, i předchozí měly dvě jména: Oholíbama-Jehúdita a a Áda-Basemata, I (516)

bastard, bastardi viz rejstřík B

Bášan viz rejstřík B

bat kol viz *nebeský hlas* (rejstřík B)

BAT-ŠEBA (בת־שבע)

- Bat-šeba jako jedna z 22 chrabřích žen, I (453), IV (196)
 Bat-šeba, jejím dědečkem je Davidův rádce Achítofel, IV (152)
 Bat-šeba, její děd si mylně myslí, že se stane králem, leč královských poct se dočká jeho vnučka, IV (153)
 Bat-šeba, Achítofel si myslí, že zločinem s ní ztratil David navždy milost Boží, IV (153)
 Bat-šeba, nebýt hříchu, jehož se s ní David dopustil, byl by schopen pokosit naráz 1 000 nepřátel, IV (160)
 Bat-šeba, David nebyl od přirozenosti schopen spáchat zlý čin, jehož se dopustil ve vztahu k ní, IV (165)
 Bat-šeba, dcera Elíamova, manželka Chetejce Urijáše, IV (165–166)
 Bat-šeba, když se Urijáš nevrátil z bitvy, byla ze zákona rozvedena (před bitvou obdržela obvyklý rozvodový list), IV (165–166)
 Bat-šeba byla navíc zaslíbena Božím rozhodnutím Davidovi již od samotného počátku, IV (166)
 Bat-šeba, David ji nejprve v důsledku lehkomyšlného rozhodnutí musel dát Urijášovi za pomoc s Goliášovým pancířem, IV (166)
 Bat-šeba, bylo jí souzeno stát se Davidovou manželkou od stvoření světa; leč král s ní spal, když ještě nebyla vyžralá, IV (166)
 Bat-šeba, incident s ní byl Božím trestem za Davidovo přílišné sebezpytování, neboť David si zkoušku vyprosil, IV (166)

- Bat-šeba, David vystřelí na ptáka (jímž je ve skutečnosti Satan) a šíp odkryje zástěnu, za níž si Bat-šeba rozčesává vlasy, IV (167)
 Bat-šeba, pohled na dívku vzbudí v Davidovi žádostivost, IV (167)
 Bat-šeba, lidé potřebovali k obětování klíče od Chrámu, jež měl Šalomoun pod polštářem, a tak ke králi vyslali Bat-šebu, IV (196)
 Bat-šeba pokárá syna Šalomouna za lenivost, IV (196)
 Bat-šeba se modlila k Bohu, aby jí dal syna učeného, obdařeného duchem proroctví, IV (196)
 Bat-šeba nazývá Šalomouna Lemúelem, vytýká synovi nestřídmost, pití vína a oplzlosti, IV (197)
 Bat-šeba prostřednictvím Ducha svatého předvíдалa, že se její syn (Šalomoun) stane nejmoudřejším z mužů, IV (197)
 Bat-šeba chce zabít tříletého Šalomouna, když kojeneček prohlásí: „ženská duše není těžší než hrst třisek“, IV (207–208)

BAT-ŠÚA (בַּת־שׁוּעַ)

- Bat-šúa, Barsa uspořádá na Judovu počest hostinu, na níž víno rozlévá králova dcera B-t š-a, II (43)
 Bat-šúa, Juda ví o zkaženosti pokolení Kenaánu, ale opojený vínem se s ní ožení, II (43, 193–194)
 Bat-šúa sprádá proti Erově manželce Tamar intriky, protože Tamar nebyla Kenaánka, II (43)
 Bat-šúa, Er se dá přesvědčit matkou, a tak jej Bůh zabije, II (43)
 Bat-šúa nesouhlasí ani s tím, že se Judův druhý syn Ónan ožení s Tamar, II (43)
 Bat-šúa, Ónan na radu otce spí s Tamar, leč dbá na radu matky a nepočne syna, a tak jej Bůh zabije také, II (43)
 Bat-šúa, Juda se rozhodne oženit svého třetího syna Šelu s Tamar, ale Bat-šúa to nedovolí, II (43)
 Bat-šúa vybere Šelovi v Judově nepřítomnosti jednu z dcer kenaánských, II (43)
 Bat-šúa, Juda i Bůh se na ni hněvají, a tak za podlost svou zemře rok po smrti svých prvních dvou synů, II (43–44)

BATARREL (בַּטְרִיאל)

- Batarrel, totožný s Matarelem, andělem deště, I (253)

BATUEL viz BETÚEL

bdellium viz rejstřík B

bedra viz rejstřík B

BEELZEOUL viz BAAL-ZEBÚB

BEELZEBUL viz BAAL-ZEBÚB

BEER (בֵּאֵר)

- Beer, Bileámův otec, Emorejci podporovaní Bileámem a jeho otcem B-em válčí proti Moábu a získají Chešbón, III (358)
 Beer, Bileám a jeho otec B-r pro Emorejce prokleli Moáb, takže utrpěl zdrcující porážku, III (358)

BEÉR (בְּעֵר)

- Beér, Ozeáš synem proroka a knížete Beéra, jenž byl později odveden jako zajatec Tiglat-pileserem, králem asyrským, IV (345)
 Beér, dvě jeho proroctví se nám dochovala Izajášovou zásluhou, IV (345)
 Beér zemřel v exilu, aby bezbožní exulanti mohli v čase vzkříšení povstat z mrtvých, IV (346)
 Beér, jeho proroctví sestávalo ze dvou veršů, jež byly později vloženy do pasáže knihy *Izajáš* 8, 19–20, IV (346)

Beer lachaj ro'i viz rejstřík B

Beer-šeba viz rejstřík B

Beerót viz rejstřík B

BECHER viz BEKER

Bejt Guvrin viz rejstřík B

Bejt ha-midraš viz rejstřík C

Bejt še'an (בֵּית שְׁאֵן)

- Bejt še'an, lněné oděvy vyráběné v B. š-u, III (391)
 Bejt še'an, u vchodu do stanů nabízely moábské stařeny Izraelcům lněné oděvy vyrobené v Bejt še'anu, III (391)

BEJTAK (בֵּית־אֶק)

- Bejtak, před jeho domem spáchali Benjamínovci zločin, podobný jednání obyvatel Sodomy před domem Lotovým, IV (85)
 Bejtak, ctihodný starý muž z kmene Lévi, IV (85, 86)
 Bejtak, muž z kmene Lévi nemůže přespat v Gibeji, a tak jde do Nóbu, kde mu nocleh poskytnete B-k, IV (86)
 Bejtak, *Pseudo-Filón* pochopil výraz בֵּית אֶק („dům Boží“), kde אֶק = אֱלֹהִים, jako jméno osoby: Bejtak „Bethak“, IV (99)

BEKER (בֶּכֶר)

- Beker, Benjamínův syn, II (103)
 Beker, jeho bratři: Bela, Ašbel, Géra, Naamán, Échi, Róš, Mupím, Chupím a Ard, II (103)
 Beker, jeho jméno znamená, že byl prvorozeným Benjamínovy matky, II (103)

BÉL (בֵּל)

- Bél, jeden ze sedmera knížat: Šamša, Belti, Nebó, Sín, Kevan, B-l a אַרְיִים (což neznámá Hermés), I (272)
 Bél, jde spíše o titul, v tomto případě v babylónském panteonu odpovídá Mardukovi a Jupiteru, I (272)

Bél, apokryfní spis *B-l a drak*, v němž se Daniel nepokloní Kýrově modle a vyzraje na lstivé B-ovy kněze, IV (463, 472–473)

Bél, v jiných spisech nabádá Daniela klanět se B-ovi Dareios, IV (473)

BÉL a drak viz rejstřík E

BÉL-ŠAR-USUR viz *BELŠASAR*

Bela (בלע)

Bela, král z Bely čili Sóaru patřil mezi pět bezbožných králů, I (380)

BELA (בלע)

Bela, první panovník v Edómu, mezi edómskými králi byli Bela, Jóbab a Chušam jedinými Edómci, I (600)

Bela, Bileám, Aramejec, se stal prvním edómským králem, nazývaným úředně Bela, I (600)

Bela jako Ezauovo příjmení, I (601)

Bela, syn Beórův, Angias ho pošle synům Ezauovým, II (161)

Bela, syn Beórův, synové Ezauovi si ho ustanovili jako svého krále, II (161)

Bela, syn Beórův, moudrý a odvážný, synové Ezauovi jej zahrnuli zlatem, stříbrem a drahokamy, II (161)

Bela, syn Beórův, vládl synům Ezauovým v blahobytu třicet let, zahynul až během tažení proti Josefovi, II (161)

BELA (בלע)

Bela, Benjamínův syn, II (103)

Bela, jeho bratři: Beker, Ašbel, Géra, Naamán, Échi, Róš, Mupím, Chupím a Ard, II (103)

Bela, jméno odvozeno z toho, že se Benjamínův bratr ztratil mezi pronárody, II (103)

Bela, potomci B-ovi a Ašbelovi patřili spolehlivě mezi bohobojné čeledě, II (186)

Bela, za zbožnost bylo jeho potomkům dovoleno sestávat ze dvou podčeledí, II (186)

Bela, jeho potomci se dělili na podčeleď Ardovců a Naamánovců, II (186–187)

BELACHORA viz *BELCHIRA*

BELCHIRA (בעלחרי nebo בעלחרא)

Belchira jako Samařan, který prozradil úkryt proroků, IV (374)

Belchira, falešný prorok žijící za časů krále Menašeho, potomek falešného proroka Sidkijáše, IV (374)

Belchira, nazývá se (patrně hanlivě) Belchira nebo Belachora (někdy Balkira), IV (374)

Belchira, nejspíš z výrazů בעל „pán“ a חרי či spíše חרא „ekrement“ a výrazu Belzebul (patrně = בעל זבול), IV (374)

Belchira, Kenaánek (správně však nejspíš Amónovec) Tóbijáš a Jan z Anatótu jako přívrženci B-ovi, IV (374)

Belchira, zatímco Menaše rozřezával Izajáše pilou vedví, B-a proroka obviňoval, IV (376)

Belchira, falešný prorok za Menašeho, synovec falešného proroka Sidkijáše, působícího za panování Achaba a Jezábel, IV (394)

BELIÁL (בליעל)

Beliál vchoval Jóchanana (což je vlastně Jannés) a bratra jeho (*Sádokovské fragmenty*), IV (224)

Beliál, v proslovu na hoře Semarájim nazval judský král Abijáš Achijáše Šíloského „synem B-ovým“, IV (256)

Beliál, Abijáš mluví o stoupencích Jarobeámových jako o „synech B-ových“ בני בליעל („muži bohaprázdní“), IV (257)

BÉLIAR (בליער)

Béliar, Izrael zůstane s Hospodinem ve světle, zatímco Egyptané s B-em ve tmě, II (179)

Béliar, Šimeón říká, že hřích smilstva je matkou všeho zla a vydává člověka napospas B-ovi, II (190)

Béliar, Lévi nabádá potomky, aby si vybrali světlo (zákony Hospodinovy), nebo tmu (skutky B-ovy), II (192)

Béliar, ani Isacharovi potomci nebudou dodržovat otcovy pokyny, opustí pole a budou následovat B-a, II (196)

Béliar, Dan přiznává, že byl pod vlivem B-ových duchů, ducha žárlivosti a pýchy a ducha hněvu, II (199)

Béliar je duch pokušitel, jehož moci nepodléhají skutky dobrého muže, II (208)

Béliar projevuje škodolibou zlobu, neboť tasí meč, aby zahubil ty, kteří jej poslouchají, II (208)

Béliar, Benjamín popisuje B-ův meč, jenž je matkou sedmi zel, II (208)

Béliar, jeho meč je matkou krveprolití, nepoctivosti, pomýlení, zajetí, hladovění, zděšení a zpusťování, II (208)

BELŠASAR (בלשאצר)

Belšasar, viz též *mené, mené, tekél ú-parsín* (rejstřík E)

Belšasar, potrestání v noci: Sodomité, Egyptané, Haman a B-r, I (411)

Belšasar, tři potomky Meródač-baladána – Nebúkadnésara, Evíl-merodaka a B-a – Bůh vyvolil za vládce světa, IV (367)

Belšasar, Báruk prosí, aby se velekněz Jójakím a jeho lidé modlili se za krále Nebúkadnésara a jeho syna B-a, IV (438)

Belšasar, Kýros a Dareios vytáhnou proti chaldejskému králi B-ovi, ale po vleklé válce Chaldejci zvítězí, IV (466)

Belšasar se rozhodne vítězství oslavit hostinou servírovanou v nádobách odnesených z jeruzalémského Chrámu, IV (466)

Belšasar, během hostiny anděl Boží napsal na stěnu červeným inkoustem hebrejskými písmeny aramejská slova, IV (466)

Belšasar je jediný, kdo anděla (jeho strašidelné prsty) vidí, a čte slova: „Mené, mené, tekél, ú-parsín“, IV (466)

Belšasar, zlověstný nápis (hrozné proroctví) na stěně vyloží králi Daniel, načež se hosté rozprchnou, IV (466)

Belšasar téže noci zavražděn starým služebníkem, jenž se znal s Danielem od časů Nebúkadnésarových, IV (466)

Belšasar, služebník se vydal s hlavou B-ovou ke Kýrovi a Dareiovi, IV (466)

Belšasar, ve starých rabínských pramenech Nebúkadnésar otcem Evíl-merodaka a Evíl-merodak otcem B-a, IV (467)

- Belšasar, podivné tvrzení, podle něhož se narodil onoho dne, kdy zemřel Gabina (גבִּינָא), syn Charsumův, IV (467)
- Belšasar, Merodak, otec Nebúkadnésarův, byl král, ale jeho tři potomci byli „kosmokratóři“, IV (467)
- Belšasar, tři synové Evíl-merodakovi: Regosar (רִיגֹסָר), Lebuzar Duk (לְבוּזָר דּוּק) a Nabar (נְבָאָר), což byl B-r, IV (467)
- Belšasar, Evíl-merodakův vnuk Lábaši-Marduk byl otcem Naboandelovým (Naboandelus = Belšasar), IV (467)
- Belšasar, historický Nabonid čili Nabú-na'id byl však נְבוּנָאִיד, přesněji Nabonid = Nebúkadnésar, jeho otec, IV (467–468)
- Belšasar, totožný s historickým Bél-šar-usurem, Nabonidovým synem, IV (468)
- Belšasar uspořádal hostinu, na níž byly znesvěceny posvátné nádoby Chrámu, v pátém roce své vlády, IV (468)
- Belšasar dá druhého dne svátku Pesach udělat z ječné mouky jemnější, než jaká se při přinášení omeru v Chrámu používá, IV (468)
- Belšasar si byl jist, že definitivně pominulo nebezpečí vyplnění Jeremjášova proctví, IV (468)
- Belšasar, podle Jeremjáše se na konci 70. roku panství Babylóňanů vrátí Židé do Palestiny, IV (468)
- Belšasar, Nebúkadnésar vládl 43 let, Evíl-merodak 23 let: k naplnění proctví zbývaly čtyři roky vlády Belšasarovy, IV (468)
- Belšasar, když uspořádal hostinu, nařídil nikoho nepouštět do paláce, ale sám nezpozorován vyšel ven, IV (468)
- Belšasar, když se vracel do paláce, marně strážcům brány (dveřníkům) vysvětloval, že je král, IV (468)
- Belšasar, dveřníky byli Kýros a Dareios, kteří krále Belšasara zabili, IV (468)
- Belšasar umíral na svá zranění celou noc (nebo noc a den), IV (468)
- Belšasar, královna, která povolala Daniela k výkladu nápisu, byla B-ova matka (nebo babička), IV (468)
- Belšasar zemřel tím, že mu spadl na hlavu víceramenný svícen, IV (469)
- Belšasar zemřel tím, že mu víceramenným svícнем rozbili hlavu vzbouřenci, jež vedli Kýros a Dareios, IV (469)
- Belšasar, bezprostředním nástupcem Nebúkadnésarovým Dareios, z otcovy strany Méd, z matčiny strany Peršan, IV (469)
- Belšasar, králem Mosulu (= Babylónu) je samozřejmě B-r, s nímž Kýros vedl válku, IV (470)
- Belšasar, jeho mudrci nápis na stěně nepřčetli, neboť šlo o písmo novoaramejské (tj. kvadrátní), IV (487–488)
- Belšasar, otec Vašti, jež byla tudíž choť krále, ale i královskou dcerou, IV (508)
- Belšasar, v noci, kdy byl B-r v paláci zavražděn, Vašti netušila, co se otci stalo, IV (508)
- Belšasar, když na trůn B-ův usedl Dareios Médský, Vašti se toho stala svědkem, IV (508)
- Belšasar, Dareiovi se zželí jeho dcery a dá Vašti za ženu svému synovi Achašveróšovi, IV (508)

BELTI (בִּלְטִי)

- Belti, jedno ze sedmera knížat: Šamša, B-i, Nebó, Sín, Kevan, Bél a אַרְיִים (což neznámá Hermés), I (272)
- Belti či Beltu je vlastně v babylónském panteonu titul hlavní bohyně Inanny, odpovídá tedy Venuši, I (272)
- Belti, pláč pro Belti(ho) během sedmi dní měsíce tevetu, IV (76)

BELZEBUB viz *BELZEBUL*

BELZEBUL viz rejstřík C

BEN (בֶּן)

- Ben, Šalomoun se také jmenoval B-n, protože stal se stavitelem Chrámu, IV (190)

BEN JAÍR (בֶּן יֵאִיר)

- Ben Jaír, Mordokaj nazýván Ben Jaír, protože „vnesl světlo do očí Izraele“, IV (517)

BEN KÍŠ (בֶּן קִישׁ)

- Ben Kíš, Mordokaj nazýván Ben Kíš, protože klepal na brány Božího milosrdenství, jež mu byly otevřeny, IV (517)

BEN ŠIMEÍ (בֶּן שִׁמְעִי)

- Ben Šimeí, Mordokaj nazýván Ben Šimeí, neboť Bůh vyslyšel jeho modlitbu, IV (517)

BEN NEC viz rejstřík B

BEN NEZ viz *BEN NEC*

BEN SIRA viz rejstřík E

BEN ZADUA' (בֶּן זָדוּעַ)

- Ben Zadua', první dvě rány zopakovali mágové s pomocí hlavního démona jménem B-n Z-a', II (334)

BEN-HADAD (בֶּן־הַדָּד)

- Ben-hadad, aramejský král, hebrejský král Ása mu předá poklad, II (131)
- Ben-hadad, Ása potřebuje, aby B-n h-d zrušil spojeneckou smlouvu s Baešou, králem 10 kmenů, II (131)
- Ben-hadad, od něho získávají poklad Amónovci, II (131)
- Ben-hadad, Baeša, král izraelský, společně s B-n h-em, králem aramejským, zaútočili na Ásu, IV (257)
- Ben-hadad, Ása se nepředloženě snažil B-n h-a usmířit tím, že mu nabídl poklady, jež dočasně získal zpět, IV (257)
- Ben-hadad, Bůh umožnil Achabovi zvítězit ve válce s Ben-hadadem, IV (261)
- Ben-hadad, Achab mu byl ochoten vydat prakticky cokoli, ne však Tóru, IV (261)
- Ben-hadad, Achab z toho důvodu osobně osedlal koně a vyrazil do bitvy s Aramejci (Syřany), IV (261–262)
- Ben-hadad, prorok Míkajáš však také Achaba varoval, aby s B-n h-em nejednal laskavě, IV (262)
- Ben-hadad, Bůh Achaba varuje, že nesmí nechat B-n h-a vyváznout, neboť jinak zemře místo něho, IV (262)
- Ben-hadad, Achab nakonec B-n h-a propustí, IV (262)

- Ben-hadad, Achab ctil svého nepřítele B-n h-a, a tak zabit byl ve válce vedené proti němu, IV (264)
 Ben-hadad, pohanský král poslal Elišovi dar v hodnotě všech pokladů Damašku, IV (332)
 Ben-hadad, když onemocněl, žádal proroka Hospodinova Elišu o vyjádření, jak jeho nemoc skončí, IV (332)
 Ben-hadad, na rozdíl od něj židovský král Achazjáš vyslal posly, aby se na jeho nemoc dotázali Baal-zebúba, IV (332)

BENAJÁŠ (בנייה nebo בנייה)

- Benajáš, Šalomoun vybidne B-e a B-š ke zděšení a zármutku lidu Izraele Jóaba popraví mečem, IV (194)
 Benajáš, Šalomoun posílá uvítat královnu ze Sáby krásného B-e, syna Jójadova, IV (215)
 Benajáš zavede královnu do skleněného paláce krále Šalomouna, IV (215)
 Benajáš, popis jeho krásy připomíná popis velekněze Šimeóna ze *Sírachovce* 50, 6, IV (216)
 Benajáš, Šalomoun vyslal B-e, syna Jójadova, aby Asmodaje chytil, IV (239)
 Benajáš, Šalomoun mu dává s sebou řetěz, prsten se Jménem Božím, chuchvalec vlny a měch vína, IV (239)
 Benajáš odčerpá vodu ze studny, naplní ji vínem a čeká, až opilý Asmodaj usne, IV (239)
 Benajáš dá Asmodajovi řetěz chráněný Jménem Božím kolem krku a Asmodaj se nechá odvést, IV (239)
 Benajáš vynikal na Šalomounově dvoře, v učenosti a zbožnosti se mu nikdo nevyrovnal za časů obou Chrámů, IV (245)
 Benajáš, ve funkci Šalomounova kancléře se těšil králově zvláštní přízni, IV (245)
 Benajáš byl často zván na šachová utkání s králem jako protihráč a Šalomoun vyhrával, IV (245)
 Benajáš jednou nad Šalomounem vyhraje v šachové partii podvodem (tajně vezme figurku), IV (245)
 Benajáš předsedá sanhedrinu a netuší, že jej chce Šalomoun vytrést, IV (245)
 Benajáš, Šalomoun využije dvou zlodějí a B-ovu nepoctivost odhalí; B-š se kaje a přiznává, IV (246)
 Benajáš, Peletejci s Keretejci pod jeho vedením tvořili sanhedrin, IV (246)
 Benajáš, názor, že není totožný se svým jmenovcem, vrchním velitelem Šalomounovy armády (*I. Královská* 2, 35), IV (246)
 Benajáš, Šalomounův generál, nebyl knězem (*I. Královská* 2, 34: kněz nesmí být popravčím), IV (246)
 Benajáš, představený sanhedrinu, knězem naopak byl, takže jde o shodu jmen, IV (246)
 Benajáš pověřen Šalomounem úkolem uzdravit těžce nemocného perského krále, jemuž může pomoci jen mléko lvice, IV (246)
 Benajáš denně předhazuje lvům jedno dítě, a tak nakonec úspěšně nadolí mléko lvice, IV (246–247)
 Benajáš, příběh lékaře, který perskému králi léčbu mlékem lvice doporučil a jehož orgány se hádaly o svrchovanost, IV (247)
 Benajáš, legenda o soupeření orgánů lidského těla někdy uváděna bez B-e a Šalomouna, IV (247)

Bené-berak (בני־ברק)

- Bené-berak, Haman jako potomek proselytů, jehož potomci učili Tóře v Bené-berak, IV (527)
 Bené-berak, možnost, že potomkem Hamanovým byl rabi Akiva, jenž vedl akademii v Bené-berak, IV (527)

Benevento (בנוונטו)

- Benevento, Turnós, král Beneventa, II (162)
 Benevento, lid země Kitejské odmítl druhého Janjina nápadníka, Turnóse, II (162)
 Benevento, Turnós vytáhl na Sardinii proti králi Lukósovi, Angiasovu bratrovi, II (162)

BENJAMÍN (בנימן)

- Benjamín, podle jednoho názoru měl při narození dvě sestřičky-dvojčata, I (535)
 Benjamín, Ráchel porodila B-a, jenž předčil očekávání: měl deset synů, zatímco Josef jen dva syny, I (543)
 Benjamín, deset synů Benjamínových + dva synové Josefovi = dvanáct kmenů, jež povila Ráchel, I (543)
 Benjamín, Bůh si přál, aby jej Ráchel porodila, a proto Ráchel zemřela s odkladem, I (549)
 Benjamín, Bůh oznamuje Jákobovi brzké narození B-a a obou synů Josefových, I (589), IV (275)
 Benjamín, Bůh oznamuje Jákobovi, že potomky B-ovými budou Saul a Íš-bóšet, I (589)
 Benjamín, Ráchel zemře ve věku 36 let při porodu druhého syna, B-a, „syna dnů“, I (590)
 Benjamín, Ráchel dvanáct let neporodí, pak se dvanáct dní postí a porodí B-a a jeho sestřičku-dvojče, I (590–591)
 Benjamín jako „syn jihu“, neboť byl jediným Jákobovým dítětem, jež se narodilo v Palestině, I (591)
 Benjamín jako „syn dnů“ (= בן ימים) je ironie: Jákob už byl starý, I (591)
 Benjamín, Šimeón a Rúbenův syn Chanók zaútočí s padesáti Jákobovými služebníky, I (595)
 Benjamín, v jeho deseti letech mu Jákob přivedl ženu jménem Machlija, dceru Arama, vnuka Terachova, II (51)
 Benjamín, Machlija mu porodila pět synů, II (51)
 Benjamín, v 18 letech si vzal druhou ženu, Arbat, dceru Zimrána, syna Abrahama a Ketúry, II (51)
 Benjamín, Arbat mu porodila rovněž pět synů, II (51)
 Benjamín, bratři se přiznávají Jákobovi, co udělali Josefovi, a sdělují mu, že tamní vládce chce vidět B-a, II (94)
 Benjamín, Jákob nechtěl vystavovat B-a nebezpečnostem cestování, II (95)
 Benjamín, Juda podrobně popisuje Jákobovi situaci v Egyptě a nezbytnost vzít s sebou do Egypta B-a, II (96)
 Benjamín, Jákob se pomodlí, aby vládce Egypta propustil Josefa, Šimeóna a B-a, II (97)
 Benjamín, Josef měl velkou radost, když před ním stanuli bratři i s B-em, II (100)
 Benjamín, Juda jej bere za ruku a představuje jej egyptskému místokráli, II (101)
 Benjamín se velice podobal své matce Ráchel, Josef mu žehná, II (101)
 Benjamín, Josef vysvětluje, že B-n bratra s sebou nemá, a proto bude sedět vedle něho, II (102)
 Benjamín, obdrží k hostině čtyři díly navíc: od Josefa, Asenaty, Efrajima a Manasese, II (102)

- Benjamín říká, že má bratra, o němž neví, co se s ním stalo, II (102)
- Benjamín říká, že má ženu a deset synů, jimž dal jména na památku po svém bratrovi, II (103)
- Benjamín, jeho synové: Bela, Beker, Ašbel, Géra, Naamán, Échi, Róš, Mupím, Chupím a Ard, II (103)
- Benjamín, Josef nepočal určených dvanáct synů, ale jen dva, a proto B-n počal deset synů, II (103)
- Benjamín, Josef mu podá astroláb, v němž se B-n Jákobovou zásluhou také vyzná, II (103)
- Benjamín podle astrolábu pozná, že egyptský místokrál je ve skutečnosti Josef, jeho ztracený bratr, II (103)
- Benjamín, Josef jej prosí, aby o tom, co ví, neřekl bratrům, a vyzradí mu svůj plán, II (103)
- Benjamín vypráví Josefovi, jak bratři namočili jeho šat do kůzlečí krve, II (104)
- Benjamín, Josef mu vypráví, jak jej Izmaelec bičoval, leč právě toho Izmaelce sežral lev, II (104)
- Benjamín se dohodne s Josefem na plánu, jak bratry vyzkoušet, II (104)
- Benjamín, Manases má za úkol najít stříbrnou číši, ukrytou v žoku B-ově, II (104)
- Benjamín, když Manases najde stříbrnou číši u něho, bratři se na něho rozzlobí, II (105)
- Benjamín, brání se tím, že je to stejně hanebné jako trik s kůzlečí krví, II (105)
- Benjamín, podle Filóna naopak bratři vůbec nepochybovali, že je Benjamín nevinný, II (105)
- Benjamín, bratři mu za potupu, kterou jim způsobil, buší do ramene, II (106)
- Benjamín, Bůh rozhodl, že Šechina bude dlít mezi rameny B-ovými, a nazval B-a Svým oblíbencem, II (106)
- Benjamín, proroctví o jedenácti hvězdách se naplnilo jen jednou, neboť jednou chyběl B-n, podruhé zase Šimeón, II (107)
- Benjamín, Josef se podivuje, proč by měli být trestáni všichni bratři, když se jejich zlého činu B-n neúčastnil, II (107)
- Benjamín, bratři chtějí ponechat B-a jeho osudu, ale Juda to nepřipouští, II (107)
- Benjamín, Josef jej žádá, aby přísahal a dokázal, že se kalichu ani nedotkl, II (114–115)
- Benjamín přísahá, že se nezúčastnil zločinu na Josefovi a že dal svým deseti synům jména na památku po Josefovi, II (115)
- Benjamín, Josef roní slzy na jeho rameni, neboť vidí, že oba Chrámy na jeho území budou zničeny, II (117)
- Benjamín rovněž pláče, neboť vidí zkázu svatyně v Šílu na území Josefově, II (117)
- Benjamín, Josef mu dá pět svátečních plášťů, neboť jeho potomek Mordokaj bude oděn do pěti královských rouch, II (118)
- Benjamín, 300 šekelů mělo – podobně jako ostatní Josefovy dary pro B-a – symbolický význam, II (118)
- Benjamín, Josef vyslal do Kenaánu jen deset oslů, neboť B-n zůstal v Egyptě, II (119)
- Benjamín, verze, podle níž se Josef dozvěděl o otcově nemoci od Bilhy nebo od B-a, II (138)
- Benjamín, jeho potomkem bude první a poslední panovník: Saul a Ester, II (152)
- Benjamín, anděl smrti si neodnesl duši Abrahama, Izáka, Jákoba, B-a, Mojžíše, Árona a Mirjam, II (154)
- Benjamín trefí oblázkem faraónova syna do čela, brání Asenatu, II (176)
- Benjamín, když se Asenat pomodlí k Bohu, synům Bilhy a Zilpy vypadnou meče z rukou, II (176)
- Benjamín, Lévi mu zabráni dorazit faraónova syna, omyje mu ránu a odveze faraónovi, II (177)
- Benjamín, faraónův syn na zranění, jež mu způsobil, nakonec zemře, II (177)
- Benjamín se nazývá proto, neboť Hospodin přísahal „pravou rukou“ Svou, že podpoří a utěší lid Svůj, II (185)
- Benjamín, potomci Belovi a Ašbelovi patřili spolehlivě mezi bohobojné čeledě, II (186)
- Benjamín, z deseti čeledí, jež povstaly z jeho deseti synů, pět zaniklo v Egyptě v důsledku bezbožného konání, II (186)
- Benjamín, Achíramovci, Šefúfamovci a Chúfamovci se za své hříchy káli, a tak jim byla změněna jména, II (186)
- Benjamín, jméno Échi změněno bylo na Achíram, neboť přervání svazků se „Vznešeným“ zahojeno bylo, II (186)
- Benjamín, jméno Mupím změněno bylo na Šefúfam, neboť příslušníci této čeledě „se trápili“ v pokání svém, II (186)
- Benjamín, jméno Chupím bylo změněno na Chúfam, neboť příslušníci této čeledě se „očistili“ od hříchů, II (186)
- Benjamín zemřel ve věku 125 let, II (207)
- Benjamín, jeho matka Ráchel při porodu zemřela, a tak jej kojila Bilha, II (207)
- Benjamín, jeho matka Ráchel se po narození Josefa dvanáct let modlila a dvanáct dní postila, pak se narodil B-n, II (207)
- Benjamín sděluje synům, jak si Josef vymyslel příběh o únosu kenaánským kupcem, jehož sežral lev, II (207)
- Benjamín vysvětluje, že Josef chtěl utajit zlý skutek bratrů před ním i před Jákobem, II (207)
- Benjamín nabádá děti, aby si vzaly příklad z Josefa, muže dobrého a čestného, II (207)
- Benjamín říká, že Josef zapíral dokonce i poté, co Bůh Jákobovi pravdu o bratrech vyjevil, II (207)
- Benjamín upozorňuje, že Béliar je duch pokušitel, jehož moci nepodléhají skutky dobrého muže, II (208)
- Benjamín říká, že Béliar projevuje škodolibou zlobu, neboť tasí meč, aby zahubil ty, kteří jej poslouchají, II (208)
- Benjamín popisuje Béliarův meč, jenž je matkou sedmi zel, II (208)
- Benjamín, 91 let po sestoupení do Egypta tajně vyneseny jeho kosti, pohřben v Chebrónu u nohou otců, II (208)
- Benjamín, dle chronologie je zřejmé, že žil jen 120 let, II (208)
- Benjamín, čtyři zbožní neposkvrnění: Amrák, B-n, Jišaj (otec Davidův) a Kileab (syn Davidův), II (243), IV (132, 133)
- Benjamín, jeho kamenem je jaspis, vyznačující se barvoměnou, III (190)
- Benjamín, svatostánek stál nejprve v Šílu, patřícím Josefovi, a pak v Jeruzalémě, patřícím B-ovi, III (218)
- Benjamín, Judův hřích spočíval v tom, že nesplnil slib a nepřivedl B-a zpět k otci, III (460)
- Benjamín, Jónatan byl prozrazen tím, že na náprsníku velekněze pohasl B-ův kámen, IV (112)
- Benjamín, červi se nedotknou těl tří patriarchů, Árona, Mojžíše, Mirjam, B-a a Davida, IV (181)
- Benjamín, Hegaj se choval jako Josef, jenž si hýčkal B-a (a B-n byl Esteřiným předkem), IV (521)
- Benjamín, Mordokaj vysvětluje, že je potomkem B-ovým, jenž se nikdy neklaněl smrtelníkům, IV (531)

Benjamín se transakce bratrů nezúčastnil, a proto se vykupiteli Izraele stali jeho potomci Mordokaj a Ester, IV (545)

Benjamín (kmen)

- Benjamín, kmen, Jákob mu žehná dvěma extrémě: prvním a posledním panovníkem: Saulem a Ester, II (152)
- Benjamín, kmen, Jákob mu žehná plody nejranějšími (oblast Jericha) a plody nejpозdnějšími (v oblasti Bét-elu), II (152)
- Benjamín, kmen, na jeho území je Chrám, II (152)
- Benjamín, kmen, B-n jako vlk rvoucí úlovek: Jákob tím minul soudce Ehúda, jenž porazil Eglóna, II (153)
- Benjamín, kmen, jako vlk rvoucí úlovek: Jákob měl na mysli Benjamínovce, kteří se zmocnili svých žen Istí a silou, II (153)
- Benjamín, kmen, Jákob prorokuje zkázu království vlka (Médie), jež se podrobí vlkovi, B-ovci Mordokajovi, II (153)
- Benjamín, kmen, měl by se radovat z kvalitního ječmene kmene Juda, II (153)
- Benjamín, kmen, na jeho kvalitním obilí by měl mít podíl kmen Juda, II (153)
- Benjamín, kmen, B-ovci předběhnou příslušníky kmene Juda a vrhnou se pro slávu Jména Božího do vln první, III (33)
- Benjamín, kmen, Bůh je za to odmění, neboť v jejich táboře bude sídlit Šechina, III (33)
- Benjamín, kmen, oblast s Chrámem byla určena B-ovcům; Jitrovým synům byla postoupena dočasně, III (90)
- Benjamín, kmen, Jitrovi potomci žili v Jerichu 480 let a po vybudování Chrámu předali zemi B-ovcům, III (90)
- Benjamín, kmen, svatostánek stál nejprve v Josefově Šílu, pak v Benjamínově Jeruzalémě; proto nyní obětoval Benjamín, III (218)
- Benjamín, kmen, 130 šekelů mísa od B-ovců: stoletý Jákob, když Ráchel povila B-a, a třicetiletý B-n, když sešel do Egypta, III (218)
- Benjamín, kmen, kropenka a mísa od B-ovců naplněny jemnou moukou: Josefova i B-ova země určeny pro svatostánek, III (218)
- Benjamín, kmen, kropenka od k-e B-n symbolizuje pohár, který Josef používal ke zjišťování postoje bratrů vůči B-ovi, III (218)
- Benjamín, kmen, zlatá desetišekelová kadidelnice (pánvička) naplněná kadidlem odpovídala deseti zbožným synům B-ovým, III (218)
- Benjamín, kmen, tři oběti zápalné (býček, beran a beránek) = tři chrámy v B-ově Jeruzalémě (třetí Chrám vybuduje Mesiáš), III (218)
- Benjamín, kmen, kozlík od B-ovců = smírčí oběť za hřích Heroda (vybudováním Chrámu se vykupoval za smrt učenců), III (218)
- Benjamín, kmen, oběť pokojná dvou kusů skotu k-em B-n odkazuje na dva zachránce Židů z kmene B-n (Mordokaje a Ester), III (218)
- Benjamín, kmen, oběť pokojná pěti hlav od každého ze tří druhů bravu: trojí uctění Benjamína a jeho rodu pěti dary, III (218)
- Benjamín, kmen, pět hlav každého ze tří druhů bravu = pět rouch dal Josef Benjamínovi = pět rouch dal Achašveroš Mordokajovi, III (218)
- Benjamín, kmen, předák k-e B-n Abídan, tj. „otec můj rozhodl“, jeho otec Gideóni, tj. „mocné zástupy“, III (233)
- Benjamín, kmen, Abídan a otec, jména znamenají, že Ráchel cítila, že při porodu syna zemře; nazvala jej „syn slabosti“, III (233)
- Benjamín, kmen, Jákob „rozhodl“, že syn nezemře mladý a že se bude jmenovat Benjamín, tj. „syn síly a dlouhého života“, III (233)
- Benjamín, kmen, třetí skupina: kmeny Efrajim, Manases a Benjamín, jež postupně všechny porazily Amáleka, III (234)
- Benjamín, kmen, nepřítelé budou bezbranní proti kmenům Efrajim, Manases a B-n, které táboří na západě, III (243)
- Benjamín, kmen, B-ova vlajka složena ze všech ostatních jedenácti barev a nesla vyobrazení vlka (charakteristika kmene), III (247)
- Benjamín, kmen, jako starší vybráni: Sená, Kislón, Elídad, Achítúb, Jedíael, Matanjáš, III (258)
- Benjamín, kmen, v Moseře padne pět formací k-e B-n a po jedné z kmene Šimeón, Gád a Ašer, III (339)
- Benjamín, kmen, k-y B-n (ztratil sedm čeledí) a Šimeón během putování pouští zaznamenaly nejtěžší ztráty, III (400)
- Benjamín, kmen, Hospodinův „miláček“, poctěn Chrámem na svém území ve světě tomto i ve světě příštím, III (463)
- Benjamín, kmen, poctěn proto, že jen Benjamín se narodil ve Svaté zemi a nepodílel se na prodeji Josefa, III (463)
- Benjamín, kmen, jako „hostitel Šechiny“, neboť Šechina na jeho území dočasně spočinula, III (463)
- Benjamín, kmen, na jeho území stály dokonce i dočasné centrální svatostánky v Gibeónu a Nóbu, III (463)
- Benjamín, kmen, mezi jeho skalními „rameny“ přebývá Šechina, stejně jako Jákob mezi rameny Benjamínovými, III (463)
- Benjamín, kmen, podle některých autorů se Chrám nacházel částečně na území k-e B-n, částečně na území kmene Juda, III (463)
- Benjamín, kmen, žalm „Hospodin... oděš se důstojností... a domu tvému přísluší“, Mojžíš myslí k-n B-n se svatostánkem, III (467)
- Benjamín, kmen, los odhalí 267 hříšníků z k-e B-n, kteří přiznají, že chtěli vědět, zda zákon vzešel z Boha, či Mojžíše, IV (38, 40)
- Benjamín, kmen, na dvanáctém drahokamu bylo jméno B-n, podobal se onyxu, IV (41)
- Benjamín, kmen, Micheášova hanebnost se šířila a zejména B-ovci uctívali jeho modly, IV (85)
- Benjamín, kmen, Benjamínovci způsobili pozdvižení v Gibeji, IV (85)
- Benjamín, kmen, před Bejtakovým domem spáchali B-ovci zločin, podobný jednání obyvatel Sodomy před domem Lotovým, IV (85)
- Benjamín, kmen, Pinchas vede ostatní kmeny do války proti Benjamínovcům, ale utrpí porážku, IV (85)
- Benjamín, kmen, Pinchas se dotazuje urím a tumím a obdrží povzbudivou odpověď, IV (85)
- Benjamín, kmen, Pinchas se modlí a ptá se Boha, proč pomohl Benjamínovcům, IV (85–86)
- Benjamín, kmen, Pinchas poté v bitvě Benjamínovce drtivě porazí, IV (86)
- Benjamín, kmen, 75 000 mužů v boji padne, zbyde jich jen 600, kteří uprchnou do Itálie a do Německa, IV (86)
- Benjamín, kmen, Micheáš vztyčí tesianou sochu 23. dne měsíce ševatu, kdy vypukne válka proti B-ovcům, IV (86)
- Benjamín, kmen, rabíni neznají příčinnou souvislost mezi Micheášovou modlou a zločinem B-ovců, jen časovou, IV (86)
- Benjamín, kmen, další verze vysvětlení tragických ztrát izraelských kmenů ve vzájemné válce s B-ovci, IV (87)

- Benjamín, kmen, רמון (*Soudců* 20, 46) jako „Romania“: původ v legendě, podle níž se B-ovci usadili v „Romanii“, IV (88)
 Benjamín, kmen, ostatní kmeny chtějí vyloučit k-n B-n z Izraele, ale z Písma zjistí, že Boží vůlí je dvanáct kmenů, IV (88)
 Benjamín, kmen, 15. den měsíce avu byl k-n B-n přijat zpět do pospolitosti Izraele, IV (88)
 Benjamín, kmen, slavnost v Šílu, na níž si B-ovci uchvátili manželky, byl Pesach, IV (88)
 Benjamín, kmen, Micheášovy aktivity a zločin B-ovců se podle *Pseudo-Filóna* odehrály na konci období soudců, IV (88)
 Benjamín, kmen, Micheášovy aktivity a zločin B-ovců se podle rabinů odehrály na začátku období soudců, IV (88–89)
 Benjamín, kmen, Saul byl jedním z B-ovců, kteří si měli uchvátit pro sebe ženu ze šiloských dcer, ale byl plachý, IV (112)
 Benjamín, kmen, Saul prvním židovským králem z kmene B-n, neboť B-ovci se vrhli do vln Rudého moře jako první, IV (123)
 Benjamín, kmen, Abnér věděl, že Bůh slíbil B-ovcům dva krále, IV (126)
 Benjamín, kmen, David proveze ve slavnostním průvodu ostatky Saulovy a Jónatanovy až na území k-e B-n, IV (174)
 Benjamín, kmen, David dá Saula a Jónatana s poctami pohřbit na území k-e B-n a soucitný Hospodin hladomor ukončí, IV (174)
 Benjamín, kmen, kmeny Gád a B-n soupeřily s kmenem Lévi o čest počítat Elijáše do řad svého příbuzenstva, IV (271)
 Benjamín, kmen, Elijáš k němu patřil, IV (275)
 Benjamín, kmen, rabi Akiva tvrdil, že budoucnost Židů závisí jen na potomcích Judy a B-a (na palestinských Židech), IV (431)
 Benjamín, kmen, několik vln návratu exulantů do Svaté země; většina z nich byla z kmenů Juda a B-n, IV (484)
 Benjamín, kmen, Mordokaj je B-ovec, ale nazýván též Judovec, neboť Davidovi vděčí za život svého předka Šimeiho, IV (516)
 Benjamín, kmen, v měsíci ševatu se uskutečnilo spravedlivé tažení 11 kmenů proti bezbožným B-ovcům, IV (534)
 Benjamín, kmen, Zereš Hamanovi říká, že nemůže zvítězit jen nad potomkem kmene Juda a Ráchelinych kmenů, IV (572)

Benjamin z Tudely (בנימין מטודלה) viz rejstřík E

Benmelek (בנמלק)

- Benmelek nastoupil na trůn po svém zesnulém otci Abímelekovi ve věku dvanáct let, I (452)
 Benmelek, Abraham mu kondoluje, I (452)

BEÓR (בוער)

- Beór, otec Bileámův, město Ketúríných synů na východě; čarodějnému umění se tam naučil Lában, Bileám a B-r, I (464)
 Beór, syn Lábanův, Lában po návratu do Cháranu posílá po něm a deseti mužích Ezauovi zprávu, I (551)
 Beór, syn Lábanův, ztotožněn s Bileámovým otcem, I (552)
 Beór, otec Bely, jehož Angias pošle synům Ezauovým, II (161)
 Beór, jako kouzelník, otec Bileámův, II (163)

BÉRA (ברע)

- Béra, král sodomský, jako jeden z pěti bezbožných králů, I (380)
 Béra jako jediný se v Sidímu zázračně zachrání, I (380)
 Béra, je mu souzeno obrátit na víru neznabohy, kteří neuvěřili v záchranu Abrahama z pece ohnivé, I (380)
 Béra, král sodomský, hrdý na svoji zázračnou záchranu z jílovité jámy, nabízí Abrahamovi kořist, I (384)

BERAKEEL (ברכאל)

- Berakeel, jeho syn Elíhú ztotožněn s Izákem, I (497)

BEREKJÁŠ (ברכיהו nebo ברכיה)

- Berekjáš, otec Asafův,
 Berekjáš, v *Matoušově evangeliu* se otec zavražděného proroka mylně nazývá B-š, IV (411)
 Berekjáš, v *Matoušově evangeliu* zaměněn preexilový prorok Zacharjáš (syn Jójadův) s postexilovým prorokem, IV (411)
 Berekjáš, postexilový prorok Zacharjáš a autor biblické knihy *Zacharjáš* měl otce jménem B-š, IV (411)

BERURIJA (ברוריה nebo ברוריא)

- Berurija (Valerie), jako jedna z deseti vladařů-proselytů, IV (437)

beryl viz rejstřík B

BESALEEL (בצלאל)

- Besaleel, Mirjam přivedla na svět B-a, stavitele svatostánku, nadaného moudrostí nebeskou, II (238)
 Besaleel, Chúr, syn Káleba a Mirjam, je jeho zbožným otcem, III (173)
 Besaleel, za mučednickou smrt byl jeho otec odměněn: syn se mohl ujmout stavby svatostánku, III (173)
 Besaleel, jen on a po něm král Šalomoun měli tu čest postavit příbytek Boží, III (173)
 Besaleel obdařen moudrostí, vhladem a porozuměním, III (173)
 Besaleel, skrze moudrost, vhlad a porozumění vybudoval Bůh svět a B-l svatostánek, III (173)
 Besaleel načerpal moudrost z Tóry, vhlad z Halachy a porozumění z Talmudu, III (173)
 Besaleel, vyznal se v tajných naukách a znal kombinaci písmen, jež Bůh využil při stvoření nebe a země, III (173)
 Besaleel, jeho jméno příhodně znamená „ve stínu Božím“, III (173, 180)
 Besaleel zásluhou moudrosti znal i to, co mohl znát ten, jenž dlel „ve stínu Božím“, III (173)
 Besaleel, podle jedné verze byla Mirjam jeho prababičkou, III (174)
 Besaleel, jeho otcem byl podle Bible Urí, III (174)
 Besaleel, příslušníci jeho generace dospívali záhy: B-ovi bylo při vztýčení svatostánku třináct let, jeho otci jen o osm více, III (174)

- Besaleel, na Boží pokyn vyzkouší jeho důvtip Mojžíš a oba (i lid) se shodnou, že B-l je pro práci stavitele ideální, III (174)
 Besaleel a jeho pomocník Oholjab vyšplhali na horu Sínaj, kde jim byla ukázána svatyně nebeská, III (174)
 Besaleel, Filón se domnívá, že měl povědomí o Bohu matné, stínovité („stín Boží“), zatímco Mojžíš pevné, III (174)
 Besaleel, jeho pět jmen, jež mu dal Bůh: Reajáš, syn Šóbalův, Jachat, Achúmaj a Lahad, III (175)
 Besaleel, Bůh jej nazval Reajáš, což znamená „všimnout si“, neboť byl určen pro svůj úkol již od počátku světa, III (175)
 Besaleel, Bůh jej nazval „syn Šóbalův“, neboť Besaleel vztyčil svatyni do výše, jež čněla vysoko jako holubník, III (175)
 Besaleel, Bůh jej nazval Jachat, „ten, jenž se chvěje“, neboť vybudoval svatyni, jež byla sídlem bázně před Bohem, III (175)
 Besaleel, Bůh jej nazval Achúmaj, neboť skrze jeho dílo (svatyni) se sjednotil Izrael s Bohem, III (175)
 Besaleel, Bůh jej nazval Lahad, „honosnost a vznešenost“, neboť svatyně byla pýchou a leskem Izraele, III (175)
 Besaleel, urozený Judovec, po jeho boku pracuje Oholjab z bezvýznamného kmene Dan, III (175)
 Besaleel sám zhotovil archu úmluvy (schránu na Tóru), poté stavěl svatostánek lid pod jeho vedením, III (175–176, 176)
 Besaleel, Mojžíš má opakované potíže se zhotovením svícnu, a tak jej Bůh posílá za B-em, jenž si hned ví rady, III (179–180)
 Besaleel se pustil do práce na svatostánku s oddaností celé duše, a proto Písmo zmiňuje jako stavitele jen jeho, III (195)
 Besaleel nejprve zhotovil desky, pak pomáhal s jejich přikrytím, pak pracoval s oponami a houněmi, III (195)
 Besaleel poté zhotovil schránu svědectví a slitovnici (víko) a pak stůl na chléb předkladný a svícen, III (196)
 Besaleel radí Mojžíšovi ohledně výběru 70 starších, III (258)
 Besaleel, jeden ze 70 starších, vybrán za staršího z kmene Juda, III (258)

Beser (בצר)

- Beser, první z útočištných měst, anděl Edómu mylně považuje Bosru za útočištné město, plete si ji s B-em, I (571)
 Beser, za dobré úmysly Rúben odměněn: rúbenovské město Beser se stalo prvním městem útočištným, II (26)

BESUE viz *BAT-ŠÚA*

BETHAK viz *BEJTAK*

Bét-el viz rejstřík B

BETENOS (správně *בֵּית אֲנוּשׁ*)

- Betenos, Noemova matka, I (240)

Bét-lechem viz rejstřík B

Bethesda viz rejstřík B

Betlém viz rejstřík B

Bét-maaka viz *Abel-bét-maaka*

Bét-peór (*בֵּית פְּעוֹר*)

- Bét-peór, *Deuteronomium* 34, 6 ho přesně lokalizuje: v údolí v moábské zemi naproti B-t p-u, III (480)

Bét-šemeš (*בֵּית שֶׁמֶשׁ*)

- Bét-šemeš, hřích obyvatel B-t š-e, IV (104)

BETÚEL (*בְּתוּאֵל*)

- Betúel, syn Milky, ženy Náchorovy, jež byla bezdětná až do narození Izáka, I (456)
 Betúel, Milka porodila Betúela, jehož dcera se narodila při obětování Izáka, I (456)
 Betúel, jeho dcera Rebeka byla Bohem určena za Izákovi manželku, I (456)
 Betúel, král Cháranu, Eliezerovi dá u studny napít Rebeka, jeho dcera, I (457)
 Betúel, v jeho domě se pokoušejí Eliezera otrávit, ale Bůh zařídí, že se otrávený pokrm dostane před krále, I (459)
 Betúel požije otrávené jídlo, jež přichystali Eliezerovi, a zemře, I (459)
 Betúel zavedl jako král *jus primae noctis*, jehož oběti se měla onoho dne stát právě Rebeka, I (459)
 Betúel, Rebeka měla být otcem připravena o panenství, když dosáhla věku tří let a jednoho dne, I (459)
 Betúel, Bůh ušetřil Rebeku potupy a Betúela zabil, I (459)
 Betúel, jeho jménem se naráží na výraz *betula*, panna, I (459)
 Betúel, Rebeka byla růží v trní, neboť se svému otci, Aramejci B-ovi, a bratrovi Lábanovi vůbec nepodobala, I (477)
 Betúel, otec Izákovy matky, Izák do jeho domu posílá Jákoba, aby se oženil s jednou z Lábanových dcer, I (513)
 Betúel, Chanin otec se jmenoval Batuel (B-l), IV (91)

betula viz rejstřík B

BEZALEL viz *BESALEEL*

bezvěrci viz *pronárody* (rejstřík B)

Bible, biblický viz rejstřík E

BIGTA (*בִּגְתָא*)

- Bigta, Bůh vysílá anděly zmatení, jimiž jsou: Mehúman, Bizta, Charbóna, B-a a Abagta, Zetar a Karkas, IV (509)
 Bigta a Abagta, tj. „obsluha vinného lisu“ (Bůh se rozhodl rozdrtit královský dvůr Achašverošův jako lis hrozny), IV (509)

BIGTAN a TEREŠ (בגתן ותרש)

- Bigtan a Tereš, dva královi dvořané, strážci prahu, IV (524)
- Bigtan a Tereš, Achašveroš jmenuje Mordokaje do úřadu, který původně zastávali B-n a T-š, IV (524)
- Bigtan a Tereš, rozhodli se pomstít Achašverošovi a zosnovali plán jeho zavraždění, IV (525)
- Bigtan a Tereš, jako královští číšníci mají příležitost dát jed do poháru s vodou, IV (525)
- Bigtan a Tereš doufali, že za zločin bude nakonec potrestán Mordokaj, IV (525)
- Bigtan a Tereš o svém plánu hovoří před Mordokajem, neboť netuší, že Mordokaj umí i tarsijsky, IV (525)
- Bigtan a Tereš, Mordokaj o spiknutí informuje Ester, neboť potřebuje přízeň krále, IV (525)
- Bigtan a Tereš, v poslední chvíli se snaží pohár s jedem odstranit, ale Bůh zasáhne, IV (525)
- Bigtan a Tereš, pohlavní styk vyvolává žízeň, král své číšníky zaměstnával i v noci, IV (525)
- Bigtan a Tereš, zázrak otevření zamčených dveří, který Mordokajovi umožnil konspirátory přistihnout, IV (526)
- Bigtan a Tereš, židovský služebník B-y a T-e Barnabazus prozradí plány svých pánů Mordokajovi, IV (526)
- Bigtan a Tereš, Haman je jejich příbuzným, a proto Mordokaje tak nenávidí, IV (526)
- Bigtan a Tereš, Haman je příbuzným dopadeného B-a a T-e, a proto Mordokaje tak nenávidí, IV (526)
- Bigtan a Tereš, Haman jako Makedonec, a proto se jeho příbuzní pokoušeli pomoci Makedoncům, IV (526)
- Bigtan a Tereš, Achašveroš dal provést analýzu vody, která dokázala, že do ní dali B-n a T-š jed, IV (526)
- Bigtan a Tereš chtějí spáchat sebevraždu, ale skončí přibiti na kříži, IV (527)
- Bigtan a Tereš chtěli některou ženu z příbuzenstva provdat za krále, ale král si vybral Ester, IV (529)

BIGVAJ (בגוי)

- Bigvaj, vracel se z babylónského exilu dosud nenarozený, v lůně matčině, III (236)
- Bigvaj, při návratu z exilu se vrací 23 kněžských tříd, a tak je z další třídy započítán i B-j, dlíci v lůně matčině, III (236)

BICHŘÍ (בכרי)

- Bichří, Jarobeámův otec Šeba, syn B-iho, se bouří proti Davidovi, neboť si myslí, že je mu souzeno stát se králem, IV (250)

BILDAD (בלדד)

- Bildad Šúchský, jeden ze čtyř Jóbových přátel, II (222)
- Bildad patřil mezi čtyři Jóbovy přátele, jimiž byli (pokrevně spřízněni) Elífaz, B-d, Sófar a Elíhú, II (222)
- Bildad, jeho otcem Šúach, syn Búzův, což byl bratr Jóbův a synovec Abrahamův, II (222)
- Bildad, Jóbovi přátelé byli králové, knížata edómská, II (222)
- Bildad cítí s Jóbem a chce od něho získat vědomosti o pohybu nebeských těles, II (223–224)
- Bildad, Bůh vytkne Elífazovi, B-ovi a Sófarovi, že proti Jóbovi zhřešili, a měli by být zahubeni, II (225)
- Bildad, Hospodin přijme Jóbovu oběť, a tak jsou Elífaz, B-d i Sófar omilostněni, II (225)
- Bildad, po Šémovi působili mezi pohany Jób a jeho čtyři přátelé, Elífaz, Sófar, B-d a Elíhú, III (364)
- Bildad, Jób, Elífaz, Sófar, Elíhú a Bileám byli potomky spojení Milky s Náchorem, III (364)

BILEÁM (בלעם)

- Bileám, ústa jeho oslice stvořena za soumraku mezi šestým dnem a šabatem, I (187)
- Bileám, Amónovci a Moábci se pokoušeli dosáhnout zničení Izraele skrze jeho kletby, I (416)
- Bileám, město Ketúřiných synů na východě místem, kde se naučili čarodějnému umění Lában, B-m a Beór, I (464)
- Bileám, Chemuel bývá ztotožňován s B-em nebo s jeho otcem Beórem, I (465)
- Bileám, proto se říká: Petór, Bileámovo město, založeno bylo jedním ze synů Chemuelových, I (465)
- Bileám, Izák žehná Jakobovi prokletím těch, kteří jej proklejí (B-a a jemu podobných), I (505)
- Bileám, Lában byl mocný čaroděj, ani jeho vnuk B-m se s ním nemohl měřit, I (549)
- Bileám, bývá s ním ztotožňován Lában, I (551)
- Bileám, jiné spříznění s Lábanem: Lában jako B-ův otec, dědeček, strýc, I (551–552)
- Bileám, Lábanův syn Beór ztotožněn s B-ovým otcem, I (552)
- Bileám, Aramejec, stal se prvním edómským králem, nazývaný úředně Bela, I (600)
- Bileám, po něm nastoupil na edómský trůn Jób, zvaný Jóbab, pocházel z Bosry, I (600–601)
- Bileám, v Angiasově a Sefónově armádě nadějný štítonoš a čaroděj B-m, 15letý syn Beórův, II (163)
- Bileám vymodeluje magické voskové figuriny a přesvědčí Angiase, že tažení by skončilo nezdarem, II (163)
- Bileám, Angias dá na jeho rady a tažení odvolá, načež se Sefón rozhodne odejít do země Kitejské, II (163)
- Bileám, po Angiasově porážce se uchýlí do země Kitejské a je s poctami přijat Sefónem, II (165)
- Bileám, Sefó spoléhá na jeho moudrost, jenže B-ovy magické schopnosti jej zklamou, II (166)
- Bileám, po Sefónově smrti uprchne do Egypta, kde jej faraón jmenuje královským rádcem, II (167)
- Bileám, Elíhú je ve starších pramenech ztotožňován s Izákem nebo B-em, II (223)
- Bileám, rabi Akiva s ním ztotožňuje Elíhúa (nástroj Satanův), II (226)
- Bileám, podle některých pramenů právě on poradil faraónovi, jak Izraelce zotročit, II (233)
- Bileám vykládá faraónovi jeho sen a varuje před narozením Hebreje, jenž zničí celou zemi egyptskou, II (238)
- Bileám doporučuje faraónovi obrátit se na Midjánce Reúela a Úsejce Jóba, II (239)
- Bileám radí faraónovi, že Izrael může zničit jen tím, že dá utopit všechny novorozené chlapce, II (239)

- Bileám, podle jiné verze byli faraónovými rádci B-m, Jitro a Amálek, II (240)
- Bileám, syn Beórův, jeho dva synové a říšská knížata, faraón, královna a Bitja s Mojžíšem večeří, II (257)
- Bileám, když si kojeneček Mojžíš nasadí faraónovu korunu, B-m osloví faraóna, II (258)
- Bileám vysvětluje, že Mojžíš je Hebrej, v němž dlí duch Boží, takže nejednal nevědomky jako dítě, II (258)
- Bileám vypočítává faraónovi všechny dějinné případy, kdy Hebrejové jednali promyšleně a lstivě, II (258)
- Bileám navrhuje svolat všechny soudce a mudrce egyptské a v zájmu Egypta dítě (Mojžíše) zabít, II (258)
- Bileám, Mojžíš se na něj hněval, a tak B-m uprchl i se svými syny na dvůr Kikana, etiopského krále, II (263)
- Bileám a jeho synové Jannés a Jambrés se za Kikanovy nepřítomnosti opevní v etiopské metropoli, II (270)
- Bileám (se dvěma syny) se opevní a Kikanos se nemůže probít do vlastního města, II (270)
- Bileám, jeho synové Jannés a Jambrés vytvoří magickým uměním zátarasy z hadů a štírů, II (270)
- Bileám, jeho synové Jannés a Jambrés a osm B-ových bratrů odletí do Egypta, II (272)
- Bileám, faraón se radí, jak si vyléčit malomocenství, se třemi rádci: B-em, Jitrem a Jóbem, II (283)
- Bileám radí faraónovi koupat se v krvi izraelských maličkých, II (283)
- Bileám a posvátní písaři Egypta navrhnou faraónovi vypustit na Mojžíše a Árona lvy, II (317)
- Bileám a jeho synové radí faraónovi, aby zavolal kouzelníky a Mojžíše s Áronem vyzkoušel, II (319)
- Bileám se svými syny a mágy dokáže Mojžíšovy a Áronovy kouzly s holí zopakovat, II (320)
- Bileám protestuje, že v případě Áronova hada nejde o zázrak, ale o zákon přírody, II (320)
- Bileám chce, aby Áronova hůl pozřela egyptské hole, což ovšem Áron úspěšně zvládne, II (320)
- Bileám, nemožnost uniknout z Egypta v důsledku působení B-ovy magie, III (82)
- Bileám, když se ze Sínaje ozýval rachot a děly se podivuhodné věci, králové světa běželi za ním, III (106)
- Bileám vyděšeným králům říká, že Věčný hodlá předat Svému lidu Tóru, III (106)
- Bileám, Emorejci podporovaní B-em a jeho otcem Beerem vedli válku proti Moábu a vzali mu Chešbón, III (358)
- Bileám a jeho otec Beer pro Emorejce prokleli Moáb, takže utrpěl zdrcující porážku, III (358)
- Bileám a jeho otec Beer proklejí Moáb slovy: „Jsi ztracen, lide Kemóšův“, III (358)
- Bileám, Midjánci a Moábci si jej zvolí za ideálního protivníka proti Izraeli, III (360)
- Bileám, vrstevník Mojžíšův, je vlastně Lában, úhlavní nepřítel Izraele, III (362)
- Bileám chtěl vyhladit Jákoba a podněcoval proti Izraeli už faraóna a Amáleka, III (362)
- Bileám se nazýval „požírač národů“, neboť byl rozhodnut pohltnout národ Izraele, III (362)
- Bileám, v důsledku jeho kletby upadl Moáb do rukou Sichonových, III (362)
- Bileám prorokoval, že korunu Moábu získá Balák, III (362)
- Bileám původně vykládal sny, ale stal se čarodějem a uznávaným prorokem (předčil svého otce), III (362)
- Bileám ztotožněn s Chamuelem, ba dokonce i s Beórem (Beór jako přídomek), III (363)
- Bileám, hlavní názory: byl Lában, byl Lábanovým vnukem a Lábanovým synovcem, III (363)
- Bileám, podle čtvrtého názoru zemřel ve 33 letech, takže Lábanovým blízkým příbuzným být nemohl, III (363)
- Bileám, podle názoru mnoha (mýlících se) autorů se jeho jméno považovalo za Ježíšův alias, III (363)
- Bileám, sedm týdnů mezi exodem a Sínajem strávil s Azou a Azázelem a snažil se dostat Izrael zpátky do Egypta, III (363)
- Bileám, dokud žil Izrael v Egyptě, byl B-m nejuznávanějším mudrcem, za nímž chodily všechny národy, III (363–364)
- Bileám, po exodu jej v moudrosti předčila i izraelská otrokyně, a tak nenáviděl Izrael ze závisti, III (364)
- Bileám, po Šémovi působili mezi pohany Jób a jeho čtyři přátelé, Elífaz, Sófár, Bildad a Elíhú, III (364)
- Bileám, Jób, Elífaz, Sófár, Bildad a Elíhú byli potomky spojení Milky s Náchorem, III (364)
- Bileám byl prorokem pohanů, Mojžíš prorokem Izraele, B-m nabádal k oplzlostem, Mojžíš varoval před hříchem, III (364)
- Bileám se stal posledním pohanským prorokem, jenž se v moudrosti vyrovnal Mojžíšovi, III (364–365)
- Bileám, navzdory postavení mezi pohanskými proroky a mimořádnému prorockému daru neudělal nic dobrého, III (365)
- Bileám byl největším prorokem, jakého kdy nežidovské národy měly, III (365)
- Bileám, Balák vysílá posly za B-em a žádá jej o pomoc proti Izraeli, III (365–366)
- Bileám, Balák byl větší mág a věstec než B-m, ale chyběl mu dar náležitého pochopení, III (366)
- Bileám, Balák věděl, že 24 000 Izraelců zahyne, ale neznal příčinu, a proto chtěl, aby B-m Izraelce proklel, III (366)
- Bileám nenáviděl Izraelce ještě víc než Balák, ale nepřijme posly, neboť se napřed musí dotázat Boha, III (367)
- Bileám nenáviděl Izraelce, protože chtěl být tím, kdo vyvede lid z Egypta a převezme Tóru, III (367)
- Bileám, Bůh vidí jeho podlost; ubezpečuje jej, že Izrael neprokleje, a říká B-ovi: „Tvé oko oslepeno bude“, III (367)
- Bileám, různé názory na to, zda chtěl, či nechtěl přijmout Balákovo pozvání, III (368)
- Bileám byl již chromý na jednu nohu, nyní i na jedno oko slepý, III (368)
- Bileám se podvolí a rozhodne se Izrael neproklít, ale požehnat mu, leč Bůh jeho požehnáním pohrdne, III (368)
- Bileám, Bůh mu řekne: „Nechci ani tvůj med, ani tvoje žihadlo“, III (368)
- Bileám ví, že bez Božího svolení nedocílí nic, ale Balák neustále naléhá a slibuje větší odměnu, III (368–369)
- Bileám Balákovi velmože odmítá, ale zároveň jim nedává jednoznačnou odpověď, III (369)
- Bileám, Bůh nakonec svolí s tím, že Bileám může za Balákem, ale neudělá nic, co by mu Bůh nedovolil, III (369)
- Bileám, jeho bezděčná proctví, III (369, 370)
- Bileám měl tři špatné vlastnosti – jako protipól Abrahama, jenž měl tři opačné, dobré vlastnosti, III (370)
- Bileám, Bůh mu řekl: „Běž s nimi. Vydáš se na cestu hříchu a i sám Balák se vydá vstříc vlastní záhubě, III (370)

- Bileám doufá, že Bůh nakonec svolí a mág bude moci Izrael proklít, III (370)
- Bileám se nemůže dočkat a ráno si osedlá oslici, jež byla stvořena na konci šestého dne stvoření, III (371)
- Bileám dostal oslici od Jáкова, aby ve spojitosti s dětmi Jákovými nedával faraónovi podlé rady, III (371)
- Bileám slib daný Jákovovi nedodržel; na jeho radu přikázal faraón Hebrejům vyrábět cihly, III (371)
- Bileám, synové Jannés a Jambrés otce doprovázeli, neboť urozený muž musí mít na cestě vždy alespoň dva společníky, III (371)
- Bileám, Bůh se rozhněval a proti Bileámovi se obrátil i anděl milosrdenství, III (372)
- Bileám, jako první spatřila anděla milosrdenství Bileáмова oslice, III (372)
- Bileám anděla neviděl, neboť Bůh zařídil, že lidé anděly kolem sebe nevidí, jinak by přišli o rozum, III (372)
- Bileám, Bůh se mu nezjevil ve snu, ale za bdělého stavu, neboť v *Numeri* 22, 20 se neuvádí výraz בַּחֲלוֹם, III (372)
- Bileám, jeho oslice se pokouší andělu milosrdenství vyhnout, ale cesta se zúží, III (372–373)
- Bileám, jeho oslice nemůže odbočit doleva nebo doprava (dětí Jákovy jsou chráněny z obou stran), III (373)
- Bileám, děti Jákovy chráněny z jedné strany Abrahamem a Izákem, ze druhé Jákobem a Lévim, Bůh nad nimi bdí shora, III (373)
- Bileám, oslice prochází mezi dvěma zídками (deskami zákona, popsány z obou stran): B-m se nemůže stát pánem Izraele, III (373)
- Bileám, oslice dorazí k valu Jáкова a Lávana (hranici z kamenů a sloupu nelze překročit s nepřátelskými úmysly), III (373)
- Bileám, oslice se i s jezdcem přitiskne k zídce, aby B-a potrestala za porušení smlouvy s Jákobem, III (373)
- Bileám nutí oslici jít dál bitím, ale když se bití stupňuje, oslice promluví lidským hlasem, III (373)
- Bileám, jeho oslice měla dar lidské řeči již od svého stvoření, ale využila ho až v této chvíli, III (373)
- Bileám, oslice hovoří s B-em hebrejským jazykem, který B-m příliš dobře neovládá, III (374)
- Bileám, jeho oslice říká, že když ji B-m umí zabít jedině m-em, stěží dokáže zahubit celý národ pouhými ústy, III (374)
- Bileám, dopouštěl se sodomie se svou oslicí, III (375)
- Bileám, Balákovi vyslanci žasnou, leč jakmile oslice dopověděla, co jí bylo určeno říct, skonala, III (375)
- Bileám, Bůh vzal zvířatům ústa s ohledem na čest zbožných, neboť oslice zmátla i nejmoudřejšího z mudrců, III (375)
- Bileám do té doby anděla neviděl, čímž mu Bůh naznačoval, že v Jeho rukou není jen jazyk, ale i oči, III (375)
- Bileám, Bůh mu umožní anděla s taseným mečem spatřit a Bileám se vrhne tváří k zemi, III (375)
- Bileám jako neobřezaný nemůže vestoje slyšet, co Bůh či andělé říkají, III (375)
- Bileám, anděl mu připomíná, že ústa byla dána Jákovovi a meč Ezauovi, III (376)
- Bileám, anděl jej upozorňuje, že se snaží vystoupit proti Izraeli jeho zbraní, a proto zahyne mečem, svou zbraní, III (376)
- Bileám je nakonec andělem propuštěn s tím, že může jít, ale mluvit bude jen to, co mu anděl dovolí, III (376)
- Bileám, jeho záměrem a touhou je pokračovat v cestě a proklít Izrael, III (376, 377)
- Bileám radí Balákovi vztyčit sedm oltářů a na každém obětovat sedm býků a sedm beranů, III (378)
- Bileám, navzdory slibům dal Balák porazit pro B-a jen dobytče a ovci, III (378)
- Bileám, Balák vyvedl následujícího rána B-a na posvátná návrší Baalova, III (378)
- Bileám, Balák věděl, že v Baal-peóru stihne Izrael neštěstí, a předpokládal, že příčinou budou B-ovy kletby, III (378)
- Bileám, král Balák a mág B-m jako dva muži, jeden má nůž, ale neví, kam zasadit ránu, druhý ví, ale nemá nůž, III (379)
- Bileám, jeho kletby bývaly účinné, neboť uměl přesně rozpoznat okamžik Hospodinova hněvu, III (379)
- Bileám však zásluhou Boží lásky k Izraeli čekal na okamžik Hospodinova hněvu marně, III (379)
- Bileám dá vztyčit sedm oltářů = oltáře sedmi zbožných: Adama, Ábela, Noema, Abrahama, Izáka, Jáкова, Mojžíše, III (379)
- Bileám chce získat svolení k prokletí Izraele přes obětiny, leč Bohu je milejší suchý chléb než maso, III (379–380)
- Bileám, v té chvíli jej opustil duch proctví, stal se jen mágem, o jehož osudu bylo rozhodnuto, III (380)
- Bileám, Bůh se mu zjevoval (chodil za ním jako za malomocným), zatímco Mojžíše vřele přijímal ve své svatyni, III (380)
- Bileám předkládá Bohu oltáře a obětované býky a berany, III (380)
- Bileám, Bůh mu vysvětluje, že lepší je jídlo ze zeleniny a láska než pokrm z vykrmeného býka a nenávisť, III (380)
- Bileám, Bůh mu říká, že lepší je jídlo ze zeleniny a láska než pokrm z vykrmeného býka a nenávisť, III (380)
- Bileám se mylně domnívá, že Bůh přijme oběti i od někoho jiného než od dětí Izraele, III (381)
- Bileám, Bůh se vzdálí a do B-ova hrdla vstoupí anděl, který mágovi proklít Izrael nedovolí, III (381)
- Bileám dobrořečí a žehná Izraeli, plné znění, III (381–384)
- Bileám obviní Baláka, že jen kvůli němu ztratil dar prorocství, III (381)
- Bileám vysvětluje Balákovi, že nebýt Abrahama, kvůli němuž Bůh zachránil Lota, žádný Balák by nebyl, III (381)
- Bileám připouští, že nebýt Jáкова, žádní synové by se Lábanovi nenarodili, takže by nebyl ani Bileám, III (381)
- Bileám, kdyby zemřel smrtí přirozenou, měl by podíl na světě příštím, leč zemřel smrtí násilnou, III (384, 385)
- Bileám, Balák jej odvede na vrchol Pisgy a doufá, že Bileám konečně Izrael prokleje, III (385)
- Bileám, Balák ví, že Pisga bude představovat pro Izrael neštěstí, a domnívá se, že bude spočívat v kletbě B-ově, III (385)
- Bileám, Bůh mu přikáže vrátit se k Balákovi a žehnat Izraeli, což Bileám neochotně učiní, III (385)
- Bileám najde krále Baláka u oběti zápalné a opět jej zklame, neboť velebí Izrael, prorokuje a žehná mu, III (385–386)
- Bileám, zklamaný Balák jej odvede na vrcholek hory Peóru a doufá, že tím Boha potěší, III (387)
- Bileám, podle targumu odvedl Balák B-a na vrchol Peóru (známého také jako Bamót-baal) už na začátku, III (387)
- Bileám má v úmyslu vzbudit Boží hněv proti Izraeli zmínkou o poušti, ale Bůh si vzpomene na přijetí Tóry, III (387)
- Bileám vidí pod horou Danovce, kteří v důsledku hříchu nejsou zahaleni oblakem, ale Boží hněv nevzbudí, III (387)
- Bileám, jeho podlé pokusy opět končí tím, že žehná Izraeli mocným hlasem, aby ho slyšeli všichni na světě, III (387–388)

- Bileám žehná tak hlasitě proto, neboť doufá, že národy světa začnou Izraeli závidět a vytáhnou proti němu, III (388)
- Bileám, Bůh zná jeho pohnutky, a tak mu žehnání započítává jako kletby, III (388)
- Bileám, z jednotlivých požehnání lze vyčíst povahu kleteb, jež B-m původně zamýšlel vyslovit, III (388)
- Bileám, Bůh zesílil jeho hlas, aby všichni obyvatelé země slyšeli: „Člověk, jenž se prohlašuje za Boha, je lhář“, III (388)
- Bileám prorokuje o mesiášském období, kdy Řím a všechny ostatní národy budou podrobeny Izraelem, III (389)
- Bileám prorokuje o výjimce potomků Jitrových, kteří se budou podílet na radostech a strastech Izraele, III (389)
- Bileám prorokuje o tom, že se Kénijci v mesiášském období stanou těmi, kdo Izraeli oznámí příchod Mesiáše, III (389)
- Bileám prorokuje, že synové Kénijce Jónadaba budou první, kdo v mesiášském období oznámí Jeruzalému spásu, III (389)
- Bileám, duch prorocký jej pak opustil, III (389)
- Bileám, jeho proctví bylo poslední, protože od té doby má výhradní právo na proctví Izrael, jak si přál Mojžíš, III (389)
- Bileám se stal posledním prorokem pronárodů, III (389)
- Bileám užasl, když viděl, jak synové Jónadabovi usedají do křesel v síni tesaných kamenů, III (389)
- Bileám ví, že jen nepatrný díl Ducha svatého mu zbývá; jakmile se nechá přesvědčit Balákem, ztratí dny svého života, III (390)
- Bileám nejprve působil jako vykladač snů a pak jako prorok, III (390)
- Bileám, jakmile se ukázalo, že není hoden vyššího poslání, klesl na úroveň pouhého čaroděje, jímž také zůstal, III (390)
- Bileám, Mojžíš si nepřivlastnil zásluhy za jeho proctví a neopomenul jej v Pentateuchu zmínit, III (390)
- Bileám dá Balákovi alespoň podlou radu, jak Izraelce svést k necudnosti a potažmo k modloslužebnictví, III (390)
- Bileám ví, že Bůh si hnusí necudnost, ale také to, že lid Izraele dychtí po lněných oděvech, III (390)
- Bileám, k nastražení pasti jsou nutné stany, staré ženy, prodávající lněné oděvy a mladé prostitutky, III (390)
- Bileám, verze, podle níž instruoval Moábce nedovolit Izraelcům dopustit se modlářství v opilosti, III (392)
- Bileám si myslí, že kdyby se Izraelci dopustili modlářství v opilosti, nenesli by za svůj skutek odpovědnost, III (392)
- Bileám, jeho proctví „neulehne, dokud nezhltně úlovek, dokud nevypije krev skolených“ se vyplní, III (412)
- Bileám, Mojžíšovi je umožněno radovat se ze smrti B-ovy a pěti midjánských králů, jeho spojenců, III (412)
- Bileám, když vzlétne a pomůže do povětří i pěti midjánským králům, použije Pinchas zlatý štítek od Mojžíše, III (417)
- Bileám i pět midjánských králů se zřítí k zemi, III (417)
- Bileám popraven podle čtyř směrnic židovského práva, III (417)
- Bileám oběšen, pod šibenicí rozdělán oheň, poté sřat mečem a svržen ze šibenice do ohně, III (417)
- Bileám, Izraelci litují, že jej popravili, a zoufale zvolají: „Běda nám! Popravili jsme proroka“, III (418)
- Bileám, nebeský hlas opravuje Izraelce: „Nepopravili jste proroka, ale čaroděje“, III (418)
- Bileám, jeho synové Jannés a Jambrés, čarodějové, mu pomáhají vznést se vysoko do povětří, III (418)
- Bileám, Pinchas ho spatří vysoko na nebi a shání čaroděje, který by to dokázal také, III (418)
- Bileám se vznesl prostřednictvím Jména, ale Pinchas znal Jméno také a letěl za ním, III (418)
- Bileám, podivný výrok, podle něhož se B-m vznášel na nebi a roztáhl paže jako dvě kamenné desky, III (418)
- Bileám, Pinchasovy výzvy uposlechl Danovec Calja, jenž dříve ovládal čarodějné umění, III (419)
- Bileám byl zdatnějším letcem než Calja a skrýval se mu v mracích, III (419)
- Bileám, Pinchas rozptýlí oblaky kouzelným zařikáváním a Calja přinutí B-a sestoupit na zem, III (419)
- Bileám, Pinchas nařídí Caljovi B-a zabít, ne však skrže Svaté Jméno, III (419)
- Bileám, Caljovi se nedaří mága zabít, neboť čarodějné schopnosti ochránily B-a před každou zbraní, III (419)
- Bileám, Pinchas podá Caljovi meč, po jehož stranách vyryt had a slova „zabij jej tím, k čemu přísluší – tím zemře“, III (419)
- Bileám zemřel tímto mečem, III (419)
- Bileám, různé legendy o jeho smrti vykazují styčné body s legendou o smrti Ježíšově, III (420)
- Bileám, v masoretském textu (לֹא כָּוַן) zabil (zřejmě jde o omyl) B-a Jozue (zřejmě mělo být uvedeno Pinchas), III (420)
- Bileám, jeho mrtvola nebyla pohřbena, z jeho kostí povstali hadi, pohroma pro lidi, III (420)
- Bileám, hadi se stali i z červů, kteří pozřeli jeho mrtvolu, III (420)
- Bileám, mágové využili tři části těl těchto hadů (hlavu, tělo a ocas) ke třem různým zaklínadlům, III (420)
- Bileám, Onkelos, syn Titovy sestry, s ním hovoří prostřednictvím nekromancie, III (420)
- Bileám Onkelovi říká, že jej vařili v *semen virile*, neboť byl zodpovědný za hanebné skutky Izraelců s Moábkami, III (420)
- Bileám Onkelovi radí nepřijímat židovské náboženství, III (420)
- Bileám Onkelovi radí nikdy nevyhledávat mír a prosperitu Izraele, III (420)
- Bileám v rozhovoru zároveň připustil, že Izrael je nejdůležitějším národem na zemi, III (420)
- Bileám byl velkým mudrcem mezi pohany, mezi Židy zase Achítofel; oba ztratili svět tento i svět příštích, III (423)
- Bileám, čtyři soukromé osoby nebudou mít podíl na světě příštím: B-m, Dóeg, Achítofel a Géchazí, IV (127)
- Bileám, Aramejci s Izraelem válčili za časů „Aramejce“ B-a a za časů Otnielových, když jim vládl Kúšan, IV (151)

BILHA (בלהה)

- Bilha, s Leou a Ráchel obdržel Jákob také pomocnice Zilpu a B-u, I (534)
- Bilha a Zilpa byly další dvě Lábanovy dcery, jež však porodily Lábanovy ženiny, I (534)
- Bilha, Ráchel ji dává Jákobovi za ženu; porodí dva syny, I (538)
- Bilha, při narození jejího prvního syna Ráchel říká: „Hospodin byl ke mně milostivý“, I (538)
- Bilha, jejího prvního syna pojmenuje Ráchel Dan a konstatuje, že jeho potomkem bude soudce Samson, I (538)
- Bilha, při narození jejího druhého syna Ráchel říká: „Vazba, jež Jákoba spojuje s tímto místem, je moje“, I (538)

- Bilha, jejího druhého syna pojmenuje Ráchel Neftalí, neboť Tóra je sladká jako plástev medu, *nofet*, I (538)
 Bilha, Zilpa, Jákob, Lea a Ráchel se společně modlí, aby Bůh sejmul z Ráchel prokletí neplodnosti, I (542)
 Bilha, Jákob nechá přenést Ráchelino lože do stanu Rácheliny služebné B-y, I (592)
 Bilha, Rúben neuctivě vymění lože Leino za lože B-y v Jákobově stanu, I (592)
 Bilha, Jákob si po Leině smrti přivedl na lože zemřelé manželky její služebnou B-u, I (592)
 Bilha, Rúben se manipulativně snaží vrhnout podezření na její cudnost, aby ji od otce oddělil, I (592)
 Bilha, Jákob věří ve vzkříšení Ráchel, ale mylí se: měsíc v Josefově snu znamenal B-u (Josefovou pěstounku), II (21)
 Bilha, zármutek nad ztrátou Josefa B-a nepřežila, zemřela téhož dne, kdy zprávu obdržela, II (38)
 Bilha, podle rabínských pramenů Jákoba naopak přežila, II (38)
 Bilha, verze, podle níž se Josef dozvěděl o otcově nemoci od B-y nebo od Benjamína, II (138)
 Bilha, Jákob ví, co Rúben učinil B-e a co Juda učinil Támaře, II (142)
 Bilha, bratři posílají za Josefem Bilhu s falešným vzkazem od Jákoba, II (169)
 Bilha, Josef nabádá bratry, že musejí vzít z Egypta i kosti Zilpy a pochovat je poblíž hrobu B-y a Ráchel, II (179)
 Bilha, podle rabínů přežila Jákoba, II (180)
 Bilha, podle *Knihy jubileí* zemřely Bilha a Dína dlouho před Jákobovým skolem, II (180)
 Bilha, podle *Knihy jubileí* byly Bilha a Dína pohřbeny naproti hrobce Ráchelině, II (180)
 Bilha opojená vínem, Rúben přiznává, že se dopustil hříchu s Bilhou a provinil se proti otcovi, II (188)
 Bilha, Neftalí byl synem B-y, dcery Rótheovy; Rótheos byl bratrem Debóry, Rebečiny chůvy, II (200)
 Bilha, Rótheos pojmenoval druhou dceru B-a, neboť lačně sála mléko, II (200)
 Bilha, její těhotenství stěží rozpoznatelné, neboť byla velmi mladá, II (282)
 Bilha, Mojžiš prosí Boha, aby byl Rúbenovi v zájmu jeho kmene prominut hřích s B-ou; Bůh modlitbu vyslyší, III (459)

BILHA a ZILPA

- Bilha a Zilpa byly další dvě Lábanovy dcery, jež však porodily Lábanovy ženiny, I (534)
 Bilha a Zilpa, s Leou a Ráchel obdržel Jákob také tyto pomocnice, I (534)
 Bilha a Zilpa, Josephus Flavius zdůrazňuje, že nebyly otrokyněmi, I (534)
 Bilha a Zilpa, tyto dvě služebné byly sestry a byly (viz *Závěť Neftaliova*) dcerami Rótheovými, I (534)
 Bilha a Zilpa, Rótheos byl bratrem Debóry, Rebečiny chůvy, a byl bahobojným mužem z rodu Abrahamova, I (534)
 Bilha a Zilpa, po smrti Ráchel je Jákob učinil svými legitimními manželkami, I (534)
 Bilha a Zilpa, faraónův syn namluví synům B-y a Z-y, že se Josef chce zbavit jich i Jákoba, II (175)

BILHA a ZILPA, jejich synové („synové služebných“)

- Bilha a Zilpa, j-ch s-ové svolí, že faraónův syn zabije faraóna a oni Josefa, II (175)
 Bilha a Zilpa, j-ch s-ové dostanou od faraónova syna 600 bojovníků a 50 kopiníků, II (176)
 Bilha a Zilpa, j-ch s-ové Dan a Gád radí faraónovu synu překvapit Asenat s 50 lučištníky ze zálohy, II (176)
 Bilha a Zilpa, j-ch s-ové Dan a Gád přimějí ke spolupráci vzpírajícího se Ašera a Neftalího, II (176)
 Bilha a Zilpa, j-ch s-ové, Asenat se pomodlí k Bohu a s-ům B-y a Z-y vypadnou meče z rukou, II (176)
 Bilha a Zilpa, j-ch s-ové, Lévi zná jejich úkryt, ale Šimeónovi ho neprozradí, neboť by je zabil, II (176–177)

BILKIS (בִּלְקִישׁ)

- Bilkis, jméno pro královnu ze Sábý v arabských pramenech, IV (402)
 Bilkis, jméno odvozeno z hebrejského výrazu pro „konkubínu“, IV (402)

BILŠÁN (בַּעַלְשָׁן)

- Bilšán, Mordokaj nazýván B-n, „pán jazyků“, ovládal všech 70 jazyků, ba i řeč hluchoněmých, IV (517)
 Bilšán, chápán jako adjektivum („pán jazyků“, vzniklé zkrácením z בעל „pán“ a לשון „jazyk“ či „řeč“), IV (517)

BIRŠA (בִּרְשָׁע)

- Birša, král gomorský, jako jeden z pěti bezbožných králů, I (380)

BIRNOS (בִּרְנֹשָׁא)

- Birnos, město, v jehož blízkosti je Danielova synagoga, IV (441)
 Birnos. synagoga Danielova v blízkosti města (Birnos na cestě z Bagdádu do Hilly?) zmiňována v Talmudu (3. století), IV (441)

Bithiah viz *Bitja*

Bitja (בִּתְיָה)

- Bitja, viz též *Termutis*
 Bitja jako jedna z devíti žen dohlížejících na sedm oddělení ráje pro ženy, I (80)
 Bitja, princezna, dcera faraónova, vstoupila do ráje za života, I (169)
 Bitja jako jedna z 22 chrabrých žen, I (453)
 Bitja, jen Josephus Flavius hovoří o Termutis, rabíni nazývají Mojžišovu pěstounku Bitja, II (251)
 Bitja, Artapanos nazývá faraónovu dceru „Merois“ a jejího muže „Chenefrés, král Memfidy“, II (251)
 Bitja, chovala se k Mojžišovi jako k synovi, a proto ji Bůh nazval „Svojí dcerou“, tj. Bitja, II (256)
 Bitja, později se provdala za Káleba, jenž byl pro ni vhodným manželem, II (256)

Bitja, podobně jako se postavila proti radám faraónovým, i Káleb se postavil proti radám zvědů, II (256)
 Bitja za své dobré skutky vstoupila do ráje za života, II (256)
 Bitja jako Mojžíšova pěstounka, zmíněná v *Paralipomenon* 4, 8, II (256)
 Bitja předstírala těhotenství, aby jej mohla vzít do paláce, II (256)
 Bitja Mojžíše milovala a nedovolovala mu opustit palác, neboť se o něj velmi bála, II (256)
 Bitja, faraónova dcera Mojžíše adoptovala, neboť sama děti neměla, II (257)
 Bitja přítomna s Mojžíšem u večere s otcem a matkou a Bileámem, II (258)
 Bitja si s úlevou odnesla omilostněného Mojžíše a začala jej s péčí vychovávat a vzdělávat, II (259)
 Bitja, královna Alfar'anit má s faraónem tři syny (Atro, Adíkam a Mórión) a dvě dcery (B-a a Akúzit), II (284)
 Bitja, na trůn usedl její bratr Adíkam a jho Hebrejů se stalo již neúnosným, II (285)
 Bitja, podle starých pramenů byl ovšem faraónem exodu otec Bitji, nikoli její bratr, II (285)
 Bitja, Mojžíš hovoří s faraónem z okna a B-a obviňuje Mojžíše z nevděčnosti, II (349)
 Bitja přiznává, že žádná z ran egyptských jí neublížila, II (350)
 Bitja, Mojžíš říká, že ač prvorozená je matky své, nezemře a žádné zlo se jí nedotkne uprostřed Egypta, II (350)
 Bitja vstoupila do ráje ještě za života, II (350)
 Bitja, Kálebova první manželka Mirjam, Kálebova druhá manželka B-a (Mojžíšova pěstounka), IV (47)
 Bitja, dcera faraóna Siamona (syna Amonova), již si Šalomoun vzal za ženu, se v targumu nazývá (mylně) Bitja, IV (232)
 Bitja, Mojžíšova pěstounka, princezna, jako jedna z deseti vládařů-proselytů, IV (437)

BIZTA (בִּזְתָּא)

Bizta, Bůh vysílá anděly zmatení, jimiž jsou: Mehúman, B-a, Charbóna, Bigta a Abagta, Zetar a Karkas, IV (509)
 Bizta, znamená „zkáza domu“, IV (509)

blahobyť viz rejstřík C

blázen viz rejstřík B

blaženost viz rejstřík C

BÓAZ (בֹּאֵז)

Bóaz ztotožněn s Judou ze *Soudců* 1, 1–2, IV (48)
 Bóaz, podle některých rabínů je soudce Ibsán (současník Samsonova otce) totožný s B-em, IV (50, 78)
 Bóaz, jiní autoři kladou příběh o Bóazovi a Rút do časů Élího, IV (50)
 Bóaz, jiní autoři jej považují za současníka Debóry, IV (50)
 Bóaz omylem někdy zaměňován s Nachšónem, IV (50)
 Bóaz, Nachšón je ve skutečnosti jeho dědeček, IV (50)
 Bóaz, čtyři synové jeho děda Nachšóna: Elímelek, Salmón (otec Bóazův), otec Noemi a Tób, IV (50)
 Bóaz, podle *Rút raba* 3, 12 byli Elímelek, B-z a Tób bratry, IV (50)
 Bóaz, Noemi a Rút přicházejí do Bét-elu, když lidé pochovávají manželku B-ovu, IV (53)
 Bóaz je udiven poctivostí a půvabem Rút a pochválí ji, IV (53–54)
 Bóaz, na pole B-ovo přivedl Rút anděl, IV (54)
 Bóaz, Rút mu říká, že jeho předci nenalezli zalíbení ani v Timně, IV (54)
 Bóaz, nebeský hlas mu musí připomenout, že příkaz vyloučení se týká jen moábských mužů, IV (54)
 Bóaz oznamuje Rút vizi, podle níž za dobro, jež učinila pro tchyni, povstanou z Rútina lůna králové a proroci, IV (54)
 Bóaz, Rút o sobě hovoří jako o jedné ze „služebnic B-ových“, ale B-z říká, že bude jednou z „matek Izraele“, IV (54)
 Bóaz zavedl pozdrav „Hospodin s vámi“ (*Rút* 2, 4), který byl schválen Nebeským hlasem, IV (54)
 Bóaz, je zřejmé, že B-z při pozdravu „Hospodin s vámi“ vyslovil tetragram, IV (54)
 Bóaz daroval Rút pár klasů obilí, do nichž Bůh vložil požehnání: proto jí pokrm stačil k nasycení, IV (55)
 Bóaz se choval laskavě nejen k Noemi a Rút, ale ujal se i pohřbu Elímeleka a jeho synů, IV (55)
 Bóaz, Noemi pojme podezření, že se B-z chce s Rút oženit, IV (55)
 Bóaz řídil 42členné skupinky ženců, z nichž každá měla svého předáka, IV (55)
 Bóaz žencům prikazuje chovat se laskavě a upouštět pro Rút klasy, ale Rút si nikdy nevezme ani o klas víc, IV (55)
 Bóaz byl zámožný, mocný a urozený, IV (56)
 Bóaz přesto spal na humnu, neboť nemorálnost byla v té době veliká: svou pouhou přítomností bránil zhýralostem, IV (56)
 Bóaz, Rút se k němu na humnu uchýlí, neboť je neustále ohrožována mladými zhýralými muži, IV (56)
 Bóaz, jeho cudnost vysoce oceňována zejména rabíny, IV (56)
 Bóaz, Josef a Paltí, manžel Míkal, jsou považováni za nejvyšší typ cudnosti, IV (56)
 Bóaz předstoupí před sanhedrin, IV (57)
 Bóaz, v době svatby bylo Rút 40 let a B-ovi 80 let, z jejich spojení se narodil zbožný Obéd; B-z zemřel den po svatbě, IV (57)
 Bóaz, Tób (*Rút* 4, 1) osloví Bóaze: „Človče, zastav se a posad' se tu“, IV (57)
 Bóaz naznačil šesti měrami ječmene, že se Rút stane pramáti šesti zbožných, obdařených šesti duchovními dary, IV (57)
 Bóaz zavedl obřad dobrořečení manželskému páru v přítomnosti deseti mužů, IV (57)
 Bóaz jmenoval starší, dohlížející na řádný průběh svátečních oslav, kdy mladí zapomínají na slušné chování, IV (57)

Bóaz, předkem králů (davidovské dynastie) – odměněn za to, že „se oženil pro slávu nebes“, IV (58)

Bóaz, Davidův pradědeček B-z byl vlastně Ibsán, soudce z Bét-lechemu, IV (132)

BOEL viz *LABIEL*

bohabojnost viz rejstřík C

bohatství viz rejstřík C

bojovníci viz rejstřík C

bolest viz rejstřík B

Borsipa (בורסיפה)

Borsipa, Nabopolasar, novobabylónský král, se zde podílel na obnově chrámů Esagila a Ezida, II (233–234)

Borsipa, šperky, perly, zlato, stříbro a drahokamy Chrámu odevzdá Chilkijáš Šamšielovi, jenž je uloží v B-ě, IV (435)

Borsipa, Bursif (= Borsipa) je podle *Šabat* 36a totožná s biblickým Babylónem, בבל, IV (436)

Borsippa viz *Borsipa*

boryt barvířský viz rejstřík B

bosý viz rejstřík B

Bosra (בצרה)

Bosra, Mesiáš začne kralovat a anděl Edómu se uchýlí do B-y, útočištného města, I (570)

Bosra, Bůh tam uchopí anděla Edómu za vlasy, Elijáš ho zabije a andělova krev potřísni Boží šat, I (571)

Bosra, anděl Edómu ji mylně považuje za útočištné město, plete si ji s Beserem, I (571)

Bosra, po Bileámovi nastoupil na edómský trůn Jób, zvaný Jóbab, pocházel z B-y, I (600–601)

Bosra bude Bohem potrestána u posledního soudu přednostně, I (601)

Bosra, král Jóbab z Bosry panoval deset let nad syny Ezauovými, II (162)

bota, boty viz *střevíc, střevíce* (rejstřík C)

bouře viz rejstřík B

Bozrah viz *Bosra*

Boží Jméno viz *Jméno Boží* (rejstřík B)

Boží obraz viz *obraz Boží* (rejstřík B)

Boží slovo viz *Bůh, Jeho slovo*

Boží smlouva viz *Bůh, Jeho smlouva*

brány viz rejstřík B

brašna viz rejstřík C

bratr, bratři viz rejstřík B

bronz viz rejstřík B

Bůh (níže uvedena některá jména Boží)

אל (Bůh)

אלה (Bůh, aram.)

אלהים nebo אלוהים (Bůh, Elohim)

יהוה (Bůh, Hospodin, Jahve)

יהוה צבאות (Hospodin zástupů)

אהיה אשר אהיה (Jsem který jsem)

אדוני (Adonaj, Pán)

אלהים חיים (Živý Bůh)

אל הקדוש nebo אלהים הקדוש (Svatý Bůh)

אל רחום וחנון (Bůh Slitovný a Milostivý)

אל עליון (Bůh Nejvyšší)

אל שדי (Bůh Všemohoucí, El Šadaj)

אלהי האלהים (Bůh bohů)

אלהי ישראל (Bůh Izraele)

אל קנא (Bůh žárlivě milující)

אלהי העברים (Bůh Hebrejů)

אלהי הארץ (Bůh země)

אלהי ירושלים (Bůh Jeruzaléma)

אלהי שמים וארץ (Bůh nebe a země)

אלהי כל בשר (Bůh veškerého tvorstva)

- Bůh, viz též *Šechina* a *Duch svatý* (rejstřík B)
- Bůh slunce viz *sluneční bůh* (rejstřík B)
- Bůh, viz též *nebeský hlas* (rejstřík B)
- Bůh, Jeho jméno viz *Jméno Boží* (rejstřík B)
- Bůh, než stvořil svět, poradil se s Tórou, I (40),
- Bůh, Michaelovi a Gabrielovi svěřena ochrana Jeho lidu, I (43),
- Bůh, země stvořena ze sněhu pod nebeským trůnem, I (48)
- Boží nádhera, světlo prvotní (prapůvodní) stvořené z B-ží nádhery („světlo ze světla“), I (49)
- Bůh, ve všech částech světa provázel Izrael (v Rudém moři, v poušti, na cestě do Palestiny), I (56)
- Bůh, vysvětlení, proč druhého dne stvoření neřekl, že je to „dobré“, I (60, 62)
- Bůh, všechny andělské třídy jsou poměrně daleko od Šechiny; B. je blízko těm, kdo zkroušeni jsou v srdci, I (67–68)
- Bůh, andělé musejí mlčet, dokud B-h neuslyší písně, chválu, modlitby a sladké melodie Izraele, I (69)
- Bůh, sedící uprostřed sedmi oddělení ráje, vykládá Tóru, I (76)
- Bůh z misek vah, na nichž váží dobré a zlé skutky dětí Izraele, odstraňuje hříchy, I (86)
- Bůh, pátého dne stvořil ryby z ohně a vody, I (89)
- Bůh, první tři hodiny dne studuje Tóru, I (91)
- Bůh, druhé tři hodiny dne vynáší soud nad světem, I (91)
- Bůh, třetí tři hodiny dne zaopatřuje všechny živé bytosti, I (91)
- Bůh, poslední tři hodiny dne si divoce hraje s leviatanem, I (91)
- Bůh, nic Jej netěší víc, než když jsou plány bezvěrců (pronárodů) proti němu zmařeny, I (91)
- Bůh, jediné druhy, k nimž B-h promlouval, jsou člověk, ryba a had, I (115)
- Bůh, nebýt každodenního chvalořečení a chvalozpěvů celého stvoření, nikdy by svět nestvořil, I (121)
- Bůh stvořil svět prostřednictvím deseti výroků, I (122)
- Bůh stvořil člověka posledního, jako pohostinný Hospodin, I (123)
- Bůh stvořil člověka, neboť u andělů a zvířat postrádal svobodnou vůli, I (125)
- Bůh skrze proroky učinil již tu část zázraků, kterou chystá pro svět příští, I (128)
- Bůh se ohledně stvoření člověka poradil s anděly, I (128)
- Bůh, stejně jako oddělil světlo od tmy, učinil pro děti Izraele v Egyptě tmu, ač Izraelci měli světlo, I (128–129)
- Bůh, stejně jako oddělil vody pod klenbou a nad klenbou, rozpoltil pro děti Izraele Rákosové moře, I (129)
- Bůh, stejně jako stvořil třetího dne rostlinstvo, poskytl dětem Izraele na poušti manu, I (129)
- Bůh, stejně jako učinil světla na nebeské klenbě, šel před Izraelem ve sloupu ohnivém a oblakovém, I (129)
- Bůh, stejně jako stvořil všeliké ptactvo nebeské, poslal Izraeli na poušti hejno křepelek, I (129)
- Bůh, stejně jako vdechl člověku do chřipí dech života, poskytl Izraeli Tóru, strom života, I (129)
- Bůh, prvního dne rozprostřel nebesa, aby Izrael mohl rozprostřít stan setkávání nad Božím příbytkem, I (129)
- Bůh, druhého dne oddělil pozemské a nebeské vody, aby Izrael závěsem oddělil svaté od velesvatyně, I (129)
- Bůh, třetího dne stvořil rostlinstvo, aby Izrael jedl první noc přesnic hořké byliny a upekl Mu nekvašený chléb, I (129)
- Bůh, čtvrtého dne stvořil světla nebeská, aby Mu Izrael zhotovil svícen z čistého zlata, I (129)
- Bůh, pátého dne stvořil ptactvo nebeské, aby Mu Izrael zhotovil cheruby s křídly vzepjatými vzhůru, I (129)
- Bůh, šestého dne stvořil člověka, aby mu Izrael vydělil ze synů Áronových velekněze, který Mu bude sloužit, I (129)
- Bůh, andělé, s nimiž se radil ohledně stvoření člověka, byli serafové, Boží rádci, I (131)
- Bůh, ušetří Gabriela a Michaela, odmění Labiela (Lebiela), I (131–132)
- Bůh vysílá Gabriela nabrat prach (ke stvoření člověka) ze čtyř zemských koutů, I (134)
- Bůh, Tóra říká, že pokud B-h nebude mít s člověkem trpělivost, raději by měl od jeho stvoření upustit, I (134)
- Bůh nazýván shovívavý, slitovný a milostivý, I (134)
- Bůh rozhodne o všech našich vlastnostech, člověk rozhoduje jen v tom, zda bude spravedlivým, nebo svévolníkem, I (139)
- Bůh, před otěhotněním ženy přinese anděl Lajla před Jeho tvář spermii, I (139)
- Bůh předá přesné pokyny andělu duši, kterou má vybrat duši, I (139)
- Bůh nařídí duši vstoupit do spermie, ale duše se nejprve vzpírá, I (139)
- Bůh tříbil Adamovu duši se zvláštní péčí, Adamova duše je obrazem Božím, I (146)
- Bůh, tak, jak svět je naplněn Bohem, je tělo lidské naplněno duší, I (146)
- Bůh, všechno vidí, ale vidět není, stejně tak duše vidí, ač není viděna, I (146)
- Bůh, stejně jako svět je řízen Bohem, je i tělo řízeno duší, I (146)
- Bůh, stejně jako je čistý ve Svatosti Svě, je i duše čistá, I (146)
- Bůh přebývá ve skrytu a stejně tak i duše přebývá ve skrytu, I (146)
- Bůh, B-í dovednost a starostlivost potvrzuje úžasný mechanismus lidského těla, I (147)
- Bůh, B-í obraz, člověk musí mít úctu ke svému tělu jako k němu, I (147)
- Bůh vyjevil Adamovi celé dějiny lidstva, I (148)
- Bůh ukázal Adamovi „malovanou oponu“, na níž jsou zakresleny všechny duše, I (148)
- Bůh a Metatron, jako svědkové podepisují darovací listinu sedmdesáti Adamových let pro Davida, I (148)
- Bůh žádá Adama, aby pojmenoval zvířata i Jeho samotného, I (149)

- Bůh, Adam dává B-u jméno Adonaj, I (149)
- Bůh, jménem Adonaj oslovují B-a i andělé, I (149)
- Bůh, Adam oslovoval B-a tetragramem, I (149)
- Bůh Adama zachrání, když andělé začnou na Adama žárlit a pokusí se jej spálit ohněm, I (150)
- Bůh Satana vybídne pojmenovat býka a krávu, velblouda a osla, ale Satan neuspěje, I (151)
- Bůh vybídne Adama pojmenovat býka a krávu, velblouda a osla, a Adam uspěje, I (151)
- Bůh vybídne Satana, aby se Adamovi poklonil, leč Satan odmítne, I (151)
- Bůh, Satan je potrestán za žárlivost a je svržen na zem, I (152)
- Bůh, když chtějí adorovat Adama i andělé, sešle B-h na Adama mrákotu a andělé poznají, že je jen člověk, I (154)
- Bůh, Adam vyplňoval celý vesmír a podobal se božstvu, a tak jej B-h zmenšil na tisíc loktů, I (154)
- Bůh, účelem spánku bylo dát Adamovi ženu, I (154)
- Bůh chtěl, aby se lidská rasa mohla rozvíjet a aby si všichni uvědomili rozdíl mezi B-em a člověkem, I (154)
- Bůh se podílí na poskytování potravy houfům Adamových potomků se zemí, I (154–155)
- Bůh, země zajišťuje potravu Adamovým potomkům ve dne, B-h v noci, I (155)
- Bůh předpokládal, že by měl Adam proti stvoření Evy námitky, I (155)
- Bůh proto stvořil Evu až poté, co o ni Adam sám požádal, I (155)
- Bůh, než stvořil ženu ze žebra, seslal nejprve na Adama mrákotu, I (160)
- Bůh Evu jako nevěstu osobně vyšňořil, I (160)
- Bůh vyzývá anděly poskytnout Adamovi a Evě přátelskou službu, I (160)
- Bůh, za bránou Aravot se duše spravedlivých proměňují v anděly, chválí B-a a vyživují se slávou Šechiny, I (162)
- Bůh prahne po modlitbách spravedlivých, I (163)
- Bůh zakázal konzumaci ovoce ze stromu poznání v přítomnosti hada, I (168)
- Bůh čekal, až se Adam a Eva zakryjí fíkovými listy, I (173)
- Bůh, jeden z Jeho dnů trvá člověku tisíc let, I (173)
- Bůh, když Adam a Eva uslyšeli, že se blíží, skryli se, I (173)
- Bůh učil Adama pravidlům zdvořilého chování, I (174)
- Bůh, když se ptá: „Adame, kde jsi?“, má tato otázka hluboký význam, I (174)
- Bůh odsekl hadovi ruce a nohy, zavřel mu ústa a odebral mu schopnost řeči, I (176)
- Bůh litoval Adama a Evu a z kůže hada udělal suknice a přioděl je jimi, I (180)
- Bůh litoval, že Adam vydržel v ráji jen krátce, I (181)
- Bůh vyzývá veškeré stvoření k písni na počest hosta, jímž je Šabat, I (189)
- Bůh, stvoření nebylo Jeho bezprostředním aktem, ale uskutečnilo se prostřednictvím Jeho slova, I (190–191)
- Bůh, všechno stvořeno během šesti dní; odpočinek byl stvořen dne sedmého, neboť tehdy B-h dokončil své dílo, I (191)
- Bůh přijme Adamovo pokání a odpustí mu jeho hřích, I (196)
- Bůh musel při pohřbu Adamovo tělo svinout, neboť i po pádu bylo dlouhé sto loktů, I (214)
- Bůh zapečetí Adamův hrob, aby se k němu ani zvíř nedostala: tento hrob tudíž nemohl být v ráji, I (214)
- Bůh Adamovi slíbí, že o jeho vině (že přinesl světu smrt) pomlčí, I (217)
- Bůh každému jednomu člověku pokaždé sdělí, že zemřel v důsledku svých zlých skutků, I (217)
- Bůh přikazuje každému umírajícímu sepsat své skutky, I (217)
- Bůh předvídal, že povstanou ti, kteří se budou prohlašovat za bohy, a tak lidstvo potrestal, I (218–219)
- Bůh nepřijme Kainovu oběť, I (225)
- Bůh Kaina upozorní, že jestli se nepolepší, ovládne ho náklonnost ke zlému, I (226)
- Bůh Kaina za jeho lakotu potrestá: Kainovi zčerná tvář, I (226)
- Bůh upřednostňuje šikanované a pronásledované, I (226)
- Bůh viděl, že Kain Ábela šikanoval; Bůh proto Ábela upřednostňoval a jeho oběť přijal příznivě, I (226)
- Bůh se ptá Kaina: „Může se někdo skrýt ve skrýších a já ho nevidím?“, I (230)
- Bůh říká Kainovi: „Ábel ti projevil milosrdenství a nezabil tě...“, I (230)
- Bůh říká Kainovi: „Z mnoha jeho ran křičí na tebe prolitá krev bratra tvého!“, I (230)
- Bůh proklel zemi, aby nevydala plody, až ji bude bratrovrah obdělávat, I (231)
- Bůh viděl, že Kain jen předstírá pokání, ale polovinu prokletí z něho sňal, I (232)
- Bůh dá Kainovi psa na ochranu před divokou zvěří, I (233)
- Bůh rozhodne, že Henoch zemře mlád, tj. ještě spravedlivý, I (257)
- Bůh nalézá v Henochovi zalíbení, neboť Henoch byl sedmým člověkem od Adama, I (257)
- Bůh má zalíbení ve všem sedmém, I (257)
- Bůh přikáže nejmoudřejšímu archandělovi, aby vynesl knihy z truhlic a vyložil je Henochovi, I (263)
- Bůh přikáže, aby dal archanděl Henochovi rákosové pero, aby si Henoch mohl všechno zapsat, I (263)
- Bůh přikazuje Henochovi předat knihy lidem, aby si je předávali z generace na generaci, I (263–264)
- Bůh proklel zemi až do doby, kdy se narodí chlapec, na němž nebude nutné vykonat obřizku, což byl Noe, I (279)
- Bůh vydá pokyny Urielovi, Refaelovi, Gabrielovi a Michaelovi k potrestání padlých andělů, I (280)
- Bůh poslal Metatrona za Šemchazajem, aby mu sdělil, že na svět bude uvedena Potopa, I (281)

- Bůh řekne padlým andělům: „Poskvrnili jste se; už nikdy nebudete moci být čistí“, I (285)
- Bůh trpělivě snáší všechny hříchy, ne však nemravnosti, I (287)
- Bůh nechal vody Potopy vystoupit 15 loktů nad horské vrcholky, I (299)
- Bůh stvořil všechno s výjimkou falše, nepravdivosti a podvodu; ty vynalezl člověk, I (299)
- Bůh přikázal, aby krkavec, ač nečistý, cestoval v arše, neboť měl v budoucnosti nosit jídlo Elijášovi, I (304)
- Bůh, jako vládce světa první a poslední, I (326)
- Bůh si promluvil se 70 anděly, kteří sestoupili a zmátli řeč stavitelů Babylónské věže, I (329)
- Bůh a 70 andělů si vylosovali jeden národ a jeden jazyk, na Boha připadl Izrael a hebrejšтина, I (333)
- Bůh je netělesný, živoucí, věčně trvajících; nedřímá a nespí, I (345)
- Bůh stvořil svět, aby v Něho lidé mohli věřit, I (345)
- Bůh, Abraham je Jeho služebníkem a spolehlivým a důvěryhodným správcem domu Jeho, I (345)
- Bůh je tak dojatý, že Abrahama zachrání z ohnivé pece osobně, I (351)
- Bůh uděluje Abrahamovi trojí požehnání, I (367–368)
- Bůh bude veleben jako „štit Abrahamův“ (takové cti se později těšil už jen David), I (368)
- Bůh, Abraham poznal, že Kenaán je zaslíbená země, neboť tam se mu zjevil B-h, I (369)
- Bůh za odměnu propůjčil Eliezerovi sílu 318 mužů, aby mohl pomoci Abrahamovi, I (382)
- Bůh, Šém obdržel jméno Melchisedech od B-a, když byl ustanoven knězem, I (385)
- Bůh, Abrahama trápí prolítí krve ve válce, B-h jej uklidňuje, I (386)
- Bůh se Abrahamovi zjevil: bylo to první Jeho zjevení se lidské bytosti, I (386)
- Bůh uzavírá s Abrahamem smlouvu mezi polovinami, I (386–391)
- Bůh Abrahama opravuje: „Jsi prorok, žádný astrolog“, I (387)
- Bůh radí Abrahamovi, aby pro Izrael zvolil nadvládu cizinců, I (390)
- Bůh Abrahamovi ukazuje 400letou porobu Izraele v Egyptě, I (390)
- Bůh naznačil část těla, na niž se měla obřízka vykonat; Abraham si logicky domyslel, co odstranit, I (396)
- Bůh se rozhodne navštívit trpícího Abrahama třetího dne po obřezání, I (396–397)
- Bůh vyhloubil do pekla jámu, aby žár stoupal vzhůru a trpící Abraham mohl ležet nerušen poutníky, I (397)
- Bůh říká: „Byl jsem první, kdo dodržoval přikázání povstat před šedinami a vzdát starci čest“, I (397)
- Bůh Abrahama ubezpečuje, že jeho potomci ve věku čtyř a pěti let zasednou ve dnech příštích ve školách a synagogách, I (397)
- Bůh, na rozdíl od Něho andělé neumějí číst lidské myšlenky, I (402)
- Bůh, rozhodne se, že hříšná města zničí, I (407)
- Bůh Adama nepotrestal, dokud jej neodsoudil nebeský 70členný soudní dvůr, I (407)
- Bůh neodsoudil hříšná města, dokud nerozhodl soudní dvůr 60 myriád andělů a Abraham, I (407–408)
- Bůh dával hříšným městům svou nelibost po dobu 52 let, ale bezvýsledně, I (410)
- Bůh sám vykoná rozsudek nad generací Potopy a Věže, nad hříšnými městy, Egyptany, Emorejci i Sancheribem, I (413–414)
- Bůh slibuje oklamánému a dotčenému Abímelekovu, že se za něho bude Abraham modlit, I (418)
- Bůh vyslyšel Abrahamovu přímlovu za Abímeleka a jeho lid, I (420)
- Bůh poprvé v dějinách vyslyšel prosebnou modlitbu jednoho člověka (Abrahama) za jiného (Abímeleka), I (420)
- Bůh se v noci zjeví Abrahamovi a ujistí jej, že Sára má ve všem pravdu, I (424)
- Bůh informuje Abrahama, že jeho pokolení bude povoláno z Izáka, I (424)
- Bůh nakládá s člověkem v každém okamžiku podle jeho momentálních zásluh, I (425), II (302–303)
- Bůh přikázal, aby vody Mirjaminy studny vytryskly pro žízničího Izmaela, I (425)
- Bůh vyslyšel modlitbu Izmaelovu, neboť Hagar se modlila k modlám svého mládí, I (425)
- Bůh, lidé na Něho pamatují, dokud něco potřebují, jinak na Něho zapomínají, I (431)
- Bůh, Satan žaluje, že jakmile Abraham zbohatl, na Boha zapomněl, I (431–432)
- Bůh se rozhodne Abrahama a Izáka vyzkoušet, I (432)
- Bůh, když Izákova duše opustí tělo, obrací se B-h k Michaelovi a nařizuje Izáka zachránit, I (439–440)
- Bůh říká, že děti Abrahamovy budou hřešit a že je bude soudit v den Nového roku, I (443)
- Bůh si, pokud děti Abrahamovy zatroubí na Nový rok na polnici z beraního rohu, vzpomene na berana a odpustí jim, I (443)
- Bůh zjevuje Abrahamovi, že Chrám vybudovaný na místě Izákova obětování bude zničen, I (444)
- Bůh zjevuje Abrahamovi, že jeho potomci budou pokořeni Babylónem, Médií, Řeckem i Římem, I (444)
- Bůh zjevuje, že Abrahamovi potomci budou spaseni závěrečným vykoupením za zvuku polnice z beraního rohu, I (444)
- Bůh přikázal, aby se v upomínku na obětování Izáka obětovalo dvakrát denně, I (444)
- Bůh nechtěl urazit ani Abrahama, ani Šéma, a tak spojil Abrahamovo Jire se Šémovým Šálem: Jeruzalém, I (444)
- Bůh Abrahama varoval, aby Izákovi nezpůsobil ani nejnepatrnější zranění, I (445)
- Bůh žehnal Abrahamovi i po Sářině smrti: Hagar mu porodila dceru a Izmael se kál a podřídil se Izákovi, I (453)
- Bůh obleče Abrahama do stejných rouch, do nichž se odívá On sám, I (454)
- Bůh s hříšníky cítí, neboť se mohou změnit, obrátit se a kát se za hříchy a být spaseni, I (469)
- Bůh poručil Michaelovi vyšňořit Smrt a poslat ji v nejkrásnějším rouchu za Abrahamem, I (470)
- Bůh trestá Abímeleka: zloději mu vyplní v noci dům a je stížen malomocenstvím, I (494)
- Bůh, Hospodin plní přání těm, kteří se Jej bojí, I (494)

- Bůh na konci hladomoru vyzval Izáka k návratu do Kenaánu, a tak se Izák usadil v Chebrónu, I (497)
- Bůh posílá za Ezauem Satana, aby jej při lovu co nejdéle zdržel, I (501)
- Bůh přidává ke každému Izákovu požehnání Jákobovi ještě Svoje požehnání, I (506)
- Bůh chtěl, aby Jákob na hoře Móríja strávil noc, protože svým věrným se Bůh zjevuje v noci, I (520)
- Bůh se zjevuje Židům ve dne, příslušníkům nežidovských ras v noci, I (520)
- Bůh ukazuje Jákobovi zjevení na hoře Sínaj, I (523)
- Bůh ukazuje Jákobovi proměnu Elijášovu, I (523)
- Bůh ukazuje Jákobovi Chrám v jeho slávě i po vydrancování, I (523)
- Bůh ukazuje Jákobovi Nebúkadnéšarův pokus o upálení tří svatých dětí v ohnivě peci, I (523)
- Bůh ukazuje Jákobovi Danielovo setkání s Bělem, I (523)
- Bůh sděluje Jákobovi, že mu dá celou Palestinu (neboť Bůh ji složil a vložil ji pod něho), I (523)
- Bůh sděluje Jákobovi, že Šechina bude dlít výhradně ve Svaté zemi a bude se zjevovat výhradně jeho potomkům, I (523)
- Bůh slibuje Jákobovi, že jeho potomstva bude jako prachu země, I (523)
- Bůh slibuje Jákobovi, že se jeho potomstvo neomezeně rozmůže na sever i na jih, na východ i na západ, I (523)
- Bůh o sobě hovořil za použití výrazu *anochi* – אֲנִי („já jsem“), I (524)
- Bůh nechá na Jákobu dopadnout kapku rosy vzkříšení: Jákob tak získá při odchodu z Palestiny nadpřirozenou sílu, I (527)
- Bůh vysvětluje Jákobovi, že Šechina nemůže přebývat mimo Svatou zemi, I (546)
- Bůh se může zjevit i pohanům, leč činí tak jen v naléhavých případech a v noci, I (547–548)
- Bůh nařizuje andělovi, aby s Jákobem, jenž je chráněn pěti kouzly, zápasil, I (558)
- Bůh zbaví Michaela a jeho anděly síly, aby Jákobu nepřemohli, I (559)
- Bůh žehná Lévimu, jenž jako desátek náleží Jemu a jehož Michael vynesl na nebesa, I (562)
- Bůh, andělé jsou Jeho služebníky na nebesích, děti Léviho jsou Jeho služebníky na zemi, I (562)
- Bůh zajistil lévijcům všechno, co je Hospodinovi svaté, I (562)
- Bůh uchopí anděla Edómu za vlasy, Elijáš ho zabije a andělova krev potřísní Boží šat, I (571)
- Bůh neodměňuje jen za dobré skutky, ale i za dobré úmysly, II (26)
- Bůh se zjeví Josefovi, třímá v ruce *even šetija* a hrozí, že kámen odhodí a svět se zhroutí v troskách, II (64)
- Bůh rozhodl, že Šechina bude dlít mezi rameny Benjamínovými, a nazval Benjamína Svým oblíbencem, II (106)
- Bůh vysvobodil Jákobu z rukou Ezauových, Lábanových a Kenaánců a umožnil mu znovu spatřit Josefa, II (121)
- Bůh sám sebe počítá mezi zbožné, II (127)
- Bůh, Jákob nejednal správně, když chtěl synům zjevit božská tajemství, aniž by měl předem souhlas B-í, II (145)
- Bůh dává moudrost a znalosti proto, aby se posvětilo Jeho svaté jméno (tj. aby dotyčný odolal pokušení), II (154)
- Bůh dává každému muži takovou ženu, jakou si dotyčný zaslouží“, II (171)
- Bůh pečuje o mrtvá těla zbožných, ale ještě více se stará o jejich duše, II (183)
- Bůh, duše zbožných předstupují před Jeho tvář jako andělé a slouží Mu, II (183)
- Bůh uděluje Lévimu požehnání kněžství, dokud nepřijde a nebude přebývat uprostřed Izraele, II (191)
- Bůh vytváří tělo v souladu s duší a duši vybírá podle schopností těla, II (200)
- Bůh dává lidem na vybranou ze dvou cest, ze dvou náklonností a ze dvou možných cílů, II (206)
- Bůh vyčítá Jóbovi netrpělivost a reptání, ukazuje mu, že Adam, Abraham, Mojžíš a Áron nereptali, II (210–211)
- Bůh stvořil náklonnost ke zlému, ale zároveň proti ní poskytl člověku lék, Tóru, II (212)
- Bůh kárá Jóbovy přátele: člověk nemá být hnán k zodpovědnosti za to, co učinil v mučivých úzkostech, II (212–213)
- Bůh svolil s vydáním Jóba, ale s podmínkou, že Satan nesmí vztáhnout ruku na Jóbovu duši, II (220)
- Bůh se zjeví Jóbovi a vysvětlí mu, že Elíhúovi vnukl zlá slova Satan, II (225)
- Bůh ohlašuje Elíhúovo odsouzení, neboť Elíhú se stal nástrojem Satanovým, II (225)
- Bůh dává Jóbovi opasek ze tří stuh; jakmile si ho Jób vezme, veškeré útrapy mizí, II (225)
- Bůh pak Jóbovi umožnil spatřit všechno, co bylo, i všechno, co nastane, II (225)
- Bůh svrhl Satana, příčinu Jóbových útrap, z nebes, neboť byl Jóbem poražen, II (229)
- Bůh Mojžíše za jeho rozhodnutí chválí a rozhodne se, že s ním bude rozmlouvat, II (264)
- Bůh trpí, když Izrael strádá, II (291)
- Bůh, přítomnost Šechiny znamená, že s Mojžíšem na Chorébu nehovořili andělé, ale sám B-h, II (290–291)
- Bůh se Mojžíšovi představí jako Bůh Amrámu, Abrahamův, Izákův a Jákobův, II (291)
- Bůh se rozhodne, že spojí Mojžíše se Šechinou, II (302)
- Bůh oznamuje Mojžíšovi, v čem bude spočívat jeho mise, leč Mojžíš se zdráhá, II (302–303)
- Bůh, když soudí ty, jež stvořil, je Elohim, „soudce“, II (304)
- Bůh, když povstává a táhne do boje proti hříšníkům, je Sabaot, „Hospodin zástupů“, II (304)
- Bůh, když dlouho a trpělivě čeká na polepšení hříšníků, je „El Šadaj“, II (304)
- Bůh, když milosrdně shlédne na svět, je „Adonaj“, II (304)
- Bůh je pro Izrael Ten, který byl, který je a který s ním navždy bude v ujařmení jeho dnes i v čase příštím, II (304)
- Bůh je výhradně Bohem Abrahamovým, Bohem Izákovým a Bohem Jákobovým, II (305)
- Bůh přikazuje Mojžíšovi shromáždit starší Izraele a oznámit jim blížící se vykoupění, II (306)
- Bůh, země je podnožkou Jeho nohou, II (318)

- Bůh, Jeho lukem je oheň, II (318)
Bůh, Jeho šípy jsou plameny, II (318)
Bůh, Jeho kopí jsou pochodně, II (318)
Bůh, Jeho štítem jsou mraky, II (318)
Bůh, Jeho mečem jsou blesky, II (318)
Bůh skládá před Mojžíšem přísahu, že smlouvu s patriarchy dodrží, II (323)
Bůh Mojžíšovi zjevil Své jméno proto, že zjevení Jména lidem si vyžádal sám čas, II (323)
Bůh se Mojžíšovi pro názornost zjeví v rouše s trásněmi na okrajích, II (342)
Bůh si k diskusi o novoluní pozve Mojžíše po pravici, Árona po levici a za svědky Michaela a Gabriela, II (342)
Bůh, přesně o půlnoci se zjevil v Egyptě B-h s 9 000 myriádami andělů zkázy, II (346)
Bůh říká, že se Egyptané dočkají svého konce, ne však hned, ale až v Rudém moři, II (351)
Bůh Izraelcům nedovolí jít do Svaté země přímou cestou, III (20)
Bůh chce, aby Izrael napřed převzal na Sínaji Zákon, III (20)
Bůh ví, že Izraeli plyne z dlouhého putování pouští nezměrný užitek duchovní a hmotný, III (20)
Bůh ví, že v poušti se Izrael nebude muset starat o pole, a tak bude mít dost času na Tóru, III (20)
Bůh navíc nechtěl předat Palestinu zpusťšenou, neboť Kenaánci ji nechtěli odevzdat prosperující, III (20)
Bůh nechtěl, aby Izrael mrtvoly Efrajimovců u Gat spatřil, neboť by se vrátil do Egypta, III (22)
Bůh i proto zvolil delší trasu do Svaté země, III (22)
Bůh ukáže modlícím se Mojžíšovi zástupy andělů, přichystané poskytnout Izraeli pomoc, III (27)
Bůh přiměl faraóna pronásledovat Hebreje, aby předvedl lidu svou moc, III (27)
Bůh, Mojžíš vybízí lid, aby velebil, chválil a oslavoval Hospodina války, III (27)
Bůh vyslyšel modlitbu lidu, protože na nic jiného ani nečekal, III (27)
Bůh Mojžíše ubezpečuje, že lid zachrání přinejmenším kvůli zásluhám Abrahamovým, III (29)
Bůh se zachová jako pastýř, který dá vlkovi zdatného berana a přebrodí na druhý břeh, čímž zachrání všechny, III (29)
Bůh předhodí Samaelovi zbožného Jóba a zachrání Izrael u Rudého moře, čímž zachrání všechny, III (29)
Bůh dává Mojžíšovi pokyn, aby holí rozpoltil moře, III (30)
Bůh, příčinou rozpolcení moře není Mojžíšova hůl, ale Boží síla nebo Boží vůle, III (30–31, 32)
Bůh přinutí ustoupit vody Rudého moře pomocí východního větru, III (33)
Bůh vždycky využívá vítr východní, když chce trestat pronárody, III (33)
Bůh hnal východním větrem moře celou noc, zatímco Egyptany zahalil neproniknutelnou tmou, III (33)
Bůh usedne na křídla větru, vycházejícího zpod trůnu Jeho slávy, III (38–39)
Bůh odmítne pomoc 9 000 myriád andělů, vyzbrojených meči, luky, šípy a kopími, III (39, 39)
Bůh použije proti Egyptanům blesky, krupobití, žhavé uhlíky, hromobití a Svůj hlas, III (39, 39)
Bůh ukáže Izraelcům množství andělů, kteří jim přišli na pomoc, III (39)
Bůh odevzdá Egyptany do rukou andělů zkázy, takže Egyptané u Rudého moře před smrtí nesmírně trpěli, III (40)
Bůh „zpravidla“ trestá svévolníky, když jsou nazí, III (44)
Bůh změnil hořkou vodu ve sladkou hořkým vavřínem, III (52)
Bůh využívá stejné prostředky k vyvolání bolesti i k jejímu odstranění, III (52)
Bůh předal v Maře lidu Izraele důležité zákony, III (53)
Bůh slibuje, že bude lid léčit, pakliže bude dbát Jeho zákonů, v opačném případě bude na něj nemoci sesílat, III (53)
Bůh pečoval o lid Izraele na poušti, jako Abraham pečoval o anděly, III (57)
Bůh oznámil Mojžíšovi seslání many Izraeli odměnou za zásluhy Abrahama, Izáka a Jákoba, III (57)
Bůh se zachoval jako otec v podobenství o otcí a synkovi, sedícím mu na ramenou a ptajícím se lidí, kde je otec, III (70)
Bůh, jenž zahrnul lid dary, i když se k němu lid neznal, vystavil lid hrozbě Amáleka, III (70)
Bůh potrestal nevděčnost Izraelců tím, že proti nim vyslal nevděčného nepřítele (Amáleka), III (72)
Bůh rozhodne, že zbožný Josef vykoná trest na bezbožném Ezauovi, III (74)
Bůh rozhodne, že za proselytu může být přijat každý vstřícný pohan, ne však Amálekovec, III (78)
Bůh pohotově pomáhá přímým, je štítem těm, kdo žijí bezúhonně, III (93)
Bůh přikazuje Mojžíšovi vysvětlit Tóru přednostně ženám, neboť muži se řídí radami žen, III (100)
Bůh věděl, že ženy jsou v dodržování náboženských předpisů svědomitější, a tak oslovil napřed je, III (100)
Bůh věděl, že dětem budou vštěpovat Tóru ženy, a tak oslovil nejprve je, III (101)
Bůh oznamuje Mojžíšovi, že přijde v hustém oblaku, III (102)
Bůh žádá před předáním Tóry ručitele a spokojí se s dětmi Izraele v lůně jejich matek, III (105)
Bůh učiní lůna matek průhlednými jako sklo, takže jsou jejich nenarozené děti viditelné, III (105)
Bůh, děti v lůně matek Mu na každé přikázání odpovídají „jo“ a na každý zákaz „ne“, III (105)
Bůh zdvihl horu Sínaj do výše a držel ji nad hlavami lidu jako košík, III (108)
Bůh se na Sínaji zjevil ze čtyř světových stran současně, III (110)
Bůh se představuje lidu egyptským slovem *anochi*, „To jsem já“, III (111)
Bůh lid vyděsí Svým hlasem, lid se rozprchne, běží dvanáct mil a vypustí duši, III (111)
Bůh je upozorněn Tórou, že lid Izraele vypustil strachem duši a je zapotřebí vzkřísit jej k životu, III (111)

- Bůh použije rosu, určenou ke vzkříšení mrtvých, a oživí lid Izraele, III (111)
- Bůh každému člověku 2 anděly, z nichž jeden mu drží srdce, aby dotyčný nevyпустиł duši, III (111)
- Bůh se ptá Izraele, zda přijme 248 přikázání odpovídajících počtu údů těla, III (112)
- Bůh se ptá Izraele, zda přijme Tóru, obsahující 365 zákazů, odpovídajících počtu dnů v roce, III (112)
- Bůh umožnil modlám, aby Jej uctívaly, to znamená, že celá příroda uznala Jeho moc, III (112)
- Bůh nabádá lid: „Nepřisahaňte křivě, aby kvůli tomu nezemřely vaše malé děti“, III (116)
- Bůh se v pátém přikázání (ctít otce a matku) nezachoval jako pozemský král, III (117)
- Bůh, kdyby lidé nectili otce a matku, jednali by povýšeně i se samotným B-em, III (117)
- Bůh, člověk má od Něho deset částí: dech, duši, jas ve tváři, zrak, sluch, řeč, hmat, rozum, vhlad a porozumění, III (118)
- Bůh dává dítěti dech, ducha a duši, III (118)
- Bůh vnímá úctu projevovanou rodičům, jako by byla projevována Jemu samotnému, III (118)
- Bůh vnímá odpírání úcty rodičům jako urážku Sebe sama, III (118)
- Bůh, rodiče zaujímají místo uprostřed mezi B-em a člověkem, III (119)
- Bůh, všichni svatí volají: „Věčný byl Král, Věčný jest Král a Věčný bude Král navěky věků“, III (129)
- Bůh promlouval na znamení zármutku z přehusté tmy, neboť věděl o zlatém teleti, III (138)
- Bůh chtěl dát národu, jenž přijme Tóru, život věčný, III (139)
- Bůh čekal jen na Mojžíšovu modlitbu, aby mohl výkon hrozícího trestu odvrátit, III (145)
- Bůh oznamuje, že pošle lidu Svého anděla, který lid povede do země zaslíbené, III (151)
- Bůh Izraeli odpustil kvůli dobrým skutkům tří patriarchů a dvanácti synů Jákobových, III (152)
- Bůh vyslyší Mojžíšovu modlitbu a odpustí Izraeli uctívání zlatého telete, III (158)
- Bůh usoudil, že když si druhé desky vyrobí Mojžíš sám, dá si již pozor, aby je nerozbil, III (160)
- Bůh pověřil Mojžíše dohledem nad všemi padesáti branami moudrosti, s výjimkou jediné, III (161)
- Bůh nepotřebuje jíst a pít, ba ani světlo nepotřebuje, III (168)
- Bůh jako Král, Vykupitel a Pomocník Izraele, III (168)
- Bůh, Jeho služebníci slunce a měsíc osvětlují svět Jeho světlem, III (168)
- Bůh chce vyjádřit lidu Svou náklonnost, opustit Svůj nebeský chrám a přebývat mezi lidem Izraele, III (169)
- Bůh původně přebýval s Tórou, nyní je Tóra mezi lidmi: je nezbytné, aby mohl Bůh mezi lidmi přebývat s Tórou, III (172)
- Bůh ukáže Mojžíšovi *Knihu Adamovu* se záznamy o všech pokoleních od stvoření až po vzkříšení mrtvých, III (173)
- Bůh přikazuje jmenovat velekněze z kmene Lévi, konkrétně Árona, III (186)
- Bůh říká Áronovi: „Ustanovím tě správcem obětí, jež přinášet Mi budou Moje děti“, III (187)
- Bůh svěruje jmenování velekněze Árona Mojžíšovi, aby lid poznal jeho pokoru, III (187)
- Bůh říká Mojžíšovi, aby se vztyčením svatostánku počkal do prvního dne měsíce nisanu, tedy na výročí Izákova narození, III (196)
- Bůh si přál, aby se radost ze zasvěcení svatostánku znásobila radostí z oslav výročí Izákova narození, III (196)
- Bůh, Jeho radost prvního dne stvoření se vyrovnala radosti nad vztyčením svatostánku, III (203)
- Bůh až po vztyčení svatostánku na zemi přikázal andělům vybudovat podobný v nebi, III (204)
- Bůh Mojžíše nabádá splnit Izraelcům přání tábořit u praporu svého pod znaky svého otcovského rodu, III (241)
- Bůh říká: Jákob před smrtí rozhodl, že lid zaujme místa kolem svatostánku v pořadí, v jakém stál kolem katafalku, III (241)
- Bůh vysvětluje Mirjam a Áronovi, že povýšil Mojžíše nad anděly a nařídil mu, aby se zřekl manželského života, III (267)
- Bůh, Metatron, svatí chajové a Kórachovci dosvědčí soudného dne, že je jen jediný B-h na zemi, v nebi i v pekle, III (307)
- Bůh zdůrazňuje, že Mojžíš a Áron mají promluvit ke skalisku, ne do něj udeřit holí, III (317)
- Bůh zakazuje vést s Edómci válku, III (323)
- Bůh rozhodne během jediného měsíce o smrti tří pastýřů: Mirjam, Árona a Mojžíše, III (324)
- Bůh nenechal zemřít tři zbožné s hříšníky generace pouště, počkal, až generace pouště vymře, III (324)
- Bůh rozhodne, že do Svaté země nevkočí ani Mirjam, ani Áron, ani Mojžíš, III (326)
- Bůh Bileámovi řekl: „Běž s nimi. Vydáš se na cestu hříchu a i sám Balák se vydá vstříc vlastní záhubě, III (370)
- Bůh nechal oslci umřít, aby ji pohané neuctívali a aby se Bileámovi neposmívali, III (375)
- Bůh vzal zvířatům ústa s ohledem na čest zbožných, neboť oslice zmátla i nejmoudřejšího z mudrců, III (375)
- Bůh si nepřeje, aby hříšníci byli veřejně zostouzeni, III (375)
- Bůh se Bileámovi zjevoval (chodil za ním jako za malomocným), zatímco Mojžíše vřele přijímal ve Svě svatyni, III (380)
- Bůh Bileámovi říká, že lepší je jídlo ze zeleniny a láska než pokrm z vykrmeného býka a nenávisť, III (380)
- Bůh se hněvá, neboť Bileám si myslí, že Bůh přijme oběti i od někoho jiného než od dětí Izraele, III (381)
- Bůh se vzdálí a do Bileáмова hrdla vstoupí anděl, který mágovi proklít Izrael nedovolí, III (381)
- Bůh soudí Izrael odděleně za denního světla, zatímco ostatní pronárody v temnotě noci, III (383–384)
- Bůh zesílil Bileámovu hlas, aby všichni obyvatelé země slyšeli: „Člověk, jenž se prohlašuje za Boha, je lhář“, III (388)
- Bůh, Bileám říká: „Běda národu, který popřeje sluchu muži, jenž se prohlásí za Boha“, III (388)
- Bůh s nevolí slyší, jak lidé ignorují Pinchasův původ z Josefa a soustřeďují se na jeho původ z Jitra, III (398)
- Bůh praví: „Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, odvrátil rozhořčení Mé od dětí Izraele“, III (398)
- Bůh zdůrazňuje, že Pinchas není jen vnukem modloslužebného kněze Jitra, ale také zbožného velekněze Árona, III (398)
- Bůh koná dobro prostřednictvím lidí dobrých a zlo prostřednictvím lidí zlých, III (405)
- Bůh ukáže Mojžíšovi všechny nástupce: Jozua, jeho nástupce Otniela a všechny ostatní soudce a proroky, III (407)

- Bůh vysvětluje Mojžíšovi, že jeho synové se nestanou nástupci otce, neboť se jen pramálo zabývali Tórou, III (407)
- Bůh říká Mojžíšovi, že jeho nástupcem se stane Jozue, jenž Mojžíšovi sloužil oddaně a projevoval hlubokou úctu, III (407)
- Bůh si žádá, aby Mojžíš dal Jozuovi před zraky všeho lidu pověření a vložil na něho své ruce, III (407)
- Bůh žádá Mojžíše, aby dal Jozuovi možnost veřejně vynášet soudy ještě za svého života, III (407)
- Bůh si nevybral Mojžíše pro jeho zdatnost, ale na základě Svě vlastní milosti, milosrdnosti a trpělivosti, III (412)
- Bůh ustanovil Mojžíše nad lidem, aby se za něj mohl modlit, když lid zhřeší, III (412)
- Bůh stvořil všechny nebeské pevnosti a základy vesmíru, jež se nacházejí pod pečeti prstenem Jeho pravice, III (412)
- Bůh jmenoval Mojžíše pánem andělů, kteří mu museli uvolnit cestu skrze oheň a oblaky a ustoupit stranou, III (412)
- Bůh Mojžíše opět pokáral, že v Šitímu ztratil rozhodnost a nepostavil se kmeni Šimeón, III (413)
- Bůh odkládá válku proti Moábu kvůli Rút, která se má stát matkou Davidovou, III (414, 414)
- Bůh, zášť národů vůči Izraeli pramení z jejich zášti vůči B-u a Tóře, III (416, 416)
- Bůh dal světu tři dary: moudrost, sílu a bohatství, jež jsou požehnáním, pokud jsou od Boha, III (423)
- Bůh při Nevyslovitelném jménu přísahal, že Mojžíš do země zaslíbené nevstoupí, III (426)
- Bůh říká Mojžíšovi: „Ulehneš k otčům svým a tento lid... zapomene na zákon Můj“, III (428)
- Bůh říká Mojžíšovi, že nevejde do Svaté země a neuvidí rytiny, jimiž se lidé dají oklamat a svést z cesty pravé, III (428–429)
- Bůh nazval leviatana Svým služebníkem, a stejně tak i Mojžíše, III (429)
- Bůh, nemůže se vyvázat z dodržení Svě přísahy, neboť nemá pána, III (430)
- Bůh je Jediný, יי, zatímco Mojžíš je jediný (tj. největší) prorok, III (431)
- Bůh, již nikdy nepovstane v Izraeli prorok jako Mojžíš, jemuž by se Hospodin dal poznat tváří v tvář, III (432)
- Bůh rekapituluje Mojžíšovi vše, co pro něho vykonal, za což mu Mojžíš děkuje, III (436–437)
- Bůh je jediný, jediný v celém Svém světě, kromě Něho není žádný jiný, nikdo se Mu nepodobá, III (437)
- Bůh stvořil všechny bytosti nahoře a všechny bytosti dole; je začátek i konec, III (437)
- Bůh umožní Mojžíšovi zázračně přehlédnout celou Svatou zemi na ploše 400 parasangů čtverečních, III (447)
- Bůh podrobně ukáže Mojžíšovi prstem, který díl Svaté země bude náležet tomu kterému kmeni, III (448)
- Bůh ukáže Mojžíšovi dějiny Izraele od stvoření do posledního soudu a vzkříšení mrtvých, ale také ráj a peklo, III (448)
- Bůh přikazuje Mojžíšovi: „Vystup zde na pohoří Abárim, na horu Nebó. Vystup na tu horu, na ní zemřeš“, III (449–450)
- Bůh Mojžíšovi slibuje, že země stejně pokojně a bezbolestně jako jeho bratr Áron, III (450)
- Bůh, Izrael je Boží syn prvorozený a B-h jej miluje víc než všechny ostatní národy, III (455)
- Bůh nabádá Jozua vzít si hůl a kráčet ve šlépějích svého učitele Mojžíše, III (455)
- Bůh říká, že Izrael je dítě, a proto ho miluje, ale také to, že dítě se musí usměřňovat, III (455)
- Bůh se zjevil od jihu (Sínaje), od východu (Seíru), od severu (Páranu) a od 10 000 andělů na západě, III (458)
- Bůh oznámil Tóru hebrejsky (v jazyce Sínaje), latinsky (j. Seíru), arabsky (j. Páranu) a aramejsky (j. Kádeše), III (458)
- Bůh žádá Gabriela, Michaela a Zagagela, aby mu přinesli Mojžíšovu duši, leč všichni odmítnou, III (471)
- Bůh, Samael se sám nabídne, že B-u přinese Mojžíšovu duši, ale Bůh pochybuje, že to dokáže, III (471)
- Bůh, Bůh Samaelovi vysvětluje, že Mojžíšovi se nikdo nevyrovná, III (471)
- Bůh se ptá Samaela, zda by Mojžíšovi odebral duši z tváře, rukou či chodidel, III (471)
- Bůh, Samael přesto žádá o svolení přinést Mojžíšovu duši, a tak mu Bůh svolení dá, III (471)
- Bůh stane u Mojžíšovy hlavy a pokyne Mojžíšovi, aby zkrížil nohy, III (476)
- Bůh pokyne Mojžíšovi, aby zkrížil ruce na hrudi a zavřel oči, III (476)
- Bůh a Mojžíš postupně přesvědčí Mojžíšovu duši, aby opustila Mojžíšovo tělo, III (476–477)
- Bůh si vzal Mojžíšovu duši tím, že políbil učitele Izraele na ústa, III (477)
- Bůh pohřbil Mojžíšovo tělo na místě, jež zůstalo utajené dokonce i před samotným Mojžíšem, III (478)
- Bůh, onoho dne, kdy zemřel Mojžíš, B-h zakázal andělům pět chvalozpěvy, III (481)
- Bůh může někdy zakázat zástupům pět chvalozpěvy, nikdy však kvůli smrti člověka (výjimkou byl Mojžíš), III (481)
- Bůh, Mojžíš převyšuje Noema, jenž nepředstoupil před tvář B-i; u Mojžíše B-h přebýval „dvakrát denně“, III (487)
- Bůh, Mojžíš je oprávněně nazýván „mužem B-ím“, neboť byl napůl člověkem a napůl B-em, III (487)
- Bůh, Mojžíš je אֱלֹהִים אֱלֹהֵי, podle agady „pán Boží“, neboť B-h byl ochoten vykonat jeho přání, III (488)
- Bůh Jozua za věrné služby Mojžíšovi odměnil: udělal jej Mojžíšovým pobočником a jeho nástupcem, IV (15)
- Bůh Jozuovi pomoc neodmítal, ale tak blízký vztah jako s Mojžíšem s ním nenavázal, IV (15)
- Bůh pomůže Jozuovi ochránit Gibeónce, ohrožované Kenaánci, IV (28–29)
- Bůh, Jozue zdůrazňuje, že za Izrael bude bojovat Hrdina všech hrdinů, Nejvyšší z nejvyšších, IV (32)
- Bůh o lid 300 let (období soudců) pečoval s láskou jako otec o svoje děti, IV (35)
- Bůh, Rút říká: „Tvůj lid bude mým lidem, tvůj B-h bude mým B-em“, IV (53)
- Bůh, Bóaz daroval Rút pár klasů obilí, do nichž B-h vložil Svě požehnání: proto jí pokrm stačil k nasycení, IV (55)
- Bůh chce zbavit Izrael tyraa Sísery, a tak povolává Debóru a jejího muže Báraka, IV (60)
- Bůh Debóře zjeví, že nad Sísou zvítězí jen ti, kteří jsou oddáni studiu Tóry, nebo ti, kteří jim pomáhají, IV (60)
- Bůh připojil Svě jméno ke jménům Josef (= יְהוֹסֵפֶת), Paltiel (= פֶּלְטִיֵּאל), manžel Míkal, a Jáel (= יְהֵאֵל), IV (63)
- Bůh chtěl vědět, zda osoby s Jeho jménem budou schopné odolat pokušení a zůstat cudné, IV (63–64)
- Bůh vstupuje výhradně do přímého spojení s dobrem, nikoli se zlem, IV (67)
- Bůh vyslyšel modlitbu Haslelponi a poslal jí anděla Pchadiela (velmi pravděpodobně פַּחְדִּיֵּאל, nikoli פַּדִּיֵּאל), IV (77)

- Bůh, Chana jako první člověk, jenž nazval B-a Hospodinem zástupů, IV (93)
- Bůh rozhodne, že se Samuel stane prorokem před tváří B-í a že jej bude navždy milovat, jako miloval Izáka, IV (95)
- Bůh seslal na město Pelištejců a zemi Ašdódu nakažlivou dyzenterii (úplavici), přinášející náhlou smrt, IV (102–103)
- Bůh osloví osmiletého Samuela nejprve hlasem Élího, podruhé hlasem Elkány, potřetí Svým vlastním hlasem, IV (105)
- Bůh považuje Samuela za rovného Mojžíšovi a Áronovi, IV (116, 116)
- Bůh, Saul se od Samuela dozví, že B-h rozhodl vytrhnout mu království z rukou a předat pocty Davidovi, IV (120)
- Bůh chválí Saula, že s jásotem od Něho přijal trest, IV (120)
- Bůh říká, že vyhladí kněze, kteří přebývají v Nóbu, neboť kráčejí po cestách synů Élíových, IV (125)
- Bůh vysílá proroka Nátana, aby Davidovi zabránil ve stavbě Chrámu, IV (164)
- Bůh, štít Davidův, výraz, který se využívá výhradně při dobrořečení po čtení haftary, IV (167)
- Bůh dává Davidovi odměnu za jeho pokoru: jeho modlitba získává moc odvrátit výnos o trestu, IV (167)
- Bůh Davidovi naznačí, že hladomor vypukl v důsledku nedůstojného Saulova pohřbení mimo izraelskou zem, IV (174)
- Bůh na naléhání Davidovi naznačí, že zemře v 70 letech o šabat, IV (179)
- Bůh člověku neprozrazuje okamžik jeho smrti, IV (179, 179)
- Bůh má větší zálibení ve skutcích spravedlnosti než v množství obětních hodů přinášených Šalomounem, IV (180)
- Bůh, podle rabinů je Šalomoun jedno z B-ích jmen; v *Pisni písni* je tak označován sám B-h, IV (190)
- Bůh dal Šalomounovi na vybranou, co by si přál, což umožnil ještě Achazovi a později umožní i Mesiášovi, IV (198)
- Bůh, Michael předává Šalomounovi pečtní prsten od Hospodina Boha, Nejvyššího Sabaota, s rytinou pentafy, IV (221)
- Bůh andělům říká, že s člověkem jedná vždy podle toho, jaký je v dané době (a Jarobeám byl spravedlivý), IV (252–253)
- Bůh odsoudí Jóšafata k smrti za to, že se ve válce připojil k Achabovi, IV (260–261)
- Bůh, na Achabův příkaz nesly brány Samaří nápis: „Achab popírá B-a Izraele“, IV (261)
- Bůh chce Elijáše přemluvit, aby Jej vyvázal ze slibu: nechá vyschnout potok, z něhož si Elijáš nabírá vodu, IV (273)
- Bůh si nechává čtvero klíčů: klíče od pokrmů, klíče od deště, klíče od hrobů a klíče od lůna neplodné ženy, IV (274)
- Bůh připustil, že je částečně zodpovědný za lidský hřích, neboť stvořil náklonnost ke zlému, IV (277)
- Bůh se s Elijášem setká ve skalní rozsedlině, v níž se kdysi ukázal Mojžíšovi, IV (278)
- Bůh nařizuje Elijášovi, aby se místo obviňování dětí Izraele vypravil do Damašku, IV (279)
- Bůh, Mesiáš a Elijáš zapisují dobré skutky člověka a B-h k tomuto zápisu připojuje Svou pečeť, IV (282)
- Bůh, každé manželství zanese do záznamu Elijáš a B-h stvrzuje záznam o manželství Svou pečeti, IV (282)
- Bůh, muži, kteří se ožení se ženou nečistého původu, budou Elijášem pověšeni na kůl a bičováni B-em, IV (282)
- Bůh, muž, jenž se ožení se ženou, jež jej je hodna, bude milován B-em a políben Elijášem, IV (282)
- Bůh, muž, jenž se ožení se ženou, jež jej není hodna, nenáviděn bude B-em a bičován Elijášem, IV (282)
- Bůh, když se chystal stvořit člověka, (anděl) Elijáš se mu nabídl, že sestoupí na zem a bude lidem sloužit, IV (283)
- Bůh říká (andělovi) Elijášovi: „Zůstaň strážným duchem dětí Mých navždy a šíř víru ve Mne po celém světě“, IV (283)
- Bůh říká: „Běda otcí, jenž vyhnal své děti do cizí země, a běda dětem, jež byly zapuzeny od stolu svého otce“, IV (293–294)
- Bůh, legenda o tom, jak Elijáš naučí kupce rčení „když Bůh dá“, „bude-li Bůh chtít“, IV (297–298, 298)
- Bůh, rčení *אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם*, tj. „bude-li Bůh chtít“ či „dá-li Bůh“, *בְּעֶזֶר הַשֵּׁם*, tj. „s Boží pomocí“, IV (298)
- Bůh, agada se zmiňuje o nebeské akademii, v níž zesnulí zbožní a andělé studují společně s B-em Tóru, zcela běžně, IV (301)
- Bůh umožní Joramovi a jeho spojencům zvítězit nad Moábem odměnou za zásluhy o dodržování šabat, IV (324)
- Bůh obyvatelům Ninive prokázal čest: poslal proroka (tato výsada se nikdy „pronárodům světa“ neudělovala), IV (333)
- Bůh je Pánem nad nebesy, pevninou i mořem; člověk se neskryje před Jeho tváří nikde, IV (334)
- Bůh, Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti dal „dítěti“ (tj. Chizkijášovi) jméno „Vládce pokoje“, IV (363)
- Bůh chtěl kvůli Jójakimovi rozpustit svět v prvotním chaosu, ale vážil si bohabojných lidí za jeho časů, IV (384)
- Bůh chtěl kvůli hříšnosti Sidkijášovy generace rozpustit svět v prvotním chaosu, ale vážil si zbožného Sidkijáše, IV (384–385)
- Bůh vyslal do tábora Chaldejců jelena, při jehož pronásledování Chaldejci objevili a zajali Sidkijáše, IV (391)
- Bůh má rád mládí, protože je nevinné, IV (395)
- Bůh vybízí Jeremjáše, aby dal národu pít z poháru hněvu, načež Jeremjáš prokleje den, kdy se narodil, IV (395)
- Bůh vždycky splní, když slibuje dobré, ale když hrozí zlým, někdy od svého záměru upustí, IV (400)
- Bůh, když Nebúkadnézar stále váhal, B-h mu ukázal, že Michaelovi (patronovi Židů) svázal ruce za záda, IV (404–405)
- Bůh káže Jeremjášovi, Bárukovi a dalším zbožným opustit Jeruzalém den před vpádem, jinak město zůstane nedobytné, IV (407)
- Bůh zařídí zničení Chrámu v horkých letních dnech, aby exulanti cestou netrpěli zimou, IV (409)
- Bůh říká na březích Eufratu Jeremjášovi: „Pokud tu zůstaneš, půjdu s nimi, ale pokud půjdeš s nimi, zůstanu zde“, IV (418)
- Bůh ukáže Bárukovi celé budoucí dějiny lidstva až do příchodu Mesiáše, jenž ukončí soužení a nastolí radost, IV (436)
- Bůh, odměnou za oddanost, s níž Daniel sloužil pozemskému králi (Nebúkadnézarovi), vybrán sloužit Králi nebeskému, IV (442)
- Bůh si nepřeje být veleben hříšníky, kteří se k němu obracejí jen v čase nouze, IV (449)
- Bůh, obyčej přísahat při Jménu Toho, jenž podpírá svět prostřednictvím tří pilířů: Azarjáše, Chananjáše a Mišaela, IV (451)
- Bůh, podle jiného názoru jsou třemi pilíři, jimiž Bůh podpírá svět, tři patriarchové, IV (451)
- Bůh je na Ezechiellovo naléhání ochoten odpovědět na dotazy domu Izraele, ale jen kvůli Tóře, IV (452)
- Bůh Ezechiellovi říká, že když budou Izraelci studovat zákony Chrámu, bude to přijatelné jako budování Chrámu, IV (452)
- Bůh znal Chíramovy a Nebúkadnézarovy nároky na božství, jinak by se Adam a jeho potomci těšili ze života věčného, IV (456)
- Bůh říká, že veškerá Chíramova pýcha pramení z toho, že připravil cedry pro Chrám, IV (458)

- Bůh nechtěl Daniela podrobit zkoušce ohněm, neboť záchrana tří mladíků by se pak připisovala Danielovi, IV (462)
 Bůh, stěžuje si na Kýra, neboť měl vybudovat Chrám a odvést exulanty zpátky do Palestiny, IV (471)
 Bůh, stěžuje si, že Kýros neudělal nic, pouze rozhlásil, že kdo chce, může se vrátit do země, IV (471)
 Bůh přikázal Ezdrášovi zůstat v Babylónu do té doby, dokud bude velekněz Jósua, syn Jósadakův, naživu, IV (484)
 Bůh nerad vidí, když se řetězec dědičného práva na úřad velekněze přetrhne, IV (485)
 Bůh po čtyřiceti dnech vyzývá Ezdráše, aby 24 knih zveřejnil jako Písmo, jež poznají všichni, IV (490)
 Bůh upozorňuje Ezdráše, že 70 knih zůstane tajemstvím, jež bude sloužit jen moudrým z jeho lidu, IV (490)
 Bůh, mužové Velkého shromáždění obnovili všechny atributy Boha velkého, mocného a budícího bázeň, IV (493)
 Bůh se postará, že král Achašveroš pošle žádat od manželky, královny Vašti, aby hostům vyhověla, IV (508–509)
 Bůh vysílá anděly zmatení, jimiž jsou: Mehúman, Bizta, Charbóna, Bigta a Abagta, Zetar a Karkas, IV (509)
 Bůh vyslal démonku přestrojenou za Ester, takže Ester s Achašveróšem nikdy manželsky nežila, IV (522)
 Bůh hodlá Mordokajovi svěřit úkol postarat se o dobro celého národa Izraele, IV (523)
 Bůh Hamana před jeho pádem povýšil, aby mohl Mordokaj využít jeho poklady k obnově Chrámu, IV (528)
 Bůh osloví Hamana a Šimšaje: „Darebáku a synu darebáka! To, co losy ukazují, je osud tvůj. Budeš viset“, IV (536)
 Bůh Hamana upozorní, že ve svém výčtu židovských svátků vynechal Purim a šušanský Purim, IV (539)
 Bůh říká Hamanovi, že Židé oslaví svátkem šušanský Purim Hamanův pád, IV (539)
 Bůh je panovník nade vším, nad mocnostmi na nebesích i pod zemí, nad duchy i dušemi, IV (540)
 Bůh, jen na něm záleží, zda ten či onen bude povýšen, či ponížen, zabit, či oživen, IV (540)
 Bůh, Haman říká, že B-h je již sešlý stářím a dětinství, stěží vidí, natož aby byl schopen pomoci, IV (540)
 Bůh, Haman mudrce přesvědčí, že B-h již není silný; mudrci vyhlazení Židů podpoří, IV (540)
 Bůh, Satan snese takové důkazy proti Židům, že B-h podepíše výnos o vyhlazení a opatří ho pečeti, IV (546)
 Bůh poslal pro patriarchy a sdělil jim: „Vaše děti zasluhují záhubu“, IV (547)
 Bůh vidí, že atribut spravedlnosti získává převahu, a tak přeseďne z trůnu spravedlnosti a na trůn milosrdenství, IV (547)
 Bůh, Ester říká: „Jsi veliký Bůh, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, a Bůh otce mého, Benjamína“, IV (556)
 Bůh, Ester Jej oslovuje jako Hospodina zástupů, jenž zpytuje srdce a zkoumá ledví, IV (557)
 Bůh nikdy nepřipustí, aby zbožní trpěli déle než tři dny, a tak Haman padl tři dny po ediktu, 15. nisanu, IV (562)

Bůh, Jeho atributy

- Bůh, J-o a-y, 13 atributů Božích, III (157, 157–158)
 Bůh, J-o a-y, než lidé zhřeší, je Bohem Milosrdným, III (157)
 Bůh, J-o a-y, poté, co lid zhřeší a kaje se, je Bohem Všemohoucím, jenž zaopatřuje všechny živé tvory, III (157)
 Bůh, J-o a-y, je Bohem Milosrdným a Slitovným, neboť vytěšňuje zlo z plemene lidského, III (157)
 Bůh, J-o a-y, je Bohem Milostivým, pomáhajícím v čase nouze, III (157)
 Bůh, J-o a-y, vůči spravedlivým a zlovolníkům je Bohem Trpělivým, III (157)
 Bůh, J-o a-y, je Bohem Štědrým pro ty, kteří si skrze vlastní skutky nemohou nárokovat odměnu, III (157)
 Bůh, J-o a-y, je Bohem Věrným a Oddaným těm, kteří mohou očekávat, že je obdaří milostí do dvoutisícího pokolení, III (157)
 Bůh, J-o a-y, promíjí nepravosti a kruté činy: odpouští těm, kteří se kají, III (157)
 Bůh, J-o a-y, nejvznešenějšími jsou trpělivost, milost, soucit a pravda, III (158)
 Bůh, J-o a-y, Velké shromáždění obnovilo všechny a-y Boží, IV (493)
 Bůh, J-o a-y, Jeremjáš vypouštěl J-o a-t Boha vzbuzujícího bázeň, Daniel vypouštěl J-o a-t Boha mocného, IV (493)

Bůh, Jeho čest

- Bůh, Jeho čest, Elijáš vroucně hájí č-t B-í a obviňuje Izrael, zatímco Jonáš vroucně hájí čest Izraele, ne tak č-t B-í, IV (279)

Bůh, Jeho den

- Bůh, Jeho den je jako tisíc lidských let, I (148, 173)

Bůh, Jeho dobrota

- Bůh, J-o d-a, podle Filóna je atributem Jeho dobroty אֱלֹהִים, I (42),
 Bůh, J-o d-a, podle rabínů je atributem Jeho dobroty יְהוָה, I (42),
 Bůh, J-o d-a, jako základní princip stvoření, I (42)
 Bůh, J-o d-a, Bůh jako dobrý či jediný dobrý, I (42),
 Bůh, J-o d-a, projevila se, když obstaral Kainovi sestru, aby se s ní mohl oženit, I (239)
 Bůh, J-o d-a, *Ehje ašer ehje* = neměnnost a nezměnitelnost Boha v Jeho attributech d-y, ušlechtilosti a oddanosti, II (305)

Bůh, Jeho duch viz *Duch Boží* (rejstřík B)

Bůh, Jeho esence

- Bůh, J-o e-e, mysticko-náboženská představa, podle níž se e-e B-í sama manifestuje v lidských dějinách, III (79)
 Bůh, J-o e-e, mysticko-náboženská představa, podle níž se e-e B-í manifestuje především v dějinách Izraele, III (79)
 Bůh, J-o e-e, podle Filóna si ji lidský intelekt neumí představit; je schopen jen posoudit Jeho činnost, III (158)

Bůh, Jeho hlas

- Bůh, Jeho h-s, viz též *nebeský hlas* (rejstřík B)
 Bůh, Jeho h-s, když ho po pádu Adam uslyšel, bál se, I (174)

- Bůh, Jeho h-s, jímž oslovil Mojžíše v Midjánu, slyšel zároveň Áron v Egyptě a vyšel bratrovi vstříc, II (314)
 Bůh, Jeho h-s, Bůh odpověděl Egyptanům nebeským hromobitím a Nejvyšší promlouval Svým hlasem, III (39)
 Bůh, Jeho h-s, Bůh se představuje lidu egyptským slovem *anochi*, „To jsem já“, III (111)
 Bůh, Jeho h-s vyděsí lid u Sínaje, lid se rozprchne, běží dvanáct mil a vypustí duši, III (111)
 Bůh, Jeho h-s, uprostřed ticha zněla Boží slova, jež neměla žádnou ozvěnu: „Já jsem Hospodin, Bůh tvůj“, III (113, 113)
 Bůh, Jeho h-s, Bůh přikázal, aby se v povětří zformoval neslyšitelný hlas, III (113)
 Bůh, Jeho h-s se rozdělil na 70 jazyků a nebyl slyšet jen na Sínaji, ale po celé zemi, III (113)
 Bůh, Jeho h-s, Izrael mu naslouchal bez potíží, ale pohané při něm málem vypustili duši, III (113)
 Bůh, Jeho h-s, zatímco promlouval, byli vzkříšeni mrtví a vydali se k Sínaji, III (113–114)
 Bůh, Jeho h-s, Bůh ho během zjevení na Sínaji přizpůsobil každému jedinci zvlášť, III (114)
 Bůh, Jeho h-s, do zasvěcení svatostánku se ozýval Mojžíšovi v uchu asi jako potrubní pošta, III (204)
 Bůh, Jeho h-s, po zasvěcení svatostánku slyšel Mojžíš sladký, příjemný, rozkošně zvonivý hlas, III (204)
 Bůh, Jeho h-s, po zasvěcení svatostánku Mojžíšovi říká, že mezi Ním a Izraelem nyní panuje láska, přátelství a pokoj, III (204)
 Bůh, Jeho h-s byl stejně mocný jako na Sínaji, ale neslyšeli jej ani lidé, ani andělé, jen Mojžíš, III (223)
 Bůh, Jeho h-s přicházel z nebe v podobě ohnivého trychtýře opírajícího se o oba cheruby, III (223)
 Bůh, Jeho h-s dokázal současně oslovit Mojžíše, Árona i Mirjam, žádný jiný hlas to nedokáže, III (266–267)
 Bůh, Jeho h-s, Áron a Mirjam kráčeli za zvukem nebeského hlasu, až se jim Bůh zjevil ve sloupu oblakovém, III (267)
 Bůh, Jeho h-s, Bůh osloví osmiletého Samuela nejprve hlasem Élího, podruhé hlasem Elkány, potřetí Svým vlastním h-em, IV (105)
 Bůh, Jeho h-s, zjevení Božímu předcházely čtyři úkazy: silný vítr, zemětřesení, oheň a h-s tichý, jemný, IV (279)
 Bůh, Jeho h-s, hlas tichý, jemný symbolizuje Poslední soud, u něhož soudit bude jen Bůh sám, IV (279)

Bůh, Jeho hněv

- Bůh, J-o h-v, rozhněvá se na vody, I (60)
 Bůh, J-o h-v, rozhněvá se na lunu, I (82)
 Bůh, J-o h-v, rozhněvá se na myš, I (107)
 Bůh, J-o h-v, rozhněvá se na Satana, I (152)
 Bůh, J-o h-v, rozhněvá se na hada, I (176)
 Bůh, J-o h-v, Adam obviňuje Evu, že rozhněvala Boha, I (205)
 Bůh, J-o h-v, had se obává Božího h-u, I (205)
 Bůh, J-o h-v, Adam říká: „... nevíme, zda na nás vylije h-v Svůj, nebo zda zahrne nás Svým milosrdenstvím“, I (211)
 Bůh, J-o h-v, předpotopní generace hněvala Boha natolik, že na lidi nakonec seslal Potopu, I (220)
 Bůh, J-o h-v, Egyptané se řídí Jóbou radou, neboť se bojí B-ího h-u, kdyby hebrejská neviňátka vraždili sami, II (235)
 Bůh, J-o h-v, vždy nejprve stihne anděla strážného, a teprve pak národ, který má anděl na starosti, III (37)
 Bůh, J-o h-v, pohané ho vzbudili, když jim byla nabízena Tóra, neboť ji odmítli přijmout, III (95)
 Bůh, J-o h-v, Kehatovi synové vzbuzovali svým chováním vůči schráně h-v B-í a mnozí zemřeli, III (239)
 Bůh, J-o h-v, tak velký, že vítr, který přivál křepelky, dosahoval síly mohutné vichřice, III (265)
 Bůh, J-o h-v během hovoru milosrdenství převažuje, ale jakmile Bůh odstoupí, Árona a Mirjam stihne malomocenství, III (268)
 Bůh, J-o h-v, Bileámovy kletby bývaly účinné, neboť mág uměl přesně rozpoznat okamžik Hospodinova h-u, III (379)
 Bůh, J-o h-v, Bůh se hněvá denně přesně v okamžiku kolem třetí hodiny denní, kdy králové s korunami uctívají slunce, III (379)
 Bůh, J-o h-v, doba trvání tohoto okamžiku je krátká, hodina sestává z 85 088 takových okamžiků, III (379)
 Bůh, J-o h-v, Bileám je jediný, kdo takový okamžik umí rozpoznat, leč čekal marně, neboť Boží láska k Izraeli je velká, III (379)
 Bůh, J-o h-v, Bileám má v úmyslu vzbudit B-í h-v proti Izraeli zmínkou o poušti, ale Bůh si vzpomene na přijetí Tóry, III (387)
 Bůh, J-o h-v, Bileám vidí pod horou Danovce, kteří v důsledku hříchu nejsou zahaleni oblakem, ale B-í h-v nevzbudí, III (387)
 Bůh, J-o h-v, kniha obsahuje dějiny Izraele do doby, kdy Bůh, rozhořčen nad skutky Izraele, povstane ze Svého trůnu, III (411)
 Bůh, J-o h-v, Achítifel dobře věděl, že B-í h-v vzplanul proto, že kněží nenesli schránu Boží na ramenou, IV (154)
 Bůh, J-o h-v, anděl se nazýval „anděl slitování“, neboť doufal, že touto pohromou se zmírní h-v B-í, IV (178–179)
 Bůh, J-o h-v, celé město Mu bylo jen pro h-v ode dne, kdy ho vystavěli, až do dne, kdy ho vymýtil od Své tváře, IV (196)
 Bůh, J-o h-v proti lidu vybuzen především v důsledku zanedbání studia Tóry (modloslužbu lid považoval za hloupost), IV (399)
 Bůh, J-o h-v, zboření Chrámu bylo ztrátou i štěstím, neboť Bůh vylil Svůj h-v na „kameny a dřevo“, IV (417)

Bůh, Jeho chvála viz *chvála Boha* (rejstřík C)

Bůh, Jeho jednota

- Bůh, J-o j-a, dosvědčuje ji pár šabat a Izrael, I (186)
 Bůh, J-o j-a, před stvořením nového světa zmizí všechno (i nejvyšší andělé), takže j-a B-í bude zjevná všem, I (272)
 Bůh, J-o j-a, *Jehudi* („Žid“) se vykládá jako „ten, který hlásá jednotu Boží“ (יהודי = יהודי od יהוה), II (185)
 Bůh, J-o j-a (a jedinečnost), na její důkaz nařídí Bůh celé přírodě ztichnout a zachovat klid, III (113)
 Bůh, J-o j-a, je stále týž, u Rudého moře v podobě Boha války, na Sínaji v podobě učitele, III (114)
 Bůh, J-o j-a, na Rúbenově standartě stojí: „Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný“, III (242)
 Bůh, J-o j-a, jedinečnost a j-a Boha, zákona a svatyně Izraele v protikladu k množství bohů, zákonů a svatých pohanů, III (302)
 Bůh, J-o j-a, Bůh je Jediný, יהוה, zatímco Mojžíš je jediný (tj. největší) prorok, III (431)
 Bůh, J-o j-a, Bůh je jediný, jediný v celém Svém světě, kromě Něho není žádný jiný, nikdo se Mu nepodobá, III (437)

- Bůh, J-o j-a, Jozuova řeč (pronášená Kálebem), v níž chválí Krále, Boha Jediného, a děkuje mu za 613 přikázání, III (446)
- Bůh, J-o j-a, Mojžíš žádá otevření bran nebes a propastné tůně, aby všichni lidé pochopili, že je jen jediný Bůh, III (469)
- Bůh, J-o j-a, Noemi říká: „Máme *jednu* Tóru, *jedno* právo, *jeden* zákon; Věčný, Bůh náš, je *jeden*, žádného jiného není“, IV (53)
- Bůh, J-o j-a, „Judovec“ označuje člověka, jenž „vyznává jediného Boha“, IV (517)
- Bůh, J-o j-a, „Judovec“: ״יהוה״ = ״יהוה״ odvozené z ״יה״, tj. ten, jenž vyznává „jedinost Boží“, „nedělitelnost Boží“, IV (517)
- Bůh, Jeho jméno viz *Jméno Boží* (rejstřík B)**
- Bůh, Jeho koruna**
- Bůh, J-o k-a, Sandalfon stojí nad Božím trůnem a splétá pro Hospodina věnce (k-u), III (129)
- Bůh, J-o k-a, Sandalfon neví, kde je Bůh, a tak musí k-u začarovat; k-a se vznese a najde si cestu sama, III (129)
- Bůh, J-o k-a, jakmile k-a dosedne na Boží hlavu, svatí tvorové začnou pět pajány, III (129)
- Bůh, J-o k-a, serafové zareagují na dosednutí k-y lvím řevem: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů“, III (129)
- Bůh, J-o k-a, jakmile dosáhne k Trůnu slávy, roztočí se kola Trůnu a nebesa se ořesou hrůzou, III (129)
- Bůh, J-o k-a, nebeské zástupy zareagují voláním: „Pochválena buď sláva Věčného vycházející z Jeho místa“, III (129)
- Bůh, J-o k-a na hlavě a všichni svatí volají: „Věčný byl Král, Věčný jest Král a Věčný bude Král navěky věků“, III (129)
- Bůh, Jeho království**
- Bůh, J-o k-í, jeho jho ponosou potomci Abrahamovi, I (61)
- Bůh, J-o k-í, lidé očekávají jeho příchod, I (68)
- Bůh, J-o k-í, kniha prorocství se stručnými dějinami Izraele od vstupu do Svaté země až po založení B-ího k-í na zemi, III (411)
- Bůh, J-o k-í, Izrael přistupoval za časů Jozuových ke k-í nebeskému s láskou, IV (35)
- Bůh, J-o k-í, Bůh za odměnu o lid 300 let (období soudců) s láskou pečoval, IV (35)
- Bůh, J-o k-í, na Kenaze sestoupí Duch svatý; prorokuje, že tento svět bude trvat ještě 7 000 let a pak přijde K-í nebeské, IV (45)
- Bůh, Jeho láska k Izraeli**
- Bůh, Jeho láska k Izraeli, ve všech částech světa jej provázel (v Rudém moři, v poušti, na cestě do Palestiny), I (56)
- Bůh, Jeho láska k Izraeli, andělé musejí mlčet, dokud Bůh neuslyší písně, chválu, modlitby a sladké melodie Izraele, I (69)
- Bůh, Jeho láska k Izraeli, z misek vah, na nichž váží dobré a zlé skutky dětí Izraele, odstraňuje hříchy, I (86)
- Bůh, Jeho láska k Izraeli, stejně jako vdechl člověku do chřípí dech života, poskytl Izraeli Tóru, strom života, I (129)
- Bůh, Jeho láska k Izraeli, milovaný Bohem je titul pětice: Abraham, Jákob, Izrael, Šalomoun a Jeruzalém, I (337)
- Bůh, Jeho láska k Izraeli, Bůh trpí, když Izrael strádá, II (291)
- Bůh, Jeho láska k Izraeli, čím silnější byla, tím více se tváře cherubů na schráně Boží obracely a blížily k sobě navzájem, III (178)
- Bůh, Jeho láska k Izraeli, Mojžíš apeluje na Boží trpělivost, I-u a milosrdenství, III (288)
- Bůh, Jeho lítost**
- Bůh, Jeho lítost, že stvořil šest věcí, jejich výčet, I (290)
- Bůh, Jeho lítost, že stvořil náklonnost ke zlému, modloslužbu, Potopu, Chaldejce, Izmaelity a babylónské zajetí, I (290)
- Bůh, Jeho majestát**
- Bůh, Jeho majestát, může jím být naplněna celá země, II (304)
- Bůh, Jeho milosrdenství**
- Bůh, J-o m-í, podle rabínů je atributem Jeho dobroty a milosrdenství ״יהוה״, I (42, 305)
- Bůh, J-o m-í, Eva a Šét vysláni nemocným Adamem pro olej života ze stromu Jeho m-í, I (203)
- Bůh, J-o m-í, posílá lidem Noema, aby se je 120 let snažil napravovat, I (287)
- Bůh, J-o m-í, na konci Potopy, neboť ocenil, jak Noe pečoval o čistá zvířata, I (305)
- Bůh, J-o m-í, svévolník mění B-í m-í v přísnost, zbožný mění Boží přísnost v m-í, I (305)
- Bůh, J-o m-í, Filón chápe výraz ruach – ״רוח״ – jako „duch Boží“, tj. jako „Jeho milosrdenství“, I (305)
- Bůh, J-o m-í, po zničení Chrámu zajišťuje Izraeli usmíření místo bohoslužeb milosrdenství, I (389)
- Bůh, J-o m-í, ukáže se Izákovi, jenž pochybuje, že kdy učinil dobrý skutek, I (495)
- Bůh, J-o m-í, navštívil Leu, neboť Jákob ji nesnášel, I (534)
- Bůh, J-o m-í, Rúben a Juda bratrům domlouvají, když se dožadují B-ho m-í, II (93–94)
- Bůh, J-o m-í, Milosrdný šetří duše, proto nejprve zbaví Jóba majetku, a teprve pak zahubí jeho děti, II (218)
- Bůh, J-o m-í, k těm, kteří se chovají soucitně k bližním, projevují nebesa milosrdenství, II (228)
- Bůh, J-o m-í, Bůh byl milostivý k Jóbovi, neboť se modlil k Bohu za svoje přátele, II (228)
- Bůh, J-o m-í, příčinou vykoupení Izraele bylo utrpení, zásluhy otců, J-o m-í a blížící se konec, II (286)
- Bůh, J-o m-í, když Bůh milosrdně shlédne na svět, je „Adonaj“, II (304)
- Bůh, J-o m-í, Bůh se vrátí do Jeruzaléma z m-í, II (305)
- Bůh, J-o m-í, obdaří děti Izraele m-ím jen kvůli zásluhám Abrahama, Izáka a Jákoba, II (305)
- Bůh, J-o m-í, Bůh se zjevuje Mojžíšovi jako Adonaj, Bůh Milosrdný, II (322)
- Bůh, J-o m-í, je m-ný, pamětlivý, velkorysý, milostivý a trpělivý, plný dobroty a pravdy, III (112)
- Bůh, J-o m-í, když se Mojžíš v zájmu Izraele dovolává J-o m-í, Bůh mu připomíná, jak mluvil o hříšnicích, III (134)
- Bůh, J-o m-í, již déle nevydrží ho potlačovat, když Mojžíš prosí, aby lid ušetřil, III (150)
- Bůh, J-o m-í, než lidé zhřeší, je B-h B-em Milosrdným, III (157)

- Bůh, J-o m-í, B-h je B-em Milosrdným a Slitovným, neboť vytěšňuje zlo z plemene lidského, III (157)
- Bůh, J-o m-í, Bůh vyslyší Mojžíšovu modlitbu a odpustí Izraeli uctívání zlatého telete, neboť je čas m-í, III (158)
- Bůh, J-o m-í, desátého dne měsíce tišri, kdy se Bůh projeví jako Milosrdný, neboť předá Mojžíšovi druhé desky, III (158)
- Bůh, J-o m-í, pět posvátných předmětů svatostánku Bůh obnoví, až ve Svém m-í vybuduje Svůj dům a Chrám, III (180)
- Bůh, J-o m-í, Áron se spokojil s vysvětlením Toho, Jehož m-í je lepší než život; jeho rty chválily Boha zpěvem, III (208)
- Bůh, J-o m-í převažovalo, dokud s Áronem a Mirjam mluvil; jakmile odstoupil, byli oba stiženi malomocenstvím, III (268)
- Bůh, J-o m-í, Mojžíš apeluje na Boží trpělivost, lásku a m-í, III (288)
- Bůh, J-o m-í, m-í je hlavní Boží ctnost; v rozhodování Mojžíšova modlitba vždy převáží misky vah na stranu m-í, III (288)
- Bůh, J-o m-í, *Numeri* 22, 23 uvádí מְלֹאךְ אֱלֹהִים (tetragram = Bůh Milosrdný), proto anděl milosrdenství, III (372)
- Bůh, J-o m-í, běda svévolníkům, kteří obrátí atribut m-í v atribut spravedlnosti, III (372)
- Bůh, J-o m-í, Bůh si vybral Mojžíše na základě Své vlastní milosti, milosrdnosti a trpělivosti, III (412)
- Bůh, J-o m-í, Mojžíš se modlí: „Kéž m-í Tvé kráčet bude před spravedlností Tvou“, III (428)
- Bůh, J-o m-í, Mojžíš si uvědomuje, že ve spravedlnosti není m-í, III (428)
- Bůh, J-o m-í, Mojžíš prosí o B-í M-í, III (434, 434)
- Bůh, J-o m-í, v nebi předstoupí před Mojžíše Boží atribut M-í, III (451)
- Bůh, J-o m-í, Mojžíš se obrátí k trůnu M-í a spatří Boha stavějícího Chrám z drahých kamenů a perel, III (451)
- Bůh, J-o m-í, anděl obhajuje Izrael a prosí Boha, aby pamatoval na smlouvu s patriarchy a byl k Izraeli milosrdný, IV (179)
- Bůh, J-o m-í, Bůh ze Svého m-í nedovolí, aby děti trpěly za hříchy otců, IV (321)
- Bůh, J-o m-í, Bůh zařídí zničení Chrámu v horkých letních dnech, aby exulanti cestou netrpěli zimou, IV (409)
- Bůh, J-o m-í, v mesiášském období vztáhne Bůh Své m-í i na hříšníky a na veškeré tvorstvo, IV (480)
- Bůh, J-o m-í, Bůh vidí, že atribut spravedlnosti získává převahu, a tak přeseďne z trůnu spravedlnosti na trůn m-í, IV (547)
- Bůh, J-o m-í, když nebeská rodina vysvětlí Bohu, že Izrael zhřešil ze strachu, J-o m-í převáží, IV (547)
- Bůh, J-o m-í, utrpení nevinných dětí bez výjimky vyvolává Boží soucit a m-í, IV (558, 564)
- Bůh, Jeho milost**
- Bůh, J-o m-t, Bůh dává předpotopní generaci týdenní odklad, aby mohla truchlit, I (288)
- Bůh, J-o m-t, dočasně pozastavena platnost přírodních zákonů, slunce vycházelo na západě a zapadalo na východě, I (288)
- Bůh, J-o m-t, Noe nalézá útočiště v arše nikoli na základě svých zásluh, nýbrž z m-i B-í, I (295)
- Bůh, J-o m-t sdělit, co hodlá někomu dát: udělena jen Abrahamovi, Jákobovi, Šalomounovi, Achazovi a Mesiášovi, I (386)
- Bůh, J-o m-t, podle Abrahama je záchrana Izraele z exilu aktem m-i, I (387)
- Bůh, J-o m-t, Abraham a Michael se společně modlí, aby se Bůh nad dušemi zahubených hříšníků slitoval, I (470)
- Bůh, J-o m-t, na znamení milosti se zjevuje truchlicímu Jákobovi s celou Svou nebeskou rodinou, I (589)
- Bůh, J-o m-t, lidstvo v čase milosti postrádalo Tóru (1 000 generací), ale bylo udržováno naživu skrze m-t B-í, III (93)
- Bůh, J-o m-t, čas milosti: 974 generací k Adamovi, 26 generací od Adama k Mojžíšovi = 1 000 generací, III (93)
- Bůh, J-o m-t, je milosrdný, pamětlivý, velkorysý, m-ý a trpělivý, plný dobroty a pravdy, III (112)
- Bůh, J-o m-t, člověk jednající spravedlivě dostává od Boha život skrze akt J-o m-i, III (138)
- Bůh, J-o m-t, B-h je B-em Milostivým, pomáhajícím v čase nouze, III (157)
- Bůh, J-o m-t, B-h je B-em Věrným a Oddaným těm, kteří mohou očekávat, že je obdaří m-í do dvoutisícího pokolení, III (157)
- Bůh, J-o m-t, nejvznešenějšími atributy jsou trpělivost, m-t, soucit a pravda, III (158)
- Bůh, J-o m-t, B-í m-t a (ne)příznivé podmínky v roce se rozpoznávaly podle charakteru ohně a kouře na oltáři, III (204)
- Bůh, J-o m-t, Bůh si vybral Mojžíše na základě Své vlastní m-i, milosrdnosti a trpělivosti, III (412)
- Bůh, J-o m-t, Achítófel si myslí, že zločinem s Bat-šebou ztratil David navždy m-t B-í, IV (153)
- Bůh, Jeho milující laskavost**
- Bůh, J-o m-í l-t, vyšňořil Evu, I (161)
- Bůh, J-o m-í l-t, navštívil nemocného Abrahama, I (161)
- Bůh, J-o m-í l-t, zúčastnil se Mojžíšova pohřbu, I (161)
- Bůh, J-o m-í l-t, kdyby Adam s Evou projevili lítost, odpustil by jim, I (181)
- Bůh, Jeho moc**
- Bůh, Jeho moc, projevuje se ve stvoření jediného člověka: B-h dokázal vytvořit nejrůznější typy z jediné formy, I (155)
- Bůh, Jeho moc, Bůh umožnil modlám, aby Jej uctívaly, to znamená, že celá příroda uznala J-o m-c, III (112)
- Bůh, Jeho moc, „Bůh veliký, mocný a budící bázeň“ (*Nehemjáš* 9, 32), IV (493)
- Bůh, Jeho moc, „Bože veliký, mocný a obávaný“ (začátek Amidy), IV (493)
- Bůh, Jeho moudrost**
- Bůh, Jeho moudrost, prapůvodní světlo bylo neviditelné a dokonalé a bylo obrazem Boží m-i, I (192)
- Bůh, Jeho moudrost, Jób neporozuměl smyslu vlády Boží moudrosti v dějinách lidstva, II (228)
- Bůh, Jeho nádhera**
- Bůh, J-o n-a, Boží nádhera vešla čtyřmi branami: branou ohně, zemětřesení, bouře a krupobití, III (106)
- Bůh, J-o n-a, druhý anděl pozdvihne člověku hlavu, aby mohl popatřit na náheru Tvůrce, III (111)
- Bůh, J-o n-a, Jeho jas, J-o n-a, Jeho sláva, Tvůrce, Bůh minulosti a budoucnosti, Bůh tohoto i příštího světa, III (112)

- Bůh, J-o n-a, i andělé hrůzy se snažili Mojžíše usmazit svým dechem, ale Bůh jej ochránil a zahalil do Své n-y, III (130)
- Bůh, J-o n-a, ošacení Mojžíšovi poskytne Boží sláva, B-í n-přístřešek a jasem Božím bude zářit jeho tvář, III (437)
- Bůh, Jeho neviditelnost**
- Bůh, J-o n-t, stejně jako Bůh všechno vidí, ale vidět není, i duše vidí, ač není viděna, I (146)
- Bůh, J-o n-t, prapůvodní světlo je neviditelné a dokonalé – jako obraz Boží moudrosti, I (192)
- Bůh, J-o n-t, Josef předkládá důkaz B-í n-i Boží na základě nemožnosti pohledět do slunce, II (55)
- Bůh, J-o n-t, žádný z andělů či svatých chajů Boha nevidí a neslyší, pouze zbožní lidé po smrti, III (157)
- Bůh, Jeho nevyzpytatelné cesty**
- Bůh, J-o n-é c-y, otázka, zda Bůh Mojžíšovi vysvětlil, podle čeho se řídí a pozná dobré od zlého, III (153–154, 154)
- Bůh, J-o n-é c-y, Bůh odměňuje i ty, kteří si to nezaslouží, III (154)
- Bůh, J-o n-é c-y, Mojžíš je chce poznat, ale nedozví se všechno, III (153–156)
- Bůh, J-o n-é c-y, podobenství o muži, který ztratil váček s penězi, a muži, který ho našel, III (154–155, 155)
- Bůh, J-o n-é c-y, mnozí spravedliví mají v životě štěstí, ale často ho mají i svévolníci, III (155)
- Bůh, Jeho obraz viz obraz Boží (rejstřík B)**
- Bůh, Jeho oddanost**
- Bůh, J-o o-t, *Ehje ašer ehje* = neměnnost a nezměnitelnost Boha v Jeho atributech dobroty, ušlechtilosti a o-i, II (305)
- Bůh, J-o o-t, B-h je B-em Věrným a O-ým těm, kteří mohou očekávat, že je obdaří milostí do dvoutisícího pokolení, III (157)
- Bůh, Jeho oděv**
- Bůh, Jeho oděv, nebe utkané ze světla z části Božího oděvu, I (48)
- Bůh, Jeho paže viz Bůh, Jeho ruce**
- Bůh, Jeho pláč**
- Bůh, Jeho pláč pro Mojžíše: „Kdo teď za Mne povstane proti zlovolníkům?“ – Metatron Jej utěšuje, III (481)
- Bůh, Jeho pláč, Metatron utěšuje Boha: „Mojžíš byl Tvůj, když žil, a zůstává Tvůj i ve své smrti“, III (481)
- Bůh, Jeho pláč nad ztrátou, kterou utrpěl Izrael, neboť Mojžíšovy přímluvy Bůh vždy vyslyšel, III (481)
- Bůh, Jeho požehnání**
- Bůh, Jeho požehnání Adamovi a Evě na svatbě jako jejich chazan, I (160)
- Bůh, Jeho požehnání Adamovi, 22 nebo 24 p-í, jež Hospodin udělil Adamovi, I (193)
- Bůh, Jeho požehnání, o něž bylo lidstvo připraveno v důsledku Adamova pádu a hříšnosti následujících generací, I (193)
- Bůh, Jeho požehnání Henochovi, 1 000 p-í a výšku a šířku, jíž se vyrovnal výšce a šířce světa, I (269)
- Bůh, Jeho požehnání Noemovi a jeho třem synům, I (308, 313)
- Bůh, Jeho požehnání Abrahamovi, Abraham se vydává do Kenaánu, provázen trojím Božím p-m, I (367–368)
- Bůh, Jeho požehnání Lévimu, Lévi vydělen jako desátek, Michael jej nese na nebesa, kde mu žehná Hospodin, I (562)
- Bůh, Jeho požehnání Lévimu, p-í kněžství, dokud Bůh nepřijde a nebude přebývat uprostřed Izraele, II (191)
- Bůh, Jeho požehnání Izraeli v zemi egyptské za obět beránka a za obřízku, II (345)
- Bůh, Jeho požehnání, Bůh i Mojžíš žehnají lidu Izraele, III (205)
- Bůh, Jeho požehnání Adamovi a Evě, jež zaniklo s Potopou, III (456)
- Bůh, Jeho požehnání Abrahamovi, od té doby Bůh nežehnal osobně, III (456)
- Bůh, Jeho požehnání, Jákob udělil synům p-í, jež měl od Boha, III (457)
- Bůh, Jeho požehnání rozmnožuje a rozšiřuje to, co již existuje, ale nevytváří věci „z ničeho“, IV (326)
- Bůh, Jeho požehnání odměnou za dobrý skutek neulpívá jen na dotyčné osobě, ale i na potomcích do páté generace, IV (342)
- Bůh, Jeho pravdivost**
- Bůh, Jeho pravdivost, nejvznešenějšími atributy jsou trpělivost, milost, soucit a pravda, III (158)
- Bůh, Jeho prozřetelnost**
- Bůh, J-o p-t, Amrám byl přesvědčen, že nejlepší bude svěřit dítě Boží prozřetelnosti, II (248)
- Bůh, Jeho prst**
- Bůh, Jeho prst, zahubí anděly, kteří nesouhlasí se stvořením člověka, malíčkem, I (131–132)
- Bůh, Jeho prst, každý p-t Boží pravice využít k vykonání skutku spásy a vykoupení, III (167–168)
- Bůh, Jeho prst, malíčkem pravice ukázal Bůh Noemovi cestu k arše, III (167–168)
- Bůh, Jeho prst, prsteníčkem pravice zahubil Bůh Egyptany, III (168)
- Bůh, Jeho prst, prostředníčkem pravice napsal Bůh na desky Desatero přikázání, III (168)
- Bůh, Jeho prst, ukazováčkem pravice ukáže Mojžíšovi půlsekkel, který Izraelci odevzdají na znamení usmíření, III (168)
- Bůh, Jeho prst, čtvrtým p-em ukázal Bůh Mojžíšovi novoluní, III (168)
- Bůh, Jeho prst, Bůh podrobně ukáže Mojžíšovi p-em, který díl Svaté země bude náležet tomu kterému kmeni, III (448)
- Bůh, Jeho předvídavost**
- Bůh, Jeho předvídavost, Bůh ví, že povstanou ti, kteří se budou prohlašovat za bohy, a tak lidstvo potrestá, I (218–219)
- Bůh, Jeho předvídavost, Bůh Mojžíšovi prozradí, že uctívání zlatého telete předvídal, III (146, 147)

- Bůh, Jeho předvídavost, Bůh předvídal všechny události ve vesmíru, a všechny se také staly, III (411–412)
 Bůh, Jeho předvídavost, Bůh znal Chíramovy a Nebúkádnesarovy nároky na božství, IV (456)
 Bůh, Jeho předvídavost, Adam a jeho potomci by se jinak těšili ze života věčného, IV (456)
- Bůh, Jeho příkázání**
 Bůh, Jeho příkázání, viz též *příkázání* (rejstřík C) *Tóra* (rejstřík B)
 Bůh, Jeho příkázání, v druhém nebi uvěznění padlí andělé, kteří nebyli poslušni B-ích p-i a jednali svévolně, I (261)
- Bůh, Jeho přísaha**
 Bůh, Jeho přísaha, že tvorstvo už nebude vyhlazeno vodami potopy, I (306, 310, 408), II (240, 240)
 Bůh, Jeho přísaha sedminásobná nezničit svět, I (310)
 Bůh, Jeho přísaha, mrtvoly Egyptanů pozřeny zemí poté, co Bůh složí přísahu, že zemi za to nepotrestá, III (44)
 Bůh, Jeho přísaha, že Amálekovy zločiny nebudou zapomenuty a v mesiášském období bude Amálek vyhlazen, III (77)
 Bůh, Jeho přísaha, že zcela vymaže zpod nebes jakoukoli památku na Amáleka, III (78)
- Bůh, Jeho přísnost**
 Bůh, Jeho přísnost, podle rabínů je atributem Jeho spravedlnosti a přísnosti אלהים, I (42, 305)
 Bůh, Jeho přísnost, svévolník mění Boží milosrdenství v p-t, zbožný mění B-í p-t v milosrdenství, I (305)
- Bůh, Jeho přítel**
 Bůh, Jeho přítel, viz též *milovaný Bohem*
 Bůh, Jeho přítel, Abrahamův titul „přítel Boží“ je velmi rozšířený, I (336)
 Bůh, Jeho přítel, Abrahamův titul, jeho hebrejské znění v postbiblické literatuře, I (337)
 Bůh, Jeho přítel, Órigenés naopak pokládá za p-e B-o Mojžíše, I (337)
 Bůh, Jeho přítel, titul přítel Boží: pětice Abraham, Izrael, Benjamín, Šalomoun a Jeruzalém, I (337)
 Bůh, Jeho přítel, Mojžíš tak nazýván v některých spisech, ale obvykle je tento titul vyhrazen Abrahamovi, I (337)
 Bůh, Jeho přítel, Jitro byl nazýván Reúel, protože byl „p-em B-ím“, II (276)
 Bůh, Jeho přítel, Šalomoun se původně jmenoval Jedidjáš, tj. „p-l B-í“ či „Hospodinův miláček“, IV (190)
- Bůh, Jeho přítomnost**
 Bůh, Jeho přítomnost, viz též *Bůh, Jeho tvář*
 Bůh, Jeho přítomnost, Bůh nezjevuje Mojžíšovi věci v hádance; Mojžíš dokonce smí popatřit na B-í p-t zezadu, III (267–268)
 Bůh, Jeho přítomnost, Bůh vyvýšil Mojžíše nad anděly (Mojžíš může v J-o p-i sedět, ale andělé musejí stát), III (437–438)
- Bůh, Jeho ruce**
 Bůh, J-o r-e, ráj po Jeho pravici, I (40),
 Bůh, J-o r-e, peklo po Jeho levici, I (40),
 Bůh, J-o r-e, svět stvořil jednou rukou, I (123)
 Bůh, J-o r-e, jen člověk byl stvořen Boží rukou, I (123)
 Bůh, J-o r-e, Chrám stvořil oběma rukama, I (123)
 Bůh, J-o r-e, nebeské bytosti stvořil pravou rukou, I (123)
 Bůh, J-o r-e, pozemské bytosti stvořil levou rukou, I (123)
 Bůh, J-o r-e, andělé se modlí, aby se Bůh slitoval nad Svým obrazem a nad dílem Svých rukou, I (212)
 Bůh, J-o r-e, požehnána je Jeho sláva, neboť slitoval se nad Adamem, dílem rukou Svých, I (212)
 Bůh, J-o r-e, Gabriel po levici Boží jako starobylá představa, I (266)
 Bůh, J-o r-e, Abraham ve válce zvítězil, protože se postavil po pravici Boží, I (383)
 Bůh, J-o r-e, prst Boží byl patrný v ranách v Egyptě, ale v ranách u Rudého moře byla patrná již ruka Boží, III (35)
 Bůh, J-o r-e, Bůh podává Mojžíšovi Tóru pravici, III (138)
 Bůh, J-o r-e, život a spravedlnost třímá Bůh ve Své levici, III (138)
 Bůh, J-o r-e, milost a Tóru třímá Bůh ve Své pravici, III (138)
 Bůh, J-o r-e, každý prst Boží pravice využit k vykonání skutku spásy a vykoupení, III (167–168)
 Bůh, J-o r-e, celou rukou zahubí Bůh Ezaua a Izmaela, III (168)
 Bůh, J-o r-e, sestava Michael (pravice Boží), Gabriel, Uriel (levice Boží), Refáel = Rúben, Juda, Dan a Efrajim, III (241–242)
 Bůh, J-o r-e, otázka, zda ve skutečnosti není Michael naopak v čele trůnu (פַּתַּח מִיְכָאֵל), zatímco Gabriel po pravici Boží, III (242)
 Bůh, J-o r-e, všechny nebeské pevnosti a základy vesmíru byly Jím stvořeny a jsou pod pečatním prstenem Jeho pravice, III (412)
 Bůh, J-o r-e, je v nich život všeho, co žije, veškerých živých bytostí a duše každého tvora z masa a kostí, III (426–427)
 Bůh, J-o r-e, Mojžíš pohřben v hrobce zhotovené Bohem, ulehne na katafalk zhotovený Bohem a pohřben bude J-o r-ama, III (437)
 Bůh, J-o r-e, ani řeky se za Mojžíše nepřimluví, neboť před Jeho rukou neumějí spasit ani samy sebe, III (439)
 Bůh, J-o r-e, nebeský Chrám vybudoval Bůh vlastnoručně v nebi jako dům drahokamů, perel a světla Šechiny, III (451)
 Bůh, J-o r-e, vztáhne ruku a shromáždí ty, kteří odešli s Jonášem, synem Amítajovým, do země Patrůsu, III (452)
 Bůh, J-o r-e, Bůh shromáždí i ty, kteří sídlí v zemi Šineáru, Chamátu, Élamu a na ostrovech mořských, III (452)
 Bůh, J-o r-e, David usedne soudného dne po pravici Boží dle představy, že slíbeným Mesiášem je právě David, IV (180–181)
 Bůh, J-o r-e, po celou dobu exilu byla „pravice Boží“ spoutána (tj. spoután byl Michael), IV (405)
 Bůh, J-o r-e, Bůh stvořil svět levicí, IV (558)

Bůh, Jeho sestoupení na zem

Bůh, J-o s-í na zem, od stvoření do soudného dne celkem desetkrát, I (332)

Bůh, J-o s-í na zem kvůli zmatení řeči hříšníků generace věže, I (332)

Bůh, Jeho sláva

Bůh, J-o s-a, 196 000 světů stvořených ke slávě B-ží, I (53)

Bůh, J-o s-a, veškeré stvoření povolal Bůh do bytí ke Svě slávě, I (118)

Bůh, J-o s-a, Adam se dá přemluvit, ochutná ovoce, načež Evu obviní, že jej připravila o s-u B-í, I (207)

Bůh, J-o s-a je požehnána, neboť slitoval se nad Adamem, dílem rukou Svých, I (212)

Bůh, J-o s-a, Abraham říká, že Bůh přebývá na nebesích a celá země je naplněna jeho slávou, I (343)

Bůh, J-o s-a, v mnoha rabínských pojednáních se uvádí, že se andělé vyživují slávou Šechiny, I (401)

Bůh, J-o s-a, třetího dne cesty uviděli Abraham a Izák horu Mórija se sloupem ohnivým a oblakem B-í s-y, I (437)

Bůh, J-o s-a, Potifar neví, že ti, kdo se postí pro s-u B-í, jsou obdařeni krásným zevnějškem, II (57)

Bůh, J-o s-a, s-ou B-í byla na Sínaji beze zbytku vyplněna nebesa i země, III (110)

Bůh, J-o s-a, výraz כְּבוֹד („sláva“) a výraz שְׁכִינָה („Šechina“), III (110)

Bůh, J-o s-a, jistý tana se domníval, že s-a B-í sestoupila na horu Sínaj jen zdánlivě, III (110)

Bůh, J-o s-a, otroci přítomní zjevení na Sínaji uviděli víc B-í s-y než proroci Ezechiel a Izajáš, III (110)

Bůh, J-o s-a, lidé hledí na s-u B-í a na jinak neviditelné slovo, jež vyzařovalo z božské vize, III (111)

Bůh, J-o s-a, Jeho jas, Jeho nádhera, J-o s-a, Tvůrce, Bůh minulosti a budoucnosti, Bůh tohoto i příštího světa, III (112)

Bůh, J-o s-a, záře s-y u zbožného v čase smrti z nebeského inkoustu, jenž skane z pera, jímž Bůh píše výnos o smrti, III (164)

Bůh, J-o s-a, skládá se ze sedmi ohnivých vrstev, složených jedna na druhé jako stravující oheň, III (164)

Bůh, J-o s-a, Izraelci na ni bez potíží mohli hledět, ale když zhrěšili, nedokázali ani pohlédnout do tváře Mojžíšovy, III (164)

Bůh, J-o s-a, Mojžíš informuje lid, že se mu po přinesení všech smířčích obětí zjeví Hospodin a J-o s-a, III (202)

Bůh, J-o s-a, Izrael nebude potřebovat slunce: s-a B-í bude zářit před ním, všechny národy se budou řídit jeho světlem, III (230)

Bůh, J-o s-a, ošacení Mojžíšovi poskytne B-í s-a, Boží nádhera přistřešek a jasmem Božím bude zářit jeho tvář, III (437)

Bůh, J-o s-a, Mojžíš strávil na nebesích 120 dní a nocí, přebýval pod trůnem S-y, nejedl chléb a nepil vodu, III (474)

Bůh, J-o s-a, nebeský hlas říká: „Neboj se, Mojžíši. Před tebou půjde spravedlnost tvá, za tebou J-o s-a“, III (476)

Bůh, J-o s-a, Éliho snacha naposledy vydechne: „Kde je s-a (s-a Hospodinova)?“, IV (101–102)

Bůh, J-o s-a, všichni tvorové k ní přispěli, a proto Šalomounova moc nad duchy omezena na dobu stavby Chrámu, IV (220)

Bůh, J-o s-a, Elijáš slibuje býkovi, že i on bude mít podíl na s-ě B-í, a odvede býka protistrany k oltáři osobně, IV (275)

Bůh, J-o s-a, vešla čtyřmi branami: branou ohně, branou zemětřesení, branou větru a branou chladu, IV (280)

Bůh, J-o s-a, Jonáš prchá z pevniny: myslí, že se B-í s-a (manifestace Šechiny) ukazuje na nebesích a souši, ne na moři, IV (333)

Bůh, Jeho slib

Bůh, Jeho slib Adamovi, že veselí Satanovo změní v zármutek a že se Adam posadí na trůn toho, jenž jej svedl, I (212)

Bůh, Jeho slib Adamovi, že se v prach obrátí, vylepšen o vzkříšení, I (215)

Bůh, Jeho slib, že už zemi nikdy nezničí, I (309)

Bůh, Jeho slib, skládá slib Abrahamovi, že Bůh bude veleben jako štít Abrahamův, I (368)

Bůh, Jeho slib Abrahamovi, že se mu povede dobře, když bude plnit přikázání, I (373)

Bůh, Jeho slib Abrahamovi, že tuto zem dá jemu a jeho potomstvu, I (378)

Bůh, Jeho slib Abrahamovi, že pět měst nezahradí, pokud v nich najde deset spravedlivých, I (409)

Bůh, Jeho slib Abrahamovi, že ani jeho, ani Izáka již nebude v budoucnosti zkoušet, I (442)

Bůh, Jeho slib Abrahamovi, že z jeho lůna povolá toho, jehož símě naplní celý svět, I (443)

Bůh, Jeho slib Abrahamovi, že jeho potomstvo rozmnoží jako písek na mořském břehu, I (443)

Bůh, Jeho slib Abrahamovi, že odejde ke svým otcům v pokoji, I (487)

Bůh, Jeho slib Jakobovi, že mu bude dána země, na níž leží (celá Palestina), I (523)

Bůh, Jeho slib Jakobovi, že jeho potomstvo rozmůže se na západ i na východ, na sever i na jih, I (523)

Bůh, Jeho slib Jakobovi, že zplodí dvanáct synů, I (542)

Bůh, Jeho slib, Jeho Šechina slíbila doprovodit Jakoba a jeho sedmdesátičlennou skupinu do bran Egypta, II (122)

Bůh, Jeho slib Jakobovi, že se stane předkem dvanáct kmenů, II (126)

Bůh, Jeho slib Abrahamovi, že jeho potomci vyjdou z Egypta materiálně zabezpečeni, II (130–131)

Bůh, Jeho slib Jakobovi, že mu splní přání, II (139)

Bůh, Jeho slib Jakobovi, že s ním sestoupí do Egypta a že jej také z Egypta vyvede, II (303)

Bůh, Jeho slib Mojžíšovi, že mu dá – s výjimkou nesmrtnosti a vstupu do Svaté země – všechno, II (311)

Bůh, Jeho slib Noemovi, že už nikdy neztrestá svět potopou, II (428)

Bůh, Jeho slib neznel, že dá zemi Izraeli zdevastovanou a zpustošenou, III (20)

Bůh, Jeho slib znel, že jim dá zemi oplývající samými dobrými věcmi, III (20)

Bůh, Jeho slib potomkům Abrahamovým, že jim dá manu, II (57)

Bůh, Jeho slitování

Bůh, J-o s-í, požehnána je Jeho sláva, neboť slitoval se nad Adamem, dílem rukou Svých, I (212)

Bůh, J-o s-í, B-h řídil svět ze slitování, II (305)

- Bůh, J-o s-í, když B-h chce trestat děti za hříchy otců, vymůže na Něm Mojžíš pro lidi více slitování, III (134)
 Bůh, J-o s-í, B-h Mojžíšovi vyhoví: nebudou usmrcováni otcové za syny a synové za otce, ale každý za svůj hřích, III (134)
 Bůh, J-o s-í, B-h je B-em Milosrdným a Slitovným, neboť vytěšňuje zlo z plemene lidského, III (157)
 Bůh, J-o s-í, slzy, půst a exhortace lidu Izraele před přijetím druhých desek zákona, a tak se nad ním Bůh slituje, III (158)
 Bůh, J-o s-í kvůli nevinným maličkým, rozlomí pečeť nebeského výnosu o vyhlazení, IV (564)
 Bůh, J-o s-í nad Izraelem, samotný edikt o vyhlazení Izraele roztrhal na kousky, IV (564)

Bůh, Jeho slovo

- Bůh, Jeho slovo, z každého Jeho s-a povstávají andělé, I (66)
 Bůh, Jeho slovo, v židovském i křesťanském pojetí je mezi ním a skutkem rovnítko, I (122)
 Bůh, Jeho slovo, kromě člověka všichni ostatní tvorové stvoření Jeho s-em, I (123)
 Bůh, Jeho slovo, stvoření nebylo bezprostředním aktem Božím, ale uskutečnilo se prostřednictvím J-o s-a, I (190–191)
 Bůh, Jeho slovo, stavba archy trvala sto let, neboť s-o poznala generace, jejímž nejmladším příslušníkům bylo dvacet let, I (289)
 Bůh, Jeho slovo, Bůh přikazuje Mojžíšovi předat B-í s-a v náležitém pořadí, hebrejským jazykem, III (101)
 Bůh, Jeho slovo, lidé hledí na slávu Boží a na jinak neviditelné s-o, jež vyzařovalo z božské vize, III (111)
 Bůh, Jeho slovo, uprostřed ticha neměla J-o s-a žádnou ozvěnu: „Já jsem Hospodin, Bůh tvůj“, III (113)
 Bůh, Jeho slovo, již od stvoření se zjevuje prorokům ve snu; to však neplatí pro Mojžíše, III (267)
 Bůh, Jeho slovo, každý spravedlivý obdrží od Boha 310 slov, III (438)
 Bůh, Jeho slovo, Mojžíš poručí heroldovi rozhlásit, že Jozue je na základě s-a Božího vůdcem Izraele, III (443)
 Bůh, Jeho slovo, J-o s-em povstal svět, Bůh žije a trvá věčně, III (468)

Bůh, Jeho smlouva

- Bůh, J-o s-a s Adamem, Adam se narodil se znamením smlouvy, I (175)
 Bůh, J-o s-a, osm knížat reprezentováno velkými muži Nové smlouvy, I (219)
 Bůh, J-o s-a s Abrahamem čili *brit*, v rabínské literatuře totožná s ustanovením o obřízce, I (279)
 Bůh, J-o s-a s Noemem a Noemova oběť se pojí se svátkem Letnic a kladou se shodně do měsíce sivanu, I (308)
 Bůh, J-o s-a s Abrahamem, její proctví, I (335)
 Bůh, J-o s-a s Abrahamem a jeho potomky, I (341)
 Bůh, J-o s-a mezi polovinami, uzavřená s Abrahamem, I (386–390)
 Bůh, J-o s-a mezi polovinami uzavřena, když bylo Abrahamovi sedmdesát let, I (392)
 Bůh, J-o s-a, třináct let po narození Izmaela dostal Abraham za úkol vykonat na svém těle znamení smlouvy, I (395)
 Bůh, J-o s-a, Abraham musel mít znamení smlouvy na těle ještě před početím otce Izraele, I (422)
 Bůh, J-o s-a, v rabínské literatuře nejčastěji označována obřízka jako smlouva nebo smlouva Abrahamova, I (472)
 Bůh, J-o s-a, obřízka má posvátný charakter, je nadřazená šabat; proto se Židům říkávalo synové Smlouvy, I (472)
 Bůh, J-o s-a, obřízka se dodnes koná osmého dne, i kdyby tímto dnem měl být šabat, I (473)
 Bůh, J-o s-a jen s Abrahamem, Izákem a Jákobem, ale i se syny Jákobovými, II (184)
 Bůh, J-o s-a s matkami, jež jsou u rabinů obvykle čtyři: Sára, Rebeka, Ráchel a Lea, II (185)
 Bůh, J-o s-a, Bůh skládá před Mojžíšem přísahu, že s-u s patriarchy dodrží, II (323)
 Bůh, J-o s-a s Rekábějci, zásluhou Rekábova syna Jónadaba uzavřel Bůh s Rekábějci s-u, III (90–91)
 Bůh, J-o s-a s Rekábějci na rozdíl od Boží smlouvy s Davidem neobsahovala podmínku zbožnosti potomků, III (91)
 Bůh, J-o s-a s Rekábějci ukazuje, jak vysoce by Bůh odměnil věrnost, kdyby si děti Izraele zachovaly zbožnost, III (91)
 Bůh, J-o s-a s Izraelem, den před zjevením zapsal Mojžíš do knihy s-u mezi dětmi Izraele a Bohem, III (103)
 Bůh, J-o s-a s Izraelem, poprvé uzavřena před zjevením, ale nejprve Mojžíš přečte lidu celou Tóru, III (103)
 Bůh, J-o s-a s Izraelem, podruhé ji Mojžíš uzavře v moábské poušti, III (103)
 Bůh, J-o s-a s Izraelem, potřetí ji uzavře Jozue před vstupem do země zaslíbené na horách Gerizímu a Ébalu, III (104)
 Bůh, J-o s-a s Izraelem, představa, podle níž je Mojžíšova *Knih smlouvy* totožná s Tórou, III (104)

Bůh, Jeho soucit

- Bůh, Jeho soucit, Bůh stvořil svět ze s-u, II (305)
 Bůh, Jeho soucit, nejvznešenějšími atributy jsou trpělivost, milost, s-t a pravda, III (158)
 Bůh, Jeho soucit, David dá Saula a Jónatana s poctami pohřbít a s-ný Hospodin hladomor ukončí, IV (174)
 Bůh, Jeho soucit, Bůh se neoblomněmu Elijášovi zjeví jako Hospodin s-ný, dlouho trpělivý a trpící, IV (278)
 Bůh, Jeho soucit, utrpení nevinných dětí bez výjimky vyvolává Boží s-t a milosrdenství, IV (558)

Bůh, Jeho spravedlivost

- Bůh, Jeho s-t, podle rabinů je jejím atributem אלהים, I (42)
 Bůh, Jeho s-t, nechtěl, aby při vyhnání z ráje převládla, I (181)
 Bůh, Jeho s-t, Bůh z ní ani v nejmenším neslevil a dal každému tvor v tomto i na onom světě, co mu náleží, I (408)
 Bůh, Jeho s-t, Áron prokázal absolutní víru v B-í s-t, neboť proti trestu nic nenamítal, III (321)
 Bůh, Jeho s-, běda svévolníkům, kteří obrátí atribut milosrdenství v atribut s-i, III (372)
 Bůh, Jeho s-t, před Jeho tváří není nespravedlnosti, zapomení či rozlišování osob podle významu a postavení, III (427)
 Bůh, Jeho s-t, Mojžíš se modlí: „Kéž milosrdenství Tvé kráčet bude před spravedlností Tvou“, III (428)
 Bůh, Jeho s-t, Mojžíš si uvědomuje, že ve spravedlnosti není milosrdenství, III (428)

- Bůh, Jeho s-t, musí ji dle rabínů povinně přiznat každý, komu jsou přineseny špatné zprávy, IV (106)
- Bůh, Jeho s-t, Eliáš názorně předvede rabimu Jehošuovi ben Levimu B-í s-t na společných toulkách světem, IV (306–310)
- Bůh, Jeho s-t, hlavním účelem většiny midrašů o Eliášově životě je obhájit B-í s-t v dějinách i životech jednotlivců, IV (309)
- Bůh, Jeho s-t, Bůh vidí, že atribut s-i získává převahu, a tak povstane z trůnu s-i a usedá na trůn milosrdenství, IV (547)
- Bůh, Jeho svatost**
- Bůh, Jeho svatost, kniha *Raziel* je přímo od Svatého krále a Adam o ni pečuje jako o svátost, I (201)
- Bůh, Jeho světlo**
- Bůh, Jeho světlo, ač ani paprsek do jeskyně nepronikl, začala Mojžíšova tvář zářit, což vyvolalo žárlivost andělů, III (156)
- Bůh, Jeho světlo, kdyby do jeskyně pronikl, byl jen jako jehla tenký paprsek, byli by Mojžíš i Eliáš pozřeni B-ím s-em, III (156)
- Bůh, Jeho světlo, B-h jako otec světla, Ten, jenž s-o stvořil a přinesl ho z temnoty, III (229)
- Bůh, Jeho světlo, B-h nepotřebuje s-o, neboť sám je s-em, III (229)
- Bůh, Jeho světlo, až svíce budou hořet ve svatyni před tváří Boží, ochrání Bůh ducha lidu s-em před veškerým zlem, III (230)
- Bůh, Jeho světlo, zapálením svíci ve svatyni se neprokazuje čest Bohu, ale lidem, III (230)
- Bůh, Jeho světlo, Izrael nebude potřebovat s-o slunce: sláva Boží bude zářit před ním, národy se budou řídit jeho s-em, III (230)
- Bůh, Jeho světlo, duše ve smyslu „světlo Hospodinovo“ či jako „vklad svěřený člověku Bohem“, III (330, 330)
- Bůh, Jeho světlo, Mojžíš, až zemře, jeho dny pominou, leč jeho světlo nepomine, neboť svítit mu bude výsost Boží, III (437)
- Bůh, Jeho štědrost**
- Bůh, Jeho štědrost, B-h je B-em Š-ým pro ty, kteří si skrze vlastní skutky nemohou nárokovat odměnu, III (157)
- Bůh, Jeho trojpodstatnost**
- Bůh, Jeho trojpodstatnost, Bůh přikázání, svatosti a výkonu spravedlnosti, I (590)
- Bůh, Jeho trojpodstatnost, Jeho zaznamenanými symboly jsou Abraham, Izák a Jákob, I (590)
- Bůh, Jeho trojpodstatnost, viz Filón Alexandrijský in: *De mutatione nominum* a *De somniis*, I (590)
- Bůh, Jeho trpělivost**
- Bůh, J-o t-t, generace předpotopní ji velmi zkoušely, I (220)
- Bůh, J-o t-t, kvůli některým bohobojným příslušníkům předpotopní generace B-h Potopu oddaloval, I (220)
- Bůh, J-o t-t, B-h chtěl lidem poskytnout co nejvíce času k prokazování laskavosti bližním, I (220)
- Bůh, J-o t-t, B-h trpělivě snáší všechny hříchy, ne však nemravnosti, I (287)
- Bůh, J-o t-t, dlouhé utrpení, trpěl deset generací jen kvůli Abrahamovi, I (335)
- Bůh, J-o t-t, když B-h dlouho a s bolestnou trpělivostí čeká na polepšení hříšníků, je „El Šadaj“, II (304)
- Bůh, J-o t-t, je milosrdný, pamětlivý, velkorýsý, milostivý a t-ý, plný dobroty a pravdy, III (112)
- Bůh, J-o t-t, než potrestá viníky, počká do čtvrtého pokolení, III (115)
- Bůh, J-o t-t, B-h se dlouho trápí s hříšníky, III (134)
- Bůh, J-o t-t, vůči spravedlivým i zlovolníkům je B-h B-em Trpělivým, III (157)
- Bůh, J-o t-t, nejvznešenějšími atributy jsou trpělivost, milost, soucit a pravda, III (158)
- Bůh, J-o t-t, Mojžíš apeluje na Boží t-t, lásku a milosrdenství, III (288)
- Bůh, J-o t-t, deset pokušení, jimiž lid zkoušel B-í t-t, zopakoval lidu Mojžíš po vítězství nad Síchonem a Ógem, III (356)
- Bůh, J-o t-t, Bůh si vybral Mojžíše na základě Svě vlastní milosti, milosrdenosti a t-i, III (412)
- Bůh, J-o t-t, Bůh se neoblomněmu Eliášovi zjeví jako Hospodin soucitný, dlouho t-ý a trpící, IV (278)
- Bůh, Jeho trůn**
- Bůh, J-o t-n, viz též *merkava* (rejstřík B)
- Bůh, J-o t-n na hlavách chajů, I (40)
- Bůh, J-o t-n, preexistentní, I (40)
- Bůh, J-o t-n, země stvořena ze sněhu pod nebeským t-em, I (48)
- Bůh, J-o t-n, obklopený nejvznešenějšími anděly, I (66)
- Bůh, J-o t-n, obklopen všemi anděly v sedmém nebi, kteří jej velebí, I (69)
- Bůh, J-o t-n, ohnivý proud vyvěrá z dechu svatých chajů, obklopujících B. t., I (69)
- Bůh, J-o t-n, andělé zvířecí podoby kolem B-ího t-u, chajové, mají život věčný, I (70)
- Bůh, J-o t-n, i on pláče, když Adam a Eva zhřeší, I (180)
- Bůh, J-o t-n se stal o prvním šabatru trůnem radosti, kdy před ním defilovalo celé stvoření, I (188)
- Bůh, J-o t-n, anděl šabatru na něj usedl o prvním šabatru, I (189)
- Bůh, J-o t-n, vypuzený Adam se modlí, aby jeho modlitba dosáhla až k trůnu, I (200)
- Bůh, J-o t-n, Eva musela přísahat na tři preexistentní věci: na B-í t-n, cheruby a na strom života, I (207, 207)
- Bůh, J-o t-n, vyvýšený v Aravot, Bůh ho opustil a sestoupil k lidem, I (251)
- Bůh, J-o t-n, Henoch vyzvednut do nebe na mračnech a postaven před B-í t-n, I (256)
- Bůh, J-o t-n, andělé ukázali Henochovi zdálky Hospodina sedícího na B-m t-ě, I (262)
- Bůh, J-o t-n, cherubové a serafové stojí okolo něho, zatímco šestikřídle bytosti J-o t-n přikrývají, I (262)
- Bůh, J-o t-n, trůn Nimrodův připodobněn trůnu Božímu, I (328)
- Bůh, J-o t-n, andělé sestupují, aby popatřili na zbožného Jáka, jehož tvář se zjevuje na B-ím t-ě, I (521)

- Bůh, J-o t-n, v rabínské literatuře se často hovoří o Jákobově tváři na merkavě (t-ě B-ím), I (522)
- Bůh, J-o t-n, legenda o muži na měsíci se patrně pojí se starou legendou o Jákobově tváři na B-ím t-ě, I (522)
- Bůh, J-o t-n, ve třetím nebi Lévi spatří Chrám a B-a na T-u slávy, II (191)
- Bůh, J-o t-n, Jitrova hůl vyrobená ze safiru z Božího trůnu, váží čtyřicet seí, II (279)
- Bůh, J-o t-n, Mojžíš při svém nanebevstoupení vidí, že ho podpírají chajové, II (294, 295, 296)
- Bůh, J-o t-n, Jeho trůnem jsou nebesa, II (318)
- Bůh, J-o t-n, otcové jsou „merkava“, tj. ti, kteří nesou t-n B-í; jejich život byl nepřetržitým zjevením Božím, II (323)
- Bůh, J-o t-n, Mojžíš vyhodí popel až k t-u B-u, II (336)
- Bůh, J-o t-n, padající popel pokryje celou zemi egyptskou na ploše 400 čtverečních parasangů, II (336)
- Bůh, J-o t-n, Gabriel odnesl cihlu s Ráchelíným dítětem do sedmého nebe a vytvořil z ní podnožku pro B-í t-n, II (354)
- Bůh, J-o t-n, safír zmiňovaný v *Exodus* 24, 10: „safírová cihla“ či safírové dláždění pod B-ím t-em, II (354)
- Bůh, J-o t-n, safírové dláždění pod B-ím t-em na památku cihel, jež Izraelci museli vyrábět pro svoje pány, II (354)
- Bůh, J-o t-n, Bůh usedne na křídla větru vycházejícího zpod trůnu Jeho slávy, III (38–39)
- Bůh, J-o t-n, hora Sínaj se vznesla do nebes až k B-ímu t-u a její svahy pokrýl hustý oblak, III (109)
- Bůh, J-o t-n, jakmile koruna dosáhne k Trůnu slávy, roztočí se kola Trůnu a nebesa se otřesou hrůzou, III (129)
- Bůh, J-o t-n, Razel (Galizur) zjevuje učení Tvůrce, stojí za závěsy před T-em a všechno vidí a slyší, III (130)
- Bůh, J-o t-n, Razel před ním stojí s rozprostřenými křídly a cloní dech chajů, který by všechny anděly uskvářil, III (130)
- Bůh, J-o t-n, Mojžíš spatří zástup nejmocnějších andělů – andělů hrůzy, obklopujících T-n slávy, III (130)
- Bůh, J-o t-n, Mojžíš se zachránil přidržováním se B-ího t-u – velmi stará legenda, III (130, 130)
- Bůh, J-o t-n, safír použitý k výrobě desek zákona byl odebrán z T-u slávy, III (137)
- Bůh, J-o t-n, lid cítil náklonnost k býku, neboť při průchodu Rudým mořem spatřil na B-ím t-u nejzřetelněji býka, III (142)
- Bůh, J-o t-n, lid Izraele spatřil čtyři postavy na J-o t-u, III (142)
- Bůh, J-o t-n, Mojžíš se přidržuje B-ího t-u a tím se zachrání; Bůh jej navíc zakryje Svým pláštěm, III (143)
- Bůh, J-o t-n, Bůh ukáže Mojžíšovi safírový lom pod T-em slávy, kde si mohl Mojžíš opatřit materiál na desky, III (160)
- Bůh, J-o t-n, půlsekulovou minci vytáhl Hospodin zpod Svého t-u, III (167)
- Bůh, J-o t-n, má na nebesích chrám, síň (היכל) a t-n, III (170)
- Bůh, J-o t-n, schrána Boží zakryta plátnem modré barvy, což je barva nebeského T-u, III (176)
- Bůh, J-o t-n, schrána Boží byla obrazem nebeského T-u, III (176)
- Bůh, J-o t-n, cherubové – létající tvorové, nepodobní žádnému jinému stvoření; jen Mojžíš je spatřil poblíž t-u B-ího, III (178)
- Bůh, J-o t-n, Bůh sedí na t-ě v sedmém nebi, III (237)
- Bůh, J-o t-n, rozdělení Izraele na čtyři prapory po třech oddílech odpovídalo nebeskému pořádku kolem B-ího t-u, III (241)
- Bůh, J-o t-n je obstoupen čtyřmi anděly: po pravici Michael, před t-em Gabriel, po levici Uriel a za t-em Refael, III (241)
- Bůh, J-o t-n, otázka, zda ve skutečnosti není Michael naopak v čele t-u (כחה מיכאל), a Gabriel po pravici Boží, III (242)
- Bůh, J-o t-n, T-n slávy disponuje čtyřmi standartami: spravedlnost, právo, milosrdenství a pravda, III (242)
- Bůh, J-o t-n, Eldad a Médad prorokují o porážce Magóga, jehož vojska zničí Bůh plamenem zpod Svého t-u, III (261)
- Bůh, J-o t-n, když Bůh odstranil jod z konce jména Sárjaj, poletovalo písmeno uraženě kolem t-u a bědovalo, III (274)
- Bůh, J-o t-n, dějiny Izraele do doby, kdy Bůh, rozhořčen nad skutky dětí Svých, povstane ze Svého t-u, III (411)
- Bůh, J-o t-n, lid pláče a v hořkých slzách se ve svatostánku modlí za Mojžíše a nárek dolehne až k t-u Slávy, III (440)
- Bůh, J-o t-n, Mojžíš se obrátí k t-u Milosrdenství a spatří Boha stavějícího Chrám z drahých kamenů a perel, III (451)
- Bůh, J-o t-n, Mojžíš strávil na nebesích 120 dní a nocí, přebýval pod t-em Slávy, nejedl chléb a nepil vodu, III (474)
- Bůh, J-o t-n, když Ehúd oslovil Eglóna, Eglón povstal, aby uctil Boha, a proto Šalomoun usedl na Hospodinův t-n, IV (51)
- Bůh, J-o t-n, „trůn Boží“ = nebeská forma vlády; „trůn Šalomounův“ = moudré a spravedlivé panování, IV (51)
- Bůh, J-o t-n, popis hostiny, při níž na t-n usedne David a na jeho žádost usedne na t-n naproti němu Bůh, IV (181–182)
- Bůh, J-o t-n, trůn Šalomounův zhotoven podle B-ího t-u, IV (232)
- Bůh, J-o t-n, Bůh sedí v sedmém nebi, a proto muselo být Šalomounovo sedadlo umístěno nad šestým stupněm, IV (232)
- Bůh, J-o t-n, Jarobeám a Achijáš diskutovali o tajemství Božího trůnu, *ma'ase merkava* (מעשה מרכבה), IV (252)
- Bůh, J-o t-n, Izajáš v čase zemětřesení spatřil B-í t-n a naslouchal chvalozpěvům, jež pěli Bohu andělé, IV (350)
- Bůh, J-o t-n, andělé nesouhlasí, ale Bůh učiní pod Svým t-em skulinku, Menašeho modlitbu přijme a vyslyší, IV (378)
- Bůh, J-o t-n, atribut spravedlnosti získává převahu, a tak Bůh přeseďne z t-u spravedlnosti na t-n milosrdenství, IV (547)
- Bůh, Jeho tvář**
- Bůh, Jeho tvář, nebeská Svatyně před J-o t-í, I (40)
- Bůh, Jeho tvář, Michael před ni přináší lidské modlitby, I (133)
- Bůh, Jeho tvář, seraf Adama uchopí, odnese k řece Acherón, třikrát jej omyje a předvede před t-ř B-í, I (212)
- Bůh, Jeho tvář, Kain se ptá, zda se bude muset skrývat před t-í B-í, I (232)
- Bůh, Jeho tvář, Gabriel v sedmém nebi povzbuzuje Henocha a přivádí jej před t-ř B-í, I (263)
- Bůh, Jeho tvář, Bůh vyzývá Henocha, aby zůstal před J-o t-í navěky, I (263)
- Bůh, Jeho tvář, Metatron-Henoch je v gaonském mysticismu chápán jako Kníže tváře, I (267)
- Bůh, Jeho tvář, Jákob ve spise *Modlitba Josefova* označen jako anděl Boží, první služebník před t-í B-í, I (485)
- Bůh, Jeho tvář, duše zbožných předstupují před J-o t-ř jako andělé a slouží Mu, II (183)
- Bůh, Jeho tvář, Nový rok je den, kdy jsou před t-í B-í posuzovány skutky dobré a zlé, II (218)

- Bůh, Jeho tvář, chléb (manu) dával Bůh s t-í rozjasněnou (ve dne), maso (křepelky) s t-í zachmuřenou (za soumraku), III (64)
- Bůh, Jeho tvář, dokud trvá símě Amálekovo, zůstává t-ř B-í zakryta, III (77)
- Bůh, Jeho tvář, až svíce budou hořet ve svatyni před t-í B-í, ochrání Bůh ducha lidu světlem před veškerým zlem, III (230)
- Bůh, Jeho tvář, před J-o t-í není nespravedlnosti, zapomnění či rozlišování osob podle významu a postavení, III (427)
- Bůh, Jeho tvář, ani hora Sínaj se za Mojžíše nepřimluví (zahalená kouřem a nemůže předstoupit před t-ř B-í), III (439)
- Bůh, Jeho tvář, Lachaš potrestán 60 ohnivými ranami před t-í B-í a vypuzen z vnitřního kruhu Božího, III (440–441)
- Bůh, Jeho tvář, Mojžíš myslí žalmem „Pojďte, vstupme před J-o t-ř“ kmen Isachar, věnující se knize chvály, Tůře, III (467)
- Bůh, Jeho tvář, Mojžíš převyšuje Noema (Noe nepředstoupil před t-ř B-í); u Mojžíše Bůh přebýval „dvakrát denně“, III (487)
- Bůh, Jeho tvář, Bůh ujišťuje Šejlu, že její duši přijme a bude si před T-í Svou její smrti cenit, IV (73)
- Bůh, Jeho tvář, Bůh rozhodne, že se Samuel stane prorokem před t-í B-í a že jej bude navždy milovat, jako miloval Izáka, IV (95)
- Bůh, Jeho tvář, Bůh říká: „Pokud lhát budou před t-í Mou, přikáží nebesům, aby je zbavila deště“, IV (174)
- Bůh, Jeho tvář, když se David vypraví z ráje, aby předstoupil před t-ř B-í, vyběhnou mu vstříc slunce, hvězdy i serafové, IV (180)
- Bůh, Jeho tvář, celé město Mu bylo jen pro hněv ode dne, kdy ho vystavěli, až do dne, kdy ho vymýtil od Svě t-e, IV (196)
- Bůh, Jeho tvář, Nábotova duše musela opustit příbytek zbožných v blízkosti B-í t-e (Bůh nesnese toho, jenž zalhal), IV (264)
- Bůh, Jeho tvář, B-h je Pánem nad nebesy, pevninou i mořem a člověk se neskryje před J-o t-í nikde, IV (334)
- Bůh, Jeho ušlechtilost**
- Bůh, J-o u-t, Ehje ašer ehje znamená neměnnost a nezměnitelnost Boha v Jeho atributech dobroty, u-i a oddanosti, II (305)
- Bůh, Jeho velikost**
- Bůh, Jeho velikost, Velké shromáždění obnovilo atribut J-o v-i: oslovovalo Boha stejně, jak to činil Mojžíš, IV (493)
- Bůh, Jeho velikost, oslovení Boha jako „Boha v-ého, všemocného a vzbuzujícího bázeň“ (*Deuteronomium* 10, 17), IV (493)
- Bůh, Jeho velikost, „Bůh v-iký, mocný a budící bázeň“ (*Nehemjáš* 9, 32), IV (493)
- Bůh, Jeho velikost, „Bože v-iký, mocný a obávaný“ (začátek Amidy), IV (493)
- Bůh, Jeho věčnost**
- Bůh, Jeho věčnost, B-h je netělesný, živoucí, věčně trvajícím; nedřímá a nespí, I (345)
- Bůh, Jeho věčnost, Jeho slovem povstal svět, Bůh žije a trvá věčně, III (468)
- Bůh, Jeho věrnost**
- Bůh, Jeho věrnost, je B-em V-ým a Oddaným těm, kteří mohou očekávat, že je obdarí milostí do dvoutisícího pokolení, III (157)
- Bůh, Jeho vláda**
- Bůh, Jeho vláda, Mesiášova vláda potrvá 40 let a omezí se na Svatou zemi, pak nastane vzkříšení všeobecné a v-a B-í, II (135)
- Bůh, Jeho vláda, Hospodin bude Králem a Panovníkem po všeobecném vzkříšení mrtvých, II (135)
- Bůh, Jeho všemohoucnost**
- Bůh, J-o v-t, Bůh ujišťuje anděly, že se Jeho Všemohoucnost projeví ve štěstí, jež potká malého Mojžíše, II (250)
- Bůh, J-o v-t, Bůh se zjevil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi jako El Šadaj, Bůh Všemohoucí, II (322)
- Bůh, J-o v-t, žalm „Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, přečká noc ve stínu Všemocného“, Mojžíš míní kmen Lévi ve svatostánku, III (467)
- Bůh, J-o v-t, darovací listina sepsaná mezi Bohem V-cím a zemí, která musí denně poskytovat sto mrtvých jako Adam, IV (134–135)
- Bůh, J-o v-t, David píše na sedm kamenů jména Davida, Abrahama, Izáka, Jáкова, Mojžíše, Árona a Všemohoucího, IV (142)
- Bůh, J-o v-t, písmeno ׁׂ jako zkratka pro ׁׂׂ „Všemohoucí“ na řemíncích fylaktérií na hlavě, IV (290)
- Bůh, J-o v-t, Chizkijáš věří, že zázrak zastavení slunce prokazuje J-o v-t mnohem názorněji než chvalozpěv, IV (363)
- Bůh, J-o v-t, Menašeho modla s pěti tvářemi: čtyři hleděly do čtyř větrů, pátá hleděla z vrcholku modly na znamení odporu vůči V-ímu, IV (373)
- Bůh, J-o v-t, Nebúkadnésar jako by naznačoval, že se Bůh ve Svě v-i může uchýlit i k nespravedlnosti, což je rouhání, IV (449)
- Bůh, J-o v-t, Daniel vypouštěl Jeho atribut Boha mocného, Jeremjáš vypouštěl Jeho atribut Boha vzbuzujícího bázeň, IV (493)
- Bůh, J-o v-t, Velké shromáždění obnovilo Boha jako „Boha velikého, v-ho a vzbuzujícího bázeň“ (*Deuteronomium* 10, 17), IV (493)
- Bůh, J-o v-t, „Bůh veliký, mocný a budící bázeň“ (*Nehemjáš* 9, 32), IV (493)
- Bůh, J-o v-t, „Bože veliký, mocný a obávaný“ (začátek Amidy), IV (493)
- Bůh, Jeho vůle**
- Bůh, Jeho vůle, když kázala, zjevil se Bůh Jóbovi ve vlasech, II (304–305)
- Bůh, Jeho vůle, když kázala, zjevil se Bůh Mojžíšovi v ostružiníku, II (305)
- Bůh, Jeho vůle, příčinou rozpolcení moře není Mojžíšova hůl, ale Boží síla nebo B-í v-e, III (30–31, 32)
- Bůh, Jeho vůle, je B-í v-í, aby Izrael sestával z dvanácti kmenů, IV (88)
- Bůh, Jeho výsost**
- Bůh, Jeho výsost, až Mojžíš zemře, jeho dny pominou, leč jeho světlo nepomine, neboť svítit mu bude v-t B-í, III (437)
- Bůh, Jeho vznešenost**
- Bůh, Jeho vznešenost, síla a svrchovanost, ustanovil Árona jako velekněze, III (301)

Bůh, Jeho záda

Bůh, Jeho záda, Mojžíš smí popatřit na Boží přítomnost zezadu, III (267–268)

Bůh, Jeho zahrada

Bůh, Jeho zahrada, Adam přebýval v z-ě (= ráji) v Edenu, I (76)

Bůh, Jeho zahrada, Adam nemusel z-u Eden obdělávat, dodržoval v ní jen přikázání a studoval Tóru, I (164)

Bůh, Jeho zahrada, svět je z-ou Boží, II (290)

Bůh, Jeho zahrada, ostružiník na ní tvoří živý plot, Izrael je živým plotem světa, z-y Boží (bez Izraele by svět nebyl), II (290)

Bůh, Jeho zahrada, vyvedl Izrael z Egypta, ze země podobné „z-ě Hospodinově“, III (302)

Bůh, Jeho záře

Bůh, J-o z-e, Bůh držel desky za horní třetinu, Mojžíš za spodní třetinu; ze střední třetiny byla vržena B-í z-e na Mojžíšovu tvář, III (137)

Bůh, J-o z-e, ošacení Mojžíšovi poskytne Boží sláva, Boží nádhera přístřešek a jasem Božím bude zářit jeho tvář, III (437)

Bůh zástupů (יְהוָה צְבָאוֹת)

Bůh zástupů, šestikřídlé bytosti něžně zpívají „Svatý, svatý, svatý je Hospodin z-ů“, I (262)

Bůh zástupů, dvěma křídly šestikřídlí serafové létali a volali „Svatý, svatý, svatý je Hospodin z-ů“, II (294)

Bůh zástupů, když Bůh povstává a táhne do boje proti hříšníkům, je Sabaot, „Hospodin z-ů“, II (304)

Bůh zástupů, když Bůh předával lidu Tóru, nevznesl se jediný ofan a serafové nevolali „Svatý, svatý, svatý je Hospodin z-ů“, III (113)

Bůh zástupů, serafové reagují na dosednutí koruny na Boží hlavu lvím řevem: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin z-ů“, III (129)

Bůh zástupů, Bůh má Svě z-y nahoře (nebeské) i dole (lid Izrael), III (184)

Bůh, Jeho zjevení

Bůh, Jeho zjevení, viz též *zjevení* (rejstřík C) a *teofanie* (rejstřík E)

Bůh, Jeho zjevení Tóry viz *zjevení na hoře Sínaji* (rejstřík C)

Bůh, Jeho zjevení Adamovi, I (148, 148)

Bůh, Jeho zjevení Abrahamovi, když se Bůh Abrahamovi zjevil, bylo to první B-í z-í se lidské bytosti, I (386)

Bůh, Jeho zjevení Abrahamovi, kdy mu ukazuje 400letou porobu v Egyptě, I (390)

Bůh, Jeho zjevení Abrahamovi, ukazuje mu, že syn Izmael nastoupí cestu spravedlivých ještě za otcova života, I (390)

Bůh, Jeho zjevení Abrahamovi, slibuje mu, že vnuk Ezau nenastoupí cestu bezbožníků, dokud děd nezemře, I (390)

Bůh, Jeho zjevení Jákobovi, ukazuje mu z-í na hoře Sínaj, I (523)

Bůh, Jeho zjevení Josefovi, kdy třímá v ruce *even šetija* a hrozí, že kámen odhodí a svět se zhroutí v troskách, II (64)

Bůh, Jeho zjevení Jóbovi, kdy mu vysvětlí, že Elíhúovi vnukl zlá slova Satan, II (225)

Bůh, Jeho zjevení Jóbovi, kdy mu umožní spatřit všechno, co bylo, i všechno, co nastane, II (225)

Bůh, Jeho zjevení Mojžíšovi, kdy mu zjeví Svě jméno (zjevení Jména lidem si vyžádal sám čas), II (323)

Bůh, Jeho zjevení Mojžíšovi, Bůh se mu pro názornost zjeví v rouše s trásněmi na okrajích, II (342)

Bůh, Jeho zjevení Mojžíšovi ve sloupu oblakovém na místě, kde sídlí Milosrdenství a Spravedlnost, III (125)

Bůh, Jeho zjevení, Michael zprostředkoval Debóře některá zjevení, IV (60)

Bůh, Jeho zjevení, Šejla se vypraví na horu Telag, kde se jí v noci zjeví Hospodin, IV (73)

Bůh, Jeho zjevení, již v osmi letech se dostalo Samuelovi Božího zjevení, IV (106)

Bůh, Jeho zjevení, Samuel se dozví, že pomazaným králem se má stát opovrhovaný nejmladší syn Jišajův, IV (137)

Bůh, Jeho zjevení Šalomounovi v Gibeónu v noci ve snu; Šalomoun si přeje, aby jej Bůh obdařil moudrostí, IV (198)

Bůh, Jeho zjevení, Bůh se s Elijášem setká ve skalní rozsedlině, v níž se kdysi ukázal Mojžíšovi, IV (278)

Bůh, Jeho zjevení, Bůh se zjeví Elijášovi jako Hospodin soucitný, dlouho trpělivý a trpící, IV (278)

Bůh, Jeho zjevení Elijášovi, předcházely mu čtyři úkazy: silný vítr, zemětřesení, oheň a hlas tichý, jemný, IV (279)

Bůh, Jeho zjevení Elijášovi, tři andělské kategorie (andělé větru, andělé bouře a andělé ohně), IV (279–280)

Bůh, Jeho zjevení Jonášovi, Jonáš dostává nejprve za úkol prorokovat proti Jeruzalému, IV (332)

Bůh, Jeho zjevení Jonášovi, obdržel pouze dvě božská zjevení, z nichž obě se týkala Ninive, IV (333)

Bůh, Jeho zjevení prorokům výhradně v Palestině (Šechina se zjevuje jen ve Svaté zemi), IV (333)

Bůh, Jeho zjevení Jonášovi, uprchne ze země, aby nemohl přijímat Boží z-í a pokyny k cestě do Ninive, IV (333)

Bůh, Jeho zjevení Izajášovi, žádnému jinému prorokovi nebylo svěřeno tolik zjevení jako Izajášovi, IV (351)

Bůh, Jeho zjevení Izajášovi a Ezechielovi: oba obdrží stejnou vizi, ale naprosto odlišně ji popíší, IV (352)

Bůh, Jeho zjevení Izajášovi a Ezechielovi: vysvětlení rozporů mezi jejich popisy křídel a tváří, IV (352)

Bůh, Jeho zjevení Jeremjášovi, odejde do Babylónu utěšit exulanty, ale Báruk zůstane v Palestině, IV (419)

Bůh, Jeho zjevení Jeremjášovi, vyšle Ebedmeleka za městskou hradbu, aby rozdál fiky z košíku chudým, IV (433)

Bůh, Jeho zjevení Bárukovi celých budoucích dějin lidstva až do příchodu Mesiáše, jenž nastolí radost, IV (436)

Bůh, Jeho zjevení Bárukovi, před koncem času bude vzat ze země a nestane se tak prostřednictvím smrti, IV (436)

Bůh, Jeho zjevení Ezechielovi, Bůh ochoten odpovědět na dotazy domu Izraele jen kvůli Tóře, IV (452)

Bůh, Jeho zjevení Ezechielovi, studium zákonů Chrámu je pro Boha stejně přijatelné jako budování Chrámu, IV (452)

Bůh, Jeho zjevení Ezechielovi, vize nebeského trůnu = bohoslužby v Chrámu nejsou důležité, IV (452)

Bůh, Jeho zjevení Danielovi, Daniel sám prorokem nebyl, ale Bůh mu zjevil znalosti konce času, IV (476)

- Bůh, Jeho zjevení Danielovi, v plnosti let postupně poztrácel vzpomínky na zjevení, jehož se mu dostalo, IV (476)
- Bůh, Jeho zjevení Danielovi, otázka, kterého období se z-í konce času týkalo, IV (477)
- Bůh, Jeho zjevení Ezdrášovi, Uriel mu zjeví sedm prorockých vizí, jež mu zároveň vyloží, IV (490)
- Bůh, Jeho zjevení Ezdrášovi, patří běh lidských dějin, včetně budoucnosti, IV (490)
- Bůh, Jeho zjevení Ezdrášovi, v sedmé vizi uslyší hlas z trnitého keře, který jej nabádá nechat si něco pro sebe, IV (490)
- Bůh, Jeho žárlivost
- Bůh, J-o ž-t, trestá hříchy těch, kteří přehlížejí přechyby dětí, kráčeících ve stopách bezbožných otců, III (115)
- Bůh, Jeho žezlo
- Bůh, J-o ž-o, Mojžíš dostane od Boha jedno z mnoha Jeho ž-l, na nichž je vyryto Nevyslovitelné jméno, III (437)
- Bůh, J-o ž-o, Nevyslovitelné jméno na ž-e, jež dá Bůh Mojžíšovi, použil Bůh při stvoření světa, III (437)
- BUKÍ (בקי)
- Bukí, Josephus má mezi Pinchasem a Élím ještě velekněze Abiezera, B-ího a Uziho (*1. Paralipomenon* 5, 30–31), IV (98)
- BULAN (בולאן)
- Bulan, chazarský král, jako jeden z deseti vladařů-proselytů, IV (437)
- BÚNA (בונה)
- Búna, Šimeón se ožení s Búnou, nejkrásnější ze zajatých šekemských panen, I (577)
- Búna, Šimeón si jako druhou ženu bere Búnu, II (50)
- Búna, בונה, je v *1. Paralipomenon* 2, 25 jméno muže, II (50)
- Búna, mohlo by ovšem být odvozeno z latinského *bona*, II (50)
- Búna, Šimeón s ní zplodil syna jménem Šaul, II (51)
- BÚZ (בוז)
- Búz, oženil se s vdovou po Úsovi a z tohoto spojení vzešel Jób, II (210)
- Búz, jeho synové Šúach, Naamat a Barakeel, II (222)
- BUZÍ (בוזי)
- Buzí, mezi potomky Rachabiny patřil podle některých autorit také Ezechiel a jeho otec B-í, IV (19)
- Buzí, Ben Sira povstane a praví: „Já, Buzí, syn Buzího“, IV (422)
- Buzí = Jeremjáš, IV (422, 452)
- Buzí, podle některých autorů jsou Rachabinými potomky i kněz-prorok Ezechiel a jeho otec-prorok Buzí, IV (437)
- býčí anděl (רידיא)
- býčí anděl, Ridja, když řve, vytlačuje vodu z dolní propastné tůně do horní propastné tůně, I (87)
- byssové hedvábí viz rejstřík B
- Byzantion viz rejstřík E

C

- Cadik viz rejstřík C
- CADKIEL (צדקאל)
- Cadkiel, má na starosti planetu Jupiter, I (272)
- Cadkiel, andělský učitel Abrahamův, II (295)
- Cæsarea viz *Caesarea*
- Caesarea (קיסריה)
- Caesarea čili Kejsarja, totožná se Sartónem (Sartanem), „velkou opevněnou citadelou“, totožnou se Stratónovou věží, I (585)
- Caesarea, za úsvitu tam dorazí Elijáš a rabi Jehošua, nesoucí mrtvé tělo rabiho Akivy, IV (292)
- Caesarea, sluj poblíž Kaisareje, známé také jako Caesarea, v níž je pochován rabi Akiva, IV (292–293, 293)
- Caesarea, v legendě o rabim Jehošuovi ben Levim se Lydda a Caesarea velmi často zaměňují, IV (305)
- CAFENAT PANEACH viz *SAFENAT PANEACH* (rejstřík E)
- CAFKIEL viz ZA'FIEL
- CALJA (צלחה)
- Calja, Pinchasovy výzvy uposlechl Danovec C-a; dříve ovládal čarodějné umění, a vznesl se za Bileámem, III (419)
- Calja, Bileám byl zdatnějším letcem než C-a a skrýval se mu v mracích, III (419)
- Calja, Pinchas rozptýlil oblaky kouzelným zařikáváním a C-a přinutí Bileáma sestoupit na zem, III (419)
- Calja, jeden ze čtyř hrdinů vzešlých z kmene Dan, což jsou Samson, C-a, Íra, a Serajáš, III (419)
- Calja, Pinchas nařídí C-ovi Bileáma zabít, ne však skrze Svaté Jméno, III (419)

Calja, nedaří se mu mága zabít, neboť čarodějné schopnosti Bileáma ochránily před každou zbraní, III (419)

Calja, Pinchas mu podá meč, po jehož stranách vyryt had a slova: „Zabij jej tím, k čemu přísluší – tím země“, III (419)

Calja tímto mečem Bileáma zabije, III (419)

Camcumové (צמזמים)

Camcumové (Camcumim), předpotopní obři, mistři umění válečného, I (284)

carot viz rejstřík C

cdaka viz *cedaka*

cedaka viz rejstřík B

CEDEKETELBAB (צדקת לבב)

Cedeketelbab, Šémova manželka, I (316)

CEDEKETELBAB (צדקת לבב)

Cedeketelbab, město, jež Šém pojmenoval po své ženě, I (316)

Cedeketelbab, město, leží na východ od hory Lubaru, I (316)

CEDEKLA viz *SEDEKLA*

CEFANJA (צפניה)

Cefanja, kdyby byl Samuel naživu, k Saulově návštěvě u čarodějnice z Ěn-dóru by nikdy nedošlo, IV (117)

Cefanja, jméno čarodějnice z Ěn-Dóru, Cefanja (Sofonjáš) = „skrytá“, IV (119)

celibát viz rejstřík C

celníci viz rejstřík C

CENEC viz *KENAZ*

CENEZ viz *KENAZ*

cesta, cesty viz rejstřík B

CEVAOT viz *SABAOT*

cicit viz rejstřík C

cihla, cihly viz rejstřík C

CILA viz *SILA*

cisterna viz *jáma* (rejstřík C)

civilizace viz rejstřík C

cizoložníci, cizoložství, smilstvo viz rejstřík C

clo viz *celníci* (rejstřík C)

cofe viz *zřec* (rejstřík C)

ctnost, ctnosti viz rejstřík B

cudnost viz rejstřík C

Č

čarodějnictví viz rejstřík C

čelo (anat.) viz rejstřík B

čelenka (diadém) viz rejstřík C

činely viz rejstřík C

Čínská zeď viz rejstřík E

čistota viz rejstřík C

čočka viz rejstřík B

D

Dabar viz *Davar*

DABRIA viz *NERIJÁŠ*

daévvové viz rejstřík E

Dafné (דַּפְנָה)

Dafné, předměstí Antiochie, IV (384)

Dafné, Nebúkadnésar zde jedná s jeruzalémským sanhedrinem o vydání Jójakíma, IV (384)

Dafné, Nebúkadnésar zde říká sanhedrinu, že místo popraveného Jójakíma dosadí na trůn Matanjáše, zvaného Jójakín, IV (385)

Dafné, Nebúkadnésar zde oznámí sanhedrinu, že chce, aby se mu Jójakín vzdal, jinak že zboří Chrám, IV (385)

Dafné, Nebúkadnésar se opět vypraví za sanhedrinem do D-é u Antiochie, aby potrestal Sidkijáše za porušení přísahy, IV (390)

Dafné, podle Talmudu druhá část Izraele odvedena do exilu do D-é u Antiochie a třetí část přikryta a odnesena oblakem, IV (430)

DÁGON viz rejstřík C

Damašek (דַּמַּשֶׁק)

Damašek, podle jedné židovské legendy zabil Kain bratra Ábela v D-u, I (230)

Damašek, proslulé syrské město, v jehož blízkosti prý žil primitivní člověk, I (230)

Damašek, Johannes Lapideus říká, že je míněn jiný Damašek, v blízkosti Chebrónu, I (230)

Damašek, Nikolaos z D-u mluví o tom, že Abraham byl králem v D-u, I (358)

Damašek, v jeho blízkosti se nachází místo zvané „Sídlo Abrahamovo“, I (358)

Damašek, Šalomounův koberec létal rychle: ráno mohl král snítat v D-u a večer mohl již v Médii, IV (235)

Damašek, Bůh nařizuje Elijášovi, aby se místo obviňování dětí Izraele vypravil do D-u, IV (279)

Damašek, Eliáš se vypraví za Géchazím do D-u, aby věci urovnal, ale Géchazí se mu rozhodně vzepře, IV (330)

Damašek, Géchazí se podle *Talmudu* usadil v D-u, domovském městě sekty, IV (330)

Damašek, král Ben-hadad poslal Eliášovi dar v hodnotě všech pokladů D-u, IV (332)

Damašek, Asyřané ponechali v rukou Izraelců jen osminu jejich vlastní země a většinu odvedli do exilu do D-u, IV (354)

DAMESEK (דַּמַּשֶׁק)

Damesek, Elíezerův syn, I (557)

Damesek, Jákob mu svěřuje velení nad jedním ze dvou oddílů, I (557)

Damesek, viz דַּמַּשֶׁק אֱלִיעֶזֶר (*Genesis* 15, 2), I (557)

DAN (דָּן)

Dan, první syn Bilhy, při jeho narození Ráchel říká: „Hospodin byl ke mně milostivý“, I (538)

Dan, Ráchel jej pojmenuje D-n a konstatuje, že jeho potomkem se stane soudce Samson, I (538)

Dan a Neftalí jsou Gádovi a Isacharovi na pomoc proti Ninivským, I (582)

Dan, v *Závětech dvanácti patriarchů* Lévi nepožaduje Josefovou smrt; jeho místo přebírají Dan a Gád, II (25)

Dan, jeho manželkou se stala Eflalet, dcera Moábce Chamudana, II (51)

Dan, manželství dlouho bezdětné, nakonec Eflalet porodila syna, jemuž říkali Chuším, II (51)

Dan, požehnání Jákobovo D-ovi potomkem Samsonem, jenž zajistí Izraeli dočasné vykoupění, II (150)

Dan, Mesiáš z matčiny strany Danovec a raně křesťanská představa, že Antikrist vzejde z Danovců, II (150)

Dan se nazývá proto, neboť Hospodin „soudit“ bude pronárody, jež utiskovaly Izrael, II (185)

Dan měl jen jediného syna, jenž měl tolik dětí, že byl nazýván „sítina kostrbatá“, דַּנְיָא, II (187)

Dan se přiznává, že chtěl zabít Josefa, protože jej otec miloval víc než ostatní, II (199)

Dan přiznává, že byl pod vlivem Béliarových duchů, ducha žárlivosti a pýchy a ducha hněvu, II (199)

Dan varuje děti před hněvem a lží, neboť hněv je zlo, hrob duše, II (199)

Dan nabádá děti, aby milovaly pravdu a velkorysost, II (199)

Dan ví, že děti jeho odpadnou od Boha, zažehnou hněv v Lévim a vzbouří se proti Judovi, II (199)

Dan říká, že kroky Judy a Léviho řídí anděl Boží a jen v Judovi a Lévim bude upevněn Izrael, II (199)

Dan nabádá děti, aby se bály Hospodina a vyvarovaly se Satana a jeho duchů, II (199)

Dan, jeho kámen je odrůdou topazu, v němž bylo patrná odvrácená lidská tvář, III (190)

Dan, požehnání, jež Jákob udělil D-ovi, se vztahovalo na Danovce Samsona, IV (79)

DAN (דָּן)

Dan jako starší z kmene Juda, III (258)

Dan (kmen), Danovci

Dan, kmen, zejména padli za obět' Amálekovi příslušníci k-e D-n, neboť uctívali modly, III (73)

Dan, kmen, svatostánek povstal společným úsilím Judovce Besaleela a Danovce Oholiába, III (175)

Dan, kmen, Chrám povstal společným úsilím Judovce Šalomouna a Danovce Chírama, III (175)

Dan, kmen, Danův kámen je odrůdou topazu, v němž byla patrná odvrácená lidská tvář, III (190)

- Dan, kmen, i Danovci hříšně odvraceli tvář a obraceli dobro ve zlo, III (190)
- Dan, kmen, jako další v pořadí obětoval k-n D-n, neboť Jákob přirovnal Dana k Judovi, III (219)
- Dan, kmen, dary k-e D-n symbolizují události ze života Samsona, neboť hlavně na něho myslel Jákob ve svém požehnání, III (219)
- Dan, kmen, mísa stříbrná pro ukládání chleba upomíná na Samsona, neboť po vypršení přísahy musí nazírat obětovat chléb, III (219)
- Dan, kmen, kropenka od k-e D-n, hebrejsky *mizrak* čili „plazení“ = Samson byl na obě nohy chromý, takže mohl jen lézt, III (219)
- Dan, kmen, zlatá desetišekelová kadidelnice upomíná na deset přikázání, jež musejí dodržovat nazírové (a Samson), III (219)
- Dan, kmen, tři oběti zápalné kmene Dan – býček, beran a beránek = tři přikázání od anděla, jež obdržela matka Samsonova, III (219)
- Dan, kmen, pokojná oběť dvou kusů skotu = dva pilíře, jichž se Samson chopil, aby zničil dům Pelíštejců, III (219)
- Dan, kmen, pokojná oběť tří druhů bravu = tři bitvy, jež Samson svedl s Pelíštejci, III (219)
- Dan, kmen, smírčí kozlík od D-ovců (hebrejsky *שׂוֹרֵט*, *sa'ir*) = zákaz stříhat Samsonovi vlasy (hebrejsky *שׂוֹרֵט*, *se'ar*), III (219)
- Dan, kmen, po soudcích (D-ovcích) přicházejí s dary vykonavatelé spravedlnosti (Ašerovci), III (219)
- Dan, kmen, předák k-e D-n Achíezer, tj. „bratr je nápomocen“, jeho otec Amíšadaj, tj. „soudce lidu Mého“, III (234)
- Dan, kmen, Dan se při vztyčování svatostánku spojil s „nápomocným“ Judou a vzešel z něho Samson, „mocný soudce“, III (234)
- Dan, kmen, čtvrtá skupina: kmeny Dan, Ašer a Neftalí, III (234–235)
- Dan, kmen, temná myšlenka (Dan), olej pro svícení (Ašer) a plnost požehnání (Neftalí), III (234–235)
- Dan, kmen, sestava Michael, Gabriel, Uriel, Refáel = sestava Rúben, Juda, D-n a Efrajim, III (241)
- Dan, kmen, „z něhož vyzáruje hřích temný“ stojí se standartou po levé straně tábora (Uriel – „Bůh je mým světlem“), III (242)
- Dan, kmen, ze severu přichází temnota: Dan (temnota hříchu), prosvětluje ji Ašerovo světlo a hojnost Neftalíova, III (243)
- Dan, kmen, v budoucnosti přijme modly Jarobeámovy, a proto se utáboří na severu, III (243)
- Dan, kmen, D-ova standarta, tj. kmenů Dan, Ašer a Neftalí, barvy chrysolitu, berylu a panteřího kamene, III (243)
- Dan, kmen, na D-ově standartě podoba hada (Jákob žehnal: „hadem na cestě bude Dan“), III (244)
- Dan, kmen, na D-ově standartě vyznačena písmena mem (Abraham), kuf (Izák) a bejt (Jákob), III (244)
- Dan, kmen, na D-ově standartě písmeno he z Abrahamova jména vynecháno (rezervováno pro větší slávu Boží), III (244)
- Dan, kmen, D-ova vlajka měla barvu safíru, s vyobrazením hada, III (246)
- Dan, kmen, ve staré legendě jsou jen čtyři insignie pro čtyři oddělení tábora, III (247)
- Dan, kmen, jako had, III (247)
- Dan, kmen, nebeský oheň trestající především příslušníky modloslužebného k-e D-n a četné přímíšence, III (253)
- Dan, kmen, jako starší vybrání: Gedaljáš, Jogli, Achinoam, Achíezer, Daniel, Serajáš, III (258)
- Dan, kmen, zaznamenal nejvyšší přírůstky a společně s kmenem Juda byl na konci pochodu pouští nejpočetnější, III (400)
- Dan, kmen, čtyři hrdinové vzešli z k-e D-n, což jsou Samson, Calja, Íra, a Serajáš, III (419)
- Dan, kmen, souvislost mezi Serajášem a křesťanskou legendou o původu Antikrista z D-ovců je zřejmá, III (419)
- Dan, kmen, Mojžíš žehná k-i D-n silou a mocí a územím ve dvou různých částech Svaté země, III (465)
- Dan, kmen, los odhalí hříšníky z k-e D-n, kteří přiznají vzdělávání podle knih Emorejců, ukrytých pod horou Abárím, IV (39)
- Dan, kmen, na sedmém drahokamu bylo jméno D-n, podobal se liguriu, zkamenělé rysí moči, IV (41)
- Dan, kmen, Samsonův otec Manóach z k-e D-n, Samsonova matka Hasleponí (Selalponit) z kmene Juda, IV (76)
- Dan, kmen, požehnání, jež Jákob udělil D-ovi, se vztahovalo na D-ovce Samsona, IV (79)
- Dan, kmen, Samsonovi potomci (z manželství s Delílou?) žili mezi D-ovci, jejich gigantická síla a neobyčejná chrabrost, IV (82)
- Dan, kmen, Samsonovi potomci vydávali válečný pokřik, ale možná šlo o pokřik D-ovců, IV (82)
- Dan, kmen, architekt Chíram byl z otcovy strany Neftalíovec a ze strany matčiny D-ovec, potomek D-ovce Oholíaba, IV (228)
- Dan, kmen, D-ovci odmítli prolévat krev bratrů, nevyhověli Jarobeámovi a opustili Palestinu, IV (254)
- Dan, kmen, nemohou se usadit v Egyptě, a tak Egyptem (kde vyvolají hrůzu) jen projdou do Etiopie, IV (255)
- Dan, kmen, usadí se v Etiopii, kde část populace vyhubí a od zbytku vybírají tribut, IV (255)
- Dan, kmen, kvůli odchodu D-ovců již Jarobeám nemůže napadnout Judsko, IV (255)
- Dan, kmen, ve 22. roce Menašeho vlády jej Asyřané dali do okovů a odvěkli i s Micheášovou modlou D-ovců, IV (377)

Dan (דָּן)

- Dan, Abrahamova síla tam vyprchá, neboť tam později Jarobeám vztyčí zlaté býčky, I (383)
- Dan, do Pekachova království vpadne asyrský král, zabaví v D-u zlaté tele, odvede kmeny východního břehu do zajetí, IV (354)
- Dan, chamtiví kněží z Bét-elu a D-u ukradli zlato zlatých telat, takže Asyřané získali jen pozlacené modly, IV (354)

Danaben viz rejstřík B

daň, daně viz rejstřík C

DANIEL (דָּנִיֵּאל)

- Daniel, viz též *Haták* a *Memíkan*
- Daniel, lev byl instruován, že mu nesmí ublížit, I (127)
- Daniel, Bůh ukazuje Jákobovi D-ovo setkání s Bělem, I (523)
- Daniel, Lea se stala prvním člověkem, který děkoval Bohu, po ní tak učinil také David a D-l, Judovi potomci, I (536)
- Daniel popřel, že by sen uměli vysvětlit mudrci, zaklínači, věštcí či planetáři, ale jedině Bůh, II (77)
- Daniel, Jákob prorokuje zkázu království Iva (Babylónu), jež se podrobí Ivu, D-ovi z kmene Juda, II (153)
- Daniel, David, Izajáš, Eliakim, Jób, Chananjáš či Míšael, služebníci Boží, II (209)

- Daniel, Jób a Noe – tři muži, kteří se dožili okamžiku, kdy spatřili nový svět, II (226–227)
- Daniel byl považován za služebníka Božího, ale sám si tak neřikal, III (429)
- Daniel, šest zbožných, obdařených šesti duchovními dary: David, D-l, Chananjáš, Míšael, Azarjáš a Mesiáš, IV (57)
- Daniel, Kléméns Alexandrijský považuje Jonáše za současníka Izajáše, Ozeáše a D-a, IV (340)
- Daniel, jeho synagoga v blízkosti města Birnos (na cestě z Bagdádu do Hilly?) zmiňována v Talmudu (3. století), IV (441)
- Daniel, synagoga Ezechielova, D-a, Ezdráš, Báruka a mistrů Talmudu, IV (441)
- Daniel, synagogu Ezechielovu navštěvoval D-l, Ezdráš, Báruk a další velcí učenci, IV (441)
- Daniel byl nejvýznačnějším členem babylónské diaspory, i když nebyl prorokem, IV (441)
- Daniel, nikdo jej nepředčil v moudrosti, zbožnosti a v konání dobrých skutků, IV (441)
- Daniel, jako páže na královském dvoře odmítal chleba, víno a olej pohanů, i když je zákon nezakazoval, IV (441)
- Daniel, prominentní postavení na královském dvoře si udržoval za cenu mnoha ústrků, IV (441)
- Daniel, jeho a jeho druhy (Chananjáše, Míšaela a Azarjáše) se pokoušelo zničit mnoho nepřátel, IV (441)
- Daniel, v palestinských tanajských a amorajských pramenech se mezi proroky počítá, IV (441)
- Daniel, muži, kteří byli s ním, byli podle některých názorů proroci Ageus, Zacharjáš a Malachiáš, IV (441)
- Daniel musel být prorok, neboť někdy jsou za proroky považováni i Chananjáš, Míšael a Azarjáš, IV (441–442)
- Daniel nazýván také Memúkan a Haták, ale také Šésšasar („Ten, jenž šestkrát ocitl se v nesnázích“), IV (442)
- Daniel svědkem tří deportací do exilu (první za časů Jójakimových, druhé za časů Jójakinových, třetí za časů Sidkijášových), IV (442)
- Daniel, hrozilo mu zabití spolu se zbytkem moudrých mužů Babylónu (*Daniel 2, 13*), IV (442)
- Daniel, hrozilo mu, že jej sežerou lvi, IV (442)
- Daniel se nakonec stal svědkem uvržení svých tří druhů, Chananjáše, Míšaela a Azarjáše, do pece ohnivé, IV (442)
- Daniel odměnou za oddanost, s níž sloužil pozemskému králi (Nebúkadnésarovi), vybrán sloužit Králi nebeskému, IV (442)
- Daniel (= Šésšasar) se stal prvním, jenž položil „základy domu Božího“ (*Ezdráš 6, 16*), IV (442)
- Daniel, otázka, zda i jeho tři společníci pocházeli z kmene Juda, IV (442)
- Daniel, Nebúkadnésarův voják zastihne D-a a jeho tři společníky v domě studia, ale Bůh se postará, že je nezabije, IV (442)
- Daniel byl zachráněn před lvy odměnou za to, že nejedl zakázané pokrmy Nebúkadnésarova stolu, IV (442–443)
- Daniel, mezi jeho hlavní zásluhy patří laskavost, slitovnost, dobročinnost a modlitby, IV (443)
- Daniel, podle jednoho názoru je dokonce považován za slibovaného Mesiáše, IV (443)
- Daniel a jeho tři druhové obviněni Nebúkadnésarem z necudnosti, IV (443)
- Daniel a jeho tři druhové si zohaví příslušné tělesné partie a tak se zachrání před popravou, IV (443)
- Daniel vynikl moudrostí i jako mladík, když zvrátil mylné rozhodnutí soudu ohledně krásné a dobré Zuzany, IV (443)
- Daniel, soud odsoudil Zuzanu k smrti, ale Daniel podrobil svědky křížovému výslechu a usvědčil je ze lži, IV (443)
- Daniel, jeho zásluhou byla Zuzana osvobozena a křivopřísežníci odsouzeni k smrti, IV (443)
- Daniel zachrání Nebúkadnésarovy rádce před popravou, neboť králi sdělí, co se mu zdálo a jak sen chápat, IV (444)
- Daniel získává významné postavení na Nebúkadnésarově královském dvoře, IV (444)
- Daniel, když se král v Rible pokusí usednout na Šalomounův trůn, ze zranění jej vyléčí Daniel, IV (444)
- Daniel, Nebúkadnésar naplněn obdivem k jeho schopnostem a chce mu prokázat božské pocty, IV (444)
- Daniel odmítne pocty a odebere se do Tiberiady, kde vybuduje kanál, IV (444)
- Daniel pověřen králem dopravit do Babylónie krmivo pro dobytek a přivést prasata z Alexandrie, IV (444)
- Daniel, jeho nepřítomnost u incidentu se třemi muži v peci ohnivé vysvětlena jeho působením v Alexandrii, IV (445)
- Daniel se zabývá vývozem krav a prasat z Alexandrie, IV (445)
- Daniel, 23 zástupců Izraele (soudy měly 23 členů) bylo vybráno k uctívání modly, ale tři D-ovi druzi odmítli, IV (445)
- Daniel odkáže zástupce Izraele na Ezechiela, neboť Ezechiel je prorok, IV (445)
- Daniel, podle jiného názoru se modle nepoklonil on ani jeho tři druzi, ale Nebúkadnésar dal upálit jen jeho tři druhy, IV (445)
- Daniel, jeho tři společníci jako jeho příbuzní; Nebúkadnésar je všechny čtyři učinil panovníky nad svým královstvím, IV (445)
- Daniel, modlí se, aby byl čas sedmi let, jenž byl Nebúkadnésarovi vyměřen ke zvířecímu životu, zkrácen na sedm měsíců, IV (456)
- Daniel se modlí za krále v zájmu zmírnění utrpení exulantů, IV (457)
- Daniel, jeho radou se Nebúkadnésar řídil jeden rok a dával lidem almužny; když přestal, rozsudek byl nad ním vynesen, IV (457)
- Daniel potrestán za to, že se modlil za Nebúkadnésara: ztratil postavení na dvoře a byl uvržen do jámy lvové, IV (457)
- Daniel, Nebúkadnésar jej obdivoval a věděl, že by D-l raději zemřel, než by souhlasil s uctíváním modly, IV (462)
- Daniel, Nebúkadnésar jej nepodrobil zkoušce v čase uctívání modly, ale poslal jej raději ze země pryč, IV (462)
- Daniel, ani Bůh nechtěl D-a podrobit zkoušce ohněm, neboť záchrana tří mladíků by se pak připisovala D-ovi, IV (462)
- Daniel se nenechal zmást mluvící modlou a požádal krále o svolení, zda může modlu políbit, IV (462)
- Daniel modlu prostřednictvím Jména Božího ovládl – přestala mluvit – a přihnala se bouře a sochu porazila, IV (462–463)
- Daniel, král chce, aby se poklonil drakovi, jehož uctivali Babylóňané a jenž sežral každého, kdo se přiblížil, IV (463)
- Daniel smíchá slámu s nehty a předloží pokrm drakovi, jenž vzápětí pojde, IV (463)
- Daniel v apokryfním *Bél a drak* vyrazí na Istivé Bělovy kněze, IV (463, 472–473)
- Daniel v apokryfním *Bél a drak* smíchá smůlu, tuk a chlupy, udělá placky, strčí je drakovi do tlamy a ten pukne, IV (463)
- Daniel, Nebúkadnésar jej chce učinit svým částečným dědicem, ale D-l odmítne dary „neobřezance“, IV (463)
- Daniel, Evíl-merodak je laskavý k Jójakinovi, neboť se za něho přimlouval D-l, IV (465)

- Daniel upozorňoval Evíl-merodaka na kruté zacházení jeho otce se zajatými panovníky, IV (465)
- Daniel, Evíl-merodak si bere jeho radu k srdci a propustí nejen Jójakína, ale všechny zajaté krále, IV (465)
- Daniel, zlověstný nápis (hroživé proctví) na stěně vyloží králi Belšasarovi D-I a hosté se rozprchnou, IV (466)
- Daniel, téže noci je Belšasar zavražděn starým služebníkem, jenž se znal s D-em od časů Nebúkadnésarových, IV (466)
- Daniel, královna, která povolala D-a k výkladu nápisu, byla Belšasarova matka (nebo babička), IV (468)
- Daniel, Dareios se domníval, že králem by se měl stát Kýros (odvolával se na D-a, jenž se odvolával na Izajáše), IV (469)
- Daniel, oné noci, kdy zemřel Belšasar, za ním přišel celý Izrael a stěžoval si, že Babylón po 70 letech není zničen, IV (469)
- Daniel vysvětluje lidem, že kdyby naslouchali Bohu, žádné zahraniční monstrum by je nikdy neovládlo, IV (469)
- Daniel uprchl do Šúštaru, kde byl vlídně přijat Kýrem, IV (469)
- Daniel, Kýros mu slibuje, že si bude moci vzít do Jeruzaléma chrámové nádoby, ale má podmínku, IV (469)
- Daniel, Kýros od něho žádá přímluvu u Boha při tažení proti králi Mosulu, IV (469)
- Daniel zajistí u Boha Kýrovi vítězství a Kýros dodrží daný slib, IV (469)
- Daniel dostává od Boha úkol: přimět Kýra, aby umožnil Židům znovuvybudování Chrámu, IV (469)
- Daniel seznamuje Kýra s Ezdrášem a Zerubábelem, IV (469)
- Daniel uvržen Kýrem do lví jámy poté, co se odmítne poklonit králově modle, IV (470)
- Daniel stráví ve lví jámě sedm dní, během nichž lvi nezkřivili D-ovi ani vlas, IV (470)
- Daniel, Kýros jej propustí, uzná Boží svrchovanost a uvrhne do lví jámy své nactiutruhače, IV (470)
- Daniel, apokryfní dílo o jeho záchraně převzato z *Prorocství Abakuka, syna Ježíšova (= Jóšuova), z kmene Lévi*, IV (471)
- Daniel je zázračně zachráněn, Abakuk vyslán Bohem a přinese mu jídlo do lví jámy, IV (471)
- Daniel, rabíni jednomyslně poukazují na jeho královský původ, IV (471)
- Daniel, v apokryfním spise se však říká, že D-I byl knězem a že jeho otcem byl Ábal, IV (471)
- Daniel, v jiných spisech nabádá D-a klanět se Bělovi Dareios, IV (473)
- Daniel, vypukne válka, v níž přijde Kýros o území i o život; v obavách před Dareiem uprchne D-I do Persie, IV (473)
- Daniel, anděl Hospodinův mu sděluje, že se Dareia nemusí bát, IV (473)
- Daniel obdrží od Dareia list, v němž jej král zve a ujišťuje, že k němu bude ještě vlídnější než Kýros, IV (473)
- Daniel se vrací do Šúštaru, kde je Dareiem přijat s velkou úctou, IV (473)
- Daniel je Dareiem podezříván z krádeže posvátných rouch z jeruzalémského Chrámu, jež přivezl Nebúkadnésar, IV (473)
- Daniel je Dareiem uvězněn: za trest je Dareios oslepen andělem, IV (473)
- Daniel a slepý Dareios putují do Palestiny, modlí se v Jeruzalémě, a nakonec se Dareiovi vrací zrak, IV (473)
- Daniel je volný a Dareios vzdává díky Bohu a odevzdává desátky kněžím a lévícům, IV (473)
- Daniel, Dareios jej zve do Médie a zahrne jej poctami, IV (473)
- Daniel, Dareios jmenuje radu tří (triumvirát), která se ujímá správy říše; do jejího čela jmenuje D-a, IV (473)
- Daniel se stává místokrálem, druhým mužem po králi, a tak je vystaven nevraživosti ze všech stran, IV (474, 474)
- Daniel raději zvolí smrt, než by splnil požadavek obracet se s modlitbou výhradně k Dareiovi, IV (474)
- Daniel je uvržen do lví jámy, leč z Palestiny se dokutálí balvan, který jej chrání před nepřáteli, IV (474)
- Daniel, lvi jej vítají jako psi svého pána, olizují mu ruce a vrtí ohony, IV (474)
- Daniel, podobu balvanu chránícího D-a ve lví jámě na sebe vzal anděl, IV (474)
- Daniel, vysvětlení, proč by zahynul, kdyby jej Dareios nechal uvrhnout do ohně, IV (474–475)
- Daniel, anděl v Judsku nařídí prorokovi Abakukovi přinést Danielovi jídlo, IV (475)
- Daniel, anděl odnese Abakuka za vlasy k Danielovi a po jídle jej odnese zpátky do Palestiny, IV (475)
- Daniel strávil noc chvalořečením Boha a recitoval Šema, když se na něho přišel Dareios podívat, IV (475)
- Daniel, jakmile Dareios zjistí, že je Daniel živ, nechá uvrhnout do lví jámy jeho odpůrce, IV (475)
- Daniel, 122 Danielových nepřátel, včetně jejich žen a dětí v počtu 244 osob, bylo roztrháno 1 464 lvy, IV (475)
- Daniel, jeho život zachráněn modlitbami jeho tří druhů, Chananjáše, Míšaela a Azarjáše, IV (475)
- Daniel, jemu a Jákobovi bylo dovoleno přerušit recitaci Šema ve chvíli, kdy bylo zapotřebí pozdravit krále, IV (475)
- Daniel tuto shovívavost (přerušení recitace Šema) odmítl, IV (475)
- Daniel v pokročilém věku žádá o zproštění svých povinností a může si vybrat za sebe náhradu, IV (476)
- Daniel si jako svého nástupce v úřadě vybírá Zerubábel, IV (476)
- Daniel, obtížen dary, uchýlí se do města Šúšanu, kde žije až do smrti, IV (476)
- Daniel sám prorokem nebyl, ale Bůh mu zjevil znalosti konce času, IV (476)
- Daniel, jeho znalosti konce času neměli ani jeho přátelé, proroci Ageus, Zacharjáš a Malachiáš, IV (476)
- Daniel v plnosti let postupně poztrácel vzpomínky na zjevení, jehož se mu dostalo, IV (476)
- Daniel, názor, podle něhož i jeho rodištěm byl Šúšan, IV (476)
- Daniel, Josephus hovoří o prorokovi D-ovi, jenž napsal několik knih, z nichž jednu čteme do dnešních dnů, IV (476)
- Daniel, biblická *Daniel, Ma'ase Daniel* (mnohem pozdější), *Přidavky ke knize Daniel* a *Danielova apokalypsa*, IV (476)
- Daniel, Kýros jej uvrhl do lví jámy, protože mu D-I odmítl zjevit, zda ve válce s lýdským králem Kroisem zvítězí, IV (476)
- Daniel, po jeho zázračné záchraně si Kýros uvědomil, že byl nespravedlivý, a poprosil muže Božího o odpuštění, IV (476)
- Daniel Kýrovi odpustil a oznámil mu, že nad Kroisem drtivě zvítězí, IV (476)
- Daniel Kýrovi vysvětlil prorocství z knihy *Izajáš*, jež se jej osobně týkala, IV (477)
- Daniel byl pohřben v Šúšanu, ale časem vypukly spory, na které straně řeky má být katafalk pohřben, IV (477)

Daniel, perský král Sandžar moudře skoncoval s praxí stěhovat D-ův katafalk sem a tam, IV (477)
 Daniel, Sandžar dal spustit jeho katafalk z mostu a kolem něho vystavěl modlitebnu pro všechna vyznání, IV (477)
 Daniel, Sandžar zakázal z úcty k D-ovi rybaření do vzdálenosti jedné míle od památníku, IV (477)
 Daniel, když se k jeho památníku přiblížil bezbožník, utonul, IV (477)
 Daniel, hlavy ryb, jež proplouly kolem D-ova památníku, se třpytily jako zlato, IV (477)
 Daniel, vedle jeho památníku je posvátný kámen, pod nímž Daniel ukryl posvátné nádoby Chrámu, IV (477)
 Daniel, zemřel každý, kdo se pokusil posvátný kámen odvalit, IV (477–478)
 Daniel vybudoval věž v Ekbataně v Médii; dodnes se v ní podle Josepha pohřbívají králové Médie, Persie a Parthie, IV (478)
 Daniel, péče o věž v Ekbataně je podle Josepha svěřena tradičně židovskému knězi, IV (478)
 Daniel, podle starých rabínských pramenů D-l opustil Babylón a odešel do Svaté země, IV (478)
 Daniel, stal se guvernérem Svaté země a ve Svaté zemi i zemřel, IV (478)
 Daniel, názor, podle něhož D-l zastával úřad guvernéra před Nehemjášem, jenž je proto ztotožněn se Zerubábelem, IV (479)
 Daniel, rabíni tu a tam považovali za možného Mesiáše D-a, ale Zerubábel nikdy, IV (480)
 Daniel, příčina rozporu by mohla tkvět v tom, že rabíni někdy D-a ztotožňují se Zerubábelem, IV (480)
 Daniel vypouštěl Jeho atribut Boha mocného, Jeremjáš vypouštěl Jeho atribut Boha vzbuzujícího bázeň, IV (493)
 Daniel, ztotožnění málo známého kněze D-a (*Nehemjáš* 10, 7) s proslulým D-em, IV (494)
 Daniel, při počítání 70 let Jeremjášova proroctví se spletl (podle *Talmudu*) dokonce i sám D-l, IV (500)
 Daniel je jedním ze sedmi princů a Achašverošových rádců, jménem Memúkan z Jeruzaléma, IV (511)
 Daniel, Memúkan znamená „jmenovaný“, neboť si jej Bůh vybral, aby vykonal zázraky a přivodil smrt Vašti, IV (511)
 Daniel, někdy se Memúkanovo ztotožnění s D-em popírá; dokonce byl ztotožněn i s Hamanem, IV (511)
 Daniel-Memúkan radí Achašverošovi exemplárně královnu Vašti potrestat – zneškodnit rukou kata, IV (512)
 Daniel-Memúkan měl špatnou zkušenost s perskou manželkou, která s ním chtěla mluvit jen persky, IV (512)
 Daniel, Vašti D-a-Memúkana nesnášela, neboť prorokoval smrt Belšasara a zavinil i nynější její stav, IV (512)
 Daniel-Memúkan přiměje krále složit pro Peršana neodvolatelnou přísahu a vykonat popravu neprodleně, IV (512)
 Daniel, po dobytí Babylónu Kýrem a Dareiem doprovodili Mordokaj, D-l a ostatní Židé krále Kýra do Šušanu, IV (518)
 Daniel, Arjók jej přivedl k Nebúkadnézarovi, IV (524)
 Daniel (Haták), Ester jej vysílá, aby zjistil příčinu Mordokajova truchlení, IV (550)
 Daniel nazýván Haták proto, že „rozhodl“ nejdůležitější státní záležitost, IV (550)
 Daniel nazýván Haták proto, že byl „Achašverošem zbaven“ dřívějšího významného postavení, IV (550)
 Daniel, jméno Haták odvozeno od חתך „odříznut“ a „rozhodl“, IV (550)

DANIEL (דניאל)

Daniel, jeden ze 70 starších, starší z kmene Dan, III (258)

Danovci viz Dan (kmen)

dar, dary viz rejstřík C

DÁRA (דָּרָא)

Dára, pět synů Zerachových: Zimrí, Étan, Héman, Kalkól a D-a, II (269)

DARDA (דַּרְדָּא)

Darda, pět synů Zerachových: Zimrí, Étan, Héman, Kalkól a D-a, III (221)

Darda, jeho moudrost, Machólovi tři synové: Héman, Kalkól a Darda, IV (198)

Darda, Dar-Da; „*dar*“ = „generace“, *da* = „moudrost“, IV (200)

Darda, tři „synové Machólovi“ znamená „synové odpuštění“, neboť hříchy jim byly odpuštěny, IV (200)

DAREIOS (דָּרְיוֹשׁ)

Dareios jako vládce světa, I (326)

Dareios odveze Šalomounův trůn do Élamu, ale nesnaží se na něj usednout, IV (233)

Dareios a Kýros, když viděli, že se Nebúkadnézar chová jako zvíře, sebrali mu oděv a vyhnali jej z paláce, IV (457)

Dareios, Kýros, král Persie, a jeho tchán D-s, král Médie, Bůh si je vybere jako nástroj odplaty Babylónu, IV (466)

Dareios a Kýros vytáhnou proti chaldejskému králi Belšasarovi, ale po vleklé válce Chaldejci zvítězí, IV (466)

Dareios a Kýros, služebník se vydal s hlavou Belšasarovou ke K-ovi a D-ovi, IV (466)

Dareios a Kýros, oba dojeti a slibují služebníkovi, že Židé se budou moci vrátit domů i s nádobami Chrámu, IV (467)

Dareios a Kýros vytáhnou do války s Babylónií s nebývalou energií a Bůh jim zajistí vítězství, IV (467)

Dareios a Kýros dobyli město Babylón; Kýros ovládl Chaldeu, Persii a Asýrii, D-s ovládl Babylón a Médii, IV (467)

Dareios se domníval, že králem by se měl stát Kýros (odvolával se na Daniela, jenž se odvolával na Izajáše), IV (469)

Dareios, důvody, proč se bezprostředním nástupcem Nebúkadnézarovým stal Dareios, „Méd“, IV (469)

Dareios byl z otcovy strany Méd, z matčiny strany Peršan, IV (469)

Dareios, tento král se jmenoval Dareios, zatímco Kýros byl pouze jeho královský atribut, který znamenal „ctihodný“, IV (471)

Dereios, jeho atribut Kýros, „ctihodný“, neboť כַּרְשׁ je totéž co כְּשָׁר, IV (471)

Dareios, kromě těchto jmen byl nazýván, podobně jako všichni ostatní perští králové, Artaxerxes, אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא, IV (471)

Dareios, v jiných spisech nenabádá Daniela klanět se Bélovi Kýros, ale D-s, IV (473)

- Dareios, po Kýrově smrti v obavách před D-em uprchne Daniel do Persie, IV (473)
 Dareios, anděl Hospodinův sděluje Danielovi, že se D-a nemusí bát, IV (473)
 Dareios pošle Danielovi list, v němž jej zve k sobě a ujišťuje, že k němu bude ještě vlídnější než Kýros, IV (473)
 Dareios, Daniel se vrací do Šúštaru, kde je D-em přijat s velkou úctou, IV (473)
 Dareios podezřívá Daniela z krádeže posvátných rouch z jeruzalémského Chrámu, jež přivezl Nebúkadnésar, IV (473)
 Dareios dá Daniela uvěznit: za trest je oslepen andělem, IV (473)
 Dareios putuje do Palestiny, modlí se s Danielem v Jeruzalémě, a nakonec se mu vrací zrak, IV (473)
 Dareios z vděčnosti propouští Daniela, vzdává díky Bohu a odevzdává desátky kněžím a lévijcům, IV (473)
 Dareios, mnozí Peršané za jeho vlády konvertují k židovskému náboženství, IV (473)
 Dareios zve Daniela do Médie a zahrne jej poctami, IV (473)
 Dareios na Danielovu radu jmenuje radu tří (triumvirát), která se ujímá správy říše, do jejího čela jmenuje Daniela, IV (473, 474)
 Dareios, Daniel se za jeho vlády stává místokrálem, (474, 474)
 Dareios, Daniel raději zvolí smrt, než by splnil požadavek obracet se s modlitbou výhradně k D-ovi, IV (474)
 Dareios, vysvětlení, proč by Daniel zahynul, kdyby jej D-s nechal uvrhnout do ohně, IV (474–475)
 Dareios, Daniel strávil noc chvalořečením Boha a recitoval Šema, když se na něho přišel D-s časně ráno podívat, IV (475)
 Dareios, Daniel strávil noc chvalořečením Boha a recitoval Šema, když se na něho přišel D-s podívat, IV (475)
 Dareios zjistí, že je Daniel živ, a tak nechá uvrhnout do lví jámy jeho odpůrce, IV (475)
 Dareios dává rozhlasit zprávy o Božích zázracích ve všech částech své říše, IV (476)
 Dareios nabádá lid vypravit se do Jeruzaléma a pomáhat s budováním nového Chrámu, IV (476)
 Dareios, Zerubábel v Médii obhajoval židovské zájmy před králem D-em, synem Hystaspovým, IV (479)
 Dareios, tři strážci vložili sepsaná moudra pod polštář, na němž spočívala králova hlava, IV (479)
 Dareios, první strážce vysvětluje D-ovi, proč je na světě nejmocnější víno, IV (479)
 Dareios, druhý strážce vysvětluje D-ovi, proč je na světě nejmocnější král, IV (479)
 Dareios, třetí strážce (Zerubábel) vysvětluje D-ovi, proč je na světě nejmocnější žena, ale mocnější je pravda, IV (479)
 Dareios, Zerubábel mu říká: „Pravdě je podřízena moc, vláda, síla i sláva všech dob“, IV (479)
 Dareios i velmožové jsou okouzleni Zerubábelovou moudrostí a král chce Zerubábelovi splnit přání, IV (479)
 Dareios, když cítí, že umírá, jmenuje svého zetě, Kýra, jenž zatím panoval nad Persií, vládcem i své vlastní říše, IV (481)
 Dareios, velmožové Médie a Persie D-ovo přání ctíli a uznali Kýra za svého vladaře, IV (481)
 Dareios, Kýros tak učinil na základě svého sklonu ke zbožnosti a ve snaze vyhovět přání umírajícího D-a, IV (481–482)
 Dareios se narodil onoho dne, kdy Nebúkadnésar po vítězství nad Jójakínem vstoupil do Chrámu, a vládl jen rok, IV (482)
 Dareios, Kýros, jenž po něm nastoupil, vládl dle různých názorů tři nebo čtyři roky, IV (482)
 Dareios, návrat exulantů se uskutečnil za vlády Kýra, ale hlavní zásluhu na něm měl D-s, IV (482)
 Dareios přísahal, že všechny Boží nádoby, jež byly v Babylónu, vrátí do jeruzalémského Chrámu, IV (482)
 Dareios přísahu poctivě dodržel, když byl na ni upozorněn svým velkým oblíbencem Zerubábelem, IV (482)
 Dareios, podle středověké kroniky srovnali Babylón se zemí D-s a Kýros, IV (492)
 Dareios, Achašveróšovým otcem byl Kýros Perský, syn D-a Médského, IV (499)
 Dareios, podle jiného názoru byl otcem Achašveróšovým, IV (499)
 Dareios, 70 let vypršelo až ve chvíli, kdy D-s, syn Achašveróšův, Židům umožnil vybudovat si Chrám znovu, IV (499–500)
 Dareios („poslední“) byl synem Achašveróšovým a Esteřiným (ve starých pramenech), IV (500, 522)
 Dareios Médský usedá na trůn Belšasarův, vidí to Vašti, Balšasarova dcera, IV (508)
 Dareios, zžlí se mu Belšasarovy dcery a dá ji za ženu svému synovi, Achašveróšovi, IV (508)
 Dareios, po dobytí Babylónu Kýrem a D-em doprovodili Mordokaj, Daniel a ostatní Židé krále Kýra do Šúšanu, IV (518)

dary viz rejstřík C

DÁTAN (דָּתָן)

- Dátan, dozorce v Gošenu nad hebrejskými otroky, podléhající egyptskému poháněči, II (265)
 Dátan má za manželku Šelomítu, dceru Dibriho, z pokolení Danova, II (265)
 Dátan, egyptský poháněč jeho manželku zneuctí, když manžel není doma, II (266)
 Dátan, egyptský poháněč je přistižen, a tak Dátana bije s úmyslem jej zabít, II (266)
 Dátan, stěžuje si Mojžíšovi na zlý skutek Egyptřana, II (266)
 Dátan, Mojžíš pochopí, čeho se Egyptřan dopustil, zásluhou Ducha svatého, II (266)

DÁTAN a ABÍRAM (דָּתָן וְאַבִּירָם)

- Dátan a Abíram, ptají se Mesíáše v pátém oddělení ráje, kdy přijde konec, I (78)
 Dátan a Abíram, bratři, synové Palúovi z pokolení Rúbenova, II (267)
 Dátan a Abíram, naoko se pohádají, aby vyzradili, co Mojžíš udělal, II (267)
 Dátan a Abíram dojdou za faraónem, prozradí Mojžíše a očerní jej, II (267)
 Dátan a Abíram, od samotného začátku úhlavními nepřáteli Mojžíše, II (267)
 Dátan a Abíram, u Rudého moře se pokoušejí přemluvit lid k návratu do Egypta, II (268)
 Dátan a Abíram, stejně se zachovali, když se zvědové vrátili z Kenaánu, II (268)
 Dátan a Abíram, účastnili se také Kórachovy vzpoury, II (268)

- Dátan a Abíram, v Egyptě se Mojžíše zeptají, zda je přišel zabít, II (282)
 Dátan a Abíram opět zahrnou Árona a Mojžíše výčitkami, II (321)
 Dátan a Abíram, na rozdíl od nich byli ostatní hebrejští dozorcí mírní a trpěliví, II (321)
 Dátan a Abíram, po exodu zůstanou v Egyptě, III (25)
 Dátan a Abíram, faraón se jim svěřuje se svou vizí, že všichni Hebrejové v poušti zahynou, III (25)
 Dátan a Abíram přestoupili příkázání o maně: uschovali si ji, takže se začala hemžit červy, III (62)
 Dátan a Abíram, červi se odplazili ke stanům ostatních Izraelců, a tak byli D-n a A-m prozrazeni, III (62)
 Dátan a Abíram, lid se rozhodne místo Mojžíše a Árona zvolit za vůdce D-a a A-a a vrátit se do Egypta, III (283)
 Dátan a Abíram, přidali se na stranu Kórachovu, III (295)
 Dátan a Abíram, Dátan znamená „ten, jenž přestoupil Boží zákon“ a Abíram znamená „zatvrzelý“, III (295–296)
 Dátan a Abíram, 253 mužů, 23 z každého kmene, stálo za Kórachem, jménem uvedeni jen D-n, A-m a Ón, III (296)
 Dátan a Abíram, Mojžíš jim dává příležitost hájit se před soudem, III (302)
 Dátan a Abíram odmítli slovy „nepředstoupíme“ – jejich bezděčné prorocství, neboť „sestoupili“ do pekla, III (302)
 Dátan a Abíram, Mojžíš žádá lid, aby odstoupil od stanů Kóracha, D-a a A-a, III (304)
 Dátan a Abíram, pět nenapravitelných hříšníků: Nimrod, Ezau, bratři D-n a A-m (počítáni jako jeden), Achaz a Achašveroš, IV (353)

DATHAN viz *DÁTAN*

DAVID (דָּוִד)

- David obývá třetí oddělení ráje, I (78)
 David, byla mu původně přidělena minuta Hospodinova života, I (148)
 David, Adam mu daroval 70 let života (ze své tisícovky, takže pak žil jen 930 let), I (148)
 David, Bůh a Metatron podepisují darovací listinu 70 Adamových let pro D-a jako svědkové, I (148)
 David, pět let bylo odepsáno Abrahamovi a přičteno D-ovi, I (149)
 David, 28 let bylo odepsáno Jákobovi a přičteno D-ovi, I (149)
 David, 37 let bylo odepsáno Josefovi a přičteno D-ovi, I (149)
 David, jeho dynastie odešla se zkázou Jeruzaléma, I (194)
 David jako vládce světa, I (326)
 David, mince, jež dal razit: pastýřská hůl s hákem na konci, brašna a věž, I (358)
 David, Bůh měl být veleben jako „štit Abrahamův“: této cti se později těšil už jen D-d, I (368)
 David zdůrazňoval spravedlnost, na druhém místě lásku; Abraham nejprve lásku, po ní spravedlnost, I (370)
 David se řídí Abrahamovým příkladem: dává podíl i mužům, kteří do boje nešli, I (384)
 David, Abraham je k Lotovi laskavý, neboť ví, že se Lot stane D-ovým předkem (skrze Moábku Rút), I (411)
 David, Lot předkem Mesiáše – přes Moábku Rút (prabábu D-ovu) a Amónku Naamu (matku Rechabeámovu), I (416)
 David, ze šlach berana obětovaného za Izáka si D-d vyrobil struny do harfy, na kterou hrával, I (442)
 David, Lea se stala prvním člověkem, který děkoval Bohu, po ní tak učinil také D-d a Daniel, Judovi potomci, I (536)
 David, Lea pojmenovala syna Juda, neboť mu bylo souzeno stát se praotcem královského domu D-ova, I (536)
 David, z Judova rodu vzešel D-d, jenž složil Bohu „děkovně písně“ (= žalmy díkůvzdání), I (536)
 David, Jákob oblékl roucho žíněné a stal se tak vzorem pro D-a, Achaba, Jórama a Mordokaje, II (42)
 David, Támar měla dar prorocství, věděla, že se stane pramáti D-ovou a Mesiášovou, II (45)
 David, Támar je za svou skromnost Bohem odměněna – stává se matkou královské linie D-ovy, II (45)
 David, za svou pokoru odměněn D-d povýšením nade všechny panovníky, II (144)
 David, Juda se přiznal veřejně k hříchu, a proto tak učiní i jeho potomci Akán, D-d a Menaše, II (148)
 David, Izajáš, Eliakim, Jób, Daniel, Chananjáš či Míšael, služebníci Boží, II (209)
 David, tři lidé prokleli den, kdy se narodili: Jób, Jeremjáš a D-d, II (229)
 David proklel den, kdy se narodil, kvůli hříšnosti člověka, II (229)
 David, Josef a Mojžíš zemřeli o šabat večer, II (231)
 David, jeho královský dům vzešel ze spojení Mirjam s Kálebem, II (238)
 David, čtyři neposkvrnění: Amrám, Benjamín, Jišaj (otec D-ův) a K-b (syn D-ův), II (243)
 David, titul „zbožný“, דָּוִד, použit u Mojžíše, D-a a Jákoba, II (262)
 David a Mojžíš byli napřed vyzkoušeni jako pastýři zvířecích stád; když se osvědčili, stali se pastýři lidí, II (287)
 David, velká je důstojnost práce, neboť proroci se sami věnují práci, např. Jákob, Mojžíš, D-d a Ámos byli pastýři, II (287)
 David, v *Talmudu* jsou D-d a Samuel označováni jako „raní proroci“, II (287–288)
 David, víra, podle níž se Mesiáš, syn Efrajimův, dostaví ještě před Mesiášem, synem D-ovým, III (21)
 David, sedmou písní Izraele Bohu byl žalm díkůvzdání Bohu, jímž D-d děkoval za vysvobození z rukou nepřátel, III (45)
 David, šest darů pro Izrael: země Izrael, svět příští, nový svět, svrchovanost dynastie D-ovy a kněžský úřad a lévijci, III (61, 81)
 David, důvod, proč zabil Amálekovce, jenž mu oznamoval smrt Saulovu a Jónatanovu, III (78)
 David se ptá urím a tumím, zda jej Saul bude pronásledovat, III (191)
 David, Ebjátar přečte písmena, jež se rozzářila: ך ve jménu Juda, ך ve jménu Rúben a ך ve jménu Dan, III (191)
 David, Ebjátar vidí, že odpověď zní: דָּוִד, *jarad*, Saul D-a „bude pronásledovat“, III (191)

- David, názor, podle něhož se pojem „první proroci“ vztahuje jen na Samuela a D-a, III (192)
- David, Saul, Jóaš a Jehóaš jako jediní pomazaní králové, III (199)
- David porušil pravidlo přenášení schrány na ramenou; Achítófel mu poradil řídit se praxí synů Kehatových, III (211–212, 405)
- David, pánička odpovídá deseti generacím od Perese, Judova syna, až po D-a, judského krále, III (213)
- David, činy Judovců Perese a D-a byly sladké jako vůně kadidla na zlaté desetitiškelové páničce, III (213)
- David je sedmým synem Jišajovým a byl zvolen králem, III (237)
- David, osm čeledí otcovských rodů (lévijci a kněží takto původně rozdělení), za Samuela již 16 a za D-a 24 čeledí otcovských rodů, III (238)
- David, nebeský oheň k uctění oběti Gedeónovy, Manóachovy a D-ovy, III (253)
- David, kdyby Abraham, Izák, Jákob, Mojžíš a D-d z nerozváženosti nehovořili o své smrti, nikdy by nezemřeli, III (328)
- David zazpíval chvalozpěv vděčnosti Bohu za to, že Izraeli umožnil porazit Síchona a Óga, III (353)
- David, Balák zakopal magickou směs z bylin a hlav štirů 1 500 loktů do země; tuto směs posléze našel D-d, III (360)
- David i Haman získali bohatství; D-d ho využil pro získání místa pro Chrám, Haman k pokusu o likvidaci národa, III (364)
- David se holedbá: „Nařízením Tóry se učím stejně snadno a rychle jako žalmům“, III (405)
- David, Bůh mu říká: „Od této chvíle zapomeň i ty biblické zákony, jež snadno zvládají školní děti“, III (405)
- David má dopravit Boží schránu z Gibeje do Siónu, ale zapomene instrukci o přenášení schrány na ramenou, III (405)
- David, schrána se vznese do povětří, zatímco Uza, který ji chce zachytit, padne mrtev k zemi, III (405)
- David, Bůh mu připomíná biblická slova o Kehatovcích a nošení svatých předmětů na ramenou, III (406)
- David, Bůh odkládá válku proti Moábu kvůli Rút, která se má stát matkou D-ovou, III (414, 414)
- David, považoval se za služebníka Božího a Bůh jej tak nazýval, III (429)
- David chtěl uchovat své hříchy v tajnosti; Mojžíš si přál, aby jeho hříchy byly zaznamenány, III (433)
- David, Chrám pozemský i nebeský ukázal Bůh Abrahamovi, Izákovi, Jákobovi, Mojžíšovi a D-ovi, III (452)
- David, Šalomoun a mudrci zavedli po Mojžíšově vzoru praxi začínat každou modlitbu oslavou Božího jména, III (457)
- David, Mojžíš se nepřimluvil jen za Judu, ale i za jeho potomky, zejména za D-a a jeho královskou dynastii, III (461)
- David, mužem Božím byli Mojžíš, Elkána, Samuel, D-d, Idó, Šemajáš, Elijáš, Eliša, Micheáš a Ámos, III (488)
- David, mezi posttalmudickými autoritami převažuje názor, že Mojžíš zemřel (jako Josef a D-d) o šabatu odpoledne, III (489)
- David přísahu, kterou Jozue složil, zrušil a Gibeónce zapudil, IV (28)
- David, Balák obětoval 42 obětí, a proto se Rút, vnučka jeho vnuka (syna?) Eglóna, stala pramáti d-ovské dynastie, IV (51)
- David, šest zbožných, obdařených šesti duchovními dary: D-d, Daniel, Chananjáš, Míšael, Azarjáš a Mesiáš, IV (57)
- David, Bóaz předkem králů d-ovské dynastie, neboť byl odměněn za to, že „se oženil pro slávu nebes“, IV (58)
- David, za jeho vlády působil Mojžíšův vnuk jako pokladník, IV (85)
- David usoudil, že když si Mojžíšův vnuk vydělává na chleba jako modloslužebný kněz, dá se mu věřit, IV (85)
- David, Samuel pomazal na krále D-a i Šalomouna, IV (90)
- David, Ebjátar byl odsouzen stát se svědkem, jak D-d svěřuje navěky velekněžský úřad Sádokovi, IV (100)
- David, Saul, Šalomoun, Jóaš a Jóachaz se stali jedinými pomazanými králi, IV (100)
- David, Saulovy prohřešky ve srovnání s D-em nevelké, problémem Saula byla (pro krále) nadměrná mírnost, IV (114)
- David, když D-d později odřízne Saulovi cíp pláště, Saul pochopí, že se králem stane D-d, IV (114)
- David, jakmile Saula posedl zlý duch, věnoval se král po zbytek života víceméně jen pronásledování Davida, IV (116)
- David, Nábál opovrhoval D-em, potomkem Moábky Rút, IV (118)
- David, ve své pýše upíral Nábál D-ovi nárok na královské pocty, a navíc popíral i samotného Boha, IV (118)
- David, Saul se od Samuela dozví, že Bůh rozhodl vytrhnout mu království z rukou a předat královské pocty D-ovi, IV (120)
- David, nevyrovnal se svou zbožností Saulovi, IV (122)
- David měl mnoho žen a konkubín, zatímco Saul měl jednu ženu, IV (122)
- David se držel vzadu, bál se o život, zatímco Saul šel do bitvy, i když věděl, že živý nevyvázne, IV (122)
- David, Bůh jej pokáral, když v jedné ze svých modliteb Saula proklel, IV (122)
- David pak ve vysokém věku potrestán za odříznutí cípu Saulova pláště, IV (122)
- David, během jeho panování vypukl v zemi velký hladomor, neboť Saulovy ostatky nebyly pohřbeny s náležitou úctou, IV (122)
- David, nebeský hlas nazval Saula „vyvolencem Božím“, aby to David slyšel, IV (122)
- David, shovívavý vůči hříchům vlastních dětí, zatímco Saul byl na děti přísný, IV (122–123)
- David, různé názory na Saulovo (ne)zákonné jednání, když odebral dceru Míkal D-ovi a dal ji jinému muži, IV (123)
- David, Saul později učiní totéž, co s Míkal, i se svou dcerou Mérab: vezme ji D-ovi a dá ji jinému muži, IV (123)
- David, Saul považoval manželství za anulované, jakmile se D-d ocitl mimo zákon (považovaný za mrtvého), IV (123)
- David se provinil o to víc, neboť ze Saulova pláště odřízl lem s trásněmi („cicit“), IV (123)
- David, rána, kterou utrpěl ztrátou Asáela, se rovnala ráně způsobené smrtí 19 mužů, jež Abnér zabil zároveň s Asáelem, IV (125)
- David, Abnér se provinil tím, že zabránil usmíření Saula s D-em, IV (125)
- David, když chtěl s odříznutým cípem královského pláště Saula přesvědčit o své nevině, Abnér proti němu krále poštal, IV (125)
- David, Abnér říká Saulovi, že D-d našel „ten cár hadru“ na trnitém keři, na němž se zachytila králova suknice, IV (126)
- David, Abnér napsal dopis „od Abnéra D-ovi“, ale měl uctivě napsat „D-ovi od Abnéra“, IV (126)
- David, Dóeg je největší učenec své doby, přítel D-ův od dětství, předseda sanhedrinu, zemřel ve věku 34 let, IV (126)
- David ranil Dóegovu ješitnost, neboť v diskusi jej vždy předčil, IV (127)

- David, Dóeg jej lstivě vychvaloval, aby proti němu Saula poštal a vzbudil v něm žárlivost, IV (127, 128)
- David, Dóeg zdůrazňoval jeho nepřijatelný moábský původ, IV (127)
- David, Dóeg a Samuel vykládají verš *Deuteronomium* 12, 14, IV (128)
- David argumentuje, že „místo, které si Hospodin vyvolí“, o němž hovoří Tóra, je Jeruzalém, IV (128)
- David předčil Saula nejen ve vědomostech, ale i v tom, že uspěl jako učitel, IV (128)
- David jako zázračný učitel: když mu žáci pohlédli do tváře, jejich paměť se stala neomylnou, IV (128)
- David, Achímelek, velekněz z Nóbu, přiznal, že se pro D-a dotázal urím a tumím, IV (128)
- David, Dóeg přesvědčil Saula, že D-d ztratil nárok na Míkal, když se prohlásil vzbouřencem, IV (128)
- David, Dóegův syn, Saulův zbrojnoš, zabit byl D-em za to, že usmrtil panovníka, byť král o smrt žádal, IV (129)
- David, Ebjátar, jenž se během D-ova života těšil vlivu a bohatství, byl Šalomounem učiněn chudásem, IV (129)
- David, názor, že zabil přímo Dóega, nikoli jeho syna, Saulova zbrojnoše, IV (129)
- David, možná byl Dóeg Saulovým zbrojnošem, jehož zabil D-d, IV (130)
- David přistihne kněží z Nóbu při pečení předkladného chleba o šabat, IV (130)
- David, Achímelek se odvolává na Dóega, jenž je poučil, že předkladný chléb je šabat nadřazen, IV (130)
- David, podle jiného názoru pekli kněží chléb v pátek a David je poučil, že tak musejí činit o šabat, IV (130)
- David, rabíni i evangelium (*Matouš* 12, 3–4) se shodnou, že D-d požil svatý chléb, IV (130)
- David říká, že když jde o záchranu života, je dovoleno vzít svaté chleby ze svatého stolu, IV (130)
- David považoval Mefibóšeta, ctěného Saulova vnuka, za svého učitele, IV (130)
- David polovinu Mefibóšetova majetku neoprávněně přidělil Síbovi, Mefibóšetovu otrokovi, IV (130)
- David, když rozdělil Mefibóšetův majetek, nebeský hlas děl: „Jarobeám a Rechabeám si rozdělí království mezi sebe“, IV (130)
- David, Jónatan litoval, že kdyby nebyl k D-ovi tak laskavý, D-d by o život jeho otce neusiloval, IV (131)
- David přidělil Síbovi kromě Mefibóšetovy nemovitosti i polovinu Mefibóšetova osobního majetku, IV (131)
- David, „vyvolenec Boží“, pocházel z rodiny, která sama byla vyvolencem Izraele, IV (132)
- David, mezi jeho předky patří např. Mirjam, sestra Mojžíšova, z kněžské aristokracie, IV (132)
- David, jeho pradědeček Bóaz byl vlastně Ibsán, soudce z Bét-lechemu, IV (132)
- David, mezi jeho předky patří Otniel, první soudce Izraele po Jozuově smrti, a Káleb, bratr Otniela, IV (132)
- David, jeho dědečkem byl Obéd, „služebník“, IV (132)
- David, jeho otec Jišaj patřil mezi největší učence své doby a mezi čtyři zbožné, kteří zemřeli bez poskvrnění hříchem, IV (132)
- David svěřil rodinu do péče moábského krále, neboť věřil v příbuzenská pouta mezi Moábci a potomstvem Rút, IV (132)
- David, podobně jako byl Mojžíš „vyvolencem“ mezi proroky, byl D-d „vyvolencem“ mezi králi, IV (133)
- David, kromě vyvolence Božího D-a v Písmu také Abraham, Jákob a Izrael (míněn lid Izraele) a Saul, IV (132–133)
- David říká Jónatanovi, že spravedlivost jeho otců mu pomůže neupadnout do Saulových rukou, IV (133)
- David, Josephus říká, že král Moábu byl k D-ovým rodičům nesmírně laskavý, IV (133)
- David, agada zprostila D-a obvinění z krutosti vůči Moábcům tím, že Moábce obvinila ze zabití jeho rodičů, IV (133)
- David, jeho matkou je Nacvat, dcera Adielova, žena Jišajova, IV (133)
- David, jeho matka se přestrojí za otrokyni, s níž chce Jišaj vejít do nezákonného vztahu, IV (133–134)
- David, jeho matka jej Jišajovi porodí a prohlásí D-a za syna otrokyně propuštěné na svobodu, IV (134)
- David, Josephus vypráví příběh o Hyrkánovi, synovi celníka Josefa, podobný příběhu Jišaje, Nacvat a narození D-a, IV (134)
- David, syn Adielův, pokladník krále D-a, IV (134)
- David vděčí Adamovi za život, neboť D-ovi byly původně vyměřeny jen tři hodiny života, IV (134)
- David, Adam se rozhodl odevzdat Davidovi svých 70 let života a podepsal darovací smlouvu s Bohem a Metatronem, IV (134, 134)
- David obdržel dle Adamova přání nádavkem i krásu, panství a básnický dar, IV (134)
- David, Abraham mu daroval 5 let života, Jákob 28 let a Josef 38 let; David se tudíž dožil 71 let, IV (134)
- David, mohamedánští autoři mylně uvádějí, že Adam věnoval Davidovi 40 let, ale Den Hospodinův je 70 let, IV (134)
- David, Adamovy dary nezabránilo tomu, aby byl D-d jako syn otrokyně zapuzen z kolektivu bratrů, IV (135)
- David, dny tráví v pustině jako pastevec otcových ovcí, IV (135)
- David, pastýřský život jej připravil na pozdější vznešené postavení, IV (135)
- David s nesmírnou péčí a rozvahou pásal svěřená stáda, IV (135)
- David, mladé beránky vyváděl na pastvu čerstvé travičky, IV (135)
- David, trsy méně šťavnaté trávy rezervoval ovcím, IV (135)
- David, plně vzrostlým statným beranům dal za pokrm tuhé, houževnaté traviny, IV (135)
- David, Bůh vidí, jak D-d pečuje o ovce, a proto rozhodne, že D-d bude pečovat i o Jeho stádo, tj. o Izrael, IV (135)
- David, verše, jež při pomazání D-a Samuelem pronesli Jišaj, Samuel a D-ovi bratři, IV (135)
- David u příležitosti svého pomazání složí žalm, v němž postaví do protikladu svoje štěstí a smutný osud Ábelův, IV (135)
- David, jeho brunátná tvář a narudlá barva jeho vlasů, IV (135–136)
- David, bratři pojmu kvůli barvě jeho tváře podezření, že se matka dopustila smilstva, a chtějí je zabít, IV (136)
- David, Jišaj matku i Davida zachrání, ale David je na 28 let vykázán z domu jako otrok a pastýř, IV (136)
- David byl pomazán ve věku 28 let, IV (136, 137)
- David, soudilo se, že jeho brunátná tvář znamená, že je mu souzeno prolévat krev, IV (136)
- David, Samuel se vyděsí, když spatří „červeného Davida“: považuje jej za „druhého Ezaua“, IV (136)

- David, Bůh ujistí Samuela, že D-d prolíje hodně krve, ale jen těch, kteří vinou svých nepravostí ztratili život, IV (136)
- David se narodil se znamením abrahamovské smlouvy na těle, IV (136)
- David v pustině prokazoval mimořádnou sílu: během jediného dne zabil beze zbraně čtyři lvy a tři medvědy, IV (136)
- David, jeho dobrodružství s re'emem, jehož rohy čněly do výše sta loktů, IV (136)
- David složí přísahu, že bude-li před re'emem zachráněn, postaví Bohu Chrám vysoký sto loktů, IV (136)
- David, Bůh pošle lva, re'em se skloní, David bezpečně seskočí; Bůh pošle jelena a lev se rozběhne za jelenem, IV (136)
- David, z vlny ovcí, jež zachránil ze spárů dravé zvěře, si ušil roucho, upomínající na zázrak, který byl pro něho učiněn, IV (136)
- David, lev a medvědice sestoupí z hor a odnesou mu býky, ale David vezme kameny a zabije je, IV (136–137)
- David, Bůh skrze kameny vydal D-ovi zvířata jako znamení, že David skolí kamenem protivníka Božího lidu, IV (137)
- David měl takovou sílu, že dokázal ohnout luk z mosazi, IV (137)
- David, Midjánci mu chtějí vzít ovce; David proti nimi povstane a pobije 15 000 Midjanců, IV (137)
- David, zjevení Boží Samuelovi, že pomazaným králem se má stát opovrhovaný nejmladší syn Jišajův, IV (137)
- David, v důsledku násilnické povahy a prchlivosti vůči D-ovi ztratil Eliáb postavení, jež mu bylo původně souzeno, IV (137)
- David, podle jedné verze byl David pomazán ve věku 29 let, IV (137)
- David, když chtěl Samuel vylít olej na D-ovy bratry, zůstal olej v rohu, IV (138)
- David, když chtěl Samuel vylít olej na D-a, olej se po něm rozlil, jen se D-d přiblížil, IV (138)
- David, kapičky oleje, jež utkvěly na D-ově rouše, se změnilly v diamanty a perly, IV (138)
- David, po pomazání D-a na krále zůstal roh plný, IV (138)
- David, po pomazání D-a na krále se D-ova matka přiznala, že je matkou D-ovou, IV (138)
- David, k pomazání D-a použil Samuel „roh“ naplněný olejem = symbol věčného království, IV (138)
- David byl ještě mladík, když prorokoval, že skolí Goliáše a postaví dům Boží, ale Jišaj jej považoval za slabomyslného, IV (138)
- David, Jišaj mu svěří stádo ovcí, protože si myslí, že by nejmladší syn jinou prací nezvládl, IV (138)
- David, i Samuel Davida považoval za bezvýznamného a nerozeznal v něm krále, a tak jej Bůh musel upozornit, IV (138)
- David proto velebil Boha: „Kámen, jež stavitelé zavrhl, stal se kamenem úhelným“ (*Žalmy* 118, 22), IV (138–139)
- David vlastně nebyl nejmladším synem Jišajovým, ale nejméně váženým z jeho synů, IV (139)
- David, jeho pomazání se nějakou dobu drží v tajnosti, ale důsledek pomazání se projeví v daru prorocství, IV (139)
- David brzy udivuje svými duchovními výkony, čímž budí závist, zejména Dóegovu, IV (139)
- David, když se Saul chystá vzít D-a na královský dvůr jako pobočníka, začne Dóeg D-a přemrštěně chválit, IV (139)
- David, Dóeg chce, aby král propadl závesti a D-d se mu začal jevit jako nesnesitelný, ale Saul si jej stejně ke dvoru vezme, IV (139)
- David, Saul jej znal od dětství a nesmírně obdivoval za vyřešení případu okradené ženy, jež měla zlato v džbánech na med, IV (139, 202)
- David, *Žalmy*, kniha D-ova, sice nejsou součástí prorockých biblických knih, ale D-d prorokem byl, IV (139)
- David, pojem „první proroci“ se vztahuje na Samuela a D-a, IV (139)
- David, v jiných pramenech je hrdinou legendy o okradení ženy, jež měla zlato v džbánech na med, Šalomoun, IV (140)
- David, Goliáš spojen s D-em pokrevním poutem, neboť byl synem Moábky Orpy, švagrové D-ovy pramáti Rút a její sestry, IV (140)
- David a Goliáš se od sebe výrazně lišili (stejně jako se od sebe lišily jejich pramatky Rút a Orpa), IV (140)
- David, Jišaj jej povzbuzoval, neboť byl přesvědčen, že D-d musí před Goliášem ochránit Benjamínovce Saula, IV (141)
- David, Saul v důsledku své choroby přijme nabídku, aby jej D-d v souboji s Goliášem zastupoval, IV (141)
- David, když mu Saulova zbroj padne, pojme Saul podezření, že byl D-d pomazán zázračným „svatým olejem“, IV (142)
- David, ač mu Saulova zbroj padne, odmítne se chránit, IV (142)
- David, pět oblázků za ním přijde o své vůli a spojí se v jeden velký, IV (142)
- David, pět oblázků D-ových = Bůh, tři patriarchové a Áron, IV (142)
- David píše na sedm kamenů jména D-a, Abrahama, Izáka, Jáka, Mojžíše, Árona a Všemohoucího, IV (142)
- David vrhne na Goliáše zlé oko a Goliáš vrostle do země, neschopen pohybu, IV (142)
- David, obraz Dagónovy modly na Goliášově hrudi klesne s obrem k zemi a D-d oddělí Goliášovu hlavu od těla, IV (143)
- David, sílu skolit Goliáše mu propůjčil Zeruel, anděl síly, IV (143)
- David říká Goliášovi, že přišel pomstít svůj lid a že po Goliášově smrti padnou do jeho rukou i jeho tři obří bratři, IV (144)
- David, Chetejec Urijáš pomůže D-ovi s Goliášovým pancířem výměnou za izraelskou manželku, IV (144)
- David, Saul posílá Abnéra zjistit, zda D-d pochází z klanu Peres (Peres), nebo z klanu Zerach, IV (144)
- David, kdyby D-d pocházel z klanu Peres, znamenalo by to, že je mu souzeno stát se králem, IV (144)
- David, spor o jeho přijetí do „kongregace Hospodinovy“, IV (144)
- David, anděl Hospodinův mu změnil tvář, takže jej nikdo nepoznal, ani Saul, IV (144–145)
- David považuje svět za překrásný a dobrý, jen kdyby v něm nebyla choromyslnost, IV (145)
- David, Bůh mu říká, že přijde čas, kdy D-d bude prosit Boha, aby ho stihl choromyslností, IV (145)
- David, David v těžké situaci prosí Boha, aby v očích Akíšových a jeho dvora působil dojmem choromyslného, IV (145)
- David, Akíš (jehož manželka a dcera jsou pomatené) hledí na Davida a říká: „Mám snad nouzi o pomatence?“, IV (146)
- David složí žalm, v němž dobrořečí Hospodinu v každém čase (i v čase choromyslnosti), IV (146)
- David zapochyboval o užitečnosti některých tvorů, jako jsou například pavouci, kteří jen sprádají síť, IV (146)
- David, Bůh zachráni D-a před Saulem pavoučí sítí: Saul kvůli síti v D-ově jeskyni nepátrá, IV (146)

- David vyléčen i ze svého pohrdání vosami, IV (146)
- David unikl ve svízelné situaci Abnérovi jen díky tomu, že vosy dala Abnérovi žihadlo, IV (146)
- David, Abnér neuvěřil, že byl D-d tak blízko, a tak se snažil Saula přesvědčit, že D-d podváděl, IV (146)
- David, Abnér tvrdil, že D-d musel přinést nádobu s vodou, kterou ztratil sluha, IV (146)
- David unikne, když anděl odvolá krále Saula domů k odražení pelištejského útoku, IV (146–147)
- David se ukrýval v jeskyni, zatímco Saul pozoroval vchod zvenčí, IV (147)
- David, v bitvě s Amálekovci mu zázračně pomohou zářící blesky na noční obloze, IV (147)
- David, podle *Pseudo-Filóna* Jónatan D-ovi prozradil, že je mu souzeno získat „království v tomto světě“, IV (147)
- David, Jónatan mu zapomněl dát na cestu do Nóbu pár bochníků chleba, IV (147)
- David, kdyby mu Jónatan dal chléb na cestu, kněží by nebyli povražděni a Dóeg by nebyl zapuzen, IV (147)
- David, kdyby mu Jónatan dal chléb na cestu, Saul a jeho tři synové by nebyli zabiti, IV (147)
- David se vydal na cestu bez proviantu, a tak byl v Nóbu nucen zachránit si život konzumací svatého chleba, IV (147)
- David v Nóbu pojedl chléb upečený ze sedmi se'í mouky, IV (147)
- David z Nóbu utekl do Adulámu, kde se k němu připojilo 1 400 učenců, IV (147)
- David, když byl nucen uprchnout ze Svaté země, trápil se, neboť mimo Palestinu je člověk vnímán jako modloslužebník, IV (147)
- David prokázal nesmírnou lásku ke Svaté zemi, IV (147–148)
- David nevyužil výsad zasnoubení s Míkal a vytáhl do války proti Pelištejcům, IV (147–148)
- David zavedl vojenskou povinnost v případě obranné války, IV (148)
- David posléze vytáhl i do útočné války proti Sýrii, IV (148)
- David, Jebúsejci mu v Jeruzalémě ukázali dva mosazné památníky, na nichž byl vyrytý Abrahamův slib, IV (148)
- David, Jebúsejci obehnali Jeruzalém vysokými hradbami a tušili, že se D-d napřed pokusí zničit památníky, IV (148)
- David, Jóab opřel o hradby vysoký cypřiš, postavil se D-ovi na hlavu, nechal se vynést cypřišem a seskočil na hradby, IV (148)
- David, pevnost Sión po mnoho staletí odolala všem útokům, dokud ji nedobyl D-d, IV (148)
- David, Židé smlouvu respektovali až do časů D-ových, kdy Abímelekův rod vymřel, IV (149)
- David, hradba se zázrakem zmenšila, D-d vnikl do Jeruzaléma a zničil památníky, IV (149)
- David nabídl Jebúsejcům za Jeruzalém 600 šekelů (50 šekelů za každý kmen) a Jebúsejci smlouvu podepsali, IV (149)
- David, otázka, zda přispěl částkou, která se rovnala částce, kterou složily všechny kmeny, IV (149)
- David, otázka, zda částka byla Jebúsejcům vyplacena za celý Jeruzalém, nebo jen za pozemek pro Chrám, IV (149)
- David, jeho úspěšná válka proti Pelištejcům v Údolí obrů, IV (149–150)
- David musí čekat na pohyb v korunách morušovníků, aby Bůh mohl vynést rozsudek nad strážnými anděly pohanů, IV (149–150)
- David, Pelištejci se přiblížili až na vzdálenost čtyř loktů od D-ových mužů, IV (149)
- David prokázal neochvějnou důvěru v Boha, neboť do poslední chvíle čekal na Jeho znamení, IV (150)
- David, jeho válka proti Aramejci Šóbakovi, IV (150–151)
- David, Šóbak věřil, že D-d Aramejce (Syřany) ušetří kvůli Jákobovu a Lábanovu památníku na hranici Palestiny a Aramu, IV (151)
- David, památeční předmět uzda muly, kterou Izák věnoval Abímelekovi na znamení smlouvy mezi Izraelem a Pelištejci, IV (151)
- David Pelištejcům památeční uzdu muly sebere, IV (151)
- David byl mimořádně spravedlivý: pokaždé dal sanhedrinu přezkoumat nároky toho kterého národa, IV (151)
- David zjistil, že Pelištejci nebyli těmi, kteří uzavřeli smlouvu s Izákem, nýbrž pozdějšími přistěhovalci z Kypru, IV (151)
- David zjistil, že Aramejci ztratili nárok na laskavé zacházení, neboť již dvakrát vedli válku s Izraelem, IV (151)
- David zjistil, že Aramejci s Izraelem válčili za časů „Aramejce“ Bileáma a za časů Otnielových, když jim vládl Kúšan Rišátajimský, IV (151)
- David, v okamžiku, kdy Moábci, Amónovci a Edómci napadli Izrael, ztratili u něho nárok na laskavé zacházení, IV (151)
- David vedl osmnáct válečných tažení a byl nucen se bránit před útokem deseti protivníků, IV (151)
- David, jeho deset protivníků: Saul, Dóeg, Achítofel, Šeba, Šimeí, Šóbak a Goliáš a jeho tři bratři, IV (151)
- David se na útěku modlí, aby nebyl vydán do rukou Saulových, IV (151)
- David se na útěku modlí, aby Saul nebyl vydán do jeho rukou, neboť nechtěl vztáhnout ruku na pomazaného, IV (151)
- David používal meč, na němž bylo vyryto jméno Hospodinovo, a proto obvykle přísahal na svůj meč, IV (151)
- David nepoužil meč s Božím jménem ke stětí Urijáše, IV (151)
- David použil ke stětí Urijáše meč Amónců (2. *Samuelova* 12, 9), na němž byl vyryt had, modla Amónců, IV (151)
- David měl jistou omluvu pro stětí Urijáše, ale neměl omluvu pro použití nečistého meče Amónců, IV (151–152)
- David, jeho rádcem byl Achítofel, Bat-šebin dědeček, disponující nadpřirozenou moudrostí, IV (152)
- David, Achítofel se sotva dožil 33 let, ale starší D-d se jeho moudrým pokynům podřizoval, IV (152)
- David nevytáhl do války, dokud se neporadil s Achítofelem, hlavou sanhedrinu, IV (152)
- David, Achítofel byl zpočátku jeho nejlepším přítelem, IV (152)
- David se bál svého pána a učitele znalostí Tóry, Achítofela, nadaného nadlidskou, andělskou moudrostí, IV (152)
- David se od Achítofela naučil získávat kolegy pro studium Tóry a unikům do Božího domu modlitby, IV (152)
- David, Achítofelova pýcha je patrná z jeho povýšeneckého chování vůči D-ovi při transportu Boží schránky, IV (153)
- David, Achítofel si myslí, že zločinem s Bat-šebou ztratil D-d navždy milost Boží, IV (153)
- David, zásluhy získané studiem Tóry mu byly užitečné v čase nemilosti, IV (153)
- David dosadí během jediného dne do funkcí 90 000 úředníků, IV (153)

- David, Achítifel mu neporadí, když jsou kněží při nakládání schrány Boží vyneseni do výše a srazeni k zemi, IV (153)
- David, Achítifel jej zlomyslně odkazuje na 90 000 „mudrců, jež král uvedl do úřadu“, IV (153)
- David, Achítifel mu neprozradí, že neměl nařídít naložení schrány Boží na vůz, IV (154)
- David si do úřadů vybral muže zbožné, a proto vynechal Achítifela, jenž byl sice moudrý, ne však zbožný, IV (154)
- David hloubí základy Chrámu a v hloubce 1 500 loktů objeví mluvící stěp, IV (154)
- David, stěp říká, že nesmí být vyzvednut, neboť spočívá na propastné tůni, IV (154)
- David, stěp spočívá na propastné tůni od hodiny, kdy na Sínaji Bůh pravil „Já jsem Hospodin, Bůh tvůj“, IV (154)
- David stěp přesto zvedne, vody propastné tůně vytrysknou a Achítifel se těší, že David zahyne, IV (154)
- David zvolá: „Ten, kdo ví, jak přival vod zastavit a neudělá to, se jednoho dne oběsí“, IV (154)
- David, Achítifel poručí vepsat na stěp jméno Boží a vhodit ho do propastné tůně; vody vzápětí opadnou, IV (154)
- David, vody propastné tůně opadly příliš hluboko, takže hrozilo, že země ztratí vláhu, IV (154–155)
- David proto odzpívá patnáct „žalmů pozvedání“, aby vodám pomohl vystoupit vzhůru, IV (155)
- David nalezl v propastné tůni džbán s kouzelnými bylinami, který tam zakopal Balák, IV (155)
- David, jeho pravou rukou je Jóab, pravý opak Achítifela, IV (156)
- David, kdyby Jóab neřídil válečná tažení, neměl by D-d dostatek času ke studiu Tóry, IV (156)
- David, výraz „Tachkemónský“ jako atribut D-ův – D-d byl význačným učencem i bojovníkem, IV (156)
- David, Jóab si všimne šesti veršů žalmu na své botě, k nimž D-d později přidá tři verše a žalm dokončí, IV (158)
- David, Izraelci pozabíjejí všechny obyvatele hlavní města Amálekovců a krále předvedou před D-a, IV (158)
- David, dobytí města Jóabem končí v různých pramenech předáním koruny zajatého krále D-ovi, IV (158)
- David, Raba Amónovců odpovídá biblické zprávě (2. Samuelova 12, 30), v níž korunu krále Raby získá D-d, IV (158)
- David a Jóab, popis jejich úspěšných, byť nikoli konečných válečných tažení proti Edómu, IV (159)
- David byl divoký bojovník, ale s těly mrtvých nepřátel nakládal zbožně, dbal na jejich řádný pohřeb, IV (159)
- David, z cesty zbožnosti jej nesvedla ani úspěšná vojenská tažení, ani rozsáhlé jmění, IV (159)
- David, Íra Jáirský a Mefíbóšet jako jeho učitelé, u jejichž nohou sedával, IV (159)
- David se Mefíbóšetovi svěřuje s rozhodnutími v náboženských otázkách, aby se ujistil, že jednal ve shodě se zákonem, IV (159–160)
- David tráví volný čas studiem a modlitbou, spokojí se jen se „60 nádechy spánku“ (něco přes půl hodiny), IV (160)
- David má zázračnou harfu se strunami ze slach památného berana, jehož Abraham obětoval na hoře Mórija, IV (160)
- David, struny jeho harfy jej probouzejí o půlnoci, aby se král mohl vnořit do studia Tóry, IV (160)
- David je v Písmu uváděn mnoha jmény, jež jej označují jako velkého válečníka nebo význačného učence, IV (160)
- David, 2. Samuelova 21, 19 uvádí, že ten, jenž zabil Goliáše, byl Elchánan – jedno z Davidových jmen, IV (160)
- David, říkalo se mu také Elchánan, אֶלְחָנָן, tj. „ten, ke komu byl Bůh milostivý“, IV (160)
- David byl největším bohatýrem své doby, „jenž oštěpem naráz proklál 800 nepřátel“, IV (160)
- David, nebýt hříchu, jehož se David dopustil s Bat-šebou, byl by schopen pokosit naráz 1 000 nepřátel, IV (160)
- David obdržel za své horlivé studium Tóry království, IV (160)
- David se utěšoval myšlenkou, že Žid má na těle znamení abrahamovské smlouvy, takže plní Boží přikázání nepřetržitě, IV (160)
- David, při řešení soudních sporů především ctil spravedlnost, IV (160–161)
- David vysílá tři své bohatýry, aby se probjovali nepřátelskými liniemi a předložili ten který případ sanhedrinu, IV (161)
- David sám sebe považuje za „svatého“ (Žalm 86, 2, doslova טָמִיִּם), IV (161)
- David byl nazýván „služebníkem Božím“ poté, co se kál za svůj hřích, neboť Bůh si kajícího hříšníka velice cení, IV (161)
- David, jeho harfa měla sedm strun, zatímco harfa za mesiášského období bude mít osm strun, IV (162)
- David, podle jiného názoru měla D-ova harfa deset strun, IV (162)
- David se pomocí hudby uváděl do stavu vytržení, IV (162)
- David, žalmy do značné míry sestávají ze zjevení budoucích dějin Izraele, jež D-ovi zprostředkoval Duch svatý, IV (162)
- David, rozbor legendy o D-ově harfě a její vztah k Aiolově harfě řeckých autorů, IV (162)
- David kromě modliteb a studia skládal žalmy, a když dokončil knihu Žalmů, pýchou se mu dmulo srdce, IV (162)
- David, žába mu říká, aby nebyl tak pyšný, neboť složila více žalmů a každý doprovodila 3 000 podobenství, IV (163)
- David se modlí, aby se jeho rty v hrobě pohybovaly, až lidé budou číst žalmy, neboť tak bude mít podíl na životě věčném, IV (163)
- David, jeho oblíbenými žalmy byly ty, jež začínaly *ašre*, אֲשֶׁר, „Blaze tomu, kdo...“, IV (163)
- David, podle jiného názoru měl rád žalmy abecední, jejichž verše začínají jednotlivými písmeny hebrejské abecedy, IV (163)
- David, když byl osvobozen od válek, složil Bohu písně a hymny za použití několika metrických metod, IV (163)
- David složil některé chvalozpěvy v trimetru, jiné v pentametru, IV (163)
- David vyrobil hudební nástroje a naučil lévíjce zpívat Bohu chvalozpěvy o šabatu a o svátcích, IV (163)
- David propadal ješitnosti jen tu a tam, po většinu času vynikal skromností, IV (163)
- David dal razit mince, na přední straně byla pastýřská hůl a mošna, na rubu pak Věž Davidova, IV (163)
- David většinou nepůsobil dojmem krále, ale pastýře, IV (163)
- David choval zbožnou úctu k učencům a zejména ke svému učiteli Írovi, IV (163)
- David, když skolil Goliáše, ženy volaly „Saul skolil tisíce, leč D-d desetitisíce“, IV (164)
- David, jeho zbožnost tak silná, že byl schopen modlitbou přemístit věci nebeské z nebe na zem, IV (164)
- David, Bůh vysílá proroka Nátana, aby D-ovi zabránil ve stavbě Chrámu, IV (164)

- David se úspěšně modlí za Izrael v exilu: Izraelci se v cizí zemi nedostali do svízelného postavení, IV (164)
- David, nebýt jeho modlitby, byli by Izraelci v exilu pouhými „prodavači vosku“ (= chudí podomní obchodníci), IV (164)
- David, prorok Nátan jej vehementně povzbuzoval v plánech vybudovat Bohu trvalý přibýtek, IV (164)
- David, prorok Nátan posléze však přijal zjevení o vybudování Chrámu Šalomounem, IV (164)
- David, prorok Nátan byl synem jednoho z Davidových bratrů, vychován dědečkem Jišajem, IV (164–165)
- David si myslí, že není hoden Ch-m postavit, ale Bůh mu vysvětlí, že tak tomu není, IV (165)
- David, Bůh mu vysvětluje, že si v budoucnosti vylije Boží hněv na Chrám, neboť Izrael zhřeší, IV (165)
- David proto nemůže Chrám stavět, neboť takový Chrám by byl věčný, říká Bůh D-ovi, IV (165)
- David, Chrám ponese v rámci útěchy D-ovo jméno, IV (165)
- David, Chrám vybudovaný Šalomounem se nazývá „dům Davidův“, neboť David do něj vložil své srdce, IV (165)
- David nikdy neměl příjemné sny, vždycky jej znepokojovaly; Achítofel měl vždycky sny příjemné, IV (165)
- David, náklonnost ke zlému nezískala nad hrstkou zbožných, k níž patřil D-d, moc, IV (165)
- David nebyl od přirozenosti schopen spáchat zlý čin, jehož se dopustil ve vztahu k Bat-šebě, IV (165)
- David nebyl vinen sprostou vraždou a cizoložstvím, neboť existovaly polehčující okolnosti, IV (165)
- David, když se Urijáš nevrátil z bitvy, byla Bat-šeba ze zákona rozvedena (před bitvou obdržela rozvodový list), IV (165–166)
- David, Urijáš si smrt zasloužil, neboť odmítl splnit královo přání a odpočinout si ve svém vlastním domě, IV (166)
- David, Bat-šeba byla navíc zaslíbena Božím rozhodnutím Davidovi již od samotného počátku, IV (166)
- David musel Bat-šebu dát v důsledku lehkomyšlného rozhodnutí Urijášovi za jeho pomoc s Goliášovým pancířem, IV (166)
- David je v jiných textech přísně odsuzován nejen za hříchy uvedené v Písmu, ale i za jiné hříchy, IV (166)
- David by zabil i Nátana, kdyby jeho čin vyzradil, a proto byl Nátan sledován královskými zvědy na každém kroku, IV (166)
- David, Bat-šebě bylo souzeno stát se D-ovou manželkou od stvoření světa; leč D-d s ní spal, když ještě nebyla vyžralá, IV (166)
- David, brilantní obhajoba D-a proti obviněním vzneseným Dúmou, knížetem pekla, IV (166)
- David, incident s Bat-šebou byl Božím trestem za D-ovo přílišné sebezpytování, neboť D-d si zkoušku vyprosil, IV (166)
- David je nespokojen, že Bůh pokoušel jen Abrahama, Izáka a Jákoba, IV (166)
- David, na naléhání mu Bůh vyhoví a prozradí mu, že jej bude pokoušet skrze ženu, IV (166)
- David vystřelil na ptáka (jímž je ve skutečnosti Satan) a šíp odkryje zástěnu, za níž si Bat-šeba rozčesává vlasy, IV (167)
- David, pohled na dívku v něm vzbudí žádostivost, IV (167)
- David se pak 22 let kaje, denně hodinu propláče, půl roku (šest měsíců) trpí malomocenstvím a pojídá „chléb s popelem“, IV (167)
- David ve fyzické i duchovní izolaci, opustí jej příslušníci sanhedrinu i Šechina, IV (167)
- David, výraz „Bůh, štít Davidův“ se využívá výhradně při dobrořečení po čtení haftary, IV (167)
- David, Bůh dává D-ovi odměnu za jeho pokoru: jeho modlitba získává moc odvrátit výnos o trestu, IV (167)
- David, šest měsíců, během nichž přebýval ve fyzické i duchovní izolaci, se do počtu let jeho panování nezapočítává, IV (167)
- David, názor, že do počtu let Davidova panování se nezapočítává šest měsíců, během nichž utíkal před Abšalómem, IV (167)
- David, Šimeí jej zahrne řadou urážlivých jmen – výraz נְמוּצָה (1. Královská 2, 8: zlořečení „strašlivým způsobem“), IV (168)
- David, výraz נְמוּצָה je ve skutečnosti souborem počátečních písmen urážek, jež vyřkl Šimeí, IV (168)
- David, Šimeí jej nazve „cizoložníkem“ (נִרְצָח = נִרְצָח), Moábem (מִמּוֹאָב = מִמּוֹאָב), „vrahem“ (רָצַח = רָצַח; nebo רָשָׁע „svévolníkem“), IV (168)
- David, Šimeí jej nazve „malomocným“ (צָרַעַת = צָרַעַת) a „opovrženímhodným“ (תִּרְעָבָה = תִּרְעָבָה), IV (168)
- David, trestem za cizoložství je malomocenství: stižení jím byli Rúben i D-d, IV (168)
- David, část Abšalómových stoupců tajně stranila D-ovi, který se trápil, neboť syna velice miloval, IV (169)
- David se utěšoval poznáním, že vůdci lidu mu zůstali věrní a nepřipojili se k Abšalómovi, IV (169)
- David, žalm složený na útěku před Abšalómem následuje v knize *Žalmů* (*Žalm 2 a 3*) po žalmu o Gógovi a Magógovi, IV (169)
- David, jeho přítel Chúšaj Arkijský odradí nešťastného krále od uctívání model, IV (169)
- David, Chúšaj Arkijský mu vysvětluje, že když se král oženil se zajatkyňi, musí počítat se vzdorovitým synem, IV (169)
- David chodil s hlavou zahalenou a bos (2. *Samuelova* 15, 30), IV (170)
- David tak chodil, neboť exkomunikovanému je zakázáno chodit obutý a prostovlasý, IV (170)
- David byl později zákazu zbaven svým učitelem Írou, IV (170)
- David, dalším jeho přítelem v nouzi se ukázal být Šóbi, syn Náchašův, a proselyta Barzilaj, IV (170, 170)
- David, Šóbi ztotožněn s králem Amónců Chanúnem, původně D-ův protivník, později spojenec, IV (170)
- David se obával právě Barzilaje a Šóbiho, a přesto to byli oni, kdo mu přišel pomoci, IV (170, 170)
- David, Abšalómovi se dostává poct, neboť D-d v žalozpěvu osmkrát zopakoval synovo jméno, IV (171)
- David, na D-ovu přímluvu byla navíc Abšalóмова hlava opět připojena k tělu, IV (171)
- David, podle jiného názoru se zásluhou D-ovy modlitby dostal Abšalóm do ráje, IV (171)
- David, za velkou lásku k ničemnému synovi byl nicméně potrestán, IV (171)
- David, osm z jeho synů (Bat-Šebin první syn, Amnón, Abšalóm, Adónijáš a čtyři další) zemřelo předčasně, IV (171)
- David, osm synů = osm zabědování otreseného krále nad mrtvým Abšalómem: „Můj synu“ (2. *Samuelova* 19, 1 a 5), IV (171)
- David, osm davidovských panovníků zemře násilně: Joram, Achazjáš, Atalja, Jóaš, Amasjáš, Amón, Jošijáš a Jójakim, IV (171)
- David potrestán, neboť se skrýval, zatímco jeho vojsko bojovalo s Abšalómem, IV (171)
- David o svém synovi Abšalómovi mluví z lásky jako o „mládenci Abšalómovi“, IV (171)
- David, když jej Etiopan (Kúšijec) informoval o Abšalómově smrti, dal jej David popravít, IV (171)

- David, když se Achímaas pokoušel Abšalómovu smrt zatajit, dosadil jej David do vysokého úřadu, IV (171)
- David, z nedostatku obezřetnosti zavinil, že Saul pojal podezření proti kněžím z Nóbu, IV (172)
- David vinen zapuzením Edómce Dóega z obce zbožných a smrtí Saula a jeho tří synů, IV (172)
- David, Satan na sebe vezme podobu jelena a vyláká lovícího D-a hluboko na území Pelištejců, IV (172)
- David, Goliášův bratr obr Jišbí se chopí D-a a uvrhne jej do vinného lisu, IV (172)
- David, zázračně se pod ním propadne zem, takže je bezprostředně zachráněn, IV (172)
- David, když si D-ův bratranec Abišaj připravuje v pátek vodu k mytí, uvidí v ní kapky krve, IV (172)
- David, jeho bratranec Abišaj se připravuje k šabatu a stane se druhý zázrak: objeví se holubice, IV (172)
- David, holubice je symbolem Izraele, a tak Abišaj pochopí, že se král David ocitl v nebezpečí, IV (172)
- David, Abišaj si musel vyžádat svolení mudrců, aby mohl nasednout na D-ova nejrychlejšího oře, IV (172)
- David, Jišbí uvidí Abišaje, zarazí oštěp ratištěm do země a vyhodí D-a do povětří, aby se král nabodl, IV (172–173)
- David, Abišaj pohotově pronese Jméno Boží a D-ův pád na hrot oštěpu zastaví, IV (173)
- David, král zůstane viset v povětří a vznáší se mezi nebem a zemí, IV (173)
- David vysvětluje, že se chtěl kát tím, že zachrání děti a sám upadne do rukou nepřítele, IV (173)
- David, Abišaj mu radí myslet na sebe, ať si děti prodávají vosk, oba se modlí, IV (173)
- David, Abišaj pak znovu vysloví Boží jméno a David nezraněný klesne k zemi, IV (173)
- David a Abišaj utíkají před Jišbím, jehož síla opustí, když shledá, že je matka mrtvá; společně pak obra zabijí, IV (173)
- David, Jóab a Abišaj mu přispěchají ze země Amónců na pomoc, IV (173)
- David, jeden z deseti největších hladomorů v dějinách vypukne za jeho vlády, IV (173)
- David, jeho několikaleté pátrání po příčinách hladomoru skončí tím, že se s dotazem obrátí na Boha, IV (173–174)
- David, příčinou hladomoru bylo, že D-d zahrnul kněžskými dary jedinou osobu, svého učitele Íru, IV (174)
- David přikázal, že je třeba ervil vydělit od kněžských darů, aby ho bylo možné použít jako lidskou stravu, IV (174)
- David, Bůh mu naznačí, že hladomor vypukl v důsledku nedůstojného Saulova pohřbení mimo izraelskou zem, IV (174)
- David zjistí, že Saul, jenž vymýtil modloslužbu, dlí v ráji se Samuelem, zatímco jeho kosti v Jábeši v Gileádu, IV (174)
- David neprodleně vyzvedne ostatky Saulovy a Jónatanovy z Jábeše v Gileádu, IV (174)
- David proveze ve slavnostním průvodu ostatky Saulovy a Jónatanovy až na území kmene Benjamín, IV (174)
- David dá Saula a Jónatana s poctami pohřbit a soucitný Hospodin hladomor ukončí, IV (174)
- David, Saul prorokuje D-ovo království, leč když od něho Duch proroctví odstoupí, neví, co prorokoval, IV (175)
- David, Gibeónci byli proselyté; D-d se ptá Boha, proč se jich zastal, IV (175)
- David chce Gibeónany odškodnit, ale jejich srdce jsou zatvrzelá, a tak se je rozhodne ze společenství vypudit, IV (175)
- David, za sedm Gibeónanů, jež Saul zabil, vydal D-d Gibeónanům sedm Saulových potomků, IV (175)
- David, Saulovo potomstvo muselo pochodovat kolem schrány Boží, ale za Mefibóseta se David v modlitbě přimluvil, IV (175)
- David, krutý osud Saulových potomků udělal na pohany velký dojem: chválili lid Izraele a jeho Boha, IV (176)
- David, na židovské náboženství se okamžitě obrátilo 150 000 pohanů, IV (176)
- David, podle jiného názoru nebyli za časů D-ových a Šalomounových přijati žádní proselyté, IV (176)
- David má v době tříletého hladomoru stříbro a zlato, jímž jej zahruly ženy po střetnutí s Goliášem, IV (176)
- David nevyužije osobního bohatství ke zmírnění hladu lidu, a proto Chrám vybuduje až Šalomoun, IV (176)
- David nařídí sčítání lidu Izraele navzdory zákonu Pentateuchu a pověří jím Jóaba, IV (176)
- David se neprovinil nařízením sčítání lidu jako takovým, IV (177)
- David nepřikázal, aby každý při sčítání dal výkupné Bohu za svůj život (= duši), tj. půl šekelu, IV (177)
- David, Bůh jej potrestá tím, že zapomene přikázání Tóry o platbě půl šekelu za každého sečteného, IV (177)
- David, prorok Gád se jej ptá, jaký trest si za zločin sčítání lidu vybere: hladomor, mor nebo porážku nepřítelem, IV (177)
- David si vybere mor, neboť ten postihne rovným dílem každého, IV (177)
- David, za moru umírá sto mladých lidí denně, a proto nařizuje odříkat během denních modliteb sto dobrořečení, IV (178)
- David pozvedl oči k nebi a spatřil hříchy Izraele navršené na hromady, tyčící se do výše od země po nebesa, IV (178)
- David, tehdy sestoupil anděl a s'al čtyři D-ovy syny, proroka Gáda a starší, kteří jej doprovázeli, IV (178)
- David, anděl si otřel svůj meč, z něhož odkapávala krev, o šat krále D-a, jemuž se poté podlomila kolena, IV (178)
- David chce vědět, kdy zemře, a Bůh mu na naléhání alespoň naznačí, že zemře v 70 letech o šabatu, IV (179)
- David chce zemřít v pátek, ale Bůh mu prozradí, že nesnáší Šalomounovy monumentální celopaly, IV (179)
- David, Bůh má rád Davidovy klidné dny věnované studiu Tóry, a proto David zemře o šabatu, IV (179)
- David od té chvíle tráví každý šabat studiem Tóry, IV (179)
- David, anděl smrti proto musel využít lsti, aby jej vylákal před palác, kde se pod ním proboří schodiště, IV (179)
- David zemřel o šabatu na svátek Letnic, když přerušil studium Tóry, IV (179)
- David, o šabatu se nesmí s mrtvolou hýbat, a proto Šalomoun povolá orly, aby drželi nad Davidem stráž, IV (179)
- David, orlí stíní jeho tělo rozprostřenými perutěmi před slunečními paprsky, IV (179)
- David, na jeho pohřbu ptačí hejna ochraňovala zástupy před sluncem a poskytovala jim stín, IV (180)
- David, jeho koruna v říši nebeské září v ráji víc než všechny ostatní koruny, IV (180)
- David má u nebeského soudního dvora ohnivý trůn gigantických rozměrů naproti trůnu Božímu, IV (180)
- David zpívá na trůně žalmy a Metatron a zástupy mu odpovídají: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů“, IV (180)
- David, když se D-d vypraví z ráje, aby předstoupil před tvář Boží, vyběhnou mu vstříc slunce, hvězdy i serafové, IV (180)

- David, rabi Akiva hovoří o trůnu, na nějž D-d usedne soudného dne, IV (180)
- David usedne soudného dne po pravici Boží dle představy, že slíbeným Mesiášem je právě David, IV (180–181)
- David je Mesiášem, neboť „D-d, král Izraele, žije navěky“, IV (181)
- David je prvním i posledním z židovských panovníků, IV (181)
- David, ve dnech příštích vzkřísí Bůh jako Mesiáše „jiného D-a“, jemuž bude první D-d sloužit jako místokrál, IV (181)
- David, červi se nedotknou těl tří patriarchů, Árona, Mojžíše, Mirjam, Benjamína a D-a, IV (181)
- David neuměl proměnit náklonnost ke zlému v náklonnost k dobrému, a tak náklonnost ke zlému zabil, IV (181)
- David zabil náklonnost ke zlému = kál se a žil jako asketa (Abraham sloužil Bohu a radoval se ze života), IV (181)
- David, popis hostiny soudného dne, při níž na trůn usedne D-d a na jeho žádost usedne naproti němu Bůh, IV (181–182)
- David, ve světě příštím nebude ani jediná skupina spravedlivých, jejímž členem by nebyl D-d, IV (182)
- David měl celkem šest manželek, IV (182)
- David, jeho manželka Míkal, zvaná Eglá („telátka“), úchvatná kráska a zároveň vzor milující manželky, IV (182)
- David, i přes své mimořádné ctnosti Míkal potrestána Bohem za pohrdlivé jednání s D-em, IV (183)
- David, Míkal zůstávala dlouho bezdětná, ale jakmile porodila své první dítě, zemřela, IV (183)
- David se oženil s Rispou (jako konkubínou?), obdivoval ji za její oddanost k nešťastným potomkům Saulovým, IV (183)
- David, Paltí respektoval, že je Míkal zákonnou manželkou D-ovou, IV (183–184)
- David, Míkal statečně řekla otci, že umožnila D-ovi uprchnout, protože byla přesvědčena o jeho nevině, IV (184)
- David, nejdůležitější z jeho žen byla Abígajil; snoubí se v ní krása, moudrost a prorocký dar, IV (185)
- David, Abígajil vytyká D-ovi neoprávněnost jeho rozsudku vyneseného nad Nábalem, IV (185)
- David, Adónijáš, syn Chagitin a Davidův, byl nehodný získat královské pocty, IV (186)
- David, Adónijášovi otcova koruna nepasuje, neboť padne jen legitimnímu králi domu Davidova, IV (186)
- David, jeho překotná svatba s vdovou po Nábalevi Abígajil, po níž se narodí Kileab, IV (186)
- David, Kileab je synem hodným matky a otce, IV (186)
- David, Kileab se podobá D-ovi, jeho jméno znamená „jako otec“, IV (186)
- David, Kileab v učenosti převyšoval nejen svého otce, ale i Mefibóseta, IV (186)
- David, kvůli Amnónovu činu D-d rozhodl, že ani neprovdaná žena nesmí zůstat o samotě s mužem, IV (187)
- David, k jeho domu patřilo 400 mladých šlechticů, synů zajatkyň, s vlasy upravenými jako u pohanů, IV (187)
- David, jeho 400 mladých šlechticů sedávalo ve zlatých vozech, tvořících předvoj Davidovy armády, IV (187)
- David, rabínský popis předvoje 400 D-ových mladých šlechticů připomíná popis Šalomounovy stráže, IV (187)
- David, když byl pochován, vložil do jeho hrobu Šalomoun nesmírný poklad, IV (187)
- David, velekněz Hyrkán vzal z jeho hrobu 1 000 talentů k zabránění obléhání Jeruzaléma řeckým králem Antiochem, IV (187)
- David, král Herodes odcizil z pokladu v D-ově hrobce velké sumy, IV (187)
- David, vedle něho pochování i jeho nástupci, ale samotná hrobka zapuštěna do země tak dovedně, že ji nikdo nenašel, IV (187)
- David, když chtěl Herodes vstoupit do vlastní D-ovy hrobky, raději za sebe poslal dva mladíky, IV (188)
- David, když byli mladíci pozřeni ohněm, zanechal Herodes pokusů a rozhodl se odčinit svůj pokus o svatokrádež, IV (188)
- David, na znamení usmíření dá Herodes nad D-ovým hrobem vybudovat skvostný památník, IV (188)
- David, paša navštíví D-ovo mauzoleum a spadne mu dolů zbraň vykládaná diamanty a perlami, IV (188)
- David, los padne na bedela synagogy, zbožného a přímého muže, jenž zbraň v D-ově hrobce najde a pašovi vrátí, IV (188)
- David, bedel v D-ově hrobce potká důstojného starého muže, jenž mu pašovu zbraň podá, IV (188)
- David, když strážce jeho hrobky přiměje Židovku vkročit dovnitř, zamkne a běží pro kádího a stěžuje si na ni, IV (188)
- David, kádí pospíchá k D-ově hrobce a je rozhodnutý Židovku upálit, IV (188–189)
- David, mezitím se v hrobce rozzáří světlo a ctihodný stařec vede Židovku stále hlouběji, až dojdou na povrch, IV (189)
- David, až do časů D-ových se lidé dožívali daleko vyššího věku, IV (189)
- David, jeho hrdinským činem je i vítězství nad Lachmím, Goliášovým bratrem, jehož skolil téhož dne jako Goliáše, IV (189)
- David zemřel v 70 letech, což se považovalo za solidní věk, IV (189)
- David, Šalomoun se ujal vlády po svém otci D-ovi v mladistvém věku dvanácti let, IV (190)
- David, Adónijášovu vzpouru překazil tím, že dal Šalomouna veřejně pomazat králem za svého života, IV (191)
- David, kromě Adónijášovy vzpoury k pomazání Šalomouna jiný důvod neměl, IV (191)
- David, jeho syn Šalomoun nastupoval na trůn na základě dědičného práva, IV (191)
- David, Bůh mu slíbil, že jej Šalomoun vystřídá na trůně a vybuduje Chrám, IV (191)
- David, po smrti prvního dítěte D-d Bat-šebě slíbil, že se její další dítě stane králem, IV (191)
- David, Adónijáš se považoval za legitimního D-ova nástupce, neboť se chtěl oženit s Abíšagou, IV (191)
- David se s Abíšagou neoženil, neboť král se nesměl oženit s více než 18 ženami, IV (191)
- David, Jóab se dopustil nejen vraždy Abnéra a Amasy, ale i nepravostí vůči D-ovi, IV (191)
- David přenechává jeho potrestání Šalomounovi, jenž tak učiní, jakmile usedne na trůn, IV (191)
- David, Jóab sváděl smrt Chetejce Urijáše na D-a (ukazoval velitelům D-ův písemný rozsudek), IV (191–192)
- David, lidé nevěřili, že není vinen Abnérovou smrtí, ale na Abnérově pohřbu se přesvědčili o opaku, IV (192)
- David se zúčastnil Abnérova pohřbu, prokázal mrtvému hrdinovi úctu, i když mu to zákon zakazoval, IV (192)
- David, Šalomoun přenáší jeho kletbu na svoje vlastní potomstvo, IV (193)
- David, jeho kletba se nenaplnila na rodu Jóabově, ale Šalomounově, IV (193)

- David, důsledkem jeho kletby trpěl Rechabeám, Šalomounův syn, kapavkou, IV (193)
- David, důsledkem jeho kletby byl Uzijáš stížen malomocenstvím, IV (193)
- David, důsledkem jeho kletby se Ása musel při chůzi opírat o hůl, IV (193)
- David, důsledkem jeho kletby byl zbožný Jóšijáš skolen mečem faraónovým, IV (193)
- David, důsledkem jeho kletby žil Jekonjáš z milodarů, IV (193)
- David, Ebjátar byl Sádokem vystřídán v době, kdy D-d utíkal před Abšalómem, IV (194)
- David, Šalomoun zasvětil život glorifikaci svého otce D-a, ale často jeho slova opravoval, IV (200, 203)
- David, stává se, že se slova D-ových *Žalmů* a Šalomounových *Přísloví* neshodují, IV (200)
- David kladl sídlo moudrosti do srdce (= cit a vůle), zatímco Šalomoun kladl sídlo moudrosti do hlavy (= intelekt), IV (200)
- David soudí, že z vejce se vylíhne kuře, jež snese 18 vajec, z nichž se vylíhne 18 kuřat atd., IV (202)
- David, legenda o vyřešení případu s vařeným vejcem, v němž D-d selhal a syn Šalomoun triumfoval, IV (202)
- David, posvátné místo pro Chrám oznámil D-ovi prorok Gád, IV (225)
- David předal Šalomounovi nejen informace o umístění Chrámu, ale i podrobné instrukce k jeho vybavení, IV (225–226)
- David, 14 pokolení od Abrahama do D-a, 14 od D-a po babylónské zajetí a 14 od babylónského zajetí po Krista, IV (226)
- David si (na rozdíl od syna) postavil nejdříve příbytek pro sebe a pak teprve uvažoval o příbytku pro Boha, IV (226)
- David se zjevil autorům *Mišny*, padl před nimi na tvář a za svého syna Šalomouna se přimluvil, IV (227)
- David, dveře velesvatyně se odemkly, až když Šalomoun poprosil Boha, aby si vzpomněl na zásluhy D-ovy, IV (229)
- David, dveře do nejsvětější svatyně otevřely, až když Šalomoun vnesl do Chrámu D-ovu rakev, IV (229)
- David, splní se mu přání: zlato z jeho (pohanské) kořisti není použito ke stavbě Chrámu (syn byl dostatečně bohatý), IV (229)
- David, jiné verze, proč Šalomoun D-ovo zlato ke stavbě Chrámu nepoužil, IV (229)
- David, podle některých pramenů se Šalomoun oženil s Naamou ještě za D-ova života, IV (243)
- David, Šalomoun dal zazdít jeho městské vchody a vybíral mýtné, jež odevzdával faraónově dceři jako kapesné, IV (250)
- David, v Chrámu směli sedět jen členové královského domu D-ova, a tak Rechabeám seděl a Jarobeám stál, IV (253)
- David se modlil, aby měl sílu zaútočit na svoje nepřátele, a Bůh vyslyšel jeho modlitbu (*I. Samuelova* 30, 17), IV (258–259)
- David, během Saulova a D-ova panování byli v Tóře zběhlí i malí chlapci a děvčata, ale jejich jazyky „byly zlé“, IV (262)
- David, během Saulova a D-ova panování se Izraeli ve válečných taženích nedařilo, IV (262)
- David, během Saulova panování byla D-ova skrýš mnohokrát prozrazena, IV (262)
- David, Mesiáš musí být syn D-ův, a proto Elijáš = syn D-ův, IV (318)
- David, čtyři mesiášové: Mesiáš, syn D-ův; Mesiáš z kmene Josef; Elijáš; kněz spravedlnosti, IV (318)
- David, koruna pasovala na hlavu výhradně právoplatnému nástupci krále D-a, IV (342)
- David do koruny vyryl jméno Boží, a proto právoplatný majitel její tíhu necítil, IV (343)
- David, podle jiného názoru se koruna vznášela nad hlavou právoplatného majitele působením magnetu, IV (343)
- David, Bůh vyslyší Chizkijášovu modlitbu a přidává králi 15 let života, ale jen kvůli zásluhám D-ovým, IV (366)
- David vytvořil brány, a tak nad nimi neměl nepřítel žádnou moc, IV (435)
- David, Hadrián otevřel jeho hrob a ohromila jej živost barvy D-ovy tváře; když zatlačil prstem, krev začala opět proudit, IV (439)
- David, Hadrián zvolá: „Tento muž (král D-d) zasluhuje stát se vládcem celého světa, neboť i po smrti jeví se jako živý“, IV (439)
- David, těla zbožných, jež nevykazují známky rozkladu: Mojžíše, D-a a Báruka, IV (439–440, 439)
- David, Nebúkadnézar by ve skládání žalmů překonal samotného D-a, kdyby jej anděl neudeřil přes ústa, IV (448)
- David, Nebúkadnézar zemřel poté, co vládl 40 let, tedy stejně dlouho, jako král D-d, IV (463)
- David a Nehemjáš tvoří výjimku z pravidla, že když člověk postrádá přízeň bližních, nemá ani přízeň nebes, IV (481)
- David, modlitbu po jídle složil Mojžíš, Jozue přidal požehnání, k němuž připojili požehnání D-d a Šalomoun, IV (497)
- David rozpozná v Šimeím Mordokajova předka, a proto přesvědčí Šalomouna, aby jej nezabíjel, IV (516)

dcera, dcery viz rejstřík B

DEBÓRA (דבורה)

- Debóra, Rebečina chůva, jejím bratrem byl Rótheos, otec Bilhy a Zilpy, I (534)
- Debóra, Rebečina chůva, dcera Úsova, Rebeka ji vyšle k Jákobovi v doprovodu Izákových služebníků, I (544)
- Debóra, Izák je příliš starý, a tak posílá do Bét-elu s Jákobem Rebece a její chůvu D-u, I (588)
- Debóra, Rebečina chůva, v Bét-elu zemřela, truchlíci Jákob ji tam pohřbil pod palmou, I (589)
- Debóra, pod stejnou palmou pak sedávala prorokyně Debóra a soudila děti Izraele, I (589)
- Debóra zemřela podle *Knihy jubileí* 23. dne měsíce tišri, pohřbená Jákobem pod „Dubem nářku nad Debórou“, I (589)
- Debóra pohřbena podle *Knihy jubileí* v „Řece Debórině“, ale ve skutečnosti šlo o Debóřino údolí (נחל דבורה), I (589)
- Debóra, chůva Rebečina, podle *Knihy jubileí* zemřela Rebeka před D-ou, I (590)

DEBÓRA (דבורה)

- Debóra, Jákob prorokuje o Debóře z kmene Neftalí, jež bude jako laň vypuštěná proti Síserovi, II (151)
- Debóra, Neftalí byl – stejně jako D-a – mrštný a rychlý jako laň vypuštěná, aby vyplnil vůli Boží, II (152)
- Debóra, Neftalí byl synem Bilhy, dcery Rótheovy; Rótheos byl bratrem D-y, Rebečiny chůvy, II (200)
- Debóra, soudkyně Izraele, šestou písní Izraele Bohu oslavili D-a a Bárak porážku Sísery, III (45)
- Debóra, prorokyně, Bůh rozhodne, že za časů D-y na hoře Tábor pomůže Izraeli, III (98)
- Debóra, někteří autoři považují Bóaze za současníka D-y, IV (50)

Debóra, anděl oznamuje, že po neštěstí sešle Bůh lidu ženu, jež bude Izraeli 40 let svítit jako světlo, IV (58–59)
 Debóra, Šamgar, následník Ehúduv, byl soudcem před D-ou, IV (59)
 Debóra, Bůh chce bavit Izrael tyrana Sísery, a tak povolává D-u a jejího muže Báraka, IV (60)
 Debóra dělala tlusté knoty do svíček, jež pak její muž Bárak nosil do svatyně v Šílu, IV (60)
 Debóra chtěla, aby svíce dlouho hořely, za což ji Bůh vyznamenal, IV (60)
 Debóra, Bárak obsluhoval po Jozuově smrti starší; Bůh jej za oddanost odměnil: mohl pomáhat D-e proti Siserovi, IV (60)
 Debóra, Michael jí zprostředkoval některá zjevení, IV (60)
 Debóra, Bůh D-e zjeví, že nad Siserou zvítězí jen ti, kteří jsou oddáni studiu Tóry, nebo ti, kteří jim pomáhají, IV (60)
 Debóra pocházela z kmene Efrajim, Bárak z kmene Neftalí, דבורה מאפרים וברק מנפתלי, IV (61)
 Debóra, v některých textech se uvádí, že pocházela z kmene Neftalí, IV (61)
 Debóra, Bůh ji chválí za osvětlení Božího domu a postará se, aby její světlo (věhlas) ozařovalo celou zemi, IV (61)
 Debóra se stane prorokyní a soudkyní, verdikty vynáší pod širým nebem (muži nesmějí ženu navštěvovat doma), IV (61)
 Debóra byla zámožná, disponovala majetkem po celé zemi, ale za právní rozhodování nepřijímala žádné peníze, IV (61)
 Debóra měla silné sebevědomí, Debóra a Chulda se vyznačovaly pýchou, IV (61, 61)
 Debóra, ve své písni se tak zabývala sama sebou, až ji opouštěl prorocký duch, IV (61)
 Debóra, Debóra = „včela“; Chulda = „lasička“, nehezká jména proto, že byly obě prorokyně pyšné, IV (61, 381)
 Debóra, 31 kenaánských králů ze 62 králů Jozue porazil, ale zbylých 31 králů se nyní připojilo k Siserovi, IV (62)
 Debóra a Bárak, postaví se proti nim 40 000 armád, z nichž každá měla 100 000 bojovníků, IV (62)
 Debóra žehná: „Požehnána buď nad jiné ženy Jáel, žena Kénijce Chebera, nad jiné ženy ve stanech buď požehnána“, IV (65)
 Debóra žehná, aby Jáel byla jako Sára, Rebeka, Ráchel a Lea (jejichž stany jsou zmiňovány v Písmu), IV (65)
 Debóra a Bárak zpívají chvalozpěv, v němž děkují Bohu za záchranu Izraele z moci Siserovy, IV (66)
 Debóra a Bárak zhodnotí celé dějiny lidu Izraele od časů Abrahamových, IV (66)
 Debóra skonala po 40 letech služby Izraeli, její smrt uctil Izrael 70 dny truchlení, země pak žila sedm let v míru, IV (66)
 Debóra, do 40 let její vlády spadá i 20 let ujařmení Jabínem a Siserou, IV (66)

Decapolis viz rejstřík B

DECIMUS IUNIUS IUVENALIS viz *JUVENALIS* (rejstřík E)

DEDÁN (דדן)

Dedán, Desuath jako zkomolenina z Dedán a Šúach, IV (40)

dědictví, dědické právo viz rejstřík C

dědičný, dědičnost viz rejstřík B

DEDÍLA viz *DELÍLA*

deifikace viz rejstřík C

DELÍLA (דלילה)

Delíla, Dedíla je zkomolenina v latinském rukopise *Pseudo-Filóna*, správně je Delíla, IV (46, 82)

Delíla, Samson se jí svěří, že je nazírem Božím, IV (80)

Delíla, když se Samson zbaví jedné pohanky, skončí jako zajatec pohanské nevěstky v Gáze, Delíly, IV (81)

Delíla, význam jména „ta, jež ochuzuje“ (skrže ni ztratil Samson sílu, moudrost i zbožnost), IV (81)

Delíla, peníze, jež získala za vyzrazení Samsonova tajemství, dala svému synovi Micheášovi, IV (82)

Delíla, peníze, jež od ní obdržel její syn Micheáš, použil ke zhotovení vlastní modly, IV (82)

Delíla, podivné tvrzení ve spise *Pseudo-Filón*, že Micheášova matka byla i matkou Heliua, což byl Élí, IV (82)

Delíla, Bůh říká Pinchasovi, že potrestal jedenáct kmenů, neboť dovolily D-e a Micheášovi pokračovat v hanebnostech, IV (86)

Delíla, Micheáš zemře v ohni, zatímco jeho matku rozežerou červi zaživa, IV (88)

Delíla, *Pseudo-Filón* uvádí jako Élího matku Dedílu (= D-a), matku Micheášovu, což je podivné tvrzení, IV (98)

DELILAH viz *DELÍLA*

démiurg (בורא עולם)

démiurg, Kníže světa s ním či se Satanem nemá vůbec žádnou spojitost, I (74)

démon, démoni viz rejstřík B

desátek viz rejstřík C

Desatero viz rejstřík C

deska, desky viz rejstřík C

desky zákona viz rejstřík C

DESUATH (patrně zkomolenina vzniklá z שוה ודדן)

Desuath, ve spise *Pseudo-Filón* jako jeden ze sedmi hříšníků, IV (40)

Desuath, patrně zkomolenina z Dedán a Šúach, IV (40)

děti viz *dtě* (rejstřík B)

DEÚEL (דְּעוּאֵל)

Deúel, otec předáka kmene Gád, Eljásafa, jehož jméno znamená „Bůh rozhodl“, Deúel znamená „Bůh je svědek“, III (234)

Deúel, kmen Gád odměněn: přešel Jordán a nevrátil se k majetku na původním břehu, dokud nebyla dobytá země zaslíbená, III (234)

Deúel a Eljásaf: Bůh bohatství kmene rozhodl a dosvědčí, že kmen nebyl veden při vztyčení oltáře zlovolným záměrem, III (234)

Deúel jako jeden ze sedmi zbožných mužů, kteří odmítli Jáirovi uctívat Baala, IV (70)

Deúel, sedm zbožných odpůrců Jáirových: D-l, Abí Jisreel, Jekutiél, Šalom, Ašúr, Jónadab a Šemiél, IV (70)

diadém viz rejstřík B

DIAFOTOS

Diafotos, jméno Kainovo, znamená „Plný světla“, I (224)

diamant, diamanty viz rejstřík B

Dibón viz rejstřík B

DIBRÍ (דִּבְרִי)

Dibrí, z pokolení Danova, jeho dcerou byla Šelomíta, II (265)

DÍNA (דִּינָה)

Dína byla větroplach, I (158, 541)

Dína, Lea se modlí, aby se embryo v jejím lůně změnilo na holčičku, I (542)

Dína, Lea skutečně porodí holčičku, dceru D-u, I (542)

Dína, když se Jákob připravoval na setkání s bratrem, ukryl ji do truhly, aby po ní Ezau nezatoužil, I (574)

Dína, Jákob seděl se svými syny v akademii v Šekemu a studoval Tóru, zatímco ji Šekem znásilňoval, I (574)

Dína si vyšla na slavnost Šekemovců, I (574)

Dína, platilo pro ni „jaká matka, taková dcera“, Lea i dcera se rády ukazovaly na veřejnosti, I (574)

Dína, v době, kdy Jákob dorazil do Šekemu, byla velmi mladá, I (574)

Dína obětí nezákonné vášně násilníka, neboť ji Jákob nechtěl vydat jako zákonnou manželku Ezauovi, I (574)

Dína, musí se kvůli tomu provdat za Jóba, tj. za toho, jenž není ani obřezanec, ani proselyta, I (574)

Dína, Šekem žádá Jákoba, aby mu D-u dal za ženu, I (575)

Dína, Lévi a Šimeón sdělují Šekemovi, že se ohledně D-iny svatby musejí poradit s Izákem, I (575)

Dína posílá služebnou, aby syny Jákobovy informovala o záměrech šekemských mužů, I (575)

Dína, zármutek nad ztrátou Josefa nepřežila Bilha; D-a zemřela krátce poté, II (38)

Dína, podle *Genesis* 46, 15 se ovšem vystěhovala do Egypta mnoho let po Josefově prodeji do otroctví, II (38)

Dína se nejprve vdá za Šimeóna, II (49)

Dína zemřela v Egyptě, ale Šimeón odvezl její ostatky do Svaté země a pohřbil je, II (49)

Dína porodila Šimeónovi dva syny, II (49)

Dína, byl na ni vztažen výraz כְּנַעֲנִית (*Genesis* 46, 10), aby bylo zřejmé, že si Jákobovi synové nebraly Kenaánky, II (49)

Dína, z jejího spojení se Šekemem se narodí Asenat, jež se později stane ženou Josefovou, II (50)

Dína, Asenat jako dcera D-y a Chamóra, Jákob její příběh vyryl na zlatou destičku a zavěsil ho děvčátku na krk, II (83)

Dína, Josef jí poslal šaty vyšíváné stříbrem a zlatem, myrhu, aloe a jiné parfémů, II (118)

Dína, Šekem, syn Chámorův, jako představený města daroval město Šekem D-ě, II (144)

Dína, Šekem náležel Josefovi i ze zákona, neboť Asenat byla dcerou D-y a manželkou Josefovou, II (144)

Dína, podle *Knihy jubileí* zemřely Bilha a D-a dlouho před Jákobovým skolem, II (180)

Dína, podle *Knihy jubileí* byly Bilha a D-a pohřbeny naproti hrobce Ráchelině, II (180)

Dína, na zemi anděl předá Lévimu štít a meč, aby v Šekemu zjednal odplatu za D-u, II (191)

Dína, Jób byl vnukem Jákobova bratra Ezaua a zároveň Jákobovým zeťem (jeho druhou ženou byla D-a), II (209)

Dína, vdává se za ovdovělého Jóba a porodí mu sedm synů a tři dcery, II (226)

DINAH viz *DÍNA*

DIOSKÚRIDES (דִּיֹּסְקוֹרִידֵס)

Dioskúrides Baalatský, znalosti medicíny oživeny za jeho časů, I (321)

dítě viz rejstřík B

děti Východu (בְּנֵי־קַדְמִים)

děti Východu, Ketúrini synové ztotožnění s d-i v-u, o jejichž věhlasu se zmiňuje *I. Královská* (5, 10), I (464)

děti Východu a Peršané se nelíbají na ústa, I (546)

děti Východu, obyvatelé Seíru a děti V-u vytáhnou proti Josefovi do Egypta, II (160–161)

děti Východu, synové Seírovi se spojí s dětmi V-u a s Midjánci proti synům Ezauovým, II (161)

děti Východu, synové Ezauovi definitivně porazí v Páranské poušti syny Seírovy, Midjánce i d-i V-u, II (161)

děti Východu, synové Ezauovi s pomocí Agniasovou, Izmaelců a d-i V-u vytáhli znovu proti Egyptu, II (161)

- děti Východu, válka mezi Etiopii v čele s králem Kikanem a bouřícími se národy Východu, II (270)
děti Východu, Mojžíš porazí ve válce Arama a děti Východu, II (272)
- dítě, které okamžitě po narození běhá viz *zázračné dítě* (rejstřík B)
- DIUL (דִּיּוּל)
Diul, sedm zlatých model vyrobilo sedm hříšníků: Kenaán, Pút, Selat, Nimrod, Élat, D-l a Šúach, IV (40)
- divadlo viz rejstřík C
- divinace viz *věštění* (rejstřík C)
- Divispolis (patrně zkomolenina z „Diovo město“)
Divispolis, zboření chrámu v D-s, II (273)
Divispolis, Chenefrés dal zbořit chrám z pálených cihel v D-s, místo něho dal postavit chrám slaměný, II (273)
Divispolis, Nacheros dohlížel na stavbu slaměného chrámu, II (273)
- dívka, dívky viz rejstřík B
- dlouhověkost viz rejstřík C
- DOBIEL viz *DUBIEL*
- dobré skutky viz rejstřík C
- dobro viz rejstřík C
- dobročinnost viz rejstřík C
- DÓDAVAHÚ (דָּוָדָהוּ)
Dódavahú, podle tradičního překladu Písma byl prorok Elíezer, „syn Dódavahův“ z Maréši, IV (260)
Dódavahú, nejspíš neexistoval, 2. *Paralipomenon* 20, 37, IV (260)
Dódavahú, výraz בֶּן דָּוָדָהוּ ve 2. *Paralipomenon* 20, 37 neznamená „syn Dódavahův“, ale „syn jeho strýce“, IV (260)
- DÓEG (דָּוֵג)
Dóeg, nebeský hlas kárá Saula, když pověří D-a popravou kněží v Nóbu, slovy: „Nebud' tak přehnaně podlý“, IV (113)
Dóeg sehrál ve svém životě i v životě Izraele zlověstnou roli, IV (113)
Dóeg přiměl Saula ušetřit Agaga, krále Amálekovců, čarodějů, kteří se uměli proměnit ve zvířata, IV (113)
Dóeg, Saul se dal D-em snadno přesvědčit, aby část dobytka ponechal naživu, IV (114)
Dóeg, největší učenec, přítel Davidův od dětství, předsedal sanhedrinu, zemřel ve věku 34 let, IV (126)
Dóeg nazýván Edomi, tj. „ruměnc zahanbeni“, neboť ho všude vyvolával svou učeností a intelektem, IV (126)
Dóeg, učenost zůstávala na jeho rtech, srdcem k ní nepřilnul; chtěl především vzbuzovat obdiv, IV (126)
Dóeg doprovázel Saula, když se vydal hledat oslice, IV (126)
Dóeg nebyl podle rabínů cizinec, byl z kmene Juda (jako David), ale byl od přirozenosti krvežiznivý, IV (126)
Dóeg měl proto přídomek Edomi, אֶדְוִי, tj. „krvavý“, IV (126)
Dóeg měl přídomek Edomi, protože jednal jako Edómece (tj. byl mstivý), IV (126–127)
Dóeg pocházel z krajiny jižně od Nóbu, jež byla součástí Svaté země a nazývala se Idumea, IV (127)
Dóeg, prvorozený syn Áselův Azríkam (אֶזְרִיקָם) je ztotožněn s D-em, IV (127)
Dóeg a Achítofel zemřeli shodně ve věku 34 let, IV (127)
Dóeg, Achítofel byl stejně mravně nepevný jako D-g, IV (127)
Dóeg ztratil veškerý nárok na podíl na životě příštím, IV (127)
Dóeg, David ranil jeho ješitost, neboť v diskusi jej vždy předčil, IV (127)
Dóeg lstivě vychvaloval Davida, aby proti němu Saula poštal a vzbudil v něm žárlivost, IV (127, 128)
Dóeg zdůrazňoval Davidův nepřijatelný moábský původ, IV (127)
Dóeg, čtyři soukromé osoby nebudou mít podíl na světě příštím: Bileám, D-g, Achítofel a Géchazí, IV (127)
Dóeg, David a Samuel vykládají verš *Deuteronomium* 12, 14, IV (128)
Dóeg, jeho největší hřích spočíval v očerňování kněží z Nóbu, jež obvinil z velezrady a popravil jako zrádce, IV (128)
Dóeg, když se nenašel nikdo, kdo by rozsudek vykonal, stanovil v Nóbu popravčím sám sebe, IV (128)
Dóeg přesvědčí Saula, že David ztratil nárok na Míkal, když se prohlásil vzbouřencem, IV (128)
Dóeg vysvětlí Saulovi, že vzbouřenec stojí mimo zákon, takže je David z právního hlediska mrtvý, IV (128)
Dóeg, povstali proti němu i jeho vlastní učedníci a vyhnali jej z domu studia, IV (129)
Dóeg skončil život jako malomocný, ale tento trest za jeho hříchy nestačil, IV (129)
Dóeg, jeden anděl jeho duši spálil, jiný anděl roztrousil popel jeho ve všech domech studia a modlitby, IV (129)
Dóeg, jeho syn, Saulův zbrojnoš, zabit byl Davidem za to, že usmrtil panovníka, byť král o smrt žádal, IV (129)
Dóeg, podle rabínů nebudou D-g a Achítofel vzkříšeni, ani nebudou (velkého soudného dne) vydáni k potrestání, IV (129)
Dóeg a Achítofel jako „muži zlého jazyka“, IV (129)
Dóeg, názor, že David zabil přímo D-a, nikoli jeho syna, Saulova zbrojnoše, IV (129)
Dóeg, názor, podle něhož Saul rozpoltil D-a jako rybu (agadická slovní říčka), IV (129)
Dóeg, možná byl D-g Saulovým zbrojnošem, jehož zabil David, IV (130)